

מסכת

יומא

תלמוד בבלי

ש"ס עוזר

הש"ס המסומן

לע"נ ר' עוזר ב"ר אלכסנדר הכהן ז"ל

הש"ס המסומן – מפת דרכים לדף הגמרא.

* על מנת להקל על הלומד לעקוב אחר משא ומתן הסוגיא (הוצאה פנימית) *

לפניכם מונחת גמרא שהיא תוצאה של שיטת הוראה המיושמת למעלה מעשרים שנה. ב"ה זכינו שהיום יש מספר מגידי שיעור ומרביצי תורה שלמדו בדרך זו וממשיכים ללמדה לתלמידיהם.

במקור, גמרות הללו נועדו לשימוש במסגרת השיעור. מגיד השיעור אמור לתת הקדמה מראש לסוגיא מתוך הגמרא, ולאחר מכן הלומדים יעקבו אחר מהלך הסוגיא בעזרת הסימנים בעת השיעור.

אחת המטרות העיקריות היתה ליעל ולדרבן חזרות.

במשך השנים, לומדים שונים גילו תועלת רבה מהגמרות המסומנות גם בלימוד עצמי.

רבים העידו שראו מהסימנים ברכה בעמלם וביכולתם לזכור את הנלמד.

הוספנו בין השורות זעיר פה וזעיר שם מילות קישור שנלקחו כמעט כולן מפירוש רש"י כדי לשמור רצף החשיבה של הלומד, כמו כן הבסיס של הסימנים מבוסס על פי פירוש רש"י. הוצאה זו אינה מתימרת להיות פירוש או תרגום אלא היא כעין "מפת דרכים".

מחשבה רבה ניתנה לכל סימון ופסיק, אבל בסופו של דבר הם בגדר הצעה. אנו מעודדים כל לומד להוסיף משלו.

אנו מאמינים בדרך ש"יהו עמלים בתורה אבל לא מתקשים בה".

גמרות אלו היו בפני תלמידי חכמים ומגידי שיעור שאמרו שראו בהן תועלת.

יהי רצון שנזכה לראות ברכה במעשה ידינו בריבוי לומדי התורה ויודעה להביא נחת לבורא עולם יתברך

לפרטים: 02-6541693
052-5300710

USA: 718-471-6510

Rabbi Yitzchak Berkovits
Sanhedria HaMurchevet 113/27
Jerusalem, Israel 97707
02-5813847

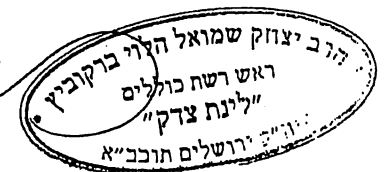
יצחק שמואל הלוי ברקוביץ
ראש רשת כוללים לינת הצדק
סנהדריה המורחבת 113/27
ירושלים ת"ו
ק"ס ירושלים ת"ו י"ג ט"ז תש"ז

Dear Friends,

I have had the pleasure of working with Rav Yehonasan Berger in the years I spent with Yeshivas Aish Hatorah and witnessed the success of his marking system in opening Shas to many who were about to give up on Gemara study altogether. I see it as an effective means of attaining clarity in the structure of the Daf in relatively little time and would suggest it for those seeking independence in preparing the Daf and retaining the basic shakla v'itaria. Magidei'shuiv should certainly give it serious consideration as a valuable aid to their tzibbur.

Sincerely,

Yitzchak Berkovits

Gemara Markings

Your Roadmap for Traveling the Talmud Highway

It's just great to see the thousands of people joining the ranks of students of the Talmud in recent years. Lots of credit goes to Daf Yomi and the emergence of new yeshivos in America, Israel and the world over.

At the same time many of us might ask the questions – fine, I participated in the shiur – or – I learned it on my own but:

- Did I really follow what was going on?
- Sure I understand it line by line but do I have a picture of the whole sugya?
- How much do I retain?
- Do I really feel a connection to the Gemara itself?
- Am I motivated to return to the Gemara again once I've learned it?

The solution is found in one word – review (“chazara”).

When we look at the daf Gemara we feel intimidated.

- It was clear in shiur but now to review; I don't want to read that translation again.
- I don't want to listen to that tape again.
- To repeat the daf – it's too agonizing.
- I have difficulty “seeing the forest from the trees.”
- Where did the question and the answer begin?
- How much of the “braisa” (ברייתא) was relevant?
- Was Rav Huna responding to the תרץ or supporting it?
- Was Rav Ashi's comment relevant to the sugya or was he getting off on a tangent?

These concerns can be resolved. The “Gemara Markings”, a system of geometric forms combined with standard punctuation and numeration superimposed on the traditional (Vilna) daf Gemara, has been successfully used by hundreds of learners and has resulted in a renewed enthusiasm in their learning.

After having learned with this system using this new edition of Gemaras many have expressed:

- I never realized that this is what the Gemara was trying to do.
- I was never able to follow a shiur so smoothly.
- This system has helped me remember entire sugyos just by recalling the structure and to tell you the truth, I didn't even realize there was a structure.
- I finally have a desire to review because I know I'll be successful.

We have received reactions from another significant group of people – Maggidei Shiurim who both prepare and present shiurim using this system. They state:

- It makes it so much easier for me to give shiur when the whole sugya is mapped out ahead of time.

- I have the feeling that they are all following me because I can easily refer back to particular names and statements or refer back to a highlighted point on the previous page.
- My children were sick this morning and I didn't have time to prepare and even so, I was able to give a clear and understandable shiur using my marked Gemara.
- I find that by using these Gemaras I can focus on content and detail – get a closer look at the “trees” not fearing they will get lost in the “forest.”

This is what it's all about – great efficiency in presenting the Gemara with greater success in acquiring it.

This method of teaching the Gemara is the result of 20 years of development, revision and refinement. It has produced many successful talmidim, Maggidei Shiurim, Marbitzei Torah and individuals dedicated to spreading Torah to Klal Yisrael. Our primary objective is “Lehagdil Torah uleha'adirah” - להגדיל תורה ולהאדירה.

As stated above one of the main goals of this project was to increase the motivation to review by instilling the feeling and demonstrating “You can do it.” In the course of time it became clear that many found the marked Gemaras a useful tool for independent learning. They found that with the learning background that they already had – they were able to rapidly get through the sugya with clarity without needing the assistance of translations or other support material.

In the current edition of marked Gemaras one will notice from time to time brief comments between the lines. These are not meant to serve as translation as much as they are designed to add explanation by offering connecting words or ideas to enhance the flow of the sugya. These comments are taken almost exclusively from “Rashi” unless otherwise noted. Likewise the basis for the symbols and structural notations is Rashi.

It is important to note that this edition was not designed to serve as a translation. It is rather a navigational tool – a roadmap to assist in increasing clarity as you proceed toward your destination – the מסקנת הגמרא.

Though much thought was given to the placement of each symbol and comma, this remains a “work” in progress. The authors encourage everyone using this edition to add their own comments and suggest their own innovations. Individual creativity is highly recognized.

We have coined as our motto:
 “הווי עמלים בתורה אבל לא מתקשים בה.”

“It is a virtue to toil in Torah but not get frustrated by it.” The “Marked Gemara” has been brought to the attention of Gedolei Torah both in the United States and Eretz Yisroel. They acknowledged the value of all tools that endear the learning of Torah.

For more information, please contact us:

In Israel: 052-5-300-710

In USA: 718-614-8494

הש"ס המסומן

מהרורת "להבין ולהשכיל"

ישמחו השמים ותגל הארץ אודה לה' בכל לבבי שנותן לי הזכות לשבת באוהלה של תורה ולהגיש בפניכם מנחת העני הצעה צנועה כלי עזר ללימוד הגמרא.

איתא בברכות (ו): "אמר רבא אגרא דשמעתתא סברא" היינו שיעקר קיבול שכר הוא עבור שהלומד "יגע וטורח ומחשב להבין טעמו של דבר" (רש"י שם) ובאמת בחולין (עז) רואים תיאור של רבא - "חריפא סכיניה", ורש"י מפרש: "לב פתוח לו בסברא". שאיפתו של כל בן תורה בלימוד היא להיות בעל סברה ישרה, שבבא היום יוכל לענות "כן, פלפתי בחכמה והבנתי דבר מתוך דבר" (שבת לא). כדי להגיע לכך אנו שוב פונים לרבא, הפעם במס' ע"ז (יט) שם מובאים כמה מימרות שנוגעות לענייננו "אמר רבא לעולם ילמד אדם תורה ואח"כ יהגה (ע"י רש"י ד"ה ואח"כ יהגה - יעין בתלמודו לדמות מילתא למילתא להקשות ולתרץ ובראשונה לא יעשה כן...), ואמר רבא לעולם ליגריס איניש ואע"ג דמשכח ואע"ג דלא ידע מאי קאמר" (עיין רש"י שם) וכן עיין בשבת (סג) "אמר רב כהנא כד הוינא בר תמני סרי שנין והוה גמירנא ליה לכוליה הש"ס ולא הוה ידענא דאין מקרא יוצא מידי פשוטו עד השתא, מאי קמ"ל דליגמר איניש והדר ליסבר" ע"כ, ורש"י שם (בד"ה דליגמר איניש) מסביר "לגרוס שמעתתא מרביה ואע"ג דלא ידע לכולהו טעמ". ושמא יאמרו שהיום עצות אלו לא נוגעות לנו? על כך אנו מוצאים בר' אלחנן זצ"ל הי"ד בספרו עקבתא דמשיחא (עמ' ל' בהוצאת בני תורה) "יש לדעת כי מלבד המצוות והאיסורים הכתובים בתורה, רשומות שם גם עצות, עצות מנוסות! וכשם שהתורה נצחית היא כך גם עצת התורה נצחית היא".

דברים אלו מקבלים חיזוק במשנה תוקף בספר אורחות צדיקים שער כז שער התורה עיין שם עמ' רע"ג - "... כמה היו דבוקים בתורה על כן זכו לרוח הקודש וכן בארץ צרפת היו עוסקים בעסק גדול חמן רב והיו יושבים במקום אחד ללמוד. כל התלמוד והיו חוזרים תמיד ולא פסקה תורה מפיהם והיו עושים כמו מעשה הראשונים כדאמרינן (ע"ז יט) לעולם לגרס אנש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר ואמרינן (שבת סג) מעיקרא ליגמר אנש והדר ליסבר, וכל זה אינם עושים עתה כי כל אחד רוצה ללמוד תוספות וכל חידושים וחידושים קודם שידע צורת התלמוד, אם כן איך יצליחו, כיון שעושה להפך ממה שאמרו חכמי התלמוד, כי כל מה שנאמר בתלמוד הכל אמת ואין להשיב עליו או לשנותו ולא להוסיף ולא לגרוע וכו' (עיין שם המשך דבריו הנחוצים). יש להוסיף עוד ועוד בעניין זה אך אין כאן המקום להאריך.

שמנו כמטרה במהדורא זו להאהב התלמוד על לומדי, לגרום חשק ורצון לחזור לשנון, לומר לחכמה אחותי את ושיקיים בנו האמור בקידושין (ל) "ושנתגם - שיהו דברי תורה מחודדים בפיך שאם ישאל לך אדם דבר אל תגמגם ותאמר לו אלא אמור לו מיד" ובעירובין (נד) "שמחה לאיש במענה פיו ודבר בעיתו מה טוב - אימתי שמחה לאיש בזמן שמענה בפיו ובתפילה שנוכל לומר די לצרותינו וכדמוכח במס' ב"ב (ת) ש"אין פורענות בא לעולם אלא בשביל עמי הארץ", עיין בברכות (מ"ז): "אחרים אומרים אפילו קרא ושנה ולא שימש תלמידי חכמים הרי זה עם הארץ" עיין רש"י שם (ד"ה שלא שימש ת"ח) - הוא הגמ' התלויה בסברה שהיו נותנים לדברי המשנה טעם והיו מתאספים יחד ועוסקים בכך והיא דוגמת הגמ' שסדרו האמוראים עכ"ל.

הרבה לומדים מתקשים בלימוד הגמרא, הסיבה לכך היא שבו בזמן הלומד נדרש לבצע ג' פעולות בבת אחת והם א. הכרת נושא חדש. ב. לתרגם את השפה הארמית. ג. לפענח את המבנה והמהלך המיוחד לתלמוד הבבלי לצורותיו המגוונות, נפרט אותם:

א. הכרת נושא חדש - אנו ממליצים להכין את המשניות עם מפרש שמסביר פשט בנושא.

ב. תרגום השפה הארמית - קיימים ספרים שחברו ע"י תלמידי חכמים יראי ה' וניתן להעזר בהם.

ג. פענוח מבנה ומהלך דף הגמרא - אנו מציעים בפניכם מעין 'מפה', מילה זו תיטיב לבטא את התועלת שיש בשיטת הסימונים שלפניכם ע"י ההמחשה הבאה - לפניכם סרטוט של עיר שבו נראית גבולותיה החיצוניים ותו לא! סרטוט זה לא יועיל למשתמש שמחפש דרכו להגיע ליעד הנבחר, אולם כשיושלם הסרטוט עם קוים - רחבים וצרים מקוקים ומפותלים שכל אחד מהם מראה על סמטה או רחוב ראשי, פסי רכבת או כביש, כבישים שבבנייה וכאלו שבתכנון, גינות ופרדסים, נהרות ואגמים, ככל שהמפה מפורטת וברורה יותר היא יעילה יותר! כמו כן הש"ס המסומן - נסיון לעזור ללומד למצוא את דרכו בשבילי מערבה נהרדע סורא ופומבדיתא.

שיטת הסימונים - הוראות שימוש

- המסגרת תוחמת מקור תנאי - משניות וברייתות שמובאים לאורך כל התלמוד לצרכי קושיא, סיוע או איזה סיבה אחרת. במהדורה הנוכחית יש התייחסות ל"חסוריה מחסרה והכי קתני" כאילו זה מקור תנאי וכן בכל תיקון מקור תנאי שמופיע בסוגיות (כמו "אימא הכי" וכו').

- סדרות - אמורים להבליט דברים שבאים בסדרה, לדוגמה: הגמ' מביאה מספר ת"ש (תא שמע) כדי להקשות על שיטה מסוימת, סביב כל ת"ש יופיע סימון סדרה. הסבה שישנם מספר צורות של סימון היא שפעמים רבות על הדף הנלמד יש כמה סדרות כמו - ת"ש להוכיח דעה מסוימת, רצף של מימרות מאותו רב, סדרה של עצות בקשר למאכלים מקבץ של ידיעות שמכנה המשותף שלהם אותו מספר (כמו שלשה דברים טובים ל... שלשה דברים קשים ל...), כדי להפריד בין סדרה לסדרה או משתמשים בצורות השונות.

- יוא בזמן שהגמ' שואלת, מתרצת, דוחה, ומנמקת דברים. לפעמים העניין ממשיך לאורך מספר שורות ולפעמים משתרע על פני למעלה מעמוד גמ'! כדי להראות שכל השורות הבאות מסרתם אחת היא - או מסמנים במרווח שבדף בין הגמ' לרש"י או לתוס', סימן זה יתחיל מהשורה שבה מתחיל העניין עד השורה שבה יסתיים.

~~~~~ - פעמים רבות יש מלה או שתיים שמהווים עיקר הקושיא או ההוכחה לדברי הגמ' למרות שהוא מובא בתוך ברייתא ארוכה או כחלק ממימרא ארוכה, כדי למשך תשומת הלב לאותם מילים או משפט או מסמנים בקו מקוקו או בפס ממותל. שימוש נוסף לפס עקום הוא להבליט את המילים שבהם הגמ' מציעה ריבוי אפשרויות כמו "איבעית אימא", "לישנא אחרינא", "או דלמא", "איכא דאמר" וכו'.

← - הצים - אם יש צורך לחזור ולמצא דבר שנאמר לפני כן או מסמנים הצים במרווח בין הגמ' לרש"י, למשל רב הונא אומר הלכה מסוימת וכדי לבסס את הדין הגמ' מביאה ברייתא ארוכה שבה נמצא אותו משפט - אבל המשפט כבר מרוחק מספר רב של שורות הדין של רב הונא - החץ מקשר בין אותה שורה של הברייתא ודברי רב הונא שנאמר לפני כן.

① ② ③ - מספור - כדי לעשות סדר בריבוי, למשל כשיש מספר תירוצים לאותו קושיא, או בזמן שיש ריבוי לשונות ב"גמ' - "לישנא אחרינא" או "איכא דאמר", ועוד שימוש רגיל כדי לעקוב אחר סדרות של דברים.

⌋ - מרכאות יחידות נועדו כדי לחבר קבוצות מילים להיות משפט ולקוראם ברצף במקרים שאחרת הלומד היה מפסיק מוקדם וליי כן לטעות בהבנה.

[ ] - סוגריים - מטרתם כדי לבודד קטעים צדדיים על מנת לשמור על רצף חשיבה. במקרים רבים תוך כדי מהלך של הגמ' פתאום מופיעה ידיעה שאינה קשורה ישירות לעצם שקלא ותריא של הסוגיא. כדי לאפשר שמירה על אותו רצף סומנו הידיעות הצדדיות בסוגריים כך שבלמוד הראשוני הלומד ידלג עליהם - יבין ביתר בהירות את עיקר הסוגיא ובסיומה יחזור וילמד את כל הגמ' כולל מה שהוא דילג לפני כן. במקרים מעטים קיימת תופעה שבתוך אותה ידיעה צדדית יש עוד עניין צדדי (צדי צדדים) אז יופיע קטע בסוגריים תוך הסוגריים.

⤵ - צורת קשת מתחת שני מילים - סימן זה מורה להמשיך את הקריאה במקום שהפסקה בקריאה איננה נכונה.

⤶ - קשת עם פסיק - מורה שיש להמשיך את הקריאה אבל עם הפסקה קטנה דוגמא: קמ"ל-דלא.

מנסיון של שנים - שיטת הסימונים מוכיחה את עצמה כיעילה ללומד עם הזמן, הרבה ראו בה תועלת וברכה אבל רק לאחר שהתרגלו ולמדו בה מספר דפים.

נסיים בתפילה שנוכל להרבות בעסק התורה ובעמלה מתוך חשק ושמחה, וממילא נרבה גבולותינו בתלמידים ומלאה הארץ דעה, ונזכה לביאת גואל צדק ובניין ביהמ"ק במהרה בימינו.

סימוני התלמוד

דוגמאות	תיאור	שם	סימון
תיש, מיתובי, תניא, תיר, תנן, תנא, ורמניהו	לחבלט מקורח תנאים	מסגרת	
תיש, מיתובי, ואיסן, אינביקה, "אילמא-אלא-לעלם"	סידרה של שאלות או וכוכות למשל הפך מראה על כיוון חפך	משולש	
בעל, אינעיא להו, התוא גברא	גם מסמן סידרה במקרה שיש סידרה שניה על אותו עמוד	מעין	
"	"	כס כפול	
"	"	"	
"	"	"	
"	"	"	
מסמן שם מאד מרבו - שבוך כלל דים בשיטתו למשך עמוד גמי או יותר	"	"מייר-בוקס" מלבן אש	
מסמנס בריוח בין חגמי והחטי או רשי	"	שאלה/ תשובה/ נקודה ארוכה קושיה/ דחיה	
לחבלט מילום או משפטים מרכיים	"	קו-קו	
כמו תייל	"	כס מפותל	
בשלמא-אלא, חירוא-אלא, אי אשמעון-אי אשמעון	"	"	"
אם חגמי מתיחסת לשורה למעלה או לחך קודם - לחקל על חפוש	"	חצים (בריוח שבין חגמי והחטי)	
ספידת תשובות או שיטות	"	מספרים האותיות	
ריבוי לשונות	"	מספר רומי	
לישא דאנצי לישא אחרים	"	"	"
לכלול יחד משפט (שאחרת סא חי מקרא במשפט)	"	פרצאות	
מאמר צדדי שבקריאה ראשונה מרלים כדי לשמר על רצף הקריאה	"	סוגריים	
מנחה להמשיך לקרא במקום שאחרת חיו מפיטים	"	קשת / חיבור	
לסצור אבל סא לחפטיק	"	קשת - פטיק	
שימוש רגיל	"	פיסוק	
לחבלט שתי אופניות כגון 'א-א דלמא-ב' אינעיא להו	"	'א או דלמא ב' א או דלמא ב'	

GEMARA MARKINGS

Symbol	Name	Description	Examples
	Boxed Text	Marks off Tannaic sources	ת"ש. מתיבין. תניא. ת. ר. תנן. תנא. ורבינן
	Triangle	Series of related questions or proofs (inverted triangle represents proof in opposite direction)	ת"ש. מתיבין. ואימא. איתיבית. אילין-אלא- לעולם
	Diamond	Similar usage as above.	בעי. איבעיא להו. ההוא גברא
	Double underline	"	
		Additional shapes needed for distinction when multiple series appear on one page	
	"Firebox"	Generally around a name, (sometimes on גופא or תביא) Denotes beginning of a סוגיא which last at least an עמוד	
	Long Markings (in margins)	Used to mark off a long question, answer or proof Or point	
	Dot-Underline	1. Focuses on main few words in בריתא that prove or disprove points of the גמ 2. Contrast different statements 3. Focuses on the main few words of an אמורא's statement (for easier back reference)	
	Squiggle-Underline	Highlights complimentary words Secondary use- May be used similar to the Dot-Underline	בשלמא-אלא הניחא-אלא אי אשמעין- אי אשמעין
	Arrows (in margin)	Reference back to a (hard to find) previous point in the גמ	
	Numbers & Letters	Numbering approaches of the גמ or for lists of הלכות	
	Roman Numerals	Different לשונות	איכא דאמר לישנא אחרינא
	Quotes	To denote: short phrase, short quote	
	Brackets	Side point-- can be anywhere from a line to an entire דף Bracketed section interrupts the logical flow of the גמ and can be skipped temporarily to maintain continuity of the סוגיא	
	Single quote marks	Read without pausing phrase contained within	
	Connector	Don't stop (in a place where I mistakenly might have stopped)	
	Comma-Connector	Pause-- but don't stop	
	Various Punctuations	Common usage	
		Indicates two options of גמרא's query	איבעיא להו

SERIES INDICATORS

שבועת ימים פרק ראשון יומא

א

עין משפט
גר מצוה

(א) לענין פויר קש"ב פייס לעלמו שאין פייס צפרי החג אלל
השומרות שלל השומרות שוות ומשלוטת בהן לפי חשבון סדרן
כמו ששנינו במסכת סוכה (דף נ"ב:) אלל פר של שמיני בחילה מפיוסין
עליו: [אין לעלמו] לבדך שהייתי: רגל לעלמו. שאין שם חג
הסוכות עליו: קרבן לעלמו. שאין

פויר קש"ב פירש"י רגל לעלמו שאין יושבין בסוכה קרבן
לעלמו שאינו בסדר פרי החג ברכה צפני עלמו
לחמיקין ביום שמיני חג העלרת הוא ובחוספתא משמע שמתכנין
את המקד שגאמרי ביום השמיני שלח את העם ויצרכו את המולך

ד א מיי"א מאלכות
תגינה הלכה ז סג
עין רכע:
תגינה ע. בינה כ:
מגינה ה.

*פויר קש"ב אבל לענין תשלומין תשלומין

דר'אשון הוא דהא תנן *מי שלא חג ביום
טוב הראשון של חג, חונג והולך כל הרגל
כולו ויום טוב האחרון של חג ואימא עזרת
דפריישת שבעה ליום אחד' הווא' א"ר אבא
דנין' פר אחד ואיל אחד' מפר אחד ואיל אחד'
לאפוקי עזרת דשני אילים נינהו, הנהי' הנהי' א"ר
למאן דאמר יום הכפורים איל אחד הוא אלא
למאן דאמר שני אילים נינהו מאי איכא למיכר
דתינא' דבי אומר איל אחד הוא האומר כאן
הוא האומר בחומש הפקודים ר' אליעזר בר'
שמעון אומר שני אילים הם - אחד האומר
כאן ואחד האומר בחומש הפקודים אפילו
חי' מא ר"א בר' שמעון' הווא' חד לחובת היום'
וחד למוספין לאפוקי עזרת דתרייהו חובת
היום נינהו ואימא ראש השנה דפריישת שבעה
ליום אחד' הווא' א"ר אבא דנין' פר ואיל אחד'
מפר ואיל אחד' לאפוקי עזרת ראש השנה
דציבור נינהו, הנהי' א"ר ר' יוחנן ד' משלך' ועישה

סוכה מה.
תגינה י"ו.
כ"ה ד:

[ע"מ"ש רש"י]
ר"ה דף ז'
ד' צ"ח ר' קש"ב
בש"מ ספודת
סופריט]

קמ"ז ע:

תוספות ושינוים

פויר קש"ב
רגל פויר קש"ב
למאן דאמר יום הכפורים
זוהי הנהגת ר' יוחנן
פ"ח ז' ע"ג ד' ע"ג
כ"ה ד' ע"ג
כ"ה ד' ע"ג
כ"ה ד' ע"ג
כ"ה ד' ע"ג

דחנן (ספ דף ע"ג) ההלל והשמחה ח' ואפי' בארץ ימות השנה א"ל מביא
קרבן טעון לינה כדתניא בספרי ופניה בבקר וגו' מלמד שלל הבהמים
טעונית לינה פי' זבחים דומיא דפסח מנין לרבות עופות מנחות ועלים
ת"ל ופניה כל פיגות שאינה טונה לא יורו אלל מבקר וחילין וי"ל
משכחה לה דלא מייתי קרבן צו ביום כגון ששאל שלמין לחמול
דנאכלין לשני ימים ולינה אחד ועוד דבפ"ק דמגינה (דף ט"ה) תניא
ושמחה בחגן לרבות כל מניי שמחה לשמחה ואמרינן בפסחים פרק
אלו דברים (דף ע"א) ודלפיו בבכורות נקדה ויין יין ובע"א לא משכחה
שמחה שמונה כשחל יום ראשון להיות בשבת דבשלמים דלחמול לא
משכחה לה דבענין זבחה בשעת שמחה וליכא אלל כדפישיה בכבדות
טעונית פיר קרבן ברכה
לינה ק"ש ד' ע"ג
מאי לא ויתן לל
דכחילין לשני ימים
דנאכלין לשני ימים
ושמחה בחגן לרבות כל מניי
אלו דברים (דף ע"א)
שמחה שמונה כשחל יום ראשון
משכחה לה דבענין זבחה בשעת
טעונית פיר קרבן ברכה
לינה ק"ש ד' ע"ג
מאי לא ויתן לל
דכחילין לשני ימים
דנאכלין לשני ימים
ושמחה בחגן לרבות כל מניי
אלו דברים (דף ע"א)
שמחה שמונה כשחל יום ראשון
משכחה לה דבענין זבחה בשעת

ולא פירשו לנו חיזהו שירו': ברכה
לעלמו-ברכה שהיו מברכין לחפתה חיי
המולך כדמפרש בחומש' פ"ח ד' ע"ג
על שם דיום השמיני שלח את העם
ויברכו את המולך (מ"ח ה): **פסולין**
דלשאון טוה. הלכא טעם דדינה
הוא: דנין פר אחד ואיל אחד
עבודה **מספן יום הכפורים** פר אחד
ואיל אחד ועבודת **שמיני למלוים**
פר אחד ואיל אחד דכתיב (ויקרא פ)
קח לך עגל בן בקר לחטאת וגו':
אל אחד טוה. שהיה קרבן ליבור
ביום"כ הוא האומר כאן בחמרי מות
ואמח ערד בני ישראל יקח שני שעירי
עזים לחטאת ואיל אחד לעולה הוא האומר למוספין: **ספס**
חד לטובת פיוס - ההוא לחמרי מות חובת היום ואינו קרוי מוסף
ולא כתיב הווא' מלמד עולת הבקר' כדכתיב בכל המוספין 'מלמד
עולת הבקר' דמשמע הווא' מוסף על דבר יום כימות: **לאפוקי עזרת**
דמיוויוס טובא פיוס ינינו - לחובת שתי הלכה (ב) זכתיב (ספ דב)
'הקרבנות על הלחם וגו' ואילום שנים' ובחובת היום דלמלוים א"ל אחד
הוא דכהו: **דנין פר** (ג) שלל - מלמלוים ומשלו הוא דכתיב 'קח לך עגל'
זבוח' כ' נמי איכא פר ואיל משלו ב'זבוח יבא לה' אל הקדש כפר
בן בקר וגו' לאפוקי עזרת ורלל השנה דליבור ינינהו:

קמ"ז ע:

תוספות ושינוים

פויר קש"ב
רגל פויר קש"ב
למאן דאמר יום הכפורים
זוהי הנהגת ר' יוחנן
פ"ח ז' ע"ג ד' ע"ג
כ"ה ד' ע"ג
כ"ה ד' ע"ג
כ"ה ד' ע"ג
כ"ה ד' ע"ג

דחנן (ספ דף ע"ג) ההלל והשמחה ח' ואפי' בארץ ימות השנה א"ל מביא
קרבן טעון לינה כדתניא בספרי ופניה בבקר וגו' מלמד שלל הבהמים
טעונית לינה פי' זבחים דומיא דפסח מנין לרבות עופות מנחות ועלים
ת"ל ופניה כל פיגות שאינה טונה לא יורו אלל מבקר וחילין וי"ל
משכחה לה דלא מייתי קרבן צו ביום כגון ששאל שלמין לחמול
דנאכלין לשני ימים ולינה אחד ועוד דבפ"ק דמגינה (דף ט"ה) תניא
ושמחה בחגן לרבות כל מניי שמחה לשמחה ואמרינן בפסחים פרק
אלו דברים (דף ע"א) ודלפיו בבכורות נקדה ויין יין ובע"א לא משכחה
שמחה שמונה כשחל יום ראשון להיות בשבת דבשלמים דלחמול לא
משכחה לה דבענין זבחה בשעת שמחה וליכא אלל כדפישיה בכבדות
טעונית פיר קרבן ברכה
לינה ק"ש ד' ע"ג
מאי לא ויתן לל
דכחילין לשני ימים
דנאכלין לשני ימים
ושמחה בחגן לרבות כל מניי
אלו דברים (דף ע"א)
שמחה שמונה כשחל יום ראשון
משכחה לה דבענין זבחה בשעת
טעונית פיר קרבן ברכה
לינה ק"ש ד' ע"ג
מאי לא ויתן לל
דכחילין לשני ימים
דנאכלין לשני ימים
ושמחה בחגן לרבות כל מניי
אלו דברים (דף ע"א)
שמחה שמונה כשחל יום ראשון
משכחה לה דבענין זבחה בשעת

הנהגות
הבית

(א) רש"י ד' ע"ג
לענין ור"ה זמן
ודיה קרבן
ור"ה שיר' ור"ה
ברכה הכל
דבור אחד:
(ב) שם ד' ע"ג
לאפוקי עזרת
מ' לחובת שתי
הלכה דכתיב
מ' (ג) שם
ד' ע"ג ד' ע"ג
ואיל טוה:
דלמלוים
דמשלו הווא':

[זכתיב י"ז]

[זכתיב י"ז]

אלא

למאן דאמר יום הכפורים איל אחד הוא האומר כאן
הוא האומר בחומש הפקודים אפילו
חי' מא ר"א בר' שמעון' הווא' חד לחובת היום'
וחד למוספין לאפוקי עזרת דתרייהו חובת
היום נינהו ואימא ראש השנה דפריישת שבעה
ליום אחד' הווא' א"ר אבא דנין' פר ואיל אחד'
מפר ואיל אחד' לאפוקי עזרת ראש השנה
דציבור נינהו, הנהי' א"ר ר' יוחנן ד' משלך' ועישה
הוא האומר למוספין: **ספס**
חד לטובת פיוס - ההוא לחמרי מות חובת היום ואינו קרוי מוסף
ולא כתיב הווא' מלמד עולת הבקר' כדכתיב בכל המוספין 'מלמד
עולת הבקר' דמשמע הווא' מוסף על דבר יום כימות: **לאפוקי עזרת**
דמיוויוס טובא פיוס ינינו - לחובת שתי הלכה (ב) זכתיב (ספ דב)
'הקרבנות על הלחם וגו' ואילום שנים' ובחובת היום דלמלוים א"ל אחד
הוא דכהו: **דנין פר** (ג) שלל - מלמלוים ומשלו הוא דכתיב 'קח לך עגל'
זבוח' כ' נמי איכא פר ואיל משלו ב'זבוח יבא לה' אל הקדש כפר
בן בקר וגו' לאפוקי עזרת ורלל השנה דליבור ינינהו:

חמרי ששים אים לעלמוס כמו של וי"כ ששיתין שיון עולות וקבה לרית' דלא משחמית באוס מקוס שיקרא ה"ש לעגל זכור פר אחד וס"י ר"ת דליף מפר ואיל הכתיב בואהה תהוה וזה הכתיב אשר תעשה להם לחק פר
ד בן בקר ואילום שנים חמישים וסר ואיל אחד שיון לא תפסותו כמו של וי"כ ששיתין שיון עולות ואיל הכתיב לא תקריב שחיטת עולה כולה חטיב נמי כמפורך בשי' אילום דגבורי לחד ומכתיב וחד לחובת
ס ונכחה ענינו חטיב מאכל לאהין וגו' ומכתיב בלניו הוי חטאת ולכן סוכם כמפורך חלוה סם וס"י נתימח למ"ד קח לך משלך ח"י נס מאכל לאהין ומכתיב לנצור: מהלכה אלל למ"ד משל לנצור אי"כ נזכר אללן כזה
לנצור מ' אלל השפח סוכר דלוחו פר וס"י חילום היו משל לנצור: דר' לחובת היום: דלא חטיב מלמד כדפריש' נקושתו ופר חומד רבי' הוון דפיקא מיה דעולת מוסף בלל' היא אשר ספקותע' לזכורן כדאמרינן
בנזמים (דף ט"ט). שאם זכרון מאן ריטו ששיתין שיון עולות וקבה לרית' דלא משחמית באוס מקוס שיקרא ה"ש לעגל זכור פר אחד וס"י ר"ת דליף מפר ואיל הכתיב בואהה תהוה וזה הכתיב אשר תעשה להם לחק פר

שבעת ימים פרק ראשון יומא

מסורה
הש"ס

במקום גילה • כדכתיב עוז וחסדו במקומו (דה"ט טו) :
ורבי עקיבא סבר לה כר' יוסי • בלחלו הכי לרדף
לסבור כר' יוסי כיון דס"ל בשבת פרק אמר רבי עקיבא (דף טו.)
חמש עטות ומוכח הכס דעל כרחק סבר כר' יוסי :

ויכפפו הענן לפר • ולא למשה שהרי כל ארון שבת ימים עלה וירד
בשבתה לומר להם להם ראוהו אחר עשיו למלאים (עמות י"ג)
וישכ משה את דברי העם אל ה' ולמחר נאמר לו כך אל העם
וקדשם ולמחר (י) כך רד העד בעם : **ולא בא הכהוב** • לומר ויקרא
תורה אור

למרב אכילה ושפיס • ר' נתן סבר
לה כר' יוסי הגלילי דפרישה למשה
הו"ל חד לא לומר עמלו (י) לשאר
הבבבבב למתנה שכינה (פרישה) שלא
היתה פרישה זו אלא שבשבת ימים
הללו נתמקדה אכילה שבמטעים
להיות כמלאכי השרת אבל בעלמא
לא בעינן מירוק : **לאיים עליו** •

ויכפפו הענן לפר ויקרא אל משה [מישה]
וכל ישראל עומדין ולא בא הכתוב אלא
לחלק כבוד למשה בני ישראל אומר לא בא
הכתוב אלא למרב אכילה ושתייה שבמטעיו
לשומר במלאכי השרת ר' מתיא בר חזני
אומר לא בא הכתוב אלא לאיים עליו כדי
שחאה תורה ניתנה באימה ברתת ובויע
שנאמר עברו את ה' ביראה וגילו ברעד

מסייע ליה לרבי אלעזר • לא
ידענא מה שייך למימר

מסייע ליה במילתא דפליגי תנאי
ואלדבה טולא תנאי דלא כותיה
ר' יוסי הגלילי ר' נתן ורבי מתיא בן
חזק לבד מרבי עקיבא לחודיה
ושמח משום דהלכה כר' עקיבא
מחזירו קאמר מסייע ליה :

משה שמת ישראל לא שמו •
לא מלי לשנויי דהתיא
תיא דלא כר"ע אלא כתנאי דפליגי
עליה לעיל דלדעה דקרא דקול לו
קול אליו מסתמא ליכא מאן דפליגי :

תוספות ישנים
הא אסתלק ליה עין
משפט • כיון דלא בא
אלא למתא את הכס
כביל נתן תורה ואפי"ס
שד שאל סוקא מחשק
היה עביה תנאי לא
היה כל כך עין כדו כמ
און שבת ימים ולמי
מתן תורה אלא אי אמרי
דיכשתא רען למתא
לא סן מסתמא לא ה"ל
ען עין כל לרעסי יוס :

כתיב פ"ט
בג"י במקום
תורה ששה
הדברות
תענית כח
פ"ט וחתום
בג"י כמו
שג"י כח
כ"ה

תענית טו

גליון
הש"ס

רש"י דהקול
לו סי' ללמוד
שאליו • עיין
השבת ה"ט
הלכות סיון
י"ג :

בשאלות
א"תא ש"ס

לעיל ג

בת ג' ט"ז
(1) תאריך חג יומא
(2) חטוב התאריך ש"ס מ"ו
ט"ז ש"ג
התורה

הגהות הב"ח
(א) גמ' מאן דאמר
בשבת בשבת ימים
ובשבתה עלה דכתיב
ויקרא • ר' יוסי הגלילי
על עיניו שאלו עשרת
הדברות עלה ביום השביעי
דכתיב • ר' יוסי הגלילי
ויקרא כו' ולמד כו'
בשבת ימים ובשבת
עלה דכתיב • למד וזה
שנה לקבל הלוחות וזה
מי' יוס ע"י ר"י לך
מי' יוס' : (ב) שם ולי
בעיקר אמת לא וזה
גאלא מועד ולא תפיס כו'
כמי קולו לרבי קמיה :

ט"ז
(1) ר' יוסי ויכפפו
(2) ר' יוסי ויכפפו
כ"ו ויקדשם ולמחר כך
העד בעם ותיבה לך
נמחה (ד) שם ד"ה לומר
כו' מתא פרישה לשאר
בכונסין למתנה שכינה
שלא היתה פרישה זו אלא
למשה לבדו שבשבת ימים
הללו כתיב : (ה) שם
ד"ה לאיים כו' דפרישה
למשה הוא ולבבדילו :

ט"ז
מ"ו ויכפפו ויום השביעי הכתובים
אלו אחר עשרת הדברות
(1) כתיב : (1) שם ד"ה
קמיה בשאלתו וכו' מי' יוס סיו
(2) ולא יומר ובלתי כיון :
פ"ט (ה) שם כ"ד נתמו

ט"ז
א"תא בג"י ד"ה
ט"ז ש"ג
מתיא יוס

*מאי ונילו ברעדה • אמר רב אדא בר מתנה
אמר ר' במקום גילה שם תהא רעדה, במאי
קא מיללין • ר' יוסי הגלילי ור"ע בפלוגתא
דהני תנאי • ר' חנינא • **בששה חודש ניתנה**

תורה לישראל רבי יוסי אומר בשבעה בו
ניתנה ובשבעה עלה (וכתיב) ויקרא אל משה ביום השביעי (מ"א) דאמר
בשבעה - בשבעה ניתנה עלה [וכתיב ויקרא אל משה ביום
השביעי] ר' יוסי הגלילי סבר לה כתנא קמא דאמר בששה בחדש ניתנה
ותורה הלך זה היה מעשה אחר עשרת הדברות • וישבון כבוד ה' על
הר סיני ויכסרו הענן ששת ימים • למשה ויקרא אל משה ביום השביעי •
לקבולי שאר תורה, ראי סלקא דעתך • וישבון כבוד ה' • מ"ד • ויכסרו הענן
לדר ויקרא אל משה ביום השביעי • לקבולי עשרת הדברות הא קבילו להו
בששה • והא אסתלק עין מוששה ורבי עקיבא סבר לה כרבי יוסי דאמר
בשבעה בחדש ניתנה תורה לישראל, בשבילא לר' עקיבא היינו דמשבחת
לה • *בשבעה עשר בתמוז נשחברו הלוחות • עשרין וארבעה דסיון ושיתסר
דחמוז מלו לרו ארבעין יומין דהיה בהו ובשבת בתמוז נחת ואחא וחבריהו
ללוחות אלא לר' יוסי הגלילי דאמר ששה דפרישה וארבעין דהר, עד עשרין
ותלה בתמוז לא אחברו לוחות • אמר לך ר' יוסי הגלילי ארבעין דהר •

בבדי ששה דפרישה • אמר מר' ויקרא אל משה • משה וכל ישראל עומדין
מסייע ליה לר' דאמר רבי אלעזר ויקרא אל משה • משה וכל ישראל עומדין
ולא בא הכתוב אלא לחלקו כבוד למשה מתיבי • קול לו • ק"ו • אלא • משה
שמע וכל ישראל לא שמעו • לא קשיא • הא באהל מועד נאי בעת
אימא • לא קשיא • הא בבב"ה • ר' יוסא רמי קרא • קמיה דר' אלעזר
ואמר לה אמר ר' ויקרא ר' אלעזר רמי • כתיב • ולא יכול משה לבא אל אהל
מועד כי שכן עליו הענן • וכתיב • ויבא משה בתוך הענן • מלמד שחפפו הקדושים
ברוך הוא למשה והביאו בענין, דבי ר' ישמעאל תנא • נאמר כאן • בתוך • ונאמר

להין • בתוך • ויבואו בני ישראל בתוך הים • מה להלן שביב • דכתיב • והמים
להם חומה אף באן שביל • ויקרא אל משה וידבר • למה הקדים קריאה לריבוריה
לימדה תורה דרך ארץ שלא יאמר אדם דבר לחבירו אלא א"כ קודמו, מסייע
ליה לרבי חנינא דאמר רבנן • לא יאמר אדם דבר לחבירו אלא אם כן
קודמו, לאמר ר' • *מוסיא בר בריה דרבי משיא משמיה דר' מוסיא) רבה
*מניין לאומר דבר לחבירו • שהיא • בבב"ה • אמר • עד שיאמר לו • לך אמור • ושנאמר
*וידבר ה' אליו מאהל מועד לאמר • מללל דהווייהו סבירא להו מלואים, כל

הכתוב בהן מעכב בהן דאיחמד מלואים • ר' יוחנן ורבי חנינא • חד אמר • כל
הכתוב בהן מעכב בהן • וחד אמר • ר' המעכב לדורות מעכב בהן • שאין
מעכב לדורות אין מעכב בהן • חסתיים • ר' יוחנן הוא דאמר • כל הכתוב בהן
מעכב בהן • מדקאמר ליה • ר' שמעון בן לקיש • לר' יוחנן • אי מה מלואים כל
הכתוב בהן מעכב בהן • ולא קא מהדר ליה • לא מיה • חסתיים • מאי בנייהו

חנינא דפליגי כהא מילתא • בעלמא • הכתיב • מהכא • דרבי יוחנן הוא דאמר • כל

הכתוב בהן מעכב בהן • דכר

דכר

שבעת ימים פרק ראשון יומא

ה

עין משפט
גרי מצוה

דבר שאין מעבד בן לדורות . לקמיה מפרש לה: **צירי מנא** . כלומר
שלא חש לחשוב אותה מלוא וכל סמך : כאילו לא כיפר . מן המובחר :
וכיפר . (דלון כפרה אלא בדם) כדלמריין בזבחים (דף ו') כיפר
לגברא דעיקר כפרה בדם אבל לא כיפר נמי (שלא קיים) מלוא קוט
מן המובחר : **ולא קפני מפרישין** . תורה אור

[על שמקיים]

אמר רב יוסף סמיכה איכא בינייהו למי"ד כל
הכתוב בהן (ה) מעבב בהן (סמיכה) מעבבא
למי"ד דבר שאין מעבב לדורות אין מעבב
בהן (סמיכה) לא מעבבא ולדורות מנא לן
קרא "דלא מעבבא" דתניא "וסמך... ונריצה" וכי
סמיכה מכפרת והלא אין כפרה אלא בדם
שנאמר "כי הדם הוא בנפש יכפר ומה ת"ל
וסמך ונריצה" שאם עשאה לסמיכה שירי מצוה
ימעלה עליו הכתוב כאילו לא כפר-וכפר

ואע"פ שלא הופרש חס יארע פסול
בראשון יעבור זה השני שמע מינה
פרישה לא מעבבא (בה) עבודה :
ריבוי שבעה . שימש כ"ג שבעה
ימים רלופים כשממזין אותו כהונה
גדולה וילבש שמונה בגדים בשעת
עבודה וריבוי לשון מריבה מרובה
בגדים שהוא משמש בשמונה וההדיוט
בארבעה : **משיח שבעה** . [שיחט
שמן המשחה על ראשו ובין ריסי
עיניו ז' ימים] רלופין : **כל הכתוב**
בסן . ז' ימים ימלא וגו' (ויקרא ח)
וכל 'מילוי ידים' האמור שם-לבישת
בגדים הוא שאלמלא (שמיח כס') ויבגדי
הקודש אשר לאהרן יהיו לבגיו
אחריו למשחה בן וגו' ומשיחה

ונחיס ו'
מנחת כס'

[מנחת כס']

רב נחמן בר יצחק אמר תנופה איכא בינייהו
למי"ד כל הכתוב בהן מעבב בהן מעבבא
ולמי"ד דבר שאין מעבב לדורות אין מעבב
בהן לא מעבבא ולדורות מנא לן דלא מעבבא
ידתניא "לתנופה לכפר" וכי תנופה מכפרת
והלא אין כפרה אלא בדם שנאמר "כי הדם
הוא בנפש יכפר" ומה ת"ל לתנופה לכפר
שאם עשאה לתנופה שירי מצוה מעלה עליו
הכתוב כאילו לא כפר-וכפר רב פפא אמר

נמי כל שבעה מולחיקש משיחה
לריבוי : **וכפר כספן אשר ימשה**
אופו . גבי ויה"כ באחריו מות כתיב :
פס תלמוד לומר . חס ללמד
שפיה עבודה ב"ג והלא כל
הפרשה באהרן נאמרה כזאת יבא
אהרן - ונתן אהרן - והקריב אהרן -
ובא אהרן (ויקרא טו) : לפי שנאמר .
בפרשת ואתה חלוה "שבעת ימים
ילבש הכהן תחמיו מכניו העמוד
תחת אהרן כהונה גדולה אשר
יבא ביום הכפורים אל האל מועד
לשרת בקדש" : **אין לי אלא** . שיהא
כפר לבח אל האל מועד ביום
הכפורים אלא מי שנתרבה שבעה

[על ג:]

הנהות
הביח

(ה) נמי הכתוב
בתוך מעבב כן
מעבבא כ"ג
וקו במשך :

רב ירמיהו אמר תנופה איכא בינייהו
למי"ד כל הכתוב בהן מעבב בהן מעבבא
ולמי"ד דבר שאין מעבב לדורות אין מעבב
בהן לא מעבבא ולדורות מנא לן דלא מעבבא
מחקינין" *ולא קתני מפרישין רביא אמר
ריבוי שבעה-ומשיחה שבעה איכא בינייהו
למי"ד כל הכתוב בהן מעבב בהן מעבבא
למי"ד דבר שאין מעבב לדורות אין מעבב
בהן לא מעבבא ולדורות מנא לן דלא מעבבא

ונמשה שבעה כשנמנה ונקטתה
בני משיחה שבעה היכא כתיבא :
אפילו שעה אחת לא נדסיין :
מילתא

ידתניא "וכפר הכהן אשר ימשה אותו ואשר
ימלא את ידו לכהן תרת אביו" מה" תלמוד
לומר לבי שנאמר "שבעת ימים ילבשם
הכהן תרתיו מבניו" אין לי אלא נתרבה
שבעה ונמשה שבעה, נתרבה
ונמשה שבעה מניין? תלמוד לומר "אשר ימשה אותו ואשר ימלא
את ידו" מ"מ אשכחן ריבוי שבעה
מנא לן? איבעית אימא מדאיצטרין קרא למעושה, ואיבעית אימא דאמר
קרא "ובגדי הקדש אשר לאהרן יהיו לבגיו אחריו למשחה בהם ולמלא
בם את ידם" איחקש משיחה לריבוי : "מה ריבוי-שבעה, אף משיחה-שבעה;
מאי טעמא דמי"ד כל הכתוב בהן מעבב אמר רבי יצחק בר ביסנא
אמר קרא "ועשית לאהרן ולבניו *ככה-כבה" עיבובא הוא, תינה כל
מילתא [קוישין ד.]

שבעה ונמשה שבעה, נתרבה
ונמשה שבעה מניין? תלמוד לומר "אשר ימשה אותו ואשר ימלא
את ידו" מ"מ אשכחן ריבוי שבעה
מנא לן? איבעית אימא מדאיצטרין קרא למעושה, ואיבעית אימא דאמר
קרא "ובגדי הקדש אשר לאהרן יהיו לבגיו אחריו למשחה בהם ולמלא
בם את ידם" איחקש משיחה לריבוי : "מה ריבוי-שבעה, אף משיחה-שבעה;
מאי טעמא דמי"ד כל הכתוב בהן מעבב אמר רבי יצחק בר ביסנא
אמר קרא "ועשית לאהרן ולבניו *ככה-כבה" עיבובא הוא, תינה כל
מילתא [קוישין ד.]

[עס]

סמיכה איכא בינייהו . תימה לי אמאי לא קאמר נמי שירים
מעבבא איכא בינייהו דלמאן דלמאן כל הכתוב בהן
מעבב מעבבא דכתיב (ויקרא ח) ואת הדם יצק אל יסוד המזבח
ובחטאת כתיב (שמות כט) ואת כל הדם תשפך אל יסוד המזבח ולמאן
דלמאן דבר שאין מעבב לדורות אין
מעבב לא מעבבא וי"ל דלכילי עלמאן
שירים לא מעבבא בהו דאפילו ד'
מחטות שבחטאת לא מעבבא בה אלא
אחת מהן דכתיב (סס) ונתחה על
קרעט המזבח קרנת כתיב וקרן אחת
מעבבא בה וכו' לא ופילו למי"ד
יש חס למקרא שירים לא מעבבא
בה מדכתיב בחטאת ואת כל הדם
תשפך ולא כתיב ונתחה על כל הדם
אל יסוד המזבח דכתיב בחטאת
המחטות ונתח על קרנת ח"כ ניסוקן
הכתוב ועשאן שירי מלוא לומר
שאין מעבבא והכי אמריין פרק
חזרו מקומן (נחיס נב) גבי פר כהן
משיח ואת כל הדם ישפך אל יסוד
המזבח נתקו הכתוב ועשאן שירי
מלוא ופירש"י מרשיה בחילוק לשונו
דכחילתא מחטות כתיב והוא נתקן
והכא כתב ישפך ולא כתב ושפך
ואפילו למאן דפליגי חס *ואית ליה
דשירים הפנימיים מעבבא היינו
מדכתיב ביה"כ (ויקרא טו) וכלה
מזכר ודרשינן מניה חס כלה כפר
ואם לא כלה לא כפר וגמרי פנימיים
מהדדי חס בפרק ב"ג (נחיס מ.)
אבל בשירים החיצונים ליכא מאן
דפליגי מיהו צירושלמי קאמר סמיכה
ושירי הדם שאין מעבב לדורות אין
מעבבא כאלו ומשמע דפליגי נמי
בשירים אבל תימה לי ליתא הקרנת
אימורים דכתיב בהוא ענינא
ואיין מעבבין לדורות איכא בינייהו
וי"ל דלכילי עלמאן לא מעבבא דהא
דאיין מעבבין לדורות היינו משום
דכתיב (ויקרא ז) והיה החזה לאהרן
ולבניו ודרשינן ב"ג תמיד נשחט
(פסחים נט:) יכול נאמרו אימורים וכו'
שאכדו לא יהיו כהנים זכאין בחזה
ושוק תלמוד לומר והיה החזה
לאהרן ולבניו מ"מ וגבי מלוואים
נמי כתיב גבי חזה והיה לאהרן
ולבניו ונדרוש מהתם והיה לאהרן
ולבניו מכל מקום :

אתקש משיחה לריבוי .
תימה לי לשיטתא
קמא דמשיח דאיצטרין קרא למעושה
משיחה לריבוי וי"ל אלא שנאמר ז' והא כל כמה דלא מייטי קרא דאשר ימשה
אחריו לא ידעין משיחה ז' אפילו לכתחילה ויש לומר מסברא הוא ק"ל משיחה ז' מדאשכחן חס משיחה וריבוי וגלי ביה חד מייטיהו שבעה הוא
הדין בלודך וילמד כחוס מן המפרש אבל בחר דמיעט קרא מיכתיב ליה להש"ס משיחה שבעה לכתחילה מנא לן אימא ריבוי דכתיב בהו
הו' שבעה לכתחילה אבל משיחה נתיא כיון דאימיוט אימיוט לגמרי משבעה ולא ניכעי משיחה אלא פעם אחת ומשני מדלעטרין קרא
למעוטי אלמא סברא הוא להש"ס משיחה לריבוי ואם כן אע"פ דלמעוטי תריוויהו משיבובא מ"מ למעוטי כפי כל ז' :
להביא

תוספות ישנים
סמיכה איכא בינייהו .
ולא רבא לומר
הקשר שאינה מעבבת
איכא בינייהו דהא לא
שירי אהרן שלא שחט כל
שבעת ימי מלוואים :
ולדורות מנא לן דלא
מעבבא . שפיר שיה מלא
כתיב בנחם מקומות :
באילו לא כיפר ויכפר .
בפרק קמא דנחיס (דף
ו') מפרש דלא חזימא שלא
עבר כל כך אם לא קיים
מחוט עשה זו אלא הכנה
עבר כאלו לא כיפר ומי
כיפר שפטור מקרבן ועוד
מפרש התם לשון אחר
שעולה מכתבת אחיבוי
עשה שקודם הבחיטה אבל
מחוט עשה דסמיכה עמד
אחר שחיטה לא עבר
[אלעולם] הוא נקט
ואינו עד לאחר שחיטה
אזינה מכתבת : רב נתקן
בר יצחק אמר ט"ו .
אמר חזק ותר אמר
חזק ולא פליגי :

נדרבה שבעה ונמשה
יוס אחד . בנדרבה לתוך
לא סגי ונפרק בתרא
דאריכות (דף יב) יצק
מחטות בגדים מקרא ולא
הובי כאלו אלא מה
שניין דהא אמריין כפי
דמני' (דף טו) אין
בין כהן משח למחנה
בגדים אלא כהן על
כל מחטות :

שבעת ימים פרק ראשון יומא

מסורת
הש"ס

ח א מ"י פ"ה מטלס
כלי במקדש כלכל סו :

להביא את האכנסים - מאן קשה להא דבפ' אלו סן האשרין
(מהדרין דף ע"ג) מפיק מיהא מחוסר בנדים מודרשין
אין בגדיהן עליהן אין כהונתן עליהן והוא להו זרים והקשה רבי
יעקב מארלי"ג הא בדריח כתיב מיהא טוחה תגוה נבי דהאי קרא
אלעריך לשוינה זרים אף לענין
לחלל עטרהו כמו זרים מ"מ האוה קרא
דכתיב במחוסרי בנדים מיהא כהדיל
למה לי חיפוק ליה מאין בגדיהם
עליהם אין כהונת עליהן ומיך
דמכנסים לא כתיב הכא ואלעריך
הא קרא למחוסר מכנסים והא
במיהא וקשה לרבי יודי בר חנינא
כיון דנפקא ליה מכנסים מזה הדבר
הא ליה כאלו מכנסים נמי כתיבי
הכא ויחזיק ריב"ז דמיהא דגבי
(מכנסים) אלעריך לתייב אפילו
במיהא ריקנים אהלל מועד מי שכלם
מחוסר בנדים ככהתיב (שמות נח)
והיו על אהרן ועל בניו בבאס אל
אהל מועד וק בשלל רחוק ידים
דכתיב (ע"ג) בנאס אל אהל מועד
יחלו או בגשס אל המזבח לשרת
מיחייב אהלל מועד אפילו אביהא
ריקנים והא דקאמר פ"ב דבכוס
(דף י"ג) אזי כתיב רחמנא בנאס ואל
כתיב בגשס ה"א אפילו אביהא
ריקנים כ"י משמע דלפי האמה לא
מיחייב אביהא ריקנים י"ג לומר היינו
למזבח וה"פ אזי כתיב בנאס אל
אהל מועד או אל המזבח ולא כתיב
לשרת ה"א דאפילו למזבח מיחייב
אביהא ריקנים קמ"ל דלמזבח לא
מיחייב ובכוסהא דמסכת כלים (פ"א)
תיחא אמר שמעון הגטע לפני ר"ח
אזי נכספי בין האולם ולמזבח בלא
רחוק ידים ורבי' אמר לו מי כתיב
אהל או כהן גדול שקק אמר לו כתיב
אהל לומר (העבודה) שכלבו של כהן
גדול יותר כתיב מקד וסי' עד ואפילו
כהן גדול מפגעים את מוחו בגזרין
אלא שלא מלך בעל הפול ומסחמא
שמעון הגטע לא היה משתמש בלא
רחוק ידים כי לא היה טועה בזה
אל רש"י פירש בפירוט מומם בנאס

מלכא דכתיבא בהאי ענינא פלחא דלא
כתיבא בהאי ענינא מנא לן? אמר רב נחמן
בר יצחק ל"ף פתח-פתח רב משרשיא אמר
ושמרתם את משמרת ה' עכו"ב אר"ב אשי
אמר כ"י בן ציתא עכו"ב אר"ב אשי
כ"אשר ציתוי כ"אשר צוה ה' כ"י בן ציתא
באנינות יאכלוה כ"אשר ציתוי בשעת מעשה
אמר להם כ"אשר צוה ה' ולא מאלי אני
אומר א"ר יוסי בר חנינא פלחא אין כתיבין
בפרשה כשהוא אומר ויהי ה' ה' ה' ה' ה'
תעשה להם לקדש אותם לכהן להביא
המכנסים עשירית האפה אלא עשירית האפה
מנא לן? אחיא"ז זהו זה מ"וה קרבן אהרן ובניו
אשר יקריבו לה' עשירית האפה א"ר יוחנן
משום ר"ש בן יוחאי מניין שאף בקרא פלחא
מעבב ת"ל ויאמר משה אל העדה זה
הדבר אשר צוה ה' אפילו ריבור מעבב
באת הלבנישן ל"גד הלבנישן מ"א דרוה הוה
אלא באת הלבנישן לעתיד לבוא ולעתי
לבוא נמי לכשיבוא אהרן ובניו ומשה (ה')
עמדם אלא באת הלבנישן למיסבר קראי
פליגי בה בני ר' חייא ורבי יוחנן חד אמר
בבת אהת אמר אביי בכחונת ומצנת כולי
עלמא לא פליגי דאיהו ואח"כ בניו רבין
בצוואה ובין בעשה אהרן קיים כי פליגי
באבנט מאן דאמר אהרן ואחד כך בניו
דכתיב ויהגור אותם באבנט והדר כתיב
ויהגור אותם אבנט ומאן דאמר אהרן ובניו
בבת אהת דכתיב ויהגור אותם (ג) ולבא
דאמר אהרן ובניו בבת אהת הכתיב ויהגור
אותו באבנט והדר כתיב ויהגור אותם אבנט
אמר

מנא לן
דף ע"ג
ה' נ"ג
ה' נ"ג
ה' נ"ג
ה' נ"ג

ד"ה

מנא לן
מנא לן
מנא לן
מנא לן

מנא לן
מנא לן
מנא לן
מנא לן

Table with 2 columns: Name, and a column with numbers and symbols. Includes entries like 'מנא לן' and 'מנא לן'.

מנא לן
מנא לן
מנא לן
מנא לן

מלכא דכתיבא בהאי ענינא פלחא דלא
כתיבא בהאי ענינא מנא לן? אמר רב נחמן
בר יצחק ל"ף פתח-פתח רב משרשיא אמר
ושמרתם את משמרת ה' עכו"ב אר"ב אשי
אמר כ"י בן ציתא עכו"ב אר"ב אשי
כ"אשר ציתוי כ"אשר צוה ה' כ"י בן ציתא
באנינות יאכלוה כ"אשר ציתוי בשעת מעשה
אמר להם כ"אשר צוה ה' ולא מאלי אני
אומר א"ר יוסי בר חנינא פלחא אין כתיבין
בפרשה כשהוא אומר ויהי ה' ה' ה' ה' ה'
תעשה להם לקדש אותם לכהן להביא
המכנסים עשירית האפה אלא עשירית האפה
מנא לן? אחיא"ז זהו זה מ"וה קרבן אהרן ובניו
אשר יקריבו לה' עשירית האפה א"ר יוחנן
משום ר"ש בן יוחאי מניין שאף בקרא פלחא
מעבב ת"ל ויאמר משה אל העדה זה
הדבר אשר צוה ה' אפילו ריבור מעבב
באת הלבנישן ל"גד הלבנישן מ"א דרוה הוה
אלא באת הלבנישן לעתיד לבוא ולעתי
לבוא נמי לכשיבוא אהרן ובניו ומשה (ה')
עמדם אלא באת הלבנישן למיסבר קראי
פליגי בה בני ר' חייא ורבי יוחנן חד אמר
בבת אהת אמר אביי בכחונת ומצנת כולי
עלמא לא פליגי דאיהו ואח"כ בניו רבין
בצוואה ובין בעשה אהרן קיים כי פליגי
באבנט מאן דאמר אהרן ואחד כך בניו
דכתיב ויהגור אותם באבנט והדר כתיב
ויהגור אותם אבנט ומאן דאמר אהרן ובניו
בבת אהת דכתיב ויהגור אותם (ג) ולבא
דאמר אהרן ובניו בבת אהת הכתיב ויהגור
אותו באבנט והדר כתיב ויהגור אותם אבנט
אמר

מלכא דכתיבא בהאי ענינא פלחא דלא
כתיבא בהאי ענינא מנא לן? אמר רב נחמן
בר יצחק ל"ף פתח-פתח רב משרשיא אמר
ושמרתם את משמרת ה' עכו"ב אר"ב אשי
אמר כ"י בן ציתא עכו"ב אר"ב אשי
כ"אשר ציתוי כ"אשר צוה ה' כ"י בן ציתא
באנינות יאכלוה כ"אשר ציתוי בשעת מעשה
אמר להם כ"אשר צוה ה' ולא מאלי אני
אומר א"ר יוסי בר חנינא פלחא אין כתיבין
בפרשה כשהוא אומר ויהי ה' ה' ה' ה' ה'
תעשה להם לקדש אותם לכהן להביא
המכנסים עשירית האפה אלא עשירית האפה
מנא לן? אחיא"ז זהו זה מ"וה קרבן אהרן ובניו
אשר יקריבו לה' עשירית האפה א"ר יוחנן
משום ר"ש בן יוחאי מניין שאף בקרא פלחא
מעבב ת"ל ויאמר משה אל העדה זה
הדבר אשר צוה ה' אפילו ריבור מעבב
באת הלבנישן ל"גד הלבנישן מ"א דרוה הוה
אלא באת הלבנישן לעתיד לבוא ולעתי
לבוא נמי לכשיבוא אהרן ובניו ומשה (ה')
עמדם אלא באת הלבנישן למיסבר קראי
פליגי בה בני ר' חייא ורבי יוחנן חד אמר
בבת אהת אמר אביי בכחונת ומצנת כולי
עלמא לא פליגי דאיהו ואח"כ בניו רבין
בצוואה ובין בעשה אהרן קיים כי פליגי
באבנט מאן דאמר אהרן ואחד כך בניו
דכתיב ויהגור אותם באבנט והדר כתיב
ויהגור אותם אבנט ומאן דאמר אהרן ובניו
בבת אהת דכתיב ויהגור אותם (ג) ולבא
דאמר אהרן ובניו בבת אהת הכתיב ויהגור
אותו באבנט והדר כתיב ויהגור אותם אבנט
אמר

מנא לן

מנא לן

מנא לן

מנא לן

מנא לן

מנא לן

מנא לן

באנינות חלבוה: כ"אשר צוה ה' כ"י בן ציתא
שעשו שפרשו שער החטאת והוא שער של ר"ח אמר להם הן לא
הובא את דמה וגו' הלא לא אירע זו פסול, הלא לכם לאכלו בקודש
כ"אשר צוה ה' חתכם במנחה שאמרתם לכם בה שמפי הקב"ה נטמאים
כ"אשר צוה ה' ולא מאלי אני אומר. היו מומקין ע"פ הדיבור ואכלו אהרן
אונין ולא העשו כאשר עשיתם בחטאת, ומשה טעה בדבר שלא
נאמר לו אלא במנחה ובחיה ושוק ושעיר שמייני ובשעיר נחשוך שהיו
ביום ולא נשדף אלא של ר"ח בלבד שנאמר (ויקרא י')
ואותה נתן לכם לשאת את עון העדה זה של ר"ח הלא כל עומלת קודש וקדושו כמו ששנית במסכת שבת (דף ט'): **אין פסובין**
בכ"אשר צוה ה' חתכם במנחה שאמרתם לכם בה שמפי הקב"ה נטמאים
עשיית הבגדים ושם כתיב ועשה להם מכנסים כל: **ועשירית האפה**. שהכניס לרבי' להביא ביום חטאת והפילו כדאמרין במנחות
(דף נ"א): **בשלא מכנסים כתיב בענינא דבגדים**. דלעיל מיניה דהיה פרחא איכא לרבי' ויהו"ו מוסף על ענין ראשון: זה שפ"ב
פ"ב ובינו. בעשירית האפה כתיב שהעדין מביא ביום חטאת וכן גדול בכל יום: **פ"ב ובינו**. פ"ב פ"ב ובינו. פ"ב פ"ב ובינו. פ"ב פ"ב ובינו.
אמר להם לליבור בעשירית ושלא בחדר כשהחטאת המלאים והקב"ה את העדה אל פתח אהל מועד שנאמר ומהקל העדה וגו' ויאמר משה
אל העדה זה הדבר אשר צוה ה' לעשות ומקראות הללו בעשיית המלאים בלו את אהרן: **פ"ב ובינו**. סדר בגדים לאכז ובגדים זה
אהרן זה: **פ"ב ובינו**. ומה לר"ח לטאל: (ח) **לפ"ב קר"ב**. דלא לירמו האדרי **בבגדיה** כתיב בראשון (ויקרא ח) ויחגורו אהרן וכלב
ובניו משמעת חגיבתם של אב ובגדים בסדר אחד ולא הפסיק לבישה בגד אחר ביפשיים **בבגדיה** כתיב בראשון (ויקרא ח) ויחגורו אהרן וכלב
בסדר לבישה בגדים וגו' והלבישו כל המלבישין ואח"כ הקריב בניו והלבישם [ולא] חגור אהרן ובניו בבגד אחת: אביי מפרש לה
למילתייהו בבחונה ומלפני (ט) להבי נקט בחונה ומלפני ששון גדול ובהדיהו, ומכנסים לא הוהך לומר שהיה הן קודמין לכל כדאמרין
לקמן ממין של יא דבר קודם למכנסים כו': **כ"י עמדם** לא פליגי דאמרין ואח"כ בניו. לאהרן הלביש חמיה כל שאר בגדיו חוץ
מבגדו ואחר כך החמיל להלביש את בניו: **דכ"י עמדם** בין בעשייתם. כ"י כתיב: **כ"י פליגי** **בבגדיה**. שכל המלבישין נאמר חגיבתם כאחת
"ותגרת אותם אבנט אהרן ובניו" ולא נאמרה חגיבה בראשון **בבגדיה** כתיב **בבגדיה** כתיב **בבגדיה** כתיב **בבגדיה** כתיב **בבגדיה** כתיב
ותגרת בניו לעמך בסדר בגדיהם: **פ"ב דאמר אהרן ובניו בכ"אשר צוה ה' חתכם במנחה שאמרתם לכם בה שמפי הקב"ה נטמאים** לה:

מנא לן

שבעת ימים פרק ראשון יומא

מסורת
הש"ס

יב א מ"י פ"ד מ"א
יב"ח מקדש לכה"ק
עו עו :

סיפא חליפתא ליה אלא שחמור ממנו ט' . בפירק אלו דברים
בפסחים (דף ס"ה) פריך מהבא חליפתא לעומתהא האי
עומלתא ו' כתיב ביה והאי עומלתא ו' כתיב ביה אלא לוא למתתא
ומדסיפא למתתא רישא נמי למתתא מדי חזיריא הא כדחיתא הא
כדחיתא וגמגמו סס החוס' אמאי

משיני בדוקא ומוקי רישא וסיפא
בתיי טעמי לשיני כי הכא לעולם
לעומלתא וסיפא חליפתא ליה וגרתי
לי לתרץ דהתיב שטייא דהתא יתח
ליה לתרץ טפי דהיא גופא חליפתא
מלומר דסיפא חליפתא ליה ותנא
רישא משנה שאינה לריבה משום סיפא
הכא לא מלי לגטיי כי התא דמסיפא
גופא פריך וחליפתא לשנויי שטייא
חתיקא אי נמי ליל דהתא נמי לא
מלי לגטיי כי הכא דהא מסקינן הכא
דבעל נדה כעומא מת לטבילתא וטובל
ביום ורב שמי מהדרדעא כתיבא ליה
דבעל נדה כדה כדה לטבול בליה
ומתיקרא פריך ליה מבתייתא טעל
נדה כעומא מת אמאי לא לטבילתא לא
לעומלתא וסיפא חליפתא ליה והדר
איתחב מבתייתא דתינא כדתיב בעל
נדה ועומא מת טבילתא ביום ולהכי
לא היה מלי לגטיי התא לעומלתא
דחא על כרחק בעל נדה כעומא מת
נמי לטבילתא כדמסקין הכא והשתא
מאי טעמא הו כעומא מת לטבילתא
אלא ש"מ דכדה הו לכל מאי דכתיב
כדתיב חליפתא ליה אלא האו עומלתא ו' כתיב ביה ו'
ומדסיפא למתתא רישא נמי למתתא מדי חזיריא הא כדחיתא הא
כדחיתא וגמגמו סס החוס' אמאי

(ג"ל הטעם)

למקן פת
שבת קבא
פסחים ג

הגרות
הב"ח
(ה) רש"י ד"ה
דח"י כ"ו ולא
היה נמור
הוא וכל כ"ו

למקן ו' מו:
פסחים ע"ג ע"ג
פ' נחמ"ס ג

גליון
הש"ס
רמ"ב ד"ה
השעמא וכו'
הכריז משא
משווינויות
ש"י רב"ש פ"א
מ"ג דל"ה :

(ג"ל כ"ג פסח)

(למקן דף נ"א)

אלא לאו למבילתא? לא לעולם לטובאחן
סיפא אצטריבא ליה אלא שחמור ממנו
בוועל נדה שמטמא משכב ומישב בטומאה
קלה למטא אובלן ומשקין ח"ש *דחני רבי
חייא הוב והובה והמצורע והמצורעת ובוועל
נדה וטמא מת מבילתן ביום נדה ויולדת
מבילתן בלילה לחיובתא; ועד שאותה מפרשינו
מטומאת ביתו הפרישוה מטומאת חמ"ט
אמר רב תחליפא אבדה ררב הונא (בר
תחליפא) משמיה דרבא זאת אומרת מטומאת
המת הותרה היא בעיבור רבנא אמר אפילו
חייא טומאת המת דחיה היא בעבור
טובאת המת לא שביחא טומאת ביתו
שכריא. איתמר טומאת המת: רב נחמן
אמר הותרה היא בעבור רב ששת אמר
יררדיה היא *בעיבור *רבא דאיכא טמאין
וטהורין בהווא בית אב כולי עלמא לא
פליגי דטהורין עברי, טמאין לא עברי *כי
פליגי לאהורין ולטהורין טהורין סביב
אחינאי: רב נחמן אמר הותר היא בעבור
ולא מהדרין רב ששת אמר דחיה היא
בעיבור ומהדרין איכא דאמרי אפי' רבא

דאיכא טהורין וטמאין בהווא בית אב פליגי רב נחמן ואמר עברי נמי טמאין
דכל

אמר למתתא רישא נמי למתתא מדי חזיריא הא כדחיתא הא
כדחיתא וגמגמו סס החוס' אמאי
משיני בדוקא ומוקי רישא וסיפא
בתיי טעמי לשיני כי הכא לעולם
לעומלתא וסיפא חליפתא ליה וגרתי
לי לתרץ דהתיב שטייא דהתא יתח
ליה לתרץ טפי דהיא גופא חליפתא
מלומר דסיפא חליפתא ליה ותנא
רישא משנה שאינה לריבה משום סיפא
הכא לא מלי לגטיי כי התא דמסיפא
גופא פריך וחליפתא לשנויי שטייא
חתיקא אי נמי ליל דהתא נמי לא
מלי לגטיי כי הכא דהא מסקינן הכא
דבעל נדה כעומא מת לטבילתא וטובל
ביום ורב שמי מהדרדעא כתיבא ליה
דבעל נדה כדה כדה לטבול בליה
ומתיקרא פריך ליה מבתייתא טעל
נדה כעומא מת אמאי לא לטבילתא לא
לעומלתא וסיפא חליפתא ליה והדר
איתחב מבתייתא דתינא כדתיב בעל
נדה ועומא מת טבילתא ביום ולהכי
לא היה מלי לגטיי התא לעומלתא
דחא על כרחק בעל נדה כעומא מת
נמי לטבילתא כדמסקין הכא והשתא
מאי טעמא הו כעומא מת לטבילתא
אלא ש"מ דכדה הו לכל מאי דכתיב
כדתיב חליפתא ליה אלא האו עומלתא ו' כתיב ביה ו'
ומדסיפא למתתא רישא נמי למתתא מדי חזיריא הא כדחיתא הא
כדחיתא וגמגמו סס החוס' אמאי

אלא לאו למבילתא? לא לעולם לטובאחן
סיפא אצטריבא ליה אלא שחמור ממנו
בוועל נדה שמטמא משכב ומישב בטומאה
קלה למטא אובלן ומשקין ח"ש *דחני רבי
חייא הוב והובה והמצורע והמצורעת ובוועל
נדה וטמא מת מבילתן ביום נדה ויולדת
מבילתן בלילה לחיובתא; ועד שאותה מפרשינו
מטומאת ביתו הפרישוה מטומאת חמ"ט
אמר רב תחליפא אבדה ררב הונא (בר
תחליפא) משמיה דרבא זאת אומרת מטומאת
המת הותרה היא בעיבור רבנא אמר אפילו
חייא טומאת המת דחיה היא בעבור
טובאת המת לא שביחא טומאת ביתו
שכריא. איתמר טומאת המת: רב נחמן
אמר הותרה היא בעבור רב ששת אמר
יררדיה היא *בעיבור *רבא דאיכא טמאין
וטהורין בהווא בית אב כולי עלמא לא
פליגי דטהורין עברי, טמאין לא עברי *כי
פליגי לאהורין ולטהורין טהורין סביב
אחינאי: רב נחמן אמר הותר היא בעבור
ולא מהדרין רב ששת אמר דחיה היא
בעיבור ומהדרין איכא דאמרי אפי' רבא

חוספות ישנים

זב חנה טבילתא ביום .
וביום הבטיי קאמר
דקאיה ביה כולו והי'
נמי טבול לטבול ליל
שבטיי אף אשוי יבול או
לביב קרנטייו בשמי
גריי לטריי שמו חלי
י סהו מרשין דהא
(א) (דמקן ב' כ' כהנא
דדה (דף ע"ג) וכו'
טבילתא ליל כונה שאינה
טבילתא ליל בשמי קאמר
ומכיון דהא מהדתי
כשמי מייני
מכיון ח"ו והביאה אהי'
לא כהנא אל פתח אהל
קריטו מועד לילי היא חל
ל' (א) פתח אהל מועד
אם לא הגביהה שמה
קריטו וכו' וכו' וכו'
לא קאמר שטבולת משה
יוס אלא לומר שאינה
צריכה להתקין עד הלילה
אלא כל דהא שטבולת
אחרי גליל שמי אלא
שאל לא חולל לביב
קרנטייו עד השביעי
והיה דנה מיירי כונה
קטנה משב דשביעי ליל
לא שביעי היא כדמסקין
בפירק' דמנהל (דף כ"ג)
ודלמדי' נמי התא כתיב
כתיב נדה (דף ע"ג)
ש"ו כדתיב ח"ו חל
עבר וטבול ואחרי
שטבולת משב ומשכ
והייב נקרבן הייב
טעמא משב ליל הגיי
ומשכ ד' יוס' כי ועד
דחא נבי דין שמי קאמר
שייבא רבנא ודאי לא
טבולתא עד הלילה. רביא:
(ב) בעל קמח נמנע ש"ו.
פסחים פ"א ח"ו דברים
(דף ס"ו) מפרש:
הפרישוה טומאת
מת .
ש"ו קטנטיבא בלא
ימות חמ עליו כ"ו ואין
לכח על יבול כ"ו נמי
איה חמ טמאי מיהם כ'
דחא חריבין לקמן נבי
שה פרישוה קרובה
ואחרי הכהנים טעמי כ'
אי כריי מאי אי כריי
ויש ויחבו שביבא ליה
טומאה דחיה היא לניבוי
ואי' אמאי טעמי כ'
דלי' זה י' לא כהנא
כהנים נמתי' מיהם
דאין רבא לומר דהוא
לקמן פ"ג א"כ חליפתא
דחא אלא לטריי קטנטי'
כיהא ט' דחא חריבין
כיהא חמ טמאי מיהם כ'
דחא חריבין לקמן
(דף ע"ג) מפרש:
והיה גמגמו סס החוס' אמאי

(ג"ל כ"ג פסח)
למקן ו' מו:
פסחים ע"ג ע"ג
פ' נחמ"ס ג

(ג"ל דף נ"א)
למקן דף נ"א

שבעת ימים פרק ראשון יומא

בן א מ"י פ"א מכלות
פסולי מקדשים
בלבד לו :

כל כוונתא פה בנכור שרייה רמנא . רחביה [במדרג'ס] ח"ש כי יהיה
טמא לנפש יעשה פסח שני ח"ש נחה לפסח שני ואין לנכור נחמין אבל
זבין ומטרעין נחמין וילדות טומאה יולא עליו מגופ לא הותרה
ויטעל נדה כדה: **פריעא פריעא דליבא שרייה לארילפ** . דאע"ג דקרנן
לכור קרב בטומאה **ליע נאכל** תורה אור
בטומאה כדאמר' כילד טלין (פסחים

תוספות ישנים
פר דע"ג . ודע"ג
דאמרינן בפרק
הואילוי לו (דף כג)
דחייב טומאה חלו'
בקביעות זמן ולא בלימוד
ויחיד מ"מ בשאין אחרת
אלא היא אומרי' לו הוי
פיקח וטומא חייב שצ"ל
מלה ונאילו של אהבן
דבבמך דע"ג שקבע לו
וזמן מ"מ אהדורי מהדרינן
השקרה דכל יומא היא :

דכל טומאת מת בציבור רחמנא שרייה'
אמר רב ששת מנא אמרינא לה דחניא
היה עומד ומקריב מנחת העומר ונממאת
בירו *אמר ומביאין אחרת תחתיה ואם
אין שם אלא היא אומרי' לו הוי פקח ושחוק
קתני מידת' אומר ומביאין אחרת תחתיה'
אמר רב נחמן *מודינא היבא דאיכא שרייה
לאבילה ומיתבין *היה מקריב מנחת פרים
ואילים וכבשים ונממאת בירו אומר ומביאין
אחרת תחתיה ואם אין שם אלא היא
אומרי' לו הוי פקח ושחוק מאי לאו פרים
אילים וכבשים דהג אמר לך רב נחמן לא
פריים פר ע"ו אף על גב דציבור הוא ביון
דלא קביע ליה זמן מהדרינן אילים כבאילו
של אהרן דאע"ג דקביע ליה זמן כיון דיחיד
הוא מהדרינן כבשים בכבש הבא עם העומר

דף עז) ובמנחה הגומלת מודינא
דמהדרינן לעשות בטמאה שרייה
שרייה נאכלין ואם אין (ה) אלא היא .
שלא מלא מוזמן לך : פאי לאו פרים
ואילים (ג) דמג-סן קרבן לבור וזמנו
קבעו ומנחה נכסים דוחה טומאה
קבעו **אמר ומביאין אחרת תחתיה**
אלמא חתוייה היא כנכור : פר
דע"ו . דלכור (ג) ועולה היא ועטונה
נכסים בשלח לך : אילו של אהרן .
דיום הכפרים : ככנס הכהן עם
העומר . כדכתיב (ויקרא כג) ועשיתם
ביום הנישפם את העומר (ו) והיה
"מנחה כבשים" דקתני לאו במנחה
נכסים דאמר דכליל היא אלא במנחה
העומר עלמא הבאה עמו והיא נקמלת
ושרייה נאכלין : **במוד לא סורפא** .
ואע"ג שהלן מלה קבאיה רבנן
שלא יהא כשר נאכל אבל בעלים
מיהו נחכדו דלא ניטו חולין לעורה
דהא מדאורייתא חיו ומיהו שמעין
מיניה **לאו יתירא** : על מה הלן
מלה . דכתיב ונשא אהבן את עון
הקדשים שירעו לבעלים : רעון . הרי
הוא ככלל מוד' אלא בני ואנס שייך
למיתני רעון : **בין בנכור** . ומדכתי
לן לרטיי שמע מינה **לאו יתירא**
ומה בין יחיד לנכור **שחמך** אין
טומאה הגוף נחה אלט שאין הלן כה
מלה על טומאה הגוף ושל **לכור**
נחמין טומאה הגוף אלט ולא על ידי
לן מיהו שמעין מינה מדכתי טומאה
בשר ועולין (ה) בנכור לין (מלה)
לרטיי שמע מינה טומאה הגוף

שבת ולדחות הטומאה חשיב טומאה
דגברי מיהו לא הותרה בו טומאה
אלא דחייב היא כיון דיחיד קא מייבין
ליה וחימה לי והא כולה מקריא
נפקי פריק כילד טלין (פסחים דף ע"ו)
וידבר משה את מועדי ה' הכתוב
קבע מועד אחד לכולן מאי שאת דיש
מאן שהותרה בהן טומאה ויש מהם
דחייב וי"ל למאן דאמר טומאה הותר
היא כבולה הותר טומאה מדאוריית'
אלא מהדרינן גזרו אהרן דהוי קרבן
יחיד דליהדרי אטרינן ולמ"ד טומאה
דחייב היא סבירא ליה דכבולה
דחייב היא מדאורייתא :

דם שנטמא וזרקו במיזבח לא הוצתה
מריצה על הדם ועל הבשר ועל החלב
שנטמא בין בשוגג בין במזיד בין באונס
בזבצון בין ביחוד בין בציבור ואי ס"ד טומא
הותר היא בציבור למה לי לרצויה אמר לך רב
נחמן כל קתני הציץ מריצה אריחוד ואביעות
איכא אפי' חייבא בציבור בההך דלא קביע
לה זמן פיתיה ונשא אהרן את עון
הקדשים *וכי איהו עון הוא נושא אם
עון פיגול הרי כבר נאמר לא ירצה ואם
עון נותר הרי כבר נאמר לא יחשב
הא

ספחים ע"ז
ימות כ'
ג"עין ד'
זכחים מה'
מנחות כ"ה

הגהות הב"ח
(ה) רש"י ד"ה וחס כו'
אין שם אלא : (ג) שם
ד"ה מאי וכו' ואילים
וכבשים דגם : (ג) שם
ד"ה פ"ו וכו' דשולה היא :
(ד) שם ד"ה ככנס כו'
אל העומר ככנס וגו' והא
מנחה : (ה) שם ד"ה
בין בנכור וכו' טומאה
בשר ועולין . ל"ב ט"ו בין
אביעות כגון כשר בין
אביעות שולין ונקטין
על האשום הלן מלה
על טומאת עין פי'
כילד טלין דף ע"ו ע"כ :

זכרין בשוגג הריצה במיזבח לא הוצתה
מריצה על הדם ועל הבשר ועל החלב
שנטמא בין בשוגג בין במזיד בין באונס
בזבצון בין ביחוד בין בציבור ואי ס"ד טומא
הותר היא בציבור למה לי לרצויה אמר לך רב
נחמן כל קתני הציץ מריצה אריחוד ואביעות
איכא אפי' חייבא בציבור בההך דלא קביע
לה זמן פיתיה ונשא אהרן את עון
הקדשים *וכי איהו עון הוא נושא אם
עון פיגול הרי כבר נאמר לא ירצה ואם
עון נותר הרי כבר נאמר לא יחשב
הא

זכחים כ"ה
ספחים ע"ז
מנחות כ"ה

למאן דאמר הותר היא דנה לאבילה לית ליה הותר היא מ"מ היא
דאיטו שרים גופייהו אבל הכא דבשר לא איטויה הוה ליה למשרי
אפי' באבילה כיון דמיקל כולי האי דאית ליה טומאה דגברי ודשולין
הותר היא אבל למאן דאמר טומאה דחייב ניחא דכיון דמחמיר
כולי האי בטומאה שולין ודגברא קודם הקדישה סברא הוא שיש
להחמיר בבשר אע"פ שהוא עיבור ואפי' לאחר הקדישה :

שנטמא בין בשוגג בין במזיד בין באונס
לא הוצתה והוא קאמר דמלה אף על גב דהותר בפריק
הקומן רבה (מנחות דף כ"ה) מקשה לה הש"ס ואיכא למאן דמשני
טומאתו בשוגג אין במזיד לא זריקתו בין בשוגג בין במזיד ואיכא
למאן דאמר איכא וחימה דבפ' האשה רבה (מנחות דף כ"ה) מקשה
מהיבא דדם שנטמא וזרקו במזיד לא הוצתה למ"ד אין ב"ד מחמיר
לעקור דבר מן החורה והא הכא מדאורייתא ארטיי מלה כדתניא

שנדרתם אללם בקובי נדרתם וכל כמה דמלין לאהדורי אטרייה מהדרינן
פי קמני הלן מלה **אריחוד קמני** . וכבור דהכשירה קתני שאף
של כבור כשר ולא על ידי לין אלא הותר הוא אלט : **ואי בעים אימא**
אלכור . ממי קאי ובהך קרבנות דלא קבע להו זמן שלא נדרתם
טומאה אלט קאמר לין מלה עליהן : ה"ג אם עון פיגול הרי
כבר נאמר לא ירעה ולא עון טהר הרי כבר נאמר לא יחשב והכי
פירשו איהו עון ארע קרבן שיהא הלן מלה עליו שיהא כשר
עון מחשבת חון מחשבת חון הקרייה פיגול כדאמרינן בזבחים
(דף כ"ה) שליש זה חון למקומו הרי כבר נאמר בקדושים שהיו
פיגול הוא לא ירעה ואוקומנא בחון למקומו במסכת זבחים ואם
עון מחשבת טהר שחשב בשמיחה על מנת לאכול חון לזבח הרי
כבר נאמר המקריב אותו לא יחשב ואוקומין במחשבת חון לזמנו :

על מה הלן מלה על הדם וכו' שטיטמא בין בשוגג בין במזיד
(מנחות דף כ"ה) הך דברייתא מרא בטומאה ודא בזריקה וא"כ איכא לומר דהיא דם שנטמא במזיד לא הוצתה מדאורייתא נמי
קאמר וי"ל דאית סברא לתקן מדאורייתא בין שוגג למזיד לא בזריקה ולא בטומאה דודאי מדאורייתא מלה בכל ענין וסליקא
דמפלגין בין שוגג למזיד היות מהדרינן למז' כדאית ליה ולמז' כדאית ליה למז' בטומאה לפי שגריה לו יותר להחמיר בטמא במזיד
משום דאחמלא דפכולא היא ועוד דלא נחמין לעשות מלה אבל בזריקה בטומאה לא קבאיה כיון דלאו חילתא פסולא היא ועוד
במלה קא עביק ולמז' מהכבר ליה להחמיר יותר בזריקה משום דדבר מגונה ביותר הוא להקריב לנבזה דבר שאינו טהור וה"מ אי' כ'א
בפרק הקומן רבה דלשינ דהיה דעל מה הלן מלה . איירי מדאורייתא והיה דם שנטמא איירי מדרינן וי"ל אם איכא מדרינן
אין חילוק בין טומאה לזריקה דאורי' ואורי' הוה אמרינן דלא הוצתה במזיד וא"כ האו דעל מה הלן מלה בין בשוגג בין במזיד
מדאורייתא דווקא איירי לא הוה ליה למיתני סתמא הרי כיון דבזמן ששנייה הבדייתא לא הוה מלה במזיד כן פרי' בפרק האשה רבה
(ימנות דף ג' ד"ה וכו') : **ע"ג** הדם ועל הבשר . בפסחים פ"ק (דף ע"ו) פי' רש"י דאיתא כרבי יהושע דאמר אם אין בשר אין דם מיהו
אורי' דאיתא אפי' כר"ל דאמר י' דם אע"פ שאין בשר והא דכתיב ריטי לין י' ע' למז' היות כדאמר בפרק כילד טלין (ס"ג דף ע"ה) לאקבעינהו
בפיגול ולאקבעינהו מדי מעילה : **אם** עון פיגול הרי כבר נאמר לא יחשב . ק' היא הגירסא בכל הספרים אלא שרש"י הגיה איכא על
פי הח"ב ובתוס' הגיה דהא נוסקין בפרק שני דזבחים (דף כ"ה) דמדאורייתא מקריא אריכא נפקי ורישיה דקרא דאם האכל יאכל ביום השלישי
לא

על מה הלן מלה על הדם וכו' שטיטמא בין בשוגג בין במזיד
(מנחות דף כ"ה) הך דברייתא מרא בטומאה ודא בזריקה וא"כ איכא לומר דהיא דם שנטמא במזיד לא הוצתה מדאורייתא נמי
קאמר וי"ל דאית סברא לתקן מדאורייתא בין שוגג למזיד לא בזריקה ולא בטומאה דודאי מדאורייתא מלה בכל ענין וסליקא
דמפלגין בין שוגג למזיד היות מהדרינן למז' כדאית ליה ולמז' כדאית ליה למז' בטומאה לפי שגריה לו יותר להחמיר בטמא במזיד
משום דאחמלא דפכולא היא ועוד דלא נחמין לעשות מלה אבל בזריקה בטומאה לא קבאיה כיון דלאו חילתא פסולא היא ועוד
במלה קא עביק ולמז' מהכבר ליה להחמיר יותר בזריקה משום דדבר מגונה ביותר הוא להקריב לנבזה דבר שאינו טהור וה"מ אי' כ'א
בפרק הקומן רבה דלשינ דהיה דעל מה הלן מלה . איירי מדאורייתא והיה דם שנטמא איירי מדרינן וי"ל אם איכא מדרינן
אין חילוק בין טומאה לזריקה דאורי' ואורי' הוה אמרינן דלא הוצתה במזיד וא"כ האו דעל מה הלן מלה בין בשוגג בין במזיד
מדאורייתא דווקא איירי לא הוה ליה למיתני סתמא הרי כיון דבזמן ששנייה הבדייתא לא הוה מלה במזיד כן פרי' בפרק האשה רבה
(ימנות דף ג' ד"ה וכו') : **ע"ג** הדם ועל הבשר . בפסחים פ"ק (דף ע"ו) פי' רש"י דאיתא כרבי יהושע דאמר אם אין בשר אין דם מיהו
אורי' דאיתא אפי' כר"ל דאמר י' דם אע"פ שאין בשר והא דכתיב ריטי לין י' ע' למז' היות כדאמר בפרק כילד טלין (ס"ג דף ע"ה) לאקבעינהו
בפיגול ולאקבעינהו מדי מעילה : **אם** עון פיגול הרי כבר נאמר לא יחשב . ק' היא הגירסא בכל הספרים אלא שרש"י הגיה איכא על
פי הח"ב ובתוס' הגיה דהא נוסקין בפרק שני דזבחים (דף כ"ה) דמדאורייתא מקריא אריכא נפקי ורישיה דקרא דאם האכל יאכל ביום השלישי
לא

על מה הלן מלה על הדם וכו' שטיטמא בין בשוגג בין במזיד
(מנחות דף כ"ה) הך דברייתא מרא בטומאה ודא בזריקה וא"כ איכא לומר דהיא דם שנטמא במזיד לא הוצתה מדאורייתא נמי
קאמר וי"ל דאית סברא לתקן מדאורייתא בין שוגג למזיד לא בזריקה ולא בטומאה דודאי מדאורייתא מלה בכל ענין וסליקא
דמפלגין בין שוגג למזיד היות מהדרינן למז' כדאית ליה ולמז' כדאית ליה למז' בטומאה לפי שגריה לו יותר להחמיר בטמא במזיד
משום דאחמלא דפכולא היא ועוד דלא נחמין לעשות מלה אבל בזריקה בטומאה לא קבאיה כיון דלאו חילתא פסולא היא ועוד
במלה קא עביק ולמז' מהכבר ליה להחמיר יותר בזריקה משום דדבר מגונה ביותר הוא להקריב לנבזה דבר שאינו טהור וה"מ אי' כ'א
בפרק הקומן רבה דלשינ דהיה דעל מה הלן מלה . איירי מדאורייתא והיה דם שנטמא איירי מדרינן וי"ל אם איכא מדרינן
אין חילוק בין טומאה לזריקה דאורי' ואורי' הוה אמרינן דלא הוצתה במזיד וא"כ האו דעל מה הלן מלה בין בשוגג בין במזיד
מדאורייתא דווקא איירי לא הוה ליה למיתני סתמא הרי כיון דבזמן ששנייה הבדייתא לא הוה מלה במזיד כן פרי' בפרק האשה רבה
(ימנות דף ג' ד"ה וכו') : **ע"ג** הדם ועל הבשר . בפסחים פ"ק (דף ע"ו) פי' רש"י דאיתא כרבי יהושע דאמר אם אין בשר אין דם מיהו
אורי' דאיתא אפי' כר"ל דאמר י' דם אע"פ שאין בשר והא דכתיב ריטי לין י' ע' למז' היות כדאמר בפרק כילד טלין (ס"ג דף ע"ה) לאקבעינהו
בפיגול ולאקבעינהו מדי מעילה : **אם** עון פיגול הרי כבר נאמר לא יחשב . ק' היא הגירסא בכל הספרים אלא שרש"י הגיה איכא על
פי הח"ב ובתוס' הגיה דהא נוסקין בפרק שני דזבחים (דף כ"ה) דמדאורייתא מקריא אריכא נפקי ורישיה דקרא דאם האכל יאכל ביום השלישי
לא

שבעת ימים פרק ראשון יומא

אלא לאו ביום הכפרים. *לפרוש ריב"א פירש הא דגבי כהן גדול כהן מלגמא ובכהן הדיוט כהן מלגמא לפי שכל כהן גדול היה קלרה *שהיה לרין להניח תפילין ויין אכל של כהן הדיוט היה רחבה שלא היה מניח יין אין להקשות איך לימא דהא

[ע"י חס' לקח כהן
ד"ה טעמ']

מד א מיי פ"ה הלכות
עבודה יו"ה כלל
ג :

כה ג מיי פ"ה הלכות
כלי המקדש סלכ"ג
כז ג מיי פ"ה חטא סלכ"ג
א :

כז ד מיי פ"ה הלכות
תמידין הלכה
[י"ל פ"ה הלכות פלי
מקדש סלכ"ג ד] :

ש"ס כ"ג ו"ה ו"ה ו"ה
ש"ס כ"ג ו"ה ו"ה ו"ה
ש"ס כ"ג ו"ה ו"ה ו"ה
ש"ס כ"ג ו"ה ו"ה ו"ה

כ"ה ג מיי פ"ה הלכות
כלי המקדש סלכ"ג
כז ג מיי פ"ה חטא סלכ"ג
א :

כ"ה ג מיי פ"ה הלכות
כלי המקדש סלכ"ג
כז ג מיי פ"ה חטא סלכ"ג
א :

כ"ה ג מיי פ"ה הלכות
כלי המקדש סלכ"ג
כז ג מיי פ"ה חטא סלכ"ג
א :

כ"ה ג מיי פ"ה הלכות
כלי המקדש סלכ"ג
כז ג מיי פ"ה חטא סלכ"ג
א :

כ"ה ג מיי פ"ה הלכות
כלי המקדש סלכ"ג
כז ג מיי פ"ה חטא סלכ"ג
א :

כ"ה ג מיי פ"ה הלכות
כלי המקדש סלכ"ג
כז ג מיי פ"ה חטא סלכ"ג
א :

כ"ה ג מיי פ"ה הלכות
כלי המקדש סלכ"ג
כז ג מיי פ"ה חטא סלכ"ג
א :

כ"ה ג מיי פ"ה הלכות
כלי המקדש סלכ"ג
כז ג מיי פ"ה חטא סלכ"ג
א :

כ"ה ג מיי פ"ה הלכות
כלי המקדש סלכ"ג
כז ג מיי פ"ה חטא סלכ"ג
א :

כ"ה ג מיי פ"ה הלכות
כלי המקדש סלכ"ג
כז ג מיי פ"ה חטא סלכ"ג
א :

כ"ה ג מיי פ"ה הלכות
כלי המקדש סלכ"ג
כז ג מיי פ"ה חטא סלכ"ג
א :

כ"ה ג מיי פ"ה הלכות
כלי המקדש סלכ"ג
כז ג מיי פ"ה חטא סלכ"ג
א :

כ"ה ג מיי פ"ה הלכות
כלי המקדש סלכ"ג
כז ג מיי פ"ה חטא סלכ"ג
א :

כ"ה ג מיי פ"ה הלכות
כלי המקדש סלכ"ג
כז ג מיי פ"ה חטא סלכ"ג
א :

כ"ה ג מיי פ"ה הלכות
כלי המקדש סלכ"ג
כז ג מיי פ"ה חטא סלכ"ג
א :

כ"ה ג מיי פ"ה הלכות
כלי המקדש סלכ"ג
כז ג מיי פ"ה חטא סלכ"ג
א :

כ"ה ג מיי פ"ה הלכות
כלי המקדש סלכ"ג
כז ג מיי פ"ה חטא סלכ"ג
א :

כ"ה ג מיי פ"ה הלכות
כלי המקדש סלכ"ג
כז ג מיי פ"ה חטא סלכ"ג
א :

כ"ה ג מיי פ"ה הלכות
כלי המקדש סלכ"ג
כז ג מיי פ"ה חטא סלכ"ג
א :

כ"ה ג מיי פ"ה הלכות
כלי המקדש סלכ"ג
כז ג מיי פ"ה חטא סלכ"ג
א :

כ"ה ג מיי פ"ה הלכות
כלי המקדש סלכ"ג
כז ג מיי פ"ה חטא סלכ"ג
א :

כ"ה ג מיי פ"ה הלכות
כלי המקדש סלכ"ג
כז ג מיי פ"ה חטא סלכ"ג
א :

כ"ה ג מיי פ"ה הלכות
כלי המקדש סלכ"ג
כז ג מיי פ"ה חטא סלכ"ג
א :

כ"ה ג מיי פ"ה הלכות
כלי המקדש סלכ"ג
כז ג מיי פ"ה חטא סלכ"ג
א :

כ"ה ג מיי פ"ה הלכות
כלי המקדש סלכ"ג
כז ג מיי פ"ה חטא סלכ"ג
א :

כ"ה ג מיי פ"ה הלכות
כלי המקדש סלכ"ג
כז ג מיי פ"ה חטא סלכ"ג
א :

כ"ה ג מיי פ"ה הלכות
כלי המקדש סלכ"ג
כז ג מיי פ"ה חטא סלכ"ג
א :

כ"ה ג מיי פ"ה הלכות
כלי המקדש סלכ"ג
כז ג מיי פ"ה חטא סלכ"ג
א :

כ"ה ג מיי פ"ה הלכות
כלי המקדש סלכ"ג
כז ג מיי פ"ה חטא סלכ"ג
א :

כ"ה ג מיי פ"ה הלכות
כלי המקדש סלכ"ג
כז ג מיי פ"ה חטא סלכ"ג
א :

**"עבודתו מתכחו מי לא הגיא וכל הכלים
שעשה משה ימשיחן מקדשתן מבוא ואילך
עבודתו רבנן אמר הכה נמי עבודתו מתכחו.**

**וכי איתא דביתא אמר אבנמו של כהן הדיוט-
רבי ר' אלעזר ברבי שמעון חד אמר של
כלאים וחד אמר של בויי חסתיים דרבי הוא**

**דאמר של כלאים דתניא אין בין כהן גדול
לכהן הדיוט אלא אבנמו דברי רבי, ר' אלעזר
בר שמעון אובר אף לא אבנמו אימור אינימא**

**בשאר ימות השנה, שוכב איכא: כהן גדול
משמש בשמחה והדיוט בארבעה, אלא לאו
ביום הכפרים, אמר ר' אלעזר בשאר ימות
השנה ובהגן ש"ס ור' אבהו ב"ר אבהו אבנמו**

**של כהן גדול: ביום הכפרים דברי רבי הגל של
בויי בשאר ימות השנה דברי רבי הגל של כלאים,
לא גלגל אלא באבנמו של כהן הדיוט בין
בשאר ימות השנה בין ביום הכפרים שרבי**

**אובר של כלאים ורבי אלעזר בר שמעון
אובר של בויי אמר רב רבנן בר יצחק אף אנן
נמי תניא: על בשרימה תלמוד לומר ילכשו**

**להביא מצנפת ואבנמו להרמת הדשן דברי
ר' יהודה ר' דוסא אובר להביא בגדי כהן
גדול ביום הכפרים שהן כשירי לכהן הדיוט**

**רבי אובר שתי חשיבות בדבר: ה"א ראבנמו
ישל כ"ג ביום הכפרים לא זה הוא אבנמו של
כהן הדיוט, ועוד בגדים שגשגמשתה בהן**

**קדושה רבורת חשמש בהן קדושה קלה אלא
מה תלמוד לומר ילכשו לרבות יאת השחקין
ואודא ר' דוסא למעמיה *דתיא יהידיהם שם**

**למכר ששמועניו נגיהו רבי דוסא אובר שלא
ישתמש בהן יו"ה אור יה"ה יארע בו פסול**

**ומינו אדר תתיו ראשון תזור לעבודתו, שני
כל מצות כהונה גדולה עליו דברי ר' מאיר ב'
יוס אובר: ראשון תזור לעבודתו, שני אינו ראוי**

**לא לכ"ג ולא לכהן הדיוט, אמר ר' יוס מעשה
ביוסף בן אלם (ה) וצפודי שארע בו פסול
בכהן גדול ומינו תרתיו ואמרו רבמים**

**ראשון תזור לעבודתו שני אינו ראוי ל'
לכהן גדול ולא לכהן הדיוט: *ג' משום
איבה, בהן הדיוט *משום מעלי בקדוש ולא**

**מדרין אמר רבה בר בר תנה א"ר יוחנן
הלכה**

**ומתלכלכין בהן אכל תרומה הדשן שאני אלא מלא מחמה ליום כדאמרין במסכת תמיד (ד' ז') והין שם
דוסא לעמיהם דבניה ופנימיהם שם וכו' . גבי בגדי יוס הכפרים כתיב ופסגן אה בגדי הכהן אשר לא יקדשו הקודש והיאם שם: כל
פוט כהונה גדולה עליו . לא פורע ולא פורע ומשום כהונה גדולה עליו וכו' . לומר
לכהונה גדולה: *שניט . דהא משום איבה הוא דליפסול: פשו דפיסא . משום איבה נפסול אף לכהן הדיוט ששם
האחיז איהו ליה לכהן הדיוט וכו' . דהא משום איבה הוא דליפסול: פשו דפיסא . משום איבה נפסול אף לכהן הדיוט ששם
קא חייב לעמיהם . יארע בו פסול: *טוספס שפיסא . על ידי קרי על עול ידי החוט לנורא מפי עם הארץ: יצירו אינפו לעפסינו .**

ספורת
ששנים

ספורת
ששנים

ספורת
ששנים

ספורת
ששנים

ספורת
ששנים

ספורת
ששנים

ספורת
ששנים

ספורת
ששנים

ספורת
ששנים

ספורת
ששנים

ספורת
ששנים

ספורת
ששנים

ספורת
ששנים

ספורת
ששנים

ספורת
ששנים

ספורת
ששנים

ספורת
ששנים

ספורת
ששנים

ספורת
ששנים

ספורת
ששנים

ספורת
ששנים

ספורת
ששנים

ספורת
ששנים

ספורת
ששנים

ספורת
ששנים

ספורת
ששנים

ספורת
ששנים

ספורת
ששנים

ספורת
ששנים

ספורת
ששנים

ספורת
ששנים

ספורת
ששנים

ספורת
ששנים

ספורת
ששנים

שבעת ימים פרק ראשון יומא

רבינו חננאל

בלא לאו שבע מינה רבאי היא - ואיכסו ליה במעלה יחירה ולא
במוצה דשמעין ליה לרבאי ב' שלישי (להמן דף ל"ו) דלמר כוליה
מוצה בדרום קאי וכל חיי חלל הפתח מגולה (ה) ואי קשיא היכי
מתקומא סתמא מרות אליביה הא שמעינן מהא סתמא שאילכ
המוצה כעב אמות בצפון על כרחיך
הכי מפרישי' האי עשרים וחמשה
אמות שאליה טוקן שאין בין כבש
לכחל אלא חמשה אמות ומחלה
והכבש והמוצה ששים וששים הרי
המוצה כולו בדרום קאי וכולו כנגד
אמלע עורה והמוצה כולו למקום
הנכסין ואיך אס כן שלא דקדק
הבא לחלקו לחלון ויש לך להרבות
ולמעט ליהין שטרלה, כריי נמי מליה
מוקמת לה ויהא מוצה ממועט
באמלע עורה כילך: קן עשרים וחחד

הדין עמו דהאס לא מתחזיא פתחא מחמת י"ב מעלות שבין האולם
ולמוצה להכי נקט למעלה מן הכובד לפי שאולם מעלות האס
אמות והאס כנגד כניסת היסוד והכובד לא
הקרקע ומה שהקשה רש"י אמאי לא משני דשולחנות כלל נכסין
וכי פליגי ב"ה אמות י"ב ומחלה
בין הכבש לכחל והשאר לשולחנות
א"כ הו"ל ע"ד ומחלה ולא מחזיא
פיתחא כניסת היסוד והכובד לא
יענא מי דמקו לפרש כן שהספר
מקשה מהגור ב' אמות דכניסת
היסוד והכובד ומתוך כך הקשה מה
הקשה שהרי טבל לפרש דכניסות
הא מקשה והא ר"י איך ליה מוצה
מומעט וסתמא דמדות לית ליה
ואיך סתמא דמדות ללא כוונתה

פרוה"ק אלוטור בן
יעקב ובא רב ארז בר
רב יחזקאל לויקפיה בלא
חזקת ואי הא לשה
אקצויי מיקצייא סאן
דארי בשמון כ"י מי
אקצויי מיקצייא כלי
עוסרות בסקצוע
[סוכות] מן הוריות
כמעט ומאן דקאי
לדרושה חזי לה בצנין
ומאן דקאי בצפון חזי
לה בדרום והאי דקייא
צנינית * צנינית
לעורה: והאי דקרי לה רפניא
דרומית דרומית חזי *
לא פליגי ולשאל בקיין
דרושה דהני ד' רי
בחרתי מתינין: רי
לשבת זיו שם בפנים
אוד באמצע סקצועותיו
מבדעות שמים כנגד
שמים וקייא לצפון
עורה שמים סוכות
לעורה ושמים סוכות
לחלל הסוכות לעורה
בקרס והסוכות לחלל
בית: ושמים דברי
הכל שכותינין שוין
לשבת פלגין ולשבת
שעוין בהלם פלגים.
קרי האריות האי חג
וב' להו ל' ש"כ
ודרשות לשבת בית
האי (מקרא) והאי חג לא
פירש לה אלא בסניני
וב' ל' על שם בית
המקדש ומסתמא לשבת
הפלגים היא מעריבת
דרושה לומר שפסוקה
ציונית מעריבת לומר
שפסוקה היא לחלל
ומכל שווא דרומית
מעריבת מרטינין לשבת
לחם הפנים אלשבת לחם
הפנים: ומשנינן אמר
רב הונא מש"י דרב
ר' ירמיה בר אבחי דרין
ימינו ור' חשיב דרין
* מי"ג נלך ר"ב כלי
(כבש ודוק. * * * * *)
רבינו חזקוני ישיב קוים
הפנים לעל ע"י ד"ה
דרומית מרומית פ"ט.

[ט"ו בעינן]
ערך קו י"י
כבש ר' משה
הרשב"א

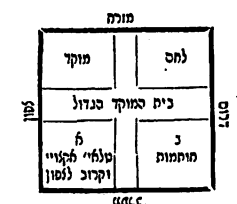
א"כ ר"י ד"ס
אלא לאו וי"ו
כמה מחלה
מחלה
רומית כלה
דמויה וואל
כמה וואל
נגד חיי חלל
ססתא ולי קשיא
וכי שמעינן
הא סתמא
ע"י וי"ו
פסוקי ומת
למות שמים
אלה טוקן בין
כבש וי"ו
בדרום קאי
וכל כנגד
אמלע עורה
והמוצה כולו
למקום

אלא לאו שמע מינה רב אלא לאו שמע מינה רבי אליעזר בן יעקב
היא שמע מינה רב אלא בריה דרב יצחק אמר
האי לשכה * אקצויי מקצייא דאיתי מצפון
מתחזיא ליה בדרום דאיתי מדרום מתחזיא
ליה בצפון ומסתברא דבמעריבת דרומית
דאיתי מבאי מדרמינן לחם הפנים אלאם הפנים
ומשנינן אמר רב הונא בריה דרב ירמיה
קא חשיב דרין ימינו קא חשיב דרין שמאל
אי

והא דמסיק אלא שמע מינה ר' אליעזר בן יעקב היא דלמר
כוליה בדרום ולא קאמרין דמתניין דמדות ס"ל דרוביה בדרום
ולכתי היה כותל מרתי נמון משום דמכסי פיתחא כנגדלמר ש"ב
אמות ומחלה היה בין כבש לכחל וא"כ לא יהיה לו ראייה מההיא
דחיה כרא"ב י"ג לומר משום דלא אשכחן אלא שלש מתולוקת
בהא מילתא איכא למאן דלמר כוליה בצפון ואיכא למ"ד כוליה
בדרום ואיכא למ"ד ממועט וכיון דהיא דמדות לא מינין לזוקמא
כמאן דלמר כוליה בצפון ולא כמאן דלמר ממועט אין לו לברות
מלבט מתולוקת רביעית ולמר דקסבר דמתניין דמדות רוביה
בדרום כיון דלא אשכחן חג דלמר הכי אלא על כרחיך רא"ב
היא דלמר כוליה בדרום ומה שפירש רש"י הא מני ר"י היא דקרי
הא הוא דתמיד אין הלשון משמע כן דהכי היה ליה למימר מאן
הא תמיד ר"י היא ועוד לשון הא מני רבי יהודה היא לשמע
דקרי איך דלסיק מיה ועוד כיון דלא אחא לשניי אלא לחם
הקשי סתמא דתמיד דמדות וקאמר ר"י היא אהיהא דתמיד ואין
לו כח לזוקמא כוונתה אלא משום דאשכחן פלגי דמדות טפי
היה ניחא למימר מדאשכחן בריש פרק קדשי קדשים (נחמ"ד דף נ"ה)
דהתמא דתמיד קא סברא מוצה ממועט כרבי יהודה ולא כרא"ב
דקסבר כוליה בדרום קאי ועוד קשה לימא אבא שאלו היא אהיהא
דתמיד כמו שהכחתי לעיל דסתמא דתמיד פלגי אסתמא דיומא
אבא שאלו היא ועוד שהוא מוקף הספרים דכלל הספרים גרם
במסקנא אלא לאו שמע מינה רבאי היא שמע מינה:
ומ"ד קא חשיב דרין שמאל. סימה לי לימא חזרי ואידי דרין ימין
והא דתמיד קא חשיב מגורי דקאי צבית התוקד גדול
ועינו כנגד הלשכה והא דמדות קאי ומאבראי צבירות ועינו ללשכת
וקל להבין וי"ל דבמבטת תמיד פרק אמר להן הממונה (דף נ"ג) קטי
באר שהיו מפיסין אמר להן הממונה הביאו לי טלה משכנת וכו'
ולקמן בפ"ב (דף כ"ה) אמר שהיו מפיסין בלשכת צביות אלא
דקאי ומאבראי ולא קאי צבית התוקד והכי לא לזוקמא דקאי מגורי:
הפנים נמי אקצויי מקצייא דקיימא במזרח ומאן דלתי מפון מתחזיא בדרום ומאן דלתי מדרום מתחזיא
צפון ולשכת לחם הפנים מעריבת ולשכת החותמות דרומית מעריבת ולשכת צבית התוקד דרומית מזרחית

תוספות ישינים

דאין לשכת אקצויי
מיקצייא וכו' הקשה
ריב"א להם בענין לחן
כן לשיב ליה דניס
המוקד היה לנשות א'
עורה וא"כ הו"ל א'
דרום בית המוקד אפון
עורה וא"כ בא דקאמר
בתימך ולשכת פלגים
היה כמקלע צביות
מעריבת היינו צביות
מעריבת ועורה הוא
מעריבת דרומית אל בית
המוקד ויבינו דקאמר
במס' מדות בקיין מרומית
פלגים מעריבת דרומית
לצבית התוקד קאי (נ"ג)
וכהי חזי מני) שבי
מלת הפנים דקאסי ל'
במדות בקיין מרומית
דרומית ובמדות חזי
ליה רביעית בקיין
[מורחית] צביות דהא
הפנים ליה במדות בקיין
מרומית דרומית היינו
מרומית דרומית דבת
המוקד שהיו צביות
[מורחית] אל עורה
דלמר

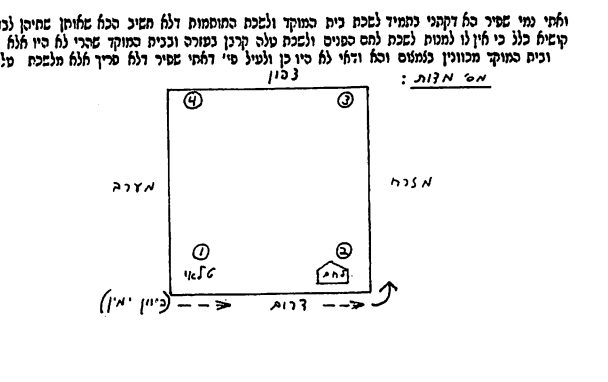
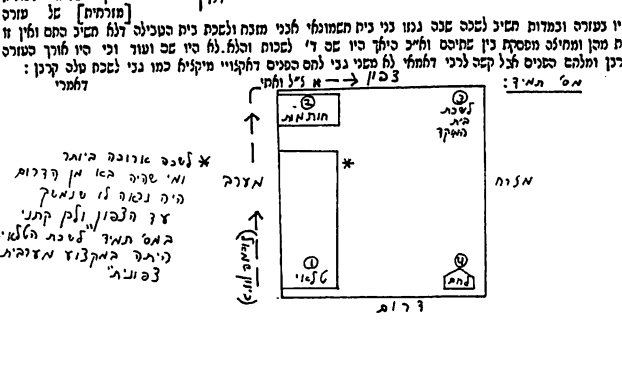
ומ"ד קא חשיב דרין שמאל

סימה לי לימא חזרי ואידי דרין ימין
והא דתמיד קא חשיב מגורי דקאי צבית התוקד גדול
ועינו כנגד הלשכה והא דמדות קאי ומאבראי צבירות ועינו ללשכת
וקל להבין וי"ל דבמבטת תמיד פרק אמר להן הממונה (דף נ"ג) קטי
באר שהיו מפיסין אמר להן הממונה הביאו לי טלה משכנת וכו'
ולקמן בפ"ב (דף כ"ה) אמר שהיו מפיסין בלשכת צביות אלא
דקאי ומאבראי ולא קאי צבית התוקד והכי לא לזוקמא דקאי מגורי:
הפנים נמי אקצויי מקצייא דקיימא במזרח ומאן דלתי מפון מתחזיא בדרום ומאן דלתי מדרום מתחזיא
צפון ולשכת לחם הפנים מעריבת ולשכת החותמות דרומית מעריבת ולשכת צבית התוקד דרומית מזרחית

לפי משמעות הקטיות

הפנים נמי אקצויי מקצייא דקיימא במזרח ומאן דלתי מפון מתחזיא בדרום ומאן דלתי מדרום מתחזיא
צפון ולשכת לחם הפנים מעריבת ולשכת החותמות דרומית מעריבת ולשכת צבית התוקד דרומית מזרחית
מיון וקל להבין וי"ל דעל כרחיך לשכת החותמות ולשכת צבית התוקד
הם היו אותם שתי לשכות דקא חשיב במבטת מדות (פ"ח משנה ו')אחת שבה גזו בית משמונאי אבני מוצה ואחת שבה יורדין לבית
הטבילה דליכא למימר הני אחרוני נינהו שהרי לא היה צבית המוקד אלא ארבע לשכות ואי
אחרוני נינהו א"כ הו"ל שש לשכות ואי אמרת חזרי ואידי דרין ימין קא חשיב אס כן בהיהא
דתמיד משמע דלשכת החותמות ולשכת צבית המוקד אחת בקיין מעריבת דרומית ואחת
בקיין מרומית דרומית ובהיהא דמדות כי השנה דרין ימין משמע דלשכת שתי לשכות היו
אחת בקיין מרומית דרומית ואחת בקיין מעריבת דרומית ואי דילמא צביות מעריבת ואי ופ"ה מיתרלא
מסתברא דבקיין מעריבת דרומית הוא דילמא צביות מעריבת ואי ופ"ה מיתרלא

שבעת ימים פרק ראשון יומא

יה

עין משפט
נר מצוה

פר א ב מ"י פ"א מ"ב
עודת ויהי מלכה
פ ד ט ס הלכה ו'
פ ד מ"י פ"ב מ"ג
כל המקור הלכה א'
פ ד מ"י פ"א מ"ב
עודת ויהי מלכה:
פ ד מ"י פ"ב מ"ג
ממקרי כפרה הלכה
כ:
מגנה
פ"ב פ"ב מ"ג
מ"ג מ"ג מ"ג

ומאי ארבע או חמש. מתי ארבע ומתי חמש: לרבנן. דלפניו עליה דר' יהודה צברק החלילי (טכ"ד דף טו) וזמרי משמר היואל טעל שש ומשמר הכנס טעל שש חרות וזכר הגפת דלחות לא שקיל משמר הכנס נמלאו טעל בלחות (ז) ומתקוות וכן גדול חולק עם שתיים ומשנים עשר בני מיפלג, ומחלה שלם איט טעל, צביר חדא מפלגא חמש שקיל: לר' יהודה דלמך וכנס טעל שמים. בלא מחלוקת שזכר שהוא מניף למולאי שבת דלחות העבודה וחיל ויכול ולשבת שפתחו שחרית משמר שילא לו מעשר בני מיפלג שאין השמים בלחות בחלוקה כי שרסם הם: צביר חדא מפלגא. הורה אור

[זכוכ נו.]
דעשר וזקיל ארבע: כולט רבי
פ"א. דלמך פלגא שקיל: ופכר
לא כרבי יהודה. לזין השמים
מחלוקות לעולם: אלא מאי ארבע
פ"א חמש בני מיפלג לא קשיא
פ"א דליכא פשמר הפספסכו וכו'.

ומאי ארבע או חמש: לרבנן דאמרי *נכנס
נומל שש ויוצא נוטל שש ושכר הגפת דלחות
לא (ה) משחים עשרה בעי מיפלג, בציר חדא
מפלגא חמש שקיל לר' יהודה דאמר נכנס
נוטל שבע שמים בשכר הגפת דלחות ויוצא
נוטל חמש, מעשר בני מיפלג, בציר חדא
מפלגא חמש שקיל ארבע וצ"ל אמר כולה רבי
היא זכר לה ר' יהודה ואלא מאי "ארבע"

פשמר שיום טוב מל צבי נכנס ויש
משמר מקדים וזכר מערב שבת
ומתעבב עד הרגל של המשמרות
בלוח ברגל או פשמים שמואל יוס
טוב ערב שבת והמשמרות הולכות
למקומם בערב שבת ויש משמר
שמעטכ סס עד מולאי שבת ותכן
במבכת פוכה (דף נ"ה) שבת שבתוך
הרגל היו כל המשמרות שוות בחילוק
לחם הפנים וכן "ע המוקד לשבת בין
מלפניה שאין יטלים לשוכ בשבת
למקומן בין מלאחריה שעל כרחן הן
מקדימן ללא נט"ש היו כל המשמרות
שוות בחילוק לחם הפנים שהרי על
כרחן שהיון שס והרי הוא כשבת
שבתוך הרגל חל יום אחד להפסיק
ביניהם או מלפניה כגון שכלה המועד
בחמישי נכנס או מאחריה שבהחיל
המועד בשני נכנס לא היה להם
להקדים ללא מלפני השבת אינן שוות
אלא משמר המתעבב בשבת בין שהוא
משמר אחד בין שהוא משמרות הרבה
טעל שתי חלות והואר מחלוקות
למשמר היואל וכנס שומט קבוע
לחובה שבת: אי פ"י. דמליעתא
רבי הוא מתי לעולם חמש: מ"ג
אי. חלוי: (ג) קורין לפניו
כסדר סיום. פרשת חמרי מוה וכן
כל שבעת הימים: חמרי פכיר.
מחובב כבהמות העובדות לפניו לחם
אל לבו בלכות סדר היום: ג"מ
בפסוק ראשון. לא העמדו אלל
על פי התורה כהנים מיוגנין:
מ"טס סג בייטוס. אלמנה עשרה:
היתה וקדשה יושע בן נמלא חמשה
מזון לינאי המך ומינה להיות
כהן גדול: חרקבא. ח"י סאה תרי
ק"ב: דיגרי. וכו"ס: דינלא. שטר
הנוך: כפוקא פסיס לא פתיף.
מתוך שיהי מתכר מחילה בקי
הוא בעושרך וכמעטך למולא עליה

הא חמש בעי למשקל? לא קשיא הא דאיכא משמר המתעבב הא דליכא משמר המתעבב: אי איכא משמר המתעבב משמנה בעי למפלג ושקיל ארבע אי ליכא משמר המתעבב מעשר בעי למפלג ושקיל חמש אי הכי מאי רבי אמר לעולם חמש קשיא: מ"ג. מסרו לו זקנים מוקני בית דין וקורין לפניו בסדר היום ואומרים לו אישי כהן גדול קרא אתה בפוך שמא שכחת או שמא לא למדת. יערב יום כפורים שחרית מעמידין אותו בשער מורה ומעבירין לפניו פרים ואילים וכבשים כדי שיהא מכיר ורגיל בעבודה: וכל שבעת הימים לא היו מונעין ממנו מאכל ומשחה, ערב ויה"כ עם חשיכה לא היו מניחין אותו לאכול הרבה מפני שהמאכל מביא את השינה: ג"מ. בשלמא שמא

מזין קלי:
הרזיח ט.
[זכוכתו פ"א]

שבת לרזי אלא "שמא לא למד" מי מוקמין כי האי גזונא *והתניא *והכהן
הגדול מאחוריו *שיהא גדול מהזנים ככה בניו בתכמת ובעושר אחרים אומרים
מנין שאם אין לו שאריו הבהנים מגדלן אותו ח"ל *והכהן הגדול מאחוריו
גדלבו משל אחורן אמר רב יוסף לא קשיא כאן במקריש רישון באן במקריש
שני *דאמר *ר' אסי חרקבא דדינר עיילא ליה מרתא בת ביהותם לינאי
מלכא *על דאוקמיה ליהושע בן נמלא בכהני רבבי: ערב יום הכפורים
שחרית וכו': תנא *אף השערים ותנא דירן מאי מעמא לא תנא שעירים כיון
דעל המא קא אתו הלשא דעתיה, אי הכי פר נמי על המא הוא דאתי: פר
כיון דעליו ועל אחורו הבהנים הוא דאתי: באחורו הבהנים או איכא איניש
דאית ביה מילתא מידע ידע ליה ומהדר ליה בחשובה בבבלב ישראל לא
ידע, אמר רבינא היינו דאמרי איניש אי בר אחתך דיליך היו חזי בישוקא
קמיה לא תתליף: כל שבעת הימים לא היו מונעין וכו': תניא רבי יהודה
בן נקיסא אומר מאבילין אותו מלחות וביצים כדי לממסו אמרו לו כל שבך
ושאחה מביאין לדי חמון תניא סימכוס אמר משום ר' מאיר יאין מאבילין
אותו לא *אב"א ואמר *לה לא אב"א *אמרם אף לא יין לבן *לא אב"א
לא אחרונ ולא ביצים ולא יין ישן ואמר *לה לא אב"א: לא אחרונ ולא
ביצים ולא בשר שמן ולא יין ישן ויש *אמרם אף לא יין לבן מפני שהיו
לכן מביא את האדם לדי שומאה (א) (תנא רבנן יוב תלין לו במאכל וכו'
מיני מאבילין) אלעזר בן פנחס אמר משום רבי יהודה בן בתירא אין מאבילין
אותו לא *תנב"י ולא נב"ם ולא כל דברים המביאין לדי שומאה (א) לא תנב"י
לא חלב ולא גבינה ולא ביצה ולא יין ולא גב"ם מי גריסין של פור ובשר
שמן ומריים ולא כל דברים המביאין לדי שומאה לאחיו מאי לאחיו הא
דח"ר (המשנה דביצים מביאים את האדם לדי שומאה ואלו הן השם

יבמות ס"א.
[ג"ר פ"י ע"ד]

והושחלים

הגרות
הג"א
[א] ג"מ (ה"ר)
ז' חולין ט'
ג' חולין ט'
מחל' חל' ח'
[ב] שם
כמחילין לדי
שומאה.
והוא חולין ט'
ה"ר חל' ח' ט'
ח"י חל' ח'
(י"ו) חל' ח' ט'
ד"ר חל' ח' ט'
ז"ס חל' ח' ט':

ערב יום הכפורים שחרית מלחות וביצים כדי לממסו שאלו יעקב
לקביו לחמם: לדי חמון. של קרי שהמלחות וביצים מרבים את הרוע: אב"י וכו"ס. מימנסו הן ומשכר להו וחזיל: זב פולין
לו כפסל. אם חלב מחלל הרבה מכל מין שהוא חולין לומר שמחמת רוב מחלל ראה וז"ל זב לטומאת שבעה ולקרבן דכתיב (ויקרא טו)
צברו ולא מחמת רובו חלב בעל קרי טמא בלחם דאין קרי חוב בלחם ממקום אחד ואין מרחיקים שיה שחוב *דומה למי בנק של
שעורין ואין קשור אלל לטובן ביצה שאינה מורח: אין מפליגין פוס. בימי בדיקתו:
השחלים

הגרות
הג"א
[א] ג"מ (ה"ר)
ז' חולין ט'
ג' חולין ט'
מחל' חל' ח'
[ב] שם
כמחילין לדי
שומאה.
והוא חולין ט'
ה"ר חל' ח' ט'
ח"י חל' ח'
(י"ו) חל' ח' ט'
ד"ר חל' ח' ט':

הגרות
הג"א
[א] ג"מ (ה"ר)
ז' חולין ט'
ג' חולין ט'
מחל' חל' ח'
[ב] שם
כמחילין לדי
שומאה.
והוא חולין ט'
ה"ר חל' ח' ט'
ח"י חל' ח'
(י"ו) חל' ח' ט'
ד"ר חל' ח' ט':

הגרות
הג"א
[א] ג"מ (ה"ר)
ז' חולין ט'
ג' חולין ט'
מחל' חל' ח'
[ב] שם
כמחילין לדי
שומאה.
והוא חולין ט'
ה"ר חל' ח' ט'
ח"י חל' ח'
(י"ו) חל' ח' ט'
ד"ר חל' ח' ט':

הגרות
הג"א
[א] ג"מ (ה"ר)
ז' חולין ט'
ג' חולין ט'
מחל' חל' ח'
[ב] שם
כמחילין לדי
שומאה.
והוא חולין ט'
ה"ר חל' ח' ט'
ח"י חל' ח'
(י"ו) חל' ח' ט'
ד"ר חל' ח' ט':

הגרות
הג"א
[א] ג"מ (ה"ר)
ז' חולין ט'
ג' חולין ט'
מחל' חל' ח'
[ב] שם
כמחילין לדי
שומאה.
והוא חולין ט'
ה"ר חל' ח' ט'
ח"י חל' ח'
(י"ו) חל' ח' ט'
ד"ר חל' ח' ט':

הגרות
הג"א
[א] ג"מ (ה"ר)
ז' חולין ט'
ג' חולין ט'
מחל' חל' ח'
[ב] שם
כמחילין לדי
שומאה.
והוא חולין ט'
ה"ר חל' ח' ט'
ח"י חל' ח'
(י"ו) חל' ח' ט'
ד"ר חל' ח' ט':

הגרות
הג"א
[א] ג"מ (ה"ר)
ז' חולין ט'
ג' חולין ט'
מחל' חל' ח'
[ב] שם
כמחילין לדי
שומאה.
והוא חולין ט'
ה"ר חל' ח' ט'
ח"י חל' ח'
(י"ו) חל' ח' ט'
ד"ר חל' ח' ט':

הגרות
הג"א
[א] ג"מ (ה"ר)
ז' חולין ט'
ג' חולין ט'
מחל' חל' ח'
[ב] שם
כמחילין לדי
שומאה.
והוא חולין ט'
ה"ר חל' ח' ט'
ח"י חל' ח'
(י"ו) חל' ח' ט'
ד"ר חל' ח' ט':

שבעת ימים פרק ראשון יומא

כ

עין משפט
נר מצוה

ק א מ"י פ"ג מהל'
תמידין הלכתי יא :
ק ב מ"י פ"ג מהלגות
מנשה קדושת אל'
ג ופ"ג מהל' מיליה
הלכתי יב :

לפני פסח רבנו - ית"כ מתעטף בעל כבוד : **מתני' טורמין**
אם פסח - הדשן שהיה חוזה מן הדשן במחנה פעם אחת בין רב
למעט ובלבד שלא יפחם ממלא קומן ושקטו במזרחו של כבש ובלבד
במקומו שלאחר (ויקרא ו) והיום את הדשן וגו' ושמו אלל המזבח וילפנין
לקמן *מוהרים ממנו בקומתו והיא היתה תורה אור

[דף כד']

תחלת עבודת שחרית בהשכמה: **ספור** **גמתי** **לפתח חמאת רובין'**
שמן ביומא דכיפורי ליה ליה רשותא
לאסמוני , כמאי? אמר רמי בר חמא "השמן"
בגמטריא תלת מאה ושיתין וארבעה הוי-
תלת מאה ושיתין וארבעה יומי אית ליה
רשותא לאסמוני : ביומא דכיפורי לית ליה
רשותא לאסמוני : מתני' *לכל יום
חורמין את המזבח בקריאת הגבר או סמוך
לו בין לפניו בין לאחריו וכוונתב מחצות
וברגלים מאשמורה הראשונה ולא היתה
קריאת הגבר מגעת עד שהיתה עורה מלאה
מישראל : גמ' חגן החם *אברים
שפקעו מעל גבי המזבח: קודם הצות יחזיר
ובועליו ברו, לאחר הצות לא יחזיר ואין
מועלין בהן [מנה"מ] אמר ר' יוחנן אומר
כל הלילה והקמיר" וכתוב אחד אומר כל
הלילה והרים"ה ביצר-חלקו חציו להקמיה
וחצו להרמה, מתיב רב כהנא *כלל יום
חורמין את המזבח בקריאת הגבר או סמוך
לו בין לפניו בין לאחריו, וביום הכפרים
מחצות, וברגלים מאשמורה הראשונה
ואי

תחלת עבודת שחרית בהשכמה: **ספור** **גמתי** **לפתח חמאת רובין'**
שמן ביומא דכיפורי ליה ליה רשותא
לאסמוני , כמאי? אמר רמי בר חמא "השמן"
בגמטריא תלת מאה ושיתין וארבעה הוי-
תלת מאה ושיתין וארבעה יומי אית ליה
רשותא לאסמוני : ביומא דכיפורי לית ליה
רשותא לאסמוני : מתני' *לכל יום
חורמין את המזבח בקריאת הגבר או סמוך
לו בין לפניו בין לאחריו וכוונתב מחצות
וברגלים מאשמורה הראשונה ולא היתה
קריאת הגבר מגעת עד שהיתה עורה מלאה
מישראל : גמ' חגן החם *אברים
שפקעו מעל גבי המזבח: קודם הצות יחזיר
ובועליו ברו, לאחר הצות לא יחזיר ואין
מועלין בהן [מנה"מ] אמר ר' יוחנן אומר
כל הלילה והקמיר" וכתוב אחד אומר כל
הלילה והרים"ה ביצר-חלקו חציו להקמיה
וחצו להרמה, מתיב רב כהנא *כלל יום
חורמין את המזבח בקריאת הגבר או סמוך
לו בין לפניו בין לאחריו, וביום הכפרים
מחצות, וברגלים מאשמורה הראשונה
ואי

הדים גמתי

ונחיים סו:

ונחיים סו:

ג"ז ס

רבינו חננאל
לפתח חמאת רובין .
השמן בגמטריא שש"ד
עולה והשמן יש בה
שש"ד ימים כדי שיעור
שש"ד יש לו רשות
להספין יום אחד ורוב
יהי"כ אין לו רשות
להספין בכל יום חורמין
את המזבח בקריאת
הגבר או סמוך לו לפניו
או מאחוריו כו' . חגן
החם בשתיים קדשים
פרק ט' אברים שפקעו
מעל גבי המזבח קודם
הצות יחזיר ומעלין
בהן אחר הצות לא
יחזיר ואין מועלין בהן.
לכאור כבד עבר נכנס
ובשלה קדשן מנהיג
מילי אמר רב כתוב אחד
אומר כל הלילה והרים
וכתוב אחרי אומר כל
הלילה והקמיר : ובענין
הוא כתובת וזו החסוקה
בשתיים קדשים שפרק
המזבח פקדש בחזרתו

לכ"ו
ל"א
טו תרומה
ה"ב

שגרה להם להקריב לפטח המערכה כדי לחזור ולסדרה כפי מאי
דפישי קרבנות היום שהיא המערכה מומנת להקטיר עליה
בעלות הבקר ורב כהנא פריך עלה ופי' ס"ד דאורייתא היכי מקדמין
ובי' משמע ליה דמדאורייתא חלקהו ממש חציו להקטירה וכו' ולא
כדקא ס"ד מעיקרא דלא מסרן הכתוב אלל לחכמים אלל א"ר יוחנן
מתני' כפשייה אחרומת הדשן ודקשיא לך והא כפשייה דקרא משמע
היתה בבקר מהאי קרא נפקא לן דיתין רשות להקמיה ולאחרת
כמו שירט מוכתיב עד בקר והיום מן בקר לבקרו של לילה ומדלל
פירש כהה לא מסרן הכתוב אלל לחכמים וכו' המזבח מקדש (ונחיים
דף טו) דקאמר רב כי האל חציו להרמה משמע ליה לפי המסקנא
דהבא דמקדמין מתני' בתרומת הדשן דבא ליתן טעם נמי לתרומת
חציו יוחנן קמא טול להקטירה וטול להרמה טול להקטירה וטול להרמה
מזבח טובה עיטול מעד בבקר לבקרו של לילה והייט חלות : **אברים** שפקעו מעל גבי המזבח
(ש"ד דף טו) פריך ה"ד חי דלית בה ממש אפי' לאחר חלות נמי וחי דלית בה ממש אפי' קודם חלות נמי לא ומוקי לה בשירי
מנה"מ וכו' כי הכא ומפ' רש"י הסס חציו להרמה ושירי נמי ראוין להרמה וכו' פי' דלא הוי ראוין להרמה דלאו דשן נינהו אלל
חציו להרמה דקאמר כעין הרמה שאין ראוין להקטירה וכן משמע בפ' שני דמעילה (דף טו) דדיוק הסס וכן גמלה שפקעה
מע"ז המזבח לא יחזיר הא ע"ג מזבח יחזיר ומקשי מינה לרב ומשני שחלי גמלה דלית בה משאש הלכך יחזיר דלא נעשית מזותה
משמע דאין רחוי להרום ממנה דאי רחוי להרום ממנה א"כ לאחר תרומת הדשן אהאי יחזיר הרי נעשית מזותה מיהו היא גופא קשיא
מנא ליה דמיירי לאחר תרומת הדשן דילמא קודם תרומת הדשן איירי דבהא מודה רב דמועלין קודם שנעשה מזותה וי"ל דדומיא דספולין
דקתי בהיה וכולן שפקעו מעל גבי המזבח לא יחזיר בכל ענין ואפילו קודם חלות ה"ג גמלה איירי בכל ענין ועוד דכשיפא גבי אברים הוא
דמפליג אבל בגמלה לא הפליג דעיכול חשיבא ולא שייך בה לשון הקטירה ולא לשון מוקדה דהא כבר מוקדא וקיימא ומ"מ יחזיר דלאו
רחייה להרמה היא דלא חשיבא דשן ואכתי לא נעשית מזותה הלכך ע"ג מזבח יחזיר דאכתי לא נגמרה מזותה וכו' פקעה לא יחזיר דעל מוקדה
על המזבח משמע דדבר שרדין יקודה יחזיר על המזבח לעולם ואפי' פקע אבל רב ש"ג יקודה לא וחי"מ כשמחשפין האפי' להעלותו
לתפוח און יכולין לזיהר שלא יהי גמלים באפי' ואסור להוריד גמלה מן המערכה ודקאמר במעילה דיוחיר וכו' דלכאור להוליא וי"ל
דמן המעשלות היה טעל כדמשמע בחס' חמוד שהיה חוזה מן המעשלות הפנימיות ואיכא למימר דהנהו לית בהו משאש אבל
גמלה מיה דלית בה משאש בההיא אמרין דיוחיר והא דקאמר במעילה הוא הדין דאפי' אפי' לא בעי למימר דהוי בגמלה ממש אפי'
לענין חורה דגמלה מחזיר לעולם אפי' לאחר תרומת הדשן דאין מעלין אותה לתפוח אבל אפי' מעלין לתפוח אלל לענין מעילה קאמר דהיא
כגמלה ור"י המזבח מיישב פי' רש"י דחציו להרמה דקאמר אפי' בשירי לענין זה שגמלה מן חסירתן לאוספן לתפוח ולא לענין שיעשה מן תרומת
הדשן דהא דשן כתיב והייט דקאמר רשנא והרים את הדשן מחלות כדי להסיר אפי' שירי דמחלות ואילך חשיב עיטול ואין רחויים להקטירה ואם
ירלה יאספס לתפוח כדי להוליאם מחוץ למחנה אבל אם רולה להיחס במקום המערכה כדי למרק מזותם שיהו ראוין הס עלמם בתרומת הדשן
דענין מלותן עליהן הלכך יחזיר דמכתב למימר דענין חסר מן מרוק מזותה כיון שעדיין אין ראוין לתרומת הדשן והשתא ניחא דכשעה שהי'
מאספס את האפי' לא הוי גרידן לזיהר מגמלים [אפי'] לחשות וכן משמע בחס' חמוד (דף כה) דקתי האברים *שנתעבלו מבערב סולקין ואין
לגד המזבח וכו' עד החלו מעלין באפי' על גבי תפוח וכו' אלמא דלא היו מסלקין [אלא] האברים שלא יתעבלו אבל גמלים חשיב עיטול ואפי' לחשות:

שגרה להם להקריב לפטח המערכה כדי לחזור ולסדרה כפי מאי
דפישי קרבנות היום שהיא המערכה מומנת להקטיר עליה
בעלות הבקר ורב כהנא פריך עלה ופי' ס"ד דאורייתא היכי מקדמין
ובי' משמע ליה דמדאורייתא חלקהו ממש חציו להקטירה וכו' ולא
כדקא ס"ד מעיקרא דלא מסרן הכתוב אלל לחכמים אלל א"ר יוחנן
מתני' כפשייה אחרומת הדשן ודקשיא לך והא כפשייה דקרא משמע
היתה בבקר מהאי קרא נפקא לן דיתין רשות להקמיה ולאחרת
כמו שירט מוכתיב עד בקר והיום מן בקר לבקרו של לילה ומדלל
פירש כהה לא מסרן הכתוב אלל לחכמים וכו' המזבח מקדש (ונחיים
דף טו) דקאמר רב כי האל חציו להרמה משמע ליה לפי המסקנא
דהבא דמקדמין מתני' בתרומת הדשן דבא ליתן טעם נמי לתרומת
חציו יוחנן קמא טול להקטירה וטול להרמה טול להקטירה וטול להרמה
מזבח טובה עיטול מעד בבקר לבקרו של לילה והייט חלות : **אברים** שפקעו מעל גבי המזבח
(ש"ד דף טו) פריך ה"ד חי דלית בה ממש אפי' לאחר חלות נמי וחי דלית בה ממש אפי' קודם חלות נמי לא ומוקי לה בשירי
מנה"מ וכו' כי הכא ומפ' רש"י הסס חציו להרמה ושירי נמי ראוין להרמה וכו' פי' דלא הוי ראוין להרמה דלאו דשן נינהו אלל
חציו להרמה דקאמר כעין הרמה שאין ראוין להקטירה וכן משמע בפ' שני דמעילה (דף טו) דדיוק הסס וכן גמלה שפקעה
מע"ז המזבח לא יחזיר הא ע"ג מזבח יחזיר ומקשי מינה לרב ומשני שחלי גמלה דלית בה משאש הלכך יחזיר דלא נעשית מזותה
משמע דאין רחוי להרום ממנה דאי רחוי להרום ממנה א"כ לאחר תרומת הדשן אהאי יחזיר הרי נעשית מזותה מיהו היא גופא קשיא
מנא ליה דמיירי לאחר תרומת הדשן דילמא קודם תרומת הדשן איירי דבהא מודה רב דמועלין קודם שנעשה מזותה וי"ל דדומיא דספולין
דקתי בהיה וכולן שפקעו מעל גבי המזבח לא יחזיר בכל ענין ואפילו קודם חלות ה"ג גמלה איירי בכל ענין ועוד דכשיפא גבי אברים הוא
דמפליג אבל בגמלה לא הפליג דעיכול חשיבא ולא שייך בה לשון הקטירה ולא לשון מוקדה דהא כבר מוקדא וקיימא ומ"מ יחזיר דלאו
רחייה להרמה היא דלא חשיבא דשן ואכתי לא נעשית מזותה הלכך ע"ג מזבח יחזיר דאכתי לא נגמרה מזותה וכו' פקעה לא יחזיר דעל מוקדה
על המזבח משמע דדבר שרדין יקודה יחזיר על המזבח לעולם ואפי' פקע אבל רב ש"ג יקודה לא וחי"מ כשמחשפין האפי' להעלותו
לתפוח און יכולין לזיהר שלא יהי גמלים באפי' ואסור להוריד גמלה מן המערכה ודקאמר במעילה דיוחיר וכו' דלכאור להוליא וי"ל
דמן המעשלות היה טעל כדמשמע בחס' חמוד שהיה חוזה מן המעשלות הפנימיות ואיכא למימר דהנהו לית בהו משאש אבל
גמלה מיה דלית בה משאש בההיא אמרין דיוחיר והא דקאמר במעילה הוא הדין דאפי' אפי' לא בעי למימר דהוי בגמלה ממש אפי'
לענין חורה דגמלה מחזיר לעולם אפי' לאחר תרומת הדשן דאין מעלין אותה לתפוח אבל אפי' מעלין לתפוח אלל לענין מעילה קאמר דהיא
כגמלה ור"י המזבח מיישב פי' רש"י דחציו להרמה דקאמר אפי' בשירי לענין זה שגמלה מן חסירתן לאוספן לתפוח ולא לענין שיעשה מן תרומת
הדשן דהא דשן כתיב והייט דקאמר רשנא והרים את הדשן מחלות כדי להסיר אפי' שירי דמחלות ואילך חשיב עיטול ואין רחויים להקטירה ואם
ירלה יאספס לתפוח כדי להוליאם מחוץ למחנה אבל אם רולה להיחס במקום המערכה כדי למרק מזותם שיהו ראוין הס עלמם בתרומת הדשן
דענין מלותן עליהן הלכך יחזיר דמכתב למימר דענין חסר מן מרוק מזותה כיון שעדיין אין ראוין לתרומת הדשן והשתא ניחא דכשעה שהי'
מאספס את האפי' לא הוי גרידן לזיהר מגמלים [אפי'] לחשות וכן משמע בחס' חמוד (דף כה) דקתי האברים *שנתעבלו מבערב סולקין ואין
לגד המזבח וכו' עד החלו מעלין באפי' על גבי תפוח וכו' אלמא דלא היו מסלקין [אלא] האברים שלא יתעבלו אבל גמלים חשיב עיטול ואפי' לחשות:

[ג"ל שלא שנתעלו]

היכי

שבעת ימים פרק ראשון יומא

כא

ו"א חף רידי"ט. מלאך הממונה על השקות הארץ ממטר השמים ממעל ומן הההום מתחת וקורא להן שנאמר תהום אל תהום קורא כדאמרי' במס' [מעניף דף נד. ודף כה:] והמריקן תהום דדמי לעגלא ולכן נקרא רידי"ט לשון שור תהום מתרגימין לא תהום לא תירדי

התורם יאה חלש דאי כ"ג תורם א"כ ליחשביה לאה טבילה דטביל כהדי חמש טבילות ועשרה קידושין ש"ג טובל בו ביום וכן עשה הפייט הקומן מחמת דאן לנערה כפייס דאן הנערה אלמא שהיו מפייסין כו"ה"כ מי תורם ור"י אומר דשפיר גרם כ"ג דלהכי מקדמי לתורם ולסדר מערכהו להכליל האזכרים

תורה אור

ויש אומרים אף רידי"ט ובעו רבנן רחמי אנשמה בשעה שיוצאה מן הגוף ובמלתה

הוצא כוונתה דר"י ש"א היוצא לדרך קודם קריאת הגבר דמו בראשו רבי יאשיה אומר

עד שישינה ויש אומרים עד שישלש ובאיהו התנגל אמו' בתרנגול בינוני אמר רב

יהודה אמר רב "בשעה שישאל עולין ונמשכין ארת עשרה אמה אחורי בית הכפורת מאי קאמר? הכי קאמר אף על פי

שנמשכין ארת עשרה אמה אחורי בית הכפורת ועומדים צפופין, כשהו משתדלין

משתדלין רווחים, וזה אחר מעשה נסים שנעשו במקדש דתנן *עשרה נסים נעשו

בבית המקדש לא הפילה אשה מים בשר הקדש, ולא *הצריח בשר הקדש מעולם

ולא נראה גזול ביום הכפורים, ולא נמצא קרי לכהן גדול ביום הכפורים, ולא נמצא

פסול: בעומר ובשתי הלחם ובלחם הפנים עומדים צפופים ומשתדלים רווחים ולא היוק

נחש ועקרב בירושלים מעולם, ולא אמר אדם לחברו צר לי המקום שאלי בירושלים פתח

במקדש וסיים בירושלים: איבא תרתי ארצותיה במקדש דתניא מעולם לא כבו

גשמים אש של עצי המערכה, ועלש המערכה אפי' כל הרוחות שבעולם באות ומגשבות

באינ מויות אורו במקומו וכו' ויתניא רב שמעיה *בבבב שברי

כלי חרס נבלעין במקומו ואמר אביי מוראה וניצה ודישן מוצב הפנימי

ורישן המנורה נבלעין במקומו פסולי תלתא הוהחשבניהו בחד אפיק חרי ועייל תרי, אי הבי בלעין נמי תרי הוה חשבניהו בחד חסרו ליה איבא נמי

* אחריתי * דאמר רבי יהושע בן לוי גם גדול היה נעשה בלחם הפנים סלוקו כסדרו שנאמר *לשום לחם חרס ביום הלכות *הוא אמר ר' לוי דבר

זה מסורת בדיני מאבותינו מקום ארנו אינו מן המדה ואמר רבנאי אמר שמואל ברובים בנס היו עומדין ניסי דבראי קא חשיב ניסי דגואי לא קא חשיב

* אי הבי לחם הפנים נמי ניסי דגואי הוא? לחם הפנים - ניסי דבראי הוא דאמר ריש לקיש מאי דתביב *על השלחן הפהור" מהור מכלל שהוא סמא

כלי חרס נבלעין במקומו ואמר אביי מוראה וניצה ודישן מוצב הפנימי

ורישן המנורה נבלעין במקומו פסולי תלתא הוהחשבניהו בחד אפיק חרי ועייל תרי, אי הבי בלעין נמי תרי הוה חשבניהו בחד חסרו ליה איבא נמי

* אחריתי * דאמר רבי יהושע בן לוי גם גדול היה נעשה בלחם הפנים סלוקו כסדרו שנאמר *לשום לחם חרס ביום הלכות *הוא אמר ר' לוי דבר

זה מסורת בדיני מאבותינו מקום ארנו אינו מן המדה ואמר רבנאי אמר שמואל ברובים בנס היו עומדין ניסי דבראי קא חשיב ניסי דגואי לא קא חשיב

* אי הבי לחם הפנים נמי ניסי דגואי הוא? לחם הפנים - ניסי דבראי הוא דאמר ריש לקיש מאי דתביב *על השלחן הפהור" מהור מכלל שהוא סמא

כלי חרס נבלעין במקומו ואמר אביי מוראה וניצה ודישן מוצב הפנימי

ורישן המנורה נבלעין במקומו פסולי תלתא הוהחשבניהו בחד אפיק חרי ועייל תרי, אי הבי בלעין נמי תרי הוה חשבניהו בחד חסרו ליה איבא נמי

* אחריתי * דאמר רבי יהושע בן לוי גם גדול היה נעשה בלחם הפנים סלוקו כסדרו שנאמר *לשום לחם חרס ביום הלכות *הוא אמר ר' לוי דבר

מפי המזיקין: דמו כראשו. עון מוחו על ראשו מוטל שהוא המיה עלמו: כפרנגול בינוני. שאיט ממהר קריאתו ולא מחמת: גופים. לשון קף מרוב העם היו נחזקים איש בלחיו ואין לו מקום לנכות על לרו לבאן ולכהן וחקף בקורה אף רגלו יטלים מעל הארץ: משפטים רוחים. וכשהמחוסים וטפלים נעשה להם נס והמקום מרחיב עד שיש בניהן ארבע אמות שלא ישמע איש ודוי של חבירו שלא יכל: נמשכין ארת עשרה אמה אטורי כים כפוסים. נמשכין ממוך דוחקן ומחפזין על פני אורח כל יוא אמה של מקום דריסת רגלי ישראל לשון ולדרום ויולאין ממקום דריסת רגליהם ונכנסן דרך בית החליפות בין יזרי ההיכל לכותלי העזרה לשון ולדרום ומס נכנסין למערב בזהת עשרה אמה שיש אורח אחורי בית הכפורת עד כותל מערבי של עזרה כדקתן במסכת מדות (פ"ה משנה ג) והמריקן לה לעיל כדקתן (דף טז:): מהי קאמר. מחת שמהחוסים רווחים ונתרוח המקום על ידי הכהן אמה מוקיקו לימשך ולהפשט אחורי בית הכפורת: הכי קאמר כו'. היא ונמשכין אחורי כו' ארישא קלי קודם השתחלה וכו' קאמר אפי' שנמשכין אחורי הכפורת והיו לריכין לעמוד לפוסים מרוב דוחקן אפילו הכי כשהיו סולם משתחיים בלחם מוצב המוצב ממוך העזרה ומשתחיים לפני ההיכל וכו': לא פסילא חס. עזרה שנתחלה וכו' לאכול מבשר הלל כשעלה ריח: כים המטכחים. של עזרה: ולא נמצא פסול בעומר. שאם יאמר כו' פסול אין אחר להביא תחתיו שהוא נקגר בליל מולאי י"ט ואין מרבין לקרוא אלא על השעור של עשרת המנופים

מס' ד"א ט"א

הכותב פ"ה מ"ה

י"א הי"א

[ונחם יו:]

נ"ח ע"י

פ"לנ"ב

הגיגה דף כ"ו:

[המחשבי יו:]

כ"ג דף ט"ז

מגילה דף י"ג

הגיגה דף כ"ו:

מנחות דף י"ז

[וע"פ חו"ס' ונחם יו:]

פ"ו ד"א ט"א

כ"ג

ט"ז

כ"ג

כ"ג

כ"ג

כ"ג

כ"ג

כ"ג

כ"ג

כ"ג

כ"ג

כ"ג

כ"ג

כ"ג

כ"ג

כ"ג

כ"ג

כ"ג

כ"ג

כ"ג

כ"ג

כ"ג

כ"ג

כ"ג

כ"ג

כ"ג

כ"ג

כ"ג

כ"ג

כ"ג

כ"ג

כ"ג

כ"ג

כ"ג

כ"ג

כ"ג

כ"ג

כ"ג

כ"ג

כ"ג

כ"ג

כ"ג

כ"ג

כ"ג

כ"ג

כ"ג

כ"ג

כ"ג

כ"ג

כ"ג

כ"ג

כ"ג

כ"ג

כ"ג

כ"ג

כ"ג

כ"ג

כ"ג

כ"ג

כ"ג

כ"ג

כ"ג

כ"ג

כ"ג

כ"ג

כ"ג

כ"ג

שבעת ימים פרק ראשון יומא

מסורת
הש"ס

קפא מ"ח פ"ג מהל'
ל"ט ס"ב א'
ק"ב מ"ח פ"ג מהל'
תמ"ד ס"ב א'

עשוי נחם - שאינו מיעטגל וכלי עץ לטען טומאה הוקש לשק שגלחם (ויקרא ו) מכל כלי עץ או עור או שק וגו' מה שק מיעטגל מלא וריקן חף כלי עץ מיעטגל מלא וריקן חף על גב דשלקן מנופה כוכב כעל טיפו לגביה כדלמדין בשליה מנינה שאני שלחן דקרייא רחמנא עץ : משכיסין אוסו - ומדאן לזרו לחון : ירעש פרוו - ירעש פרוו של ישראל כשירי הלכנון אלמא יש פירי כלכנון ולכנון הוא בים המקדש ומירי הרעש כשהרות טעמת וכן מקישין זה לזה רוטשים ונשמע קולס : דקביעי - קבועים ועומדים תמיד חזרה אור במקומן : רבונא דבארי - גתלם שפגל

כלי עץ העשוי לנחת הוא וכל כלי עץ העשוי לנחת *אינו מקבל טומאה והרצין בפני טומאה אלא מלמד שמבדו אוסו לעול רבליס ואומרים להם ראו חיבתכם לפני המקום ששילוקו כסדרו שנאמר *לשום להם חם ביום הלוקח *הוא המקדש והאמר רב אושעיא בשעה שבנה שלמה בית המקדש נשמע בו כל מיני מגדים של והב והיו מוציאין פירותיהן בומנן וכשההרות מנשבת בהן נורשין שנא' *ירעש כלכנון פרוו וכשנכנסו נכרים להיכל יבש שנאמר *ופרה לכנון אומלל ועתיד הקב"ה להחיותו ושנאמר *פרח הפרח ותגל אף גילת רבן הלהי

כלי עץ העשוי לנחת - בשליה מסכת מנינה (דף ס"ה) פ"ד והא מטופה זכר היה ומזיכר מחתני דמסכת כלים ("פ"ח מסנה ג) דכתר ישיי חוליק ומשני שאני שלחן דרחמנא קרייה עץ דכתיב (יחזקאל מה) המזבח עץ שלם אלמא וכו' עד וכתיב וידבר אלי זה השלחן :

מ"ג פ"ג מהל'

ב"ר עין העשוי לנחת הוא וכל כלי עץ העשוי לנחת *אינו מקבל טומאה והרצין בפני טומאה אלא מלמד שמבדו אוסו לעול רבליס ואומרים להם ראו חיבתכם לפני המקום ששילוקו כסדרו שנאמר *לשום להם חם ביום הלוקח *הוא המקדש והאמר רב אושעיא בשעה שבנה שלמה בית המקדש נשמע בו כל מיני מגדים של והב והיו מוציאין פירותיהן בומנן וכשההרות מנשבת בהן נורשין שנא' *ירעש כלכנון פרוו וכשנכנסו נכרים להיכל יבש שנאמר *ופרה לכנון אומלל ועתיד הקב"ה להחיותו ושנאמר *פרח הפרח ותגל אף גילת רבן הלהי

ואורים ותומים - אורים ותומים הוא שם לא ק היה כהן גדול מחזק נגדים אלל לא פוז משפין לשאלת כהן :

הדרן עלך שבעת ימים

כבוד הלבנון נתן לה נים דקביעי גינהו אמר מר ועשן המערכה ומי דההה עשן במערכה ותניא חמשה דברים באש של מערכה רבוצה בארי זברה כתמה ויש בה ממש ואוכלת לחן כיבשין מעלה עשן כי קא אמרין בדהריום דתניא *ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח יאע"פ שאש יורדת מן השמים מצוה להביא מן הדריום רבוצה בארי ותניא *א"ר תניא סגן דבהנים אני דאיתיה רבוצה בכלל : לא קשיא באן במקדש ראשון באן במקדש שני *ובמקדש שני מי הואי והאמר רב שמואל בר אינאי מאי דכתיב *וארצה בו ואכבד וקרינן ואכבדה מאי שנא דמתוסר ה"א אלו חמשה דברים שהיו בין מקדש ראשון למקדש שני ואלו הן ארון וכפורת וכרובים *אש וישניה ורדת הקדש ואורים ותומים : אמרין אן מורה הוה סויע לא מסייעא ת"ד שש אשות הן : יש אובלת ואינה שוחה *יש שוחה ואינה אוכלת *יש אוכלת ושוחה *יש אוכלת לחן כיבשין *יש אש דחה *יש אש אוכלת אש *יש אש אוכלת ואינה שוחה *הא דידן *שוחה ואינה אוכלת לחן כיבשין דאליה דכתיב *ואח המזם אשר בתעלה לחבה אובלת לחן כיבשין דמערכה *יש אש דחה *יש אש דגבריאל *יש אש אוכלת אש דאמר מר *הוישט אצבעו ביניהם ושרפן *ועשן המערכה אפילו כל דבוצת שבעולם אין מויות אותו ממקומן *הואמר ר' יצחק בר אבדימי במוציא י"ט האחרון של חג הכל צופין לעשן המערכה נ"פיה כלפי צפון עניים שמחין ובעלי בתים עצבין מפני שנשמע שנה מרובין ופירותיהן מרקובין *נ"ה כלפי דרום עניים עצבין ובעלי בתים שמחין מפני שישמי שנה מעשין ופירותיהן משהמין *נ"ה כלפי מזרח הכל שמחין *כלפי מערב הכל עצבין *דאליה ואתי כריקלי ואברודי לא הוה מידבר *אמר מר כלפי מזרח הכל שמחין *כלפי מערב הכל עצבין ורמיננו מוצחים לעולם

כבוד הלבנון נתן לה נים דקביעי גינהו אמר מר ועשן המערכה ומי דההה עשן במערכה ותניא חמשה דברים באש של מערכה רבוצה בארי זברה כתמה ויש בה ממש ואוכלת לחן כיבשין מעלה עשן כי קא אמרין בדהריום דתניא *ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח יאע"פ שאש יורדת מן השמים מצוה להביא מן הדריום רבוצה בארי ותניא *א"ר תניא סגן דבהנים אני דאיתיה רבוצה בכלל : לא קשיא באן במקדש ראשון באן במקדש שני *ובמקדש שני מי הואי והאמר רב שמואל בר אינאי מאי דכתיב *וארצה בו ואכבד וקרינן ואכבדה מאי שנא דמתוסר ה"א אלו חמשה דברים שהיו בין מקדש ראשון למקדש שני ואלו הן ארון וכפורת וכרובים *אש וישניה ורדת הקדש ואורים ותומים : אמרין אן מורה הוה סויע לא מסייעא ת"ד שש אשות הן : יש אובלת ואינה שוחה *יש שוחה ואינה אוכלת *יש אוכלת ושוחה *יש אוכלת לחן כיבשין *יש אש דחה *יש אש אוכלת אש *יש אש אוכלת ואינה שוחה *הא דידן *שוחה ואינה אוכלת לחן כיבשין דאליה דכתיב *ואח המזם אשר בתעלה לחבה אובלת לחן כיבשין דמערכה *יש אש דחה *יש אש דגבריאל *יש אש אוכלת אש דאמר מר *הוישט אצבעו ביניהם ושרפן *ועשן המערכה אפילו כל דבוצת שבעולם אין מויות אותו ממקומן *הואמר ר' יצחק בר אבדימי במוציא י"ט האחרון של חג הכל צופין לעשן המערכה נ"פיה כלפי צפון עניים שמחין ובעלי בתים עצבין מפני שנשמע שנה מרובין ופירותיהן מרקובין *נ"ה כלפי דרום עניים עצבין ובעלי בתים שמחין מפני שישמי שנה מעשין ופירותיהן משהמין *נ"ה כלפי מזרח הכל שמחין *כלפי מערב הכל עצבין *דאליה ואתי כריקלי ואברודי לא הוה מידבר *אמר מר כלפי מזרח הכל שמחין *כלפי מערב הכל עצבין ורמיננו מוצחים לעולם

ב"ר עין העשוי לנחת הוא וכל כלי עץ העשוי לנחת *אינו מקבל טומאה והרצין בפני טומאה אלא מלמד שמבדו אוסו לעול רבליס ואומרים להם ראו חיבתכם לפני המקום ששילוקו כסדרו שנאמר *לשום להם חם ביום הלוקח *הוא המקדש והאמר רב אושעיא בשעה שבנה שלמה בית המקדש נשמע בו כל מיני מגדים של והב והיו מוציאין פירותיהן בומנן וכשההרות מנשבת בהן נורשין שנא' *ירעש כלכנון פרוו וכשנכנסו נכרים להיכל יבש שנאמר *ופרה לכנון אומלל ועתיד הקב"ה להחיותו ושנאמר *פרח הפרח ותגל אף גילת רבן הלהי

הדרן עלך שבעת ימים

הדרן עלך שבעת ימים

הדרן עלך שבעת ימים

הדרן עלך שבעת ימים

הדרן עלך שבעת ימים

הדרן עלך שבעת ימים

הדרן עלך שבעת ימים

הדרן עלך שבעת ימים

הדרן עלך שבעת ימים

הדרן עלך שבעת ימים

הדרן עלך שבעת ימים

הדרן עלך שבעת ימים

הדרן עלך שבעת ימים

הדרן עלך שבעת ימים

הדרן עלך שבעת ימים

הדרן עלך שבעת ימים

הדרן עלך שבעת ימים

הדרן עלך שבעת ימים

הדרן עלך שבעת ימים

הדרן עלך שבעת ימים

הדרן עלך שבעת ימים

הדרן עלך שבעת ימים

הדרן עלך שבעת ימים

הדרן עלך שבעת ימים

הדרן עלך שבעת ימים

הדרן עלך שבעת ימים

הדרן עלך שבעת ימים

הדרן עלך שבעת ימים

הדרן עלך שבעת ימים

הדרן עלך שבעת ימים

הדרן עלך שבעת ימים

הדרן עלך שבעת ימים

הדרן עלך שבעת ימים

הדרן עלך שבעת ימים

הדרן עלך שבעת ימים

הדרן עלך שבעת ימים

בראשונה פרק שני יומא

הגרות
הב"ה

(ה) רש"י דר
ויחידים וכו'
וכו' וכו'
ויג' ג' נכר
ול' ג' נכר
דימדיס ביט
נכר כדלחא
כחשית ד' י'
מחן יחידים
יכנן וכנן
קפול חולין
כדלח' חולין
ד' ס' מחן
ולח' נכר כו'
דלח' לנכר
הכי כנן אמר
אל' כנן מוש
כו' :

שנת ח:
ניסין לו:

[לחקן ס:]
ר"ה י'
מגילה כח:

[פ"י נתיבות]
[וחספא ס"ה]
[וחספא ס"ה]

[פ"י נתיבות]
[וחספא ס"ה]

[פ"י נתיבות]
[וחספא ס"ה]

[פ"י נתיבות]
[וחספא ס"ה]

[פ"י נתיבות]
[וחספא ס"ה]

[פ"י נתיבות]
[וחספא ס"ה]

[פ"י נתיבות]
[וחספא ס"ה]

[פ"י נתיבות]
[וחספא ס"ה]

[פ"י נתיבות]
[וחספא ס"ה]

[פ"י נתיבות]
[וחספא ס"ה]

[פ"י נתיבות]
[וחספא ס"ה]

[פ"י נתיבות]
[וחספא ס"ה]

[פ"י נתיבות]
[וחספא ס"ה]

[פ"י נתיבות]
[וחספא ס"ה]

שאינו נוקם • נקמתו • ונוער • איבה נקמת בלבו • איני כפומר שלל
השאלתני וזו היל נפירה • שהדבר שמור בלבו ולא הסיוח מדעתו •
נקטם בליבם • ואם בל אחר נקטם נקמתו נקום המשפט
יתקן: דמפייטו ליס • לבקש מוילת • מוילת • איט יוכל לנכש
אלכעויו וכשמוילת אחת וילתה תורה אור

שאינו נוקם • נקמתו • ונוער • איבה נקמת בלבו • איני כפומר שלל
השאלתני וזו היל נפירה • שהדבר שמור בלבו ולא הסיוח מדעתו •
נקטם בליבם • ואם בל אחר נקטם נקמתו נקום המשפט
יתקן: דמפייטו ליס • לבקש מוילת • מוילת • איט יוכל לנכש
אלכעויו וכשמוילת אחת וילתה תורה אור

שאינו נוקם • נקמתו • ונוער • איבה נקמת בלבו • איני כפומר שלל
השאלתני וזו היל נפירה • שהדבר שמור בלבו ולא הסיוח מדעתו •
נקטם בליבם • ואם בל אחר נקטם נקמתו נקום המשפט
יתקן: דמפייטו ליס • לבקש מוילת • מוילת • איט יוכל לנכש
אלכעויו וכשמוילת אחת וילתה תורה אור

שאינו נוקם • נקמתו • ונוער • איבה נקמת בלבו • איני כפומר שלל
השאלתני וזו היל נפירה • שהדבר שמור בלבו ולא הסיוח מדעתו •
נקטם בליבם • ואם בל אחר נקטם נקמתו נקום המשפט
יתקן: דמפייטו ליס • לבקש מוילת • מוילת • איט יוכל לנכש
אלכעויו וכשמוילת אחת וילתה תורה אור

שאינו נוקם • נקמתו • ונוער • איבה נקמת בלבו • איני כפומר שלל
השאלתני וזו היל נפירה • שהדבר שמור בלבו ולא הסיוח מדעתו •
נקטם בליבם • ואם בל אחר נקטם נקמתו נקום המשפט
יתקן: דמפייטו ליס • לבקש מוילת • מוילת • איט יוכל לנכש
אלכעויו וכשמוילת אחת וילתה תורה אור

שאינו נוקם • נקמתו • ונוער • איבה נקמת בלבו • איני כפומר שלל
השאלתני וזו היל נפירה • שהדבר שמור בלבו ולא הסיוח מדעתו •
נקטם בליבם • ואם בל אחר נקטם נקמתו נקום המשפט
יתקן: דמפייטו ליס • לבקש מוילת • מוילת • איט יוכל לנכש
אלכעויו וכשמוילת אחת וילתה תורה אור

שאינו נוקם • נקמתו • ונוער • איבה נקמת בלבו • איני כפומר שלל
השאלתני וזו היל נפירה • שהדבר שמור בלבו ולא הסיוח מדעתו •
נקטם בליבם • ואם בל אחר נקטם נקמתו נקום המשפט
יתקן: דמפייטו ליס • לבקש מוילת • מוילת • איט יוכל לנכש
אלכעויו וכשמוילת אחת וילתה תורה אור

שאינו נוקם • נקמתו • ונוער • איבה נקמת בלבו • איני כפומר שלל
השאלתני וזו היל נפירה • שהדבר שמור בלבו ולא הסיוח מדעתו •
נקטם בליבם • ואם בל אחר נקטם נקמתו נקום המשפט
יתקן: דמפייטו ליס • לבקש מוילת • מוילת • איט יוכל לנכש
אלכעויו וכשמוילת אחת וילתה תורה אור

שנים • מוילת אחת מכוילת • אפי' דכמה דוכתי קתי לא
זו אח' זו מילת היכל דלחא שיטיח אחרתה קאמר ליה
ועוד דהיכל דהוי זה בכלל זה לגמרי לא הוה ליה למיתקני'
והא דלא פרך הכי ברש ס"ק דעיונין (ד' ב') וברש פרק קמח'
דכסה (ד' ב') דקאמר ר' יהודה

מכסר עד ארבעים ותמשים אחת
השחח תמשים מכסר ארבעים
מיבעית י' למר דכל היכל דלא
הוי דווקא אלא הוא הדין ויחר לא
פרך הכי כדמשיך ברש מפנין
(פנח ד' קט') ארבע ותמס קופות
ארבעה ותמסה כדאמרי אינשי אבל
המקשה שהקשה הכסח תמס מפנין
ארבע מיבעית הוה סלקא דעתיה
דדוקא הוה ומשי ליה דלאו דווקא
הוי ובפרק גטות כותים (דה ד' קנ')
דקסי מטרר ארבעים ותמשים יום
פרך ליה משום דדוקא הוא דאין
קפי מטרר ולטול ובפרק אלמנה
ניזונית (בבב ד' קט') דקאמר אלמנה
ניזונית שחם ושלא שחם ולא חכמה
מוזתיה איכדה מוזתיה ופרך ליה
אפי' דהסח לאו דווקא דכ"ס אס'
ההיה יותר דאיכדה י' למר משום
דהסח הוי שחם ושלא י' ואין לך
למר ז' והלך פרך ליה ז' וכן פרך
בבא קמח' (ד' קיח') גבי לקח מן
הזויס ארבע ותמס לון אבל לא
שחם ושלא ופרך דהסח ארבע
זניען תמס מיבעית חסח נמי הוה
ז' ואין לך למר ז' ובפרק במה
לשח (פנח ל' ט') גבי כדל המסמר

פרך ליה משום דפשיטא ליה דהו
דוקא ל' או תמס אבל לא טובא
וברש פרק אפי' (בבב ד' ט')
משהה חס' אשח שחם ושלא שחם
וגבי חוטק יונק והלך ארבע ותמס
שחם (ס' ד' ב') איכא למימר
לשח ארבע ליה דהא דהין טובא הלך
לא פרך ליה נמי כדהא דמיטק
יונק ארבע וז' שחם י"ל דדוקא
קאמר ל' לנכר וז' לנכש" :

פרך ליה משום דפשיטא ליה דהו
דוקא ל' או תמס אבל לא טובא
וברש פרק אפי' (בבב ד' ט')
משהה חס' אשח שחם ושלא שחם
וגבי חוטק יונק והלך ארבע ותמס
שחם (ס' ד' ב') איכא למימר
לשח ארבע ליה דהא דהין טובא הלך
לא פרך ליה נמי כדהא דמיטק
יונק ארבע וז' שחם י"ל דדוקא
קאמר ל' לנכר וז' לנכש" :

פרך ליה משום דפשיטא ליה דהו
דוקא ל' או תמס אבל לא טובא
וברש פרק אפי' (בבב ד' ט')
משהה חס' אשח שחם ושלא שחם
וגבי חוטק יונק והלך ארבע ותמס
שחם (ס' ד' ב') איכא למימר
לשח ארבע ליה דהא דהין טובא הלך
לא פרך ליה נמי כדהא דמיטק
יונק ארבע וז' שחם י"ל דדוקא
קאמר ל' לנכר וז' לנכש" :

פרך ליה משום דפשיטא ליה דהו
דוקא ל' או תמס אבל לא טובא
וברש פרק אפי' (בבב ד' ט')
משהה חס' אשח שחם ושלא שחם
וגבי חוטק יונק והלך ארבע ותמס
שחם (ס' ד' ב') איכא למימר
לשח ארבע ליה דהא דהין טובא הלך
לא פרך ליה נמי כדהא דמיטק
יונק ארבע וז' שחם י"ל דדוקא
קאמר ל' לנכר וז' לנכש" :

פרך ליה משום דפשיטא ליה דהו
דוקא ל' או תמס אבל לא טובא
וברש פרק אפי' (בבב ד' ט')
משהה חס' אשח שחם ושלא שחם
וגבי חוטק יונק והלך ארבע ותמס
שחם (ס' ד' ב') איכא למימר
לשח ארבע ליה דהא דהין טובא הלך
לא פרך ליה נמי כדהא דמיטק
יונק ארבע וז' שחם י"ל דדוקא
קאמר ל' לנכר וז' לנכש" :

פרך ליה משום דפשיטא ליה דהו
דוקא ל' או תמס אבל לא טובא
וברש פרק אפי' (בבב ד' ט')
משהה חס' אשח שחם ושלא שחם
וגבי חוטק יונק והלך ארבע ותמס
שחם (ס' ד' ב') איכא למימר
לשח ארבע ליה דהא דהין טובא הלך
לא פרך ליה נמי כדהא דמיטק
יונק ארבע וז' שחם י"ל דדוקא
קאמר ל' לנכר וז' לנכש" :

א מ"י מ"י מ"י
דשות בלכא
לחין י' :

א ב ב ב ב ב ב
ב ב ב ב ב ב ב
לחין י' :

א ב ב ב ב ב ב
ב ב ב ב ב ב ב
לחין י' :

א ב ב ב ב ב ב
ב ב ב ב ב ב ב
לחין י' :

א ב ב ב ב ב ב
ב ב ב ב ב ב ב
לחין י' :

א ב ב ב ב ב ב
ב ב ב ב ב ב ב
לחין י' :

א ב ב ב ב ב ב
ב ב ב ב ב ב ב
לחין י' :

א ב ב ב ב ב ב
ב ב ב ב ב ב ב
לחין י' :

א ב ב ב ב ב ב
ב ב ב ב ב ב ב
לחין י' :

א ב ב ב ב ב ב
ב ב ב ב ב ב ב
לחין י' :

א ב ב ב ב ב ב
ב ב ב ב ב ב ב
לחין י' :

א ב ב ב ב ב ב
ב ב ב ב ב ב ב
לחין י' :

א ב ב ב ב ב ב
ב ב ב ב ב ב ב
לחין י' :

א ב ב ב ב ב ב
ב ב ב ב ב ב ב
לחין י' :

א ב ב ב ב ב ב
ב ב ב ב ב ב ב
לחין י' :

א ב ב ב ב ב ב
ב ב ב ב ב ב ב
לחין י' :

א ב ב ב ב ב ב
ב ב ב ב ב ב ב
לחין י' :

א ב ב ב ב ב ב
ב ב ב ב ב ב ב
לחין י' :

א ב ב ב ב ב ב
ב ב ב ב ב ב ב
לחין י' :

א ב ב ב ב ב ב
ב ב ב ב ב ב ב
לחין י' :

א ב ב ב ב ב ב
ב ב ב ב ב ב ב
לחין י' :

א ב ב ב ב ב ב
ב ב ב ב ב ב ב
לחין י' :

א ב ב ב ב ב ב
ב ב ב ב ב ב ב
לחין י' :

א ב ב ב ב ב ב
ב ב ב ב ב ב ב
לחין י' :

א ב ב ב ב ב ב
ב ב ב ב ב ב ב
לחין י' :

א ב ב ב ב ב ב
ב ב ב ב ב ב ב
לחין י' :

א ב ב ב ב ב ב
ב ב ב ב ב ב ב
לחין י' :

א ב ב ב ב ב ב
ב ב ב ב ב ב ב
לחין י' :

א ב ב ב ב ב ב
ב ב ב ב ב ב ב
לחין י' :

א ב ב ב ב ב ב
ב ב ב ב ב ב ב
לחין י' :

בראשונה פרק שני יומא

לכבוד פסחים - שבעה ליל עבודה ובלבד שלא יהא מקריבין והכי קריבין כדכתיב (דף י"ז) ואחרי כן חזא לטעמיה לא שייך הכא למימר דאם טלה מלאה אבד גררדא נכסה: **פליגא** רבי יהודה ורבי חזקיה נהא פליגי דרבי ר' יוחנן מלגא מלגא וזכרנא סבר

מתרומות מעשר ילפינן לה ס'. תימא לי אחרי לא מספקא ליה נמי די מתרומה גדולה ילפינן לה דיש למימר משום דכחוחתא דהאן כתיב והיאם וכחוחתא מעשר נמי כתיב והמתנת וכחוחתא מדין נמי כתיב והמתנת מכאן אכל מתרומה גדולה לא

עבודה היא וכמי מלגתא זכרנא וכו' **חזקיה** סבר לוי עבודה היא ולא כמי

ישמעונין בנייה ר' דוסא ואמר ראיין הן לכהן הדייט, ומה תלמוד לומר "והינחם שם" שלא

קא מיפלגי דמר סבר עבודה היא לא כהא לא עבודה היא לא, וכו' **רבא** דהבא דהבא קא מיפלגי: **מר סבר** עבודה היא

לדבדיי וכו' **סבר** לא עריבא קרא לדבדיי בני ר' אבין תרומת הדשן בכמה: **מתרומת מעשר**

ילפינן לה - **מתרומת מדין** ילפינן לה: **הוא שמע דרבי** חייא נאמר כאן "והינחם" ונאמר להלן "והינחם" מה להלן בקומצו אף כאן

בקומצו. **אמר רב** ארבע עבודות דו הייב עליון מיתה וזיקה והקטרה וניסוך המים וניסוך היין ולב אפר אף תרומת הדשן וכן

תני לוי בכחיתיה אף תרומת הדשן מאי מעמא **רב**? דכתיב ויאתה ויבניך אתה וילקחתי את כהנתכם לכל דבר המזבח

ואת כהנתכם ויבנין את המזבח ואת עבודה ולא עבודה סילוק ויעברום: עבודה תמה ולא עבודה שיש אחריה עבודה ולי

רבי דמנא "לכל דבר המזבח ויבן הוא לארץ" **שבוע** הואות שבועים ושבעמנא: **ולוי נפקא** ליה מרב-**וכל דבר** וכו' **רב** וכל דבר לא דייש, **ואימא** "לכל דבר המזבח-כלל" עבודה מתנה פרט, כלל ופרט

אין בכלל אלא מה שבפרט עבודה מתנה אין עבודה סילוק לא? **אמר** קרא ולמבית

[גמ' לוי: לכהן
ס. תי']

ר' חזקיה

[ומיט קי:]

* מקריבין קריבין
כ"ו וכו'
גמ' לוי: לכהן
ס. תי'
תוס' דרש
מתרומת מעשר
ובי דרש
סכנה לא
למזבח
המזבח
ממנו
מקריבין
ק"ו

כתיב ר'אשיי דגנך וכו' עד חתן

ולא דכתיב (במזבח) כחוחתא מדין ק תרומת הדשן וזוהי תרומת דכתיב

כהא כתיב וזוהי תרומת דכתיב ליה די ילפינן מלאה יש למימר דוהיאם

ואריס תרומת לא ילפינן ללא דמו טלי האי להדיי ר' נמי יש למימר

ילפינן תרומה קמייתא מתרומה קמייתא דהי דתרומת מעשר יש

תרומה גדולה קודם לה מ"מ בליים דתמטעי קרא וזו היא תרומה קמייתא

דיחיבינא קרא לאשוקי תלה עיש תרומה גדולה קומתא די נמי יש

למיר פון תרומה גדולה ותלה אין להס שיפור מפרש גומד סתום

המשמש דהייט מתרומת מעשר וזו תרומת מדין ואין להקשות תרומה

גדולה ותלה גופייה אחרי לא מתרין כהא גזירה שיה דיחא להס שיפור

דש למיר כיון דכתיב כה ר'אשיי דגנך וזשלו דגן אחר וכן כהלה נמי

כתיב ר'אשיי ערישויכס וכו' שפירש רש"י מתרומת מדין אחד מתמס מואת

אמר דהוא נמי הכה אחד מתמסס כהא לא תמסס מואת ילפינן משום

דכתיב אלל "והירשו ולי היה כהא יוסר ללמד ממדין אחד מל כדכרשין

"כי יושלו" כיועית אחד מתמסס דכתיב אחד אחו מן המתמסס לי

הוא כהא יוסר ללמד ממדין אחד מל כדכרשין "כי יושלו" כיועית אחד מתמסס

דכתיב אחד אחו מן המתמסס לי הוא כהא יוסר ללמד ממדין אחד מל כדכרשין

"כי יושלו" כיועית אחד מתמסס דכתיב אחד אחו מן המתמסס לי הוא כהא יוסר ללמד ממדין אחד מל כדכרשין

"כי יושלו" כיועית אחד מתמסס דכתיב אחד אחו מן המתמסס לי הוא כהא יוסר ללמד ממדין אחד מל כדכרשין

"כי יושלו" כיועית אחד מתמסס דכתיב אחד אחו מן המתמסס לי הוא כהא יוסר ללמד ממדין אחד מל כדכרשין

[בכרס ית]

פ"ו * מ"י מ"ח מ"ג
כ"ג מקריב כהן כ"ד
מכאן עיין א"כ כתיב ית

מכאן עיין א"כ כתיב ית
מכאן עיין א"כ כתיב ית
מכאן עיין א"כ כתיב ית

מכאן עיין א"כ כתיב ית
מכאן עיין א"כ כתיב ית
מכאן עיין א"כ כתיב ית

מכאן עיין א"כ כתיב ית
מכאן עיין א"כ כתיב ית
מכאן עיין א"כ כתיב ית

מכאן עיין א"כ כתיב ית
מכאן עיין א"כ כתיב ית
מכאן עיין א"כ כתיב ית

מכאן עיין א"כ כתיב ית
מכאן עיין א"כ כתיב ית
מכאן עיין א"כ כתיב ית

מכאן עיין א"כ כתיב ית
מכאן עיין א"כ כתיב ית
מכאן עיין א"כ כתיב ית

מכאן עיין א"כ כתיב ית
מכאן עיין א"כ כתיב ית
מכאן עיין א"כ כתיב ית

מכאן עיין א"כ כתיב ית
מכאן עיין א"כ כתיב ית
מכאן עיין א"כ כתיב ית

מכאן עיין א"כ כתיב ית
מכאן עיין א"כ כתיב ית
מכאן עיין א"כ כתיב ית

מכאן עיין א"כ כתיב ית
מכאן עיין א"כ כתיב ית
מכאן עיין א"כ כתיב ית

מכאן עיין א"כ כתיב ית
מכאן עיין א"כ כתיב ית
מכאן עיין א"כ כתיב ית

מכאן עיין א"כ כתיב ית
מכאן עיין א"כ כתיב ית
מכאן עיין א"כ כתיב ית

מכאן עיין א"כ כתיב ית
מכאן עיין א"כ כתיב ית
מכאן עיין א"כ כתיב ית

מכאן עיין א"כ כתיב ית
מכאן עיין א"כ כתיב ית
מכאן עיין א"כ כתיב ית

מכאן עיין א"כ כתיב ית
מכאן עיין א"כ כתיב ית
מכאן עיין א"כ כתיב ית

מכאן עיין א"כ כתיב ית
מכאן עיין א"כ כתיב ית
מכאן עיין א"כ כתיב ית

מכאן עיין א"כ כתיב ית
מכאן עיין א"כ כתיב ית
מכאן עיין א"כ כתיב ית

מכאן עיין א"כ כתיב ית
מכאן עיין א"כ כתיב ית
מכאן עיין א"כ כתיב ית

מכאן עיין א"כ כתיב ית
מכאן עיין א"כ כתיב ית
מכאן עיין א"כ כתיב ית

אמר להם הממונה פרק שלישי יומא

מנה לשפסף צידו . יטעט על מי רגלים היחזין על רגליו שלא יאל

מנה לשפסף-מסייע ליה לרבי אמי דאמר רבי אמי

מנה לשפסף-מסייע ליה לרבי אמי דאמר רבי אמי

מנה לשפסף-מסייע ליה לרבי אמי דאמר רבי אמי

מנה לשפסף-מסייע ליה לרבי אמי דאמר רבי אמי

גרסות מה: קודמת ה: משה י"ד:

גרסות מה: קודמת ה: משה י"ד:

הכסף כסף:

גמרא ע"פ:

גמרא ע"פ:

הכסף כסף:

מנה לשפסף-מסייע ליה לרבי אמי דאמר רבי אמי

מנה לשפסף-מסייע ליה לרבי אמי דאמר רבי אמי

מנה לשפסף-מסייע ליה לרבי אמי דאמר רבי אמי

מנה לשפסף-מסייע ליה לרבי אמי דאמר רבי אמי

מנה לשפסף-מסייע ליה לרבי אמי דאמר רבי אמי

הכסף כסף:

הכסף כסף:

הכסף כסף:

הכסף כסף:

הכסף כסף:

הכסף כסף:

הכסף כסף:

הכסף כסף:

הכסף כסף:

הכסף כסף:

הכסף כסף:

הכסף כסף:

הכסף כסף:

מנה לשפסף-מסייע ליה לרבי אמי דאמר רבי אמי

מנה לשפסף-מסייע ליה לרבי אמי דאמר רבי אמי

מנה לשפסף-מסייע ליה לרבי אמי דאמר רבי אמי

מנה לשפסף-מסייע ליה לרבי אמי דאמר רבי אמי

מנה לשפסף-מסייע ליה לרבי אמי דאמר רבי אמי

הכסף כסף:

הכסף כסף:

הוספות ישיב

מנה לשפסף-מסייע ליה לרבי אמי דאמר רבי אמי

מנה לשפסף-מסייע ליה לרבי אמי דאמר רבי אמי

כח א מ"י פ"א ס"ג
פ"ה ס"ג יג
בב ב מ"י פ"א ס"ג
ע"ב ס"ג יג
כ"ג ס"ג

ל ג מ"י ס"ג
ס"ג ס"ג
דא ר מ"י ס"ג
ס"ג ס"ג
לב ה מ"י ס"ג
ס"ג ס"ג

לג ו מ"י ס"ג
ס"ג ס"ג

[לכבוד פ"א ס"ג
ס"ג ס"ג
ס"ג ס"ג
ס"ג ס"ג]

[פ"א ס"ג
ס"ג ס"ג
ס"ג ס"ג
ס"ג ס"ג]

רבינו חננאל

לוחות הן סמכות
ואנדרהוין ואלו הן
ד"ס מ"ו וכו' וכו' וכו'
גם כאלו הן סמכות
התנאים ע"י ע"י

ברכות ט"ז להבדיל ואלו כן במתנין גבי פסול הוה ליה למיחיי
אפי' בשעת טבילה ובראה לי דלא קטיף דלא דפסולין הוה דהאשה
אחיה בידו היט מאוס דהוה כאלו האשה עשה אותו והוה רואי הוה
פסוק ט"ז לטוב אשה בטבילה מבהואה דקרא דמתעטין ממינה
אשה בטבילה כתיב ולגבי הכשר קטן
הוה רבותא ט"ז בהואה משום דקרא
דמכשירין מינה קטן בטבילה כתיב :
ר"א פליג ר' יהודה - תימה הוא
דמכשירין דמסכת פרה
[תנינא בהדיא ר' יהודה א] מכשיר
בקטן ושמה המקשה לא שמיע ליה
הברייתא : לרובך על טבול יוס
שכשר כפרה - תימה למה לי קרא
מיהא חייא לפסולו אי מאוס דמטות
קיימה רמנא הא הוא לא עבודה
הוה כיון שזר כשר כיה ולי משום
דכשר טובא טורח כפרה ואסף איש
טורח וטובל במים איש טורח הא
אזטרך לדרשא כולה בשמעתין ו"ל
ס"ד מדכתיב והיט במקום טורח
בעיני נמי גברא שיהא טורח גמור
קא שמעט לן ולא תאלר והיט
נמירי טורח עבודות דפרה דפסול
בור *מיהא איכא למירד מה לאהא
שכשירה בור ו"ל ר"א חייב הכי כיון
דעיקר עברה בהואה קאמי ואלכר
זה רמנא טבול יוס כל שכן בשאר
עבודות ולי' ואימא לרבות מחוסר
כפרים אבל טבול יוס לא ו"ל
דמוקמינן קרא בטומאה דלאה
פרשה כגון טומאת מה דלא שייח
בה כפרה וכו' אמרין כפי' דנבחים
(ד' י"ז) דלמאן דלמיר דמחוסר
כפרים כשירה קשבר טומאה דכל
הקורה כולה כיון דמכשירין טמא
מה דלייבי כהואה פרשה ה"ה כל
טבול יוס אפילו אותו שמחוסר כפרה
ומאן דלמיר מחוסר כפרים פסול
קשבר טומאה דלאה פרשה דייט
טבול יוס דמה דלא מחוסר כפרה
אלו דוב ומלעד לא אפילו העריב
שמשו כיון דמחוסר כפרים :
אמר רב יהודה הני של היכל
והא דלמיר לקמן דפרשין
נמי מבין האולם ולמזבח הא מסקינן
לקמן דה"ל בשעת הקטרה דהיכל
ובשעת מחן דמים דהיכל אבל בשעת
הקטרה לפני ולפנים לא והא חייבי
הקטרה קטרה לפני ולפנים ומיר
אחר הקטרה קטרה לפני ולפנים
נטל הדם מיד המזבח ולקמן כי
בעי לחכותי דפרשין מבין האולם
ולמזבח אף בשעת הקטרה לפני
ולפנים מבנייהא ד' יוס הוא מלי
לארבותי ממתינין דלין פורשין והוה
ליה למימר דמקשה לי מבנייהא
ד' יוס הכי לי כיעשה ממתינין
וי"ל דמתינין לא היה מלי לחותי
כיעשה דליכא למימר כיון דהפרשה
דמבין האולם ולמזבח אינה אלא
מדרבנן דמדרבנן איך פורשין אלא
מחלה מועד לא גורו אלא על העומדים
שם שלא לערך ולי' אי"כ אחי לא
קאמי דהא מילתא איכא נמי בין
היכל לבין האולם ולמזבח דלוי מהיכל פרשין אפי'
מיהיכל נמי לא פרשין לערך עבודה והוא לא היה מגיה במתינין מידי אלא היה סגור דכיון דהיכל לא היה סגור
וכי' דמשתע ממילא הוא - רב זעב לשה מיני' וכו' רש"י כדבר הקודם שם ע"א :

טורף בקלפי פרק רביעי יומא

ביון דלפניו - דלא על כרדך
ממילא הוא ועל כרדך פליגי : **ופוס פסוקו** - הא 'סוקר' יתירא הוא
דהא בטורח קאי : **פסול פסוקו** - שיואל מכלל טומאה : **כי פו** -
כי מדקדקי : **לא מפסי מיני** - כלומר לא היו מעלין מחובה דבר חרוד
לחיות יעולין לחמו בשיתיה לשהות
שיבא מקרואיה **על** מוליחוס זה
מיד זה **על** וכו' מתקיימים זה אחר
זה : **כמה דפסיק פסול מני כרע** -
כמה שמעלה האוסל בגרלו כשזרם
על שדה ניר : **מדפ סדין טומא** -
כלומר קי יפה למיר שאחר שהסודה
על גמלו ויהא זכאי ראו לנכר על
אחרים : **מתני' למי שסיפ פסוק**
זו מ"ג ס' : **שאל יקרוש** - כשישיב
עד ששטפה עטופה הקורבת כמו
סמדרות - כפרה : **על פרוצ**
פרוצי - כל הרגפה עשויה שזרם
שזרם טבלאות אבני שש וכל שורה
ושורה קרויה רובד ואלה הלוחות דשנה
דעל שורה רביעיה שמפתח היכל
ולפי' קאמר (ז) : **פסוק** - גמלים
והגיסו עד שיחפון קטורת ויתן לחוד
הקף ואח"כ יכניס קף ומתה לפנים :
כלל יוס - כשהוא גמלים ממערה
שניה של קטורת להכניס על המזבח
הפנימי לקטורת שמריח וערבית :
טומא בשל כסף - מפרש טומא בגמ'
וסיום טומא וכו' - טומא דיהיב
בטלוה משום חולשא דהוה גזול :
וסיום ארוכס - כדי שיתן ידו למטה
מזרועו והוא זרועו מסייעהו : **פרס** -
חזי מנה : **טומא פלג ספינו** -
שמניס לפני ולפנים לכד מפרס
שמריח ואל ערבית היתן על מזבח
הפנימי : **וסיום דקפ מן ספינו** - ו'
שהיה מכניס לפני ולפנים היה מחויר
ערב ויהי' למתכחט וסורקה דק' :
כלל יוס פסוק - העולים למזבח
עולים בשפת מזרחו אל כבש המזבח
הוא לימין העולה שחרי פניו לנפון
כשעולה כנגב שהוא כדומס וכו'
דכל חמילה פיטויח לימין אין נאה
שיבא מקף שלא לערך ורומח כנגב
שם עשרה חמה עולה כמזבח ומקף
אח המזבח לעטרותו וירד ללד שמאל
בשפת מערב : **וסיום** - כהן גדול
מראה כבודו וחיבתו של ישראל שהוא
שליח ועושה עמלו כהן בית ואם כהן
לעולה למזבח להקף כגון למחן דמים
המזיין ומסופין ויולו והל העם מקף
אח כל הכבש לערך ושלא לערך :
ארכס פסוקו - מפרש בגמרא :
גמ' והא כתיב ונל אדם וכו' ומקמינן
לה לקמן בשמעתין בשעת הקטרת
ואח אמרת ממרס בו על הרוב
רביעי שניהכל : **פני של פסול** -
שיואל מן ההיכל לעזרה מוזה אח
הרובין והוה אחי רביעי להיכל :
יכול

יבמות ע"ג
נבחים י"ז

הגרות
הב"ח
(ה) מתני' ככל
לכבש קבין
ומכר כחור
ולכר טמא
וכיון טמא
בכל באש קבין
ל"ל וכו'
במזבח (ג) שם
וירודין
במזבח (ה) וסיום
כ"ג עולה
במזבח וירוד
במזבח (ה) ח"מ
וכי מ"ה
והכוס עולין
במזבח וירודין
במזבח וקרא
במזבח :
במזבח :
(ז) ש"י דה
על הרוב כ"י
ולפנים קאמר
כדי וחייב
מירד ומתה
אל במתלה
והיחס :

לקמן מה
נבחים ס"ד
[מתני' כה]

הגרות
הב"ח
(ה) מתני' ככל
לכבש קבין
ומכר כחור
ולכר טמא
וכיון טמא
בכל באש קבין
ל"ל וכו'
במזבח (ג) שם
וירודין
במזבח (ה) וסיום
כ"ג עולה
במזבח וירוד
במזבח (ה) ח"מ
וכי מ"ה
והכוס עולין
במזבח וירודין
במזבח וקרא
במזבח :
במזבח :
(ז) ש"י דה
על הרוב כ"י
ולפנים קאמר
כדי וחייב
מירד ומתה
אל במתלה
והיחס :

לקמן מה
נבחים ס"ד
[מתני' כה]

הגרות
הב"ח
(ה) מתני' ככל
לכבש קבין
ומכר כחור
ולכר טמא
וכיון טמא
בכל באש קבין
ל"ל וכו'
במזבח (ג) שם
וירודין
במזבח (ה) וסיום
כ"ג עולה
במזבח וירוד
במזבח (ה) ח"מ
וכי מ"ה
והכוס עולין
במזבח וירודין
במזבח וקרא
במזבח :
במזבח :
(ז) ש"י דה
על הרוב כ"י
ולפנים קאמר
כדי וחייב
מירד ומתה
אל במתלה
והיחס :

לקמן מה
נבחים ס"ד
[מתני' כה]

הגרות
הב"ח
(ה) מתני' ככל
לכבש קבין
ומכר כחור
ולכר טמא
וכיון טמא
בכל באש קבין
ל"ל וכו'
במזבח (ג) שם
וירודין
במזבח (ה) וסיום
כ"ג עולה
במזבח וירוד
במזבח (ה) ח"מ
וכי מ"ה
והכוס עולין
במזבח וירודין
במזבח וקרא
במזבח :
במזבח :
(ז) ש"י דה
על הרוב כ"י
ולפנים קאמר
כדי וחייב
מירד ומתה
אל במתלה
והיחס :

לקמן מה
נבחים ס"ד
[מתני' כה]

הגרות
הב"ח
(ה) מתני' ככל
לכבש קבין
ומכר כחור
ולכר טמא
וכיון טמא
בכל באש קבין
ל"ל וכו'
במזבח (ג) שם
וירודין
במזבח (ה) וסיום
כ"ג עולה
במזבח וירוד
במזבח (ה) ח"מ
וכי מ"ה
והכוס עולין
במזבח וירודין
במזבח וקרא
במזבח :
במזבח :
(ז) ש"י דה
על הרוב כ"י
ולפנים קאמר
כדי וחייב
מירד ומתה
אל במתלה
והיחס :

לקמן מה
נבחים ס"ד
[מתני' כה]

הגרות
הב"ח
(ה) מתני' ככל
לכבש קבין
ומכר כחור
ולכר טמא
וכיון טמא
בכל באש קבין
ל"ל וכו'
במזבח (ג) שם
וירודין
במזבח (ה) וסיום
כ"ג עולה
במזבח וירוד
במזבח (ה) ח"מ
וכי מ"ה
והכוס עולין
במזבח וירודין
במזבח וקרא
במזבח :
במזבח :
(ז) ש"י דה
על הרוב כ"י
ולפנים קאמר
כדי וחייב
מירד ומתה
אל במתלה
והיחס :

לקמן מה
נבחים ס"ד
[מתני' כה]

תוספת

דוקא אל לא אחיה בידו מחלה פסולה : ליכר על טבול יוס שכשר כפרה : כפסוק שם דנבחים (ד' י"ז) וזאת
מראה אחי לא אמרין מחוסר כפרים דוקא : ב"א לו חל פרו שיהי כ"י עד אי וכו' וכו' ח"מ וזאת
למה כ"ג טלן אמי וכו' כיון שאמרו בניו קרא וכו' כיון שאב כביל כפסוק ים לנלול עמנו עמיה והא
ש"יין [משה מ"א ע"ב

וכי' דמשתע ממילא הוא - רב זעב לשה מיני' וכו' רש"י כדבר הקודם שם ע"א :
אמר רבי יהודה אומר בכל יום שתים
ותיבין שלש : גמ' והכתיב ויכל אדם לא יהיה באהל מועד : אמר
רב יהודה חזי "של היכל" חנו רבנן וכל אדם לא יהיה באהל מועד
(*) [ג' טומא לקמן מה ד' וס' וכו']

טרף בקלפי פרק רביעי יומא

ססור
השי

שבת היינו אפילו שופ הקטרו ולרב סהר חתולו דוה סומאה הייט דווקא שחטה וזריקה וליכא למימר דלרבה נמי תמיד דשבת חתולו דוה שבת שחטה וזריקה שופ הקטרו איט דוה דהאמר בפרק אלו דברים (פסחים דף סז) בא ורלה כמה חביבה מלה בשעתה שהי הקטר תלביס ואימורים כשרים כל הלילה ואין ממתיין להם עד שחשך ועוד מאי קאמר רבה שבת חתולו לאו בר מידה שבת הוא שופ נמי לא דמי ואי שופ אין דמי דקאמר אפילו בחמדי דשבת מאי קאמר דלאו בר מידה שבת הוא הא בר מידה

מח א ב ג מו"י פ"כ
מל' תמידו כ"ו

שבת הוא על כן נראה לר"י פירוש שני שפירש חתולו וסופו הכל על הקטר חלבו קאי וקאמר רב סהר הקטר חלבו שלל נישתרו דומין עומאה שופ איברים שנישתרו אינן דומין עומאה לעשות להם מערכה בפני עממן ולהקטיר בעומאה אלא מקטירין בעומאה על המערכה גדולה דכין דמאלין פון אינן דומין עומאה ללא משיב כחמדי דיומיה ודוה את השבת כדמרינן (שבת כ.) מכלל משכונותיהם ועושין להם מערכה בפני עממן כיון דכשרים הן ודכה ס"ל חתולו דוה את השבת איברים דחמדי דיומיה שופ איברים שנישתרו אינן דומין שבת לעשות מערכה בפני עממן אפילו אם הן סורין אבל דוה את העומאה אם נישתרו בחול עושין להם מערכה בפני עממן ומקטירין בעומאה והייט פלוגתא דלעיל קאמר אפילו פסולין עושין להם מערכה בפני עממן ואפילו בשבת והייט פלוגתא דרב הונא בין לרבה בין לרב סהר ורבה לומר שופ איט דוה שבת לית לה פירכא דרבה דלמר בכל יום א"ר תן אלא סבירא ליה לרב משנת ומה א"ר שכתב רש"י הראשון עיקר נראה כי הוקשה לו על פירוש שני דקאמר חתולו דעיקר כפרה וזו איברים לחמדי דיומיה וגדולה מזו אמרין לעיל בפ"ב (דף כז.) אינטיריך ס"ד אימנא כיון דעבודה ללא מעבדא כפרה היא ס"י אבל הפשט וניסוח דמעבדא כפרה בני כוונה אלאו אפילו הפשט וניסוח קרי עיקר כפרה לגבי נתינת אש דהיינו אף על גב דעיקר כפרה בדם היא כל שכן בהקטרה דיומיה נישא דקרי ליה עיקר כפרה לגבי איברים דנישתרו :

מבואה דתחילתו בר מידהא מומאה הוא סופו נמי דחי שבת דתחילתו לאו בר מידהא שבת הוא סופו נמי לא דחי לרב סהר לא קשיא סופו בתחילתו (תחילתו) לית ליה-שבת דדוהה היא בצבור סופו נמי דחי מומאה דדוהה היא בצבור, תחילתו דעיקר כפרה דוה, וסופו דלאו עיקר כפרה לא דחי. איחמד המכבה אש מרחו ומערה אביי אמר דייב רבא אמר פמוד **בבבבב בראשו של מוכה רבול עלמא לא פליגי דייב כי פליגי** דאחיה אארעא וכבייה אביי אמר דייב אש המוכה הוא רבא אמר פמוד כיון דנתקה, נתקה, אלא הא דאמר **רב נתמן** אמר רבה בר אבהו המוריד גחלת מעל גבי המוכה וביבה דייב כמאן, כאבוי: אפילו תימא כרבא דרם לא אינטיק למצוה הכא אינטיקה למצוה איכא **רבא אמר דייב** דכבייה בראשו של מוכה וכבייה רבול עלמא לא פליגי דפטור בן פליגי דכבייה רבא אמר פמוד כיון דנתקה נתקה אביי אמר דייב אש המוכה הוא רבא אמר פמוד כיון דנתקה נתקה אלא הא דאמר רב נתמן אמר רבה בר אבהו המוריד גחלת מעל גבי המוכה וכבה דייב כמאן לא כאבוי ולא כרבא: ה"ם לא אינטיק למצוה:

[פ"ל ו: וז'א]

[נכתיס אל]

הדרן עלך טרף בקלפי

הגהות
הביח
(ה) רש"י ר"ה
עומאה שופ
כחולתו מה
חתולו:
(ב) ר"ה
אינטיק למצוה
לשם ארון
למחנה:

הדרן עלך טרף בקלפי

הדרן עלך טרף בקלפי

[ו"י חוספס
תניס כ"ו
ד"ס שפ"א]

הדרן עלך
טרף בקלפי

הדרן עלך טרף בקלפי

חוספת ישנים

היה לרבי יוסף דלמר אם אין כפר אין דם דמיט למימר דנעמח חלב קדם וריקה או דוה עומאה אפי' קייכחו אלא נעמח חלב וריקה שנתנו עבודת ה' או לא ידעה עומאה וכשרים נכתיבין על רש"י היא עיקר: בברורדו וחפני כבתי: תימה לרבי דהא ונכתיב אלו דברים (דף עו.) מסיק ליה מנשטרו ואלו כנפק כילי א"ר (דף עו.) מקשה דברים כיון כחולתו מתיק ליה מנשטרו ואלו ידעה מתיק קשה דחמדי וספק שפ"א חסד ודאי מנשטרו אלא קידמות כבור נפק לן מנשטרו: במעוררו ואפילו כבתי:

הוציאו לו פרק חמישי יומא

מסורת
השי"ם

וזכרנו בפסוק וצפרפס. שאח מיני טיגון שהן אפיוות חמילה וחזר ופוחתן וקשה קמילתן מלחיות מוצרלת יותר מקמילת מנחה סולת שזכוריה טפולין מלחיתן לרין להיות מוחק בגודל זכורין של מעלה וזכרנו קטנה זכורין של מטה: ופסילא פליקס. דקניא בה נמי

94 נמי
קדשי קדשים
(דף סד:)
זכמים סד:
למקום מט:
מחמת י"א.

וזו היא עבודה קשה (בהכלל שחמין):
וסא איכא סמינס - שפליט דהתיח
בה נמי לקמן בפירקין (דף מט:):
היא עבודה קשה: הכי גרסין אימא
זו היא עבודה מהו קומן הן אז
שקמקט: **בין פנינים** - הנכנס
בין האלבעות מהו קומן הן אז
שיריים הן: דאמר פ"ר - במנחות

אחרי חמין
פני נוחת
המחנה נטלה
מחוק פנינים
לפני פנינים
אח פנינים

כפ"ק (דף ט:): **שפירו** - שחפורי מהו:
אין פקמין פ"ר - דהתיח (מנחות דף
ט.) "מן המנחה" פרט לשחמיה היא
או שחמר קומנה: **כל שפני**
לאשם - מחמר שנתת לאש כל
מסמטו הרי שיריים בכל חקמיו

המחנה נטלה
מחוק פנינים
לפני פנינים
אח פנינים

דכחיז (ויקרא ט) לא חקמיו ממנו
אשה לה' לא חקמיו דבר שישן
ממנו לאש: **דפקמין ליש לאש פנינים**
דמקנה ואומר "אוי שיריים ינוהו
הרי הן כשאר עמים": **כרבי אליעזר**
דפליג במה' זכחים (דף עז:): באיברי
מחלת שהן שיריים מחמר שהקטרו
אימורים ונתערבו איברי מחלת
באיברי טולה שהן כליל ר' אליעזר
אומר יתן הכל למעלה ורואה חני

מחמת פ"ר
מחמת פ"ר
זכמים פ"ר

אח אש כשך מחלת למעלה כאילו הן
טנים ויליף טמא מחמר קרא "חל
המחנה לא יעלו וגו'" כדמיה דהאי
קרא "לא חקמיו ממנו" כתיב:
דקפלי שמיני - כהניס שמיניס כשכר
לאכשתיקן טולט ודומקא ללודך זה
ואין שם בין הביניים: **לרי אליעזר**
נפי נכפילס דקפלי שמיני - טלה
החיר רבי אליעזר העלות שיריים

מחמת פ"ר
זכמים פ"ר

לשם עמים אלא מפני תערובת איברי
עולה טלה: ילא לביט השיריים
כדקאמרי רבנן: **אי גבר פלג פלג**
מה קומן זכורין אינו נקרא חף
השיריים זכוריה ספולין: **סינו פ"ר**
לחשור בין
הבינים אצל
הבא דלנין:
(ג) ד"ח מן
מלך פ"ר
הקומין אגב
יד ונמיה:

ההרות
הבינים
(א) ב"ח איך
יומין סד:
פסטר ר'
הקטן מוחל:
(ג) ר"ש ד"ס
ר"ב ספ"ט ט'
דחמיו לגבי
מחית לגבי
קומנה גבי
קמיה גבי
הבינים אצל
הבא דלנין:
(ג) ד"ח מן
מלך פ"ר
הקומין אגב
יד ונמיה:

דבעין לעיל מהו שישעא מדה לחפניה
דגני כתיבא חרד טמאח הוא
'דכורין' ומדה לקומן 'מקומה' נפלא
לן כדאמרינן לעיל 'בקומה' שלא יעשה
מדה לקומן, וגבי זכורין נמי קמיה
לעיל יוכל מוכרין ח"ל 'בקומה' ואי
אישטן לן דמיינתן לחפניה דרשה
ד'בקומה' זכוריה שיה כחלו כתיב
כחפניו, תהייה חפשתי מילה: **כ"ד**

ההרות
הבינים
(א) ב"ח איך
יומין סד:
פסטר ר'
הקטן מוחל:
(ג) ר"ש ד"ס
ר"ב ספ"ט ט'
דחמיו לגבי
מחית לגבי
קומנה גבי
קמיה גבי
הבינים אצל
הבא דלנין:
(ג) ד"ח מן
מלך פ"ר
הקומין אגב
יד ונמיה:

פסא פ"ר כ"ד - לאה: בלא גזירה שזו 'דלמא מלא' איכא למיבעיה
לאה, ואי נמי לא מייית בחפניו לגבי חפניה (ג) 'חל התיח דלנין'
לנשות מדה לחפניה' ליכא למיבעיה אלא מגזירה שזו, דלמותר
לנא שמטיקן טלה יעשה מדה (לקומן) דלקמיה על ידי דבר אחר.
עמה לקיחה במחנת סוכה (דף נ:): **וסא ליכא** - שחמילין
נכנס לבין הבינים והוא לא נכחון: **דקפלי שמיני**
יחד של אכשתיחו למטה: **כרפשי אכשתיחו** - פס ידו למטה
ואחר אכשתיחו ככלת קומן קומן שכל עד שחמיל כל
אורק פס ידו: **פלפסא נפפסא** - שפס גב ידו למטה והעלה
הקומן כרפשי אכשתיחו לתוך פס ידו: **מן פלג** - לעלמ טלה
כדרך הקומין (ג) גב ידו למטה ולא חשב אכשתיחו ככלת
אלא מולך [ל] (על) גב ידו כדחוק והכלת נכנס פס ידו דרך
אכשתיחו: **כרפשי שמיני** - מודה של פס היד למטה:
דבקה

ההרות
הבינים
(א) ב"ח איך
יומין סד:
פסטר ר'
הקטן מוחל:
(ג) ר"ש ד"ס
ר"ב ספ"ט ט'
דחמיו לגבי
מחית לגבי
קומנה גבי
קמיה גבי
הבינים אצל
הבא דלנין:
(ג) ד"ח מן
מלך פ"ר
הקומין אגב
יד ונמיה:

אין דרך קמיה בכך או אין דרך קמיה בכך דרך חפניה בכך או לא:
כתיב

ההרות
הבינים
(א) ב"ח איך
יומין סד:
פסטר ר'
הקטן מוחל:
(ג) ר"ש ד"ס
ר"ב ספ"ט ט'
דחמיו לגבי
מחית לגבי
קומנה גבי
קמיה גבי
הבינים אצל
הבא דלנין:
(ג) ד"ח מן
מלך פ"ר
הקומין אגב
יד ונמיה:

הדר פסטה בין הביניים ספק - לא ידענא מאי קאמר הדר
פסטה הא מטיקרא נמי כי הוא מיבעי ליה ספק הוא
ושמא יס לומר דמטיקרא מספקא והוא סלקא דעתך למיפסח מאי
כלל קומן הוא או בכלל שיריים והדר פסטה דספק הוא ואי כח
לחור ולפשוטו בעביא או ודאי קומן

אי ודאי שיריים אלא בודאי ספק
הוא ואין אדם יכול לעולם לעמוד
עליו אי נמי נראה לי דמטיקרא
מיבעיה ליה אי מיכלא היא כדמטיקרא
אי ספק היא ספק קומן ספק שיריים
אי מיכלא היא כמו מרבה במעשרות
דלמר (קומין דף נא.) פירושו

מחוקין ומעשרותיו מקולקלות דכל
מאי דסקיל טפי מדמיה ואי נראה
בין דעמיה "דקח תליא מילתא"
ואין דעמו שיהא קומן אלא דגוי'
ומה ששאל בכלי ומאי דבראי להו'
שיריים אבל דביני בני מיכלא היא
כדמטיקרא קודם קמילה או דילמא
פסטה דמיכלא לא היא אלא ספק
או קומן או שיריים הדר פסטה
דספק הוא ונפקא מינה אי מיכלא היא
אם נתערב בין שני מעשרה האכל
עם המנחה כדאמר בהקומן רבה

(מנחות דף נא:) יאכלו שיהא על עמה
חולין כדי שתהא נאכלת על השוכב
לא בטיל וטבל במשהו ואי ספקא
הי בטיל: **ואמר** - מה שיריים
שחמיו בין קמילה להקטרה אין
מקמירין עליהן את הקומן. ואפי'
כדי וימין דלמר פיק דמנחות (דף
ט.) מקמיר קומן עליהן מודה הוא
לדוחם שיריים אסורים באכילה

כדמטיקרא קודם קמילה להקטרה אין
מקמירין עליהן את הקומן. ואפי'
כדי וימין דלמר פיק דמנחות (דף
ט.) מקמיר קומן עליהן מודה הוא
לדוחם שיריים אסורים באכילה
כדמטיקרא קודם קמילה להקטרה אין
מקמירין עליהן את הקומן. ואפי'
כדי וימין דלמר פיק דמנחות (דף
ט.) מקמיר קומן עליהן מודה הוא
לדוחם שיריים אסורים באכילה

כדמטיקרא קודם קמילה להקטרה אין
מקמירין עליהן את הקומן. ואפי'
כדי וימין דלמר פיק דמנחות (דף
ט.) מקמיר קומן עליהן מודה הוא
לדוחם שיריים אסורים באכילה
כדמטיקרא קודם קמילה להקטרה אין
מקמירין עליהן את הקומן. ואפי'
כדי וימין דלמר פיק דמנחות (דף
ט.) מקמיר קומן עליהן מודה הוא
לדוחם שיריים אסורים באכילה

כדמטיקרא קודם קמילה להקטרה אין
מקמירין עליהן את הקומן. ואפי'
כדי וימין דלמר פיק דמנחות (דף
ט.) מקמיר קומן עליהן מודה הוא
לדוחם שיריים אסורים באכילה
כדמטיקרא קודם קמילה להקטרה אין
מקמירין עליהן את הקומן. ואפי'
כדי וימין דלמר פיק דמנחות (דף
ט.) מקמיר קומן עליהן מודה הוא
לדוחם שיריים אסורים באכילה

כדמטיקרא קודם קמילה להקטרה אין
מקמירין עליהן את הקומן. ואפי'
כדי וימין דלמר פיק דמנחות (דף
ט.) מקמיר קומן עליהן מודה הוא
לדוחם שיריים אסורים באכילה
כדמטיקרא קודם קמילה להקטרה אין
מקמירין עליהן את הקומן. ואפי'
כדי וימין דלמר פיק דמנחות (דף
ט.) מקמיר קומן עליהן מודה הוא
לדוחם שיריים אסורים באכילה

כדמטיקרא קודם קמילה להקטרה אין
מקמירין עליהן את הקומן. ואפי'
כדי וימין דלמר פיק דמנחות (דף
ט.) מקמיר קומן עליהן מודה הוא
לדוחם שיריים אסורים באכילה
כדמטיקרא קודם קמילה להקטרה אין
מקמירין עליהן את הקומן. ואפי'
כדי וימין דלמר פיק דמנחות (דף
ט.) מקמיר קומן עליהן מודה הוא
לדוחם שיריים אסורים באכילה

כדמטיקרא קודם קמילה להקטרה אין
מקמירין עליהן את הקומן. ואפי'
כדי וימין דלמר פיק דמנחות (דף
ט.) מקמיר קומן עליהן מודה הוא
לדוחם שיריים אסורים באכילה
כדמטיקרא קודם קמילה להקטרה אין
מקמירין עליהן את הקומן. ואפי'
כדי וימין דלמר פיק דמנחות (דף
ט.) מקמיר קומן עליהן מודה הוא
לדוחם שיריים אסורים באכילה

נ א מ"י ט"ח מלכות
ספולין
מוקדשין
הלכס כ:

ד ב מ"י ט"ח מלכות
אפיוי מנח כ"ו:
ה ג מ"י ט"ח מלכות
מנחה: הקדמות
סלסל יג:

ו ד מ"י ט"ח מלכות
עבודת יוסף כ"ה כ"ה:
מנחה: הקדמות
מנחה:
מנחה:

מנחה: הקדמות
מנחה:
מנחה:
מנחה:

מנחה: הקדמות
מנחה:
מנחה:
מנחה:

מנחה: הקדמות
מנחה:
מנחה:
מנחה:

מנחה: הקדמות
מנחה:
מנחה:
מנחה:

מנחה: הקדמות
מנחה:
מנחה:
מנחה:

מנחה: הקדמות
מנחה:
מנחה:
מנחה:

מנחה: הקדמות
מנחה:
מנחה:
מנחה:

מנחה: הקדמות
מנחה:
מנחה:
מנחה:

מנחה: הקדמות
מנחה:
מנחה:
מנחה:

מנחה: הקדמות
מנחה:
מנחה:
מנחה:

מנחה: הקדמות
מנחה:
מנחה:
מנחה:

מנחה: הקדמות
מנחה:
מנחה:
מנחה:

מנחה: הקדמות
מנחה:
מנחה:
מנחה:

מנחה: הקדמות
מנחה:
מנחה:
מנחה:

מנחה: הקדמות
מנחה:
מנחה:
מנחה:

הוציאו לו פרק חמישי יומא

מח

עין משפט גור מצוה

וא ב מיי פירא מיל
פאלי מוקדשין כלי כה
ח ג מיי פיר מיל
עונות יוסי כ' א'
פ ר מיי פיר מיל
פאלי מוקדשין כלי
מלכה כה :

י ה ט סלכא כו :

יא ו מיי פיר מיל
מלכות
מלכה קבנת
מלכה ח :

יב ז מיי פיר מיל
עונות יוסי כסדר
מלכה כה :

יג ח ט סלכא כו :

א מ מוקדשין כלי כה
ב מ מוקדשין כלי כה
ג מ מוקדשין כלי כה

רבינו הנגא

בדקה לקוח בדמיה
דמיה או בדמיה פתו
דמיה פתו כה
מלכות
מלכה קבנת
מלכה ח :

יב ז מיי פיר מיל
עונות יוסי כסדר
מלכה כה :

יג ח ט סלכא כו :

דבקים לקוח בדמיה דפנה - קיייל במסכת מנחות (דף טו.)
שהקוח טעון מתן כלי וקוחן מחוץ כלי זה ומקדשו לתוך כלי אחר
ואם לא נטח בשוליו ונטח בדמיו ובקו מכו : **משפוש** - לשון דבר
קף בצובה משפוש כמו על דאמפת אספקר (אחת פ"ב משנה ו') : **שפוש**
פדס על פדס - ולא נתקבל כגלי : חזויה אור

בעי רב פפא דבקה לקוח בדמיה דפנה
כבר פפא דבקה לקוח בדמיה דפנה
כבר פפא דבקה לקוח בדמיה דפנה
כבר פפא דבקה לקוח בדמיה דפנה

[ממיה יא.]
א מוקדשין כלי כה
ב מוקדשין כלי כה
ג מוקדשין כלי כה

רב פפא * ידבקה לקוח בדמיה דפנה
מא : תוך כלי בעינן והא איכא אן דילמא
הנהה בתוכו בתקו בעינן והא ליכא חייב
בעי רב רב אשי יאבדה למא דבקה
לקוח בדמיה דפנה מה דנהה בתוכו
בעינן והא איכא אן דילמא הנהה בתוכו
בעינן וליכא חייב בערב פפא מלא הפניו
שאמרו : מרוקת - או נדרשות אל רבי אבא
לרב אשי תיש מלא הפניו שאמרו לא
מרוקת ולא נדרשות אלא מפורות יתנו
הרם נשפוש הרם על הרצפה ואמרו בשלמיה
יב דבלי על הרצפה ואמרו בשלמיה
תתי * וילקח מרם הפר מרם הנפש ולא
מרם העור ולא מרם התמצית מרם הפר - רם
מרם יקבלו דאי סלקא דעתך מרם הפר -
מרם - ואפילו מקצת רם ואמר * רב יהודה
המקבל צריך שיקבל את כל דמי של פר
שנאמר ר' אבא בל דם הפר ישפוך אל יסוד
מובחן אלא ש"מ מאי מרם הפר - מרם
יקבלו - וקסבר גורעין ומסיפין ודרשין בעי
רב פפא נחפז הקפדת ממלא הפניו מרם
ידו כעוזר בהמה דמי ופסולה אן דילמא
ככלי שרף דמי ולא פסולה חייב בערב
פפא הישב בחפינת קפדת כהו"ל אמרין
יליף מלא מלא ממנה מהוה הרם מרניא בה
מחשבה רבא נמי מרניא בה מחשבה אן
לא א"ל רב שמי בר אשי לרב פפא תיש
דיוסף רבי עקיבא * הקימין * הקפדות
והלבונה והגחלים שאם נגע פסול יום
במקצת פסל את כולן קא סלקא דעתך
מדפסל פסול יום פסלה נמי לינה ומרלינה
פסלה פסלה נמי מחשבה בעי רב פפא
חישב

פן פליני - משהו הוא לשמה
בפרק ארז (דף ג.) ואין זו כגל זו
ואחיה במסכת זבחים : **פגל פני**
פגל - דבעינן שירד מולח בהמה
לכל : **פדס פדס** - דם קלוח
שהגש יולאה : **גורעין** - אור
מחיה זו ומסיפין על חיבה זו
ודורשין : **שישכ כפיפס קמורס** -
על פנה להקפידה מהר : **מי יליף**
פגל פגל פנפס - מה החם מהרוא
מחשבה בקמילה דפקח לן כמנהגיה
(דף טו.) מוחת הסורה לשולה ולמנהג
וגו' האקשו לשלמים מה שלמים
ומפלין ומתפללין חף מנהג וס'
ופגל נמי פסולה פנפס : כמנהגיה
או לא והכל ליכא לנקשו הייט ק'
כדאקשו לליל דבדה חריוהי כג"ל או
להו כדח טעמא (לחייט) הנה כהפניו
בדמיה : **כקומא** - אכל ק' מילחא
חריטיו הילחוי נמי לא דרשי גזירה
שה לענין כקומא דילמא דרשי לה
לענין מחשבה : **פוסל אם כולס** -
שו היא מחלה עשרה מעלות שנאמרו
בזוהר בקשה (תינה דף כ) שהכל
מלך כל מה שבוטח להיות כאלו
נגע בטלו : **פסיד פדפסל פגל**
יופ - אלא קידשה הכל קדשה
הנה פסלה נמי לינה וכן דפסלה
לוקח פסלה נמי מחשבה לינה כשישב
להקפידה למח' נקדשו לי דבקה
אמתיקויה דמטינה (דף י.) דתן כה
בהדיא הקוחן הקפדות ומנחה
כמים מועלין בתן מהוקדשו קדשו
ככלי הכשרו לפסל כטבול יום
ובמחוקר כפרים ובלגנ' והכל דרוק
לחיוהי כקא ס"ד מטבול יום :
חישב

גורעין ומסיפין ודרשין - לא
שיך למפרך פסלה
מריפא דמסקא לקרוי כדפריך כפי
יס טחלין (כ"ז דף ק"א) דהתם [נמי]
כסבי וי"ז חזוניהו ולמ"ד דלשאר
וטשה חיבה כפי עמלה - כ"כ
דכחיס (דף כה) גרם אמר ר' רב
יהודה אמר שמואל האומר לך
שגיבה סכין למעלה שנאמר ולקח
מדם הפר ולא מרם הפר ודבר אחר
וימה מדמעטין דם הסכין כל שק
שעל הרצפה וי"ל דילמא לן דהסכין
גרע טפי עתקבל כפסול כדאמרין
במחה לא כגל כשר ואם כגלה תוך
לוחתה העורה איכא למתן דלמח
פסולה כפיך דמנחות (דף טו.) אי נמי
זי לאו טעמא גורעין ומסיפין
ודורשין ה"ל דמדם הפר ודבר אחר
אחא למעושי שעל הרצפה אכל דכין
שטיר דמי הא לול מביעול לן דכין
זין לי אלא קדשי קדשים קדשים
קלים מינין כדקא מביעול בפרק שני
דזבחים (דף כה) גבי הארס און
הפר ואחר כך קיבל דמי פסול
שנאמר הפר שיהי כבר דיון דגלי
בזה מינייהו דה"ל קדשים קלים הכי
ולמי פגל כקף ולא מייתי ליה כחפיו
ואמר לעיל משום דלא אפשר וזי ריוו ככלי שרף דמי נעיל כחפיו ונחה
לקפדה לטול על הרצפה והמחה שאר עדין כדיו וליקבל למחה ונחה אחרת
גנחלים כיון דריוו ככלי שרף דמי ולא מיפסיל זי נעלה אחרת ונחה מכל מקום
לא ארע לעשות כן לכהולה בכל טהה ושנה השחא לפני מן ב"ז אין עושין
ק לפי מלך מלכי הארצות הקב"ה עולמי :

נמי בדרך : **אן דילמא** ככלי שרף דמי ולא פסולה - חמה לי חשפוש מדקא מייתי ליה
ואמר לעיל משום דלא אפשר וזי ריוו ככלי שרף דמי נעיל כחפיו ונחה
לקפדה לטול על הרצפה והמחה שאר עדין כדיו וליקבל למחה ונחה אחרת
גנחלים כיון דריוו ככלי שרף דמי ולא מיפסיל זי נעלה אחרת ונחה מכל מקום
לא ארע לעשות כן לכהולה בכל טהה ושנה השחא לפני מן ב"ז אין עושין
ק לפי מלך מלכי הארצות הקב"ה עולמי :

נמי בדרך : **אן דילמא** ככלי שרף דמי ולא פסולה - חמה לי חשפוש מדקא מייתי ליה
ואמר לעיל משום דלא אפשר וזי ריוו ככלי שרף דמי נעיל כחפיו ונחה
לקפדה לטול על הרצפה והמחה שאר עדין כדיו וליקבל למחה ונחה אחרת
גנחלים כיון דריוו ככלי שרף דמי ולא מיפסיל זי נעלה אחרת ונחה מכל מקום
לא ארע לעשות כן לכהולה בכל טהה ושנה השחא לפני מן ב"ז אין עושין
ק לפי מלך מלכי הארצות הקב"ה עולמי :

גליון
הש"ס
הש"ס

רובפות ישינים

בדקה לקוח בדמיה
דמיה או בדמיה פתו
דמיה פתו כה
מלכות
מלכה קבנת
מלכה ח :

יב ז מיי פיר מיל
עונות יוסי כסדר
מלכה כה :

יג ח ט סלכא כו :

מין לשיינים דבתיא ואל כל כדס דבתיינים לינה טול דם פנה לענין קלה : **בזמורה** קדמה ממלא חשי מכו : **חיה** (ר' לר') אלקח מדסקא לקוח בדמיה דפנה
כבר פפא דבקה לקוח בדמיה דפנה
כבר פפא דבקה לקוח בדמיה דפנה
כבר פפא דבקה לקוח בדמיה דפנה

מין לשיינים דבתיא ואל כל כדס דבתיינים לינה טול דם פנה לענין קלה : **בזמורה** קדמה ממלא חשי מכו : **חיה** (ר' לר') אלקח מדסקא לקוח בדמיה דפנה
כבר פפא דבקה לקוח בדמיה דפנה
כבר פפא דבקה לקוח בדמיה דפנה
כבר פפא דבקה לקוח בדמיה דפנה

מין לשיינים דבתיא ואל כל כדס דבתיינים לינה טול דם פנה לענין קלה : **בזמורה** קדמה ממלא חשי מכו : **חיה** (ר' לר') אלקח מדסקא לקוח בדמיה דפנה
כבר פפא דבקה לקוח בדמיה דפנה
כבר פפא דבקה לקוח בדמיה דפנה
כבר פפא דבקה לקוח בדמיה דפנה

די מ"י מ"ה מהל'
פנות ויהי כ"ה:
ס"ו כ מ"י מ"ז מלכות
משש ב' קבנת
בלב יא :

רבינו הגאון

הטובה וכן המושב
בחיית גולן המהות
היה נפשי לך מה
התן כערית פרק י'
הסתור ר' עקיבא הלות
הקטור ו ה ל ב ו ג
והטוים שאנו עובד
יום כקצות פול את
הול המפול ב' ח'
ט ב ו ל יום פטל ב' ח'
נפי ל'נה ופוטלה ב' ח'
נפי ל'נה פטלה ב' ח'
נפי מ'שד' בו מינה
נפי שש ופולת הדס
כשפול כ"י לוחות
(פחות) [על הוחות]
הוא ופס סמתי'
דקני ואת ה' ח'
כשפול' שמש מינה
אטול ופולת הקטור
דמטבה כפרה כדמטב
קפדת משרה שאמ'ר
ויתן את הקטור ויפ'ר
ול עתם כפרה ב' ח'
הולת אברום שאין בהם
כפרה (וי) [שאיין] פחה
אלא כפרה ב' ח'
הוא בנפש יכ' כ

היישב בהתיית גולים מהו מבשרי מצוה
במצוה דמי א' לא חיקו בע' מינה
מרב ששת הולכה בשמאל מרו' אמר
ל'רו רב ששנת תניתוה' [נמל את המוחה
בימינו ואת חקך בשמאלו] [ונפישום להו
מ'הא דתנן] 'הדרגל של ימין בשמאל ובית'
עורה לוחין] 'אי מרחם הוה אמינא הגי'
מ'ילי 'הולכה דלא מעכבא כפרה' אכל
'הולכה דמעכבא כפרה' לא, 'קמשמע קן'
מחיבי

מישב בחיית גמלים - מהו להפסיל הקטור : כמ"ה דמי - והוי ליה
כמשב בעבודה לון אחר מישב בחיית גמלים מהו שיפסלו גמלים
במשכה זו מלהקטור עליהן - ליה שמעיין דפסלה בהו מדפסיל
עבול יוב דחמך לעיל מי'ה הא מיעבי' לן ז' הוי חתיית עבודה
למשפל זה מתחבה : מפשי' פלוס
כמ"ה דמי - וכי היכי למחשבה
חתינה פסלה בקטור מתחבה חתייה
נמי פסלה גתחים : סולכס בשמאל
פ'ו - 'הולכת הדס' מיבעי ליה, 'לקלה
ו'ר'קה דכתיב בהו 'כהונה' פשיט' לן
דכל מקום שנאמר 'לאכצע, וכהונה' אינה
אלא ימין אבל 'הולכה' לא כתיב
בהדיא, ומדאפקא רחמנא' לקלה
בלשון 'הולכה' דמניח "והקריבו"
דכל מקום שנאמר 'לאכצע, וכהונה' אינה
(ד' יא.) 'ש'יא עבודה ומי'ה 'שמאל'
איהו למימר דלא פסיל דהו לא

כחז בה 'כהונה' בהדיא : אם הפך בשמאלו - אלמא כשהיה
בשמאל : ופישוט ליה ספא - דגורפו ליה ספא - דמחא קמייהו
פ'רנא על ימין בשמאל - מי סוכה להעלות לכבש הראש והרגל
מקבל מיד המנחה את הראש בימית ואת רגל הימנית של תמיד
מקבל בשמאל : וזיפ' עורס' למוך - ומקום חתך לפני' כלפי כותן
וכן נאה : בני מיני סולכס וכו' - הולכת אברים דלא מעכבא
כפרה שאין כפרה אל' כרס והוא עצמו שלא הוקטרו אבריו כשר :
אל' סולכס דס' דרס פ'כס כפרס סוא - אימא לא נפכרס בשמאל :

כחז בה 'כהונה' בהדיא : אם הפך בשמאלו - אלמא כשהיה
בשמאל : ופישוט ליה ספא - דגורפו ליה ספא - דמחא קמייהו
פ'רנא על ימין בשמאל - מי סוכה להעלות לכבש הראש והרגל
מקבל מיד המנחה את הראש בימית ואת רגל הימנית של תמיד
מקבל בשמאל : וזיפ' עורס' למוך - ומקום חתך לפני' כלפי כותן
וכן נאה : בני מיני סולכס וכו' - הולכת אברים דלא מעכבא
כפרה שאין כפרה אל' כרס והוא עצמו שלא הוקטרו אבריו כשר :
אל' סולכס דס' דרס פ'כס כפרס סוא - אימא לא נפכרס בשמאל :

בכחז בה 'כהונה' בהדיא : אם הפך בשמאלו - אלמא כשהיה
בשמאל : ופישוט ליה ספא - דגורפו ליה ספא - דמחא קמייהו
פ'רנא על ימין בשמאל - מי סוכה להעלות לכבש הראש והרגל
מקבל מיד המנחה את הראש בימית ואת רגל הימנית של תמיד
מקבל בשמאל : וזיפ' עורס' למוך - ומקום חתך לפני' כלפי כותן
וכן נאה : בני מיני סולכס וכו' - הולכת אברים דלא מעכבא
כפרה שאין כפרה אל' כרס והוא עצמו שלא הוקטרו אבריו כשר :
אל' סולכס דס' דרס פ'כס כפרס סוא - אימא לא נפכרס בשמאל :

כלי המשום הכך דמתקן כהנה דלא מיפסיל קידוש כלי :

חיישב בחיית גמלים מהו - הקשה רש"י אמאי לא פשיט נמי מההיא דהסוף רבי עקיבא מדפסל בהו עבול יום פסיל בהו ליה
פסיל בהו מתחבה ולי נראה דנהי דלינה פסלה בהו אי לא חשיבא עבודה לא פסלה בה מתחבה מדע שהרי קידוש מנחה והמנחה
בביסא פסלה בה עבול יום ולינה ואפ"ה אם חייב בשעת הנחה לא פסלה בה מתחבה וכן בשעת יקאה וזלילה לא פסלה בה מתחבה
אלא בד' עבודות שבמנחה שיש כנגדן בוצח ולהבי מיבעי' ליה ח"ל חתינה קטורת חשיבא עבודה כמו קמינה חתיית גמלים מהו
מכשורי מטה כמנחה דמו וחתינה אריכותא הוה וחי' חתיית גמלים חשיבא עבודה כמו קמינה חתיית גמלים מהו
בנו רבי ירמיה ליה מהו חתומה לא פסלה ליה נמי לא פסלה ודחי לה מתחבה לא פסלה ליה פסלה ותומה א"כ היכי פשיט
עשה ולא כלום מתי' לאו מדמתחבה לא פסלה ליה נמי לא פסלה ודחי לה מתחבה לא פסלה ליה פסלה ותומה א"כ היכי פשיט
הכא מדפסלה בהו ליה בחתינה פסלה בה מתחבה וי"ל הכא כיון דחכיה מוצח היא מדפסלה בה ליה פסלה בה מתחבה אבל בשר
פריס ופשיטתא פסלה חוץ ל' מחטת נהי דלינה פסלה בהו דילמא מתחבה לא פסלה בהו וחי' דהכא מסקינן דמתחבה
פסלה בקטורה וזכוחס פרק בית שאמי (ד' מ"ב) תנן אלו דברים שאין חייבין עליהן משום פינוג הקטורה כו' י'ש' לומר דלון חייבין
דקתני ה'ס היכי להחייב כרס האולכין מהו מיפסל על ידי מחשבת פינוג דלהי אהי גזירה שוה דמלא מלא ממנחה חוטא וכי
האי גזירה אמרינן בסוף פרק קמא דזכחים (ד' י"ד) ר"ש' אומר כל שאין על מוצח החוטא אין חייבין עליו משום פינוג ואפילו הכי
קאמר ה'ס מודה רבי שמעון ליפסול מקל ותומר דשלא לשמן :

אם הפך בשמאלו - אלמא כשהיה
בשמאל : ופישוט ליה ספא - דגורפו ליה ספא - דמחא קמייהו
פ'רנא על ימין בשמאל - מי סוכה להעלות לכבש הראש והרגל
מקבל מיד המנחה את הראש בימית ואת רגל הימנית של תמיד
מקבל בשמאל : וזיפ' עורס' למוך - ומקום חתך לפני' כלפי כותן
וכן נאה : בני מיני סולכס וכו' - הולכת אברים דלא מעכבא
כפרה שאין כפרה אל' כרס והוא עצמו שלא הוקטרו אבריו כשר :
אל' סולכס דס' דרס פ'כס כפרס סוא - אימא לא נפכרס בשמאל :

אל' סולכס דס' דרס פ'כס כפרס סוא - אימא לא נפכרס בשמאל :

אל' סולכס דס' דרס פ'כס כפרס סוא - אימא לא נפכרס בשמאל :

הנהגות
הבי' (ח) חוסי די' (ג) (ט) (י) (יא) (יב) (יג) (יד) (טו) (טז) (יז) (יח) (יט) (כ) (כ"א) (כ"ב) (כ"ג) (כ"ד) (כ"ה) (כ"ו) (כ"ז) (כ"ח) (כ"ט) (ל)

הנהגות
הבי' (ח) חוסי די' (ג) (ט) (י) (יא) (יב) (יג) (יד) (טו) (טז) (יז) (יח) (יט) (כ) (כ"א) (כ"ב) (כ"ג) (כ"ד) (כ"ה) (כ"ו) (כ"ז) (כ"ח) (כ"ט) (ל)

רבי יהודה ור' יוסי ור' שמעון אומרין. תימה מנא ליה דטעמייהו
משום דלאן ברירה הא קמיני בדיחא טעמייהו משום בקיעת
העד וייל לנה היה כיל שזה יהא עיקר טעם לחוש לבקיעת העוד
ליום אחד ומה שיקאנו לו מנקיעת העוד אט"ג דלנהו גופייהו
לית להו האי פטמא וי"ל שזהו ברטון

לשמיך. נמש לו לומר לא חיישינן לשמא יבקע דלמער דמאר
ליה לשומר: אין אדם פספס על שני דברים. להגיש שני מטרותיו אחד
למחר ואחד למחר למחר שמה אם יבא שני חכמים אחד למחר ואחד
למחר ולמחר- לאו זה מהן שאלה אלק למחר, לפי שקיימה מירוב
חורה אור בין השמשות היא וכשהו ברור למחר
ארוה שילנה לא כמכין אבריה לומר

רבי יוחנן ורבי יוסי ורבי שמעון אומרין

אלימא אין ברירה, כמנא דילמא שאני התם
*בדקדקני מעמא אמרו לר' מאיר אי אחיה

מורה שמא יבקע הגור ונמצא שנתה מבלים
למפרע ואמר לתם לבשבועק

אין דתנינן ר' יוחנן אומר אין אדם מתנה
על שני דברים כאחד אלא אם בא הכם

למורה עירובו למורה, למערב עירובו
למערב אבל לכאן ולכאן לאו הוינן בה מאי

שנא לכאן ולכאן רלא, דאין ברירה, למורה
ומערב נמי אין ברירה, ואמר ר' יוחנן כשכבר

בזה הכם והשתא אמרינן ר' יוחנן אין
ברירה הא כתיבה אית ליה וכו' הכפרים

נמי נעביד תרי וכלוב עיידהו כשום חלשון
דכהן גדול לא ארעיהו, לאו לא תימא הכי

בלא כתיבה נמי האי נפיש והוא וזמר וכו'
תימא לא מקביל ליה כוליה, והאמר רב

יהודה *השומע צריך שיקבל את כל דמו
יש לו שגאמר ויתא כל דם הפר ישפך אל

יחד ד' המותב' ובי תימא דלמא משתפך
מיניה, האי דהוה ותיא סמך, גלמא משום

חולשא דכ"ז לא ארעיהו, תבא נמי לשום
חולשא דכהן גדול לא ארעיהו, דהוא

דנחת קמה דבא אמי' וי"א הניחו על
בן שני שבהיכל, נמל דם הפר הניח דם

השעיר' אמר ליה ר' יוחנן ותימא דרבי'
יהודה *אמא דהניחו השעיר ונמל דם רבי'

היהו מכני על פרוכת בנגד ארין מברצין
תנו רבנן יוכן יעשה לאהל מתוך *מה'

הלמוד לומר *בשם שמוה לפני לפנים כך
מזה בודל: *מה לפני לפנים: איתא למעלה

ושבע למטה מים דהר כך מזה בודל, ובשם שלפני לפנים איתא למטה
ושבע למטה מים דהר כך מזה בודל, ובשם שמוה בתוך ממצא

אפילו בשעת שום במאנים שבינה עמדם
אמר ליה הדיא צדוקי לר' יוחנן

[גישן טו.]

[פירוש לו:]

[גישן לו:]

[ה] ר' יוסי

[א] ר' יוחנן

[ב] ר' יוחנן

[ג] ר' יוחנן

[ד] ר' יוחנן

[ה] ר' יוחנן

[ו] ר' יוחנן

[ז] ר' יוחנן

[ח] ר' יוחנן

[ט] ר' יוחנן

[י] ר' יוחנן

[יא] ר' יוחנן

[יב] ר' יוחנן

[יג] ר' יוחנן

[יד] ר' יוחנן

[טו] ר' יוחנן

[טז] ר' יוחנן

[יז] ר' יוחנן

רבינו תנאל

ר' יהודה אומר אין
אדם סתנה על ב'
דברים באות אלא אם
כא חכם לשוח עירובו

למורה לשער עירובו
למערב אבל לכאן ולכאן
לא. (אמר רבי)

[ה] ר' יוחנן
למטה אית ר' יוחנן
דלאן ברירה למורה

ולמערב נמי אין ברירה.
בריקין ר' יוחנן כבי
בא הכם ש"ס ר' יוחנן

יהודה לית ליה ברירה.
אבל כתיבה אית ליה
ולמא אית עירובא

ולמ"כ שנים וכו' וכו'
בחדש ר' יוחנן שיער
כדום והשתא רב' ר' יוחנן

דלא אית ריקן אית
למחילי ליה. הויא
שליח צבור רחמין סדי

רבה דאמר אית ר' יוחנן
כאן עירובא וכו' וכו' וכו'
שמיש כרבנן דאמר

שניש וכו'. ונפל ר' יוחנן
דאיהו גופיהו אי הוה צבירה ליה כרב

(לדלו) וכזכי דמי לא הוה אחר
דאית ליה ר' יוחנן דאית
למחילי ליה. הויא

שליח צבור רחמין סדי
רבה דאמר אית ר' יוחנן
כאן עירובא וכו' וכו' וכו'

שמיש כרבנן דאמר
שניש וכו'. ונפל ר' יוחנן
דאיהו גופיהו אי הוה צבירה ליה כרב

(לדלו) וכזכי דמי לא הוה אחר
דאית ליה ר' יוחנן דאית
למחילי ליה. הויא

שליח צבור רחמין סדי
רבה דאמר אית ר' יוחנן
כאן עירובא וכו' וכו' וכו'

שמיש כרבנן דאמר
שניש וכו'. ונפל ר' יוחנן
דאיהו גופיהו אי הוה צבירה ליה כרב

(לדלו) וכזכי דמי לא הוה אחר
דאית ליה ר' יוחנן דאית
למחילי ליה. הויא

שליח צבור רחמין סדי
רבה דאמר אית ר' יוחנן
כאן עירובא וכו' וכו' וכו'

שמיש כרבנן דאמר
שניש וכו'. ונפל ר' יוחנן
דאיהו גופיהו אי הוה צבירה ליה כרב

(לדלו) וכזכי דמי לא הוה אחר
דאית ליה ר' יוחנן דאית
למחילי ליה. הויא

שליח צבור רחמין סדי
רבה דאמר אית ר' יוחנן
כאן עירובא וכו' וכו' וכו'

שמיש כרבנן דאמר
שניש וכו'. ונפל ר' יוחנן
דאיהו גופיהו אי הוה צבירה ליה כרב

(לדלו) וכזכי דמי לא הוה אחר
דאית ליה ר' יוחנן דאית
למחילי ליה. הויא

שליח צבור רחמין סדי
רבה דאמר אית ר' יוחנן
כאן עירובא וכו' וכו' וכו'

שמיש כרבנן דאמר
שניש וכו'. ונפל ר' יוחנן
דאיהו גופיהו אי הוה צבירה ליה כרב

(לדלו) וכזכי דמי לא הוה אחר
דאית ליה ר' יוחנן דאית
למחילי ליה. הויא

שליח צבור רחמין סדי
רבה דאמר אית ר' יוחנן
כאן עירובא וכו' וכו' וכו'

שמיש כרבנן דאמר
שניש וכו'. ונפל ר' יוחנן
דאיהו גופיהו אי הוה צבירה ליה כרב

(לדלו) וכזכי דמי לא הוה אחר
דאית ליה ר' יוחנן דאית
למחילי ליה. הויא

שליח צבור רחמין סדי
רבה דאמר אית ר' יוחנן
כאן עירובא וכו' וכו' וכו'

שמיש כרבנן דאמר
שניש וכו'. ונפל ר' יוחנן
דאיהו גופיהו אי הוה צבירה ליה כרב

(לדלו) וכזכי דמי לא הוה אחר
דאית ליה ר' יוחנן דאית
למחילי ליה. הויא

שליח צבור רחמין סדי
רבה דאמר אית ר' יוחנן
כאן עירובא וכו' וכו' וכו'

סו א מיי פיר מלכות
עונת וי"ל אלכ
ב:

רבינו תנאל
ר' יהודה אומר אין
אדם סתנה על ב'

דברים באות אלא אם
כא חכם לשוח עירובו
למורה לשער עירובו

למערב אבל לכאן ולכאן
לא. (אמר רבי)

[ה] ר' יוחנן
למטה אית ר' יוחנן
דלאן ברירה למורה

ולמערב נמי אין ברירה.
בריקין ר' יוחנן כבי
בא הכם ש"ס ר' יוחנן

יהודה לית ליה ברירה.
אבל כתיבה אית ליה
ולמא אית עירובא

ולמ"כ שנים וכו' וכו'
בחדש ר' יוחנן שיער
כדום והשתא רב' ר' יוחנן

דלא אית ריקן אית
למחילי ליה. הויא
שליח צבור רחמין סדי

רבה דאמר אית ר' יוחנן
כאן עירובא וכו' וכו' וכו'
שמיש כרבנן דאמר

שניש וכו'. ונפל ר' יוחנן
דאיהו גופיהו אי הוה צבירה ליה כרב

(לדלו) וכזכי דמי לא הוה אחר
דאית ליה ר' יוחנן דאית
למחילי ליה. הויא

שליח צבור רחמין סדי
רבה דאמר אית ר' יוחנן
כאן עירובא וכו' וכו' וכו'

שמיש כרבנן דאמר
שניש וכו'. ונפל ר' יוחנן
דאיהו גופיהו אי הוה צבירה ליה כרב

(לדלו) וכזכי דמי לא הוה אחר
דאית ליה ר' יוחנן דאית
למחילי ליה. הויא

שליח צבור רחמין סדי
רבה דאמר אית ר' יוחנן
כאן עירובא וכו' וכו' וכו'

שמיש כרבנן דאמר
שניש וכו'. ונפל ר' יוחנן
דאיהו גופיהו אי הוה צבירה ליה כרב

(לדלו) וכזכי דמי לא הוה אחר
דאית ליה ר' יוחנן דאית
למחילי ליה. הויא

הוציאו לו פרק המיש' יומא

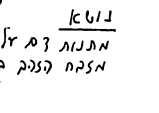
עז א מ'י'i'
 נ ו'כ'י' ט'י'י'י'י'י'י'י'י'י'י'i'
 ק'י'י'י' ט'ל'י'י'י'י'י'i'
 עז'י'י' ט'ל'י'י'י'י'י'י'i'
 עז'י'י' ט'ל'י'י'י'י'י'i'
 ט'י'י'י' ט'ל'י'י'י'i'
 ט'י'י'י' ט'ל'י'י'i'
 ט'י'י'י' ט'ל'י'i'

מתני' ז' עובד סופס . דאילו מוכח הדטון לח' נפשי ה' הוא : **פספסא פספסא ויחד** . מאוס דכעירא ליה לאחי תנא הקפא כרגל כדלמא
 בעמלה וכל מנהג ומנהגיה היתה בקרן שלמינו ופספסא ל' ונדרך ליקון מלמעלה למטה כי הכי דלח' כדכור'י מלמיה שהמכחב נבנה למתימ' וחי אפכר
 לגדר רשאי אצבעתיו למטה ולמטה בקרן מלמטה למטה ועל כדתי רשאי אצבעתיו למעלה ובקראו טמן כבאצבע כנגד חדה של קרן וטמן
 מנהגה ארובה ומשכיה אש טמן מלמטה למעלה הדס ז' לחד' כ'י'ס ד' כפתנה עלו ונדרך ליקון מלמעלה למטה כקפ' לשון 'מחוס' וירל' 'מחוס' לשון
 חורה גור ירדה ה'י'א כדלמריק' במתמ' (כ'י)
מתני' י' יוצא אל המזבח אשר לפני ה' זה מזבח הזהב, התחיל מרמא
 יי'י'י'י'י'י'י'i'
 יי'י'י'י'י'י'i'
 יי'י'י'י'i'
 יי'י'i'
 י'י'י'i'
 י'י'i'

(ג'י י'ו' ט'י')
 (כ'י' ט'י'י'י')
 (כ'י' ט'י'י'י')

מתני' י"א יוצא אל המזבח אשר לפני ה' זה מזבח הזהב, התחיל מרמא יי'י'י'י'י'י'י'י'י'י'i'
 יי'י'י'י'i'
 יי'י'i'
 י'י'i'

(כ'י' ט'י'י'י')

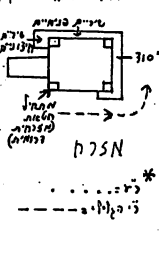
מתני' י"ב יוצא אל המזבח אשר לפני ה' זה מזבח הזהב, התחיל מרמא יי'י'י'i'
 י'י'i'

מתני' י"ג יוצא אל המזבח אשר לפני ה' זה מזבח הזהב, התחיל מרמא יי'י'i'
 י'i'

מתני' י"ד יוצא אל המזבח אשר לפני ה' זה מזבח הזהב, התחיל מרמא י'i'
 i'

(כ'י' ט'י'י'י')

הוציא לו פרק חמישי יומא

והי נכסף משה לא פורש לו. והקפא נמנה המניח כנגד זה
הקפא הריקן וכו' עמלל ילפין פשם מחין לפניו יתין אלא
סביבא לא לתי אלא והקפא כיד ובתקופת סוד ומתעל לכל
הקפאת לפי ענין לך הקפא כנגד עכרי טע' ח' אלא אלה
אל אלה: פולג דפיס. לא קני ליה תודה אור

ואי בעימ אומא א סביבא לן הקפא ברנל
דכולי עלמא לא פליגי דלפינן פנים סודין
ורבא בהא קא מיפלגי מן סבר הקפא ביד
נמי סבר. וקפא ברנל ורא בעימ אומא
וכן ע' וקפא ביד ורבא בהא קא מיפלגי מן
סבר ילפינן יד מרגל ובר סבר לא ילפינן
וסבר ר' יוס הגלילי הקפא ביד והא מפרקי

אמר ר' אליעזר אומר במקמי היה עומד
ומתעלל כלל הדינא קמא לא סביבא ליה אלא
מחורא ברשינן מעיקרא: וכן סבר הקפא
ביד ובר סבר הקפא ברנל (ואי בעימ אומא)
ואיבעימ אומא מיפלגי מן סבר סביב דמזבח
פנימ כסביב דמזבח הוציא ובר סבר כוליה
מזבח פנימ במקמס הוא קר דמזבח הוציא
קאי תניא אמר ר' שמעאל שני כתיב גרילם
שחורין במקדש (ראשון) זה אומר ביד
הקפתי זה אומר בתרין הקפתי וזה נחן
מעם לברוי זה נחן מעם לברוי זה נחן
מעם לברוי סביב דמזבח פנימ כסביב
דמזבח הוציא זה נחן מעם לברוי כסביב
מזבח פנימ במקמס דהא קר דמזבח הוציא

הנהגה
הנרא
א) ע"י ה"א
ב) ע"י ה"א
ג) ע"י ה"א
ד) ע"י ה"א
ה) ע"י ה"א
ו) ע"י ה"א
ז) ע"י ה"א
ח) ע"י ה"א

דאמר קתו לא יסד מחנה העולה אשר פתח אל מועד.
ולא גרסו כהא פנע כיה כרשאו ולוסי כפרת אחר
להם המזונה (דף ע"ג.) פי' אץ מסבירן על האמת גרסין:
משכוח גברי לעברא מ' ליהוה מקשין (ונסיס דף ע"ג.) אחא
גד וגרסו קפ' יסדו זה הה יסד

רבינו תנאל

איכתיב ויתקן ומתו מסהס גברי לעברא
ומפרש רש"י זה לקוט לתמיד רבי
ימתאל אף רכיס מקט את ריס
קן יודי למר כדכריסס ולמ כנרלה
לר"י דבנקין גמדיה רזנחיס (דף קכ"ה)
פליגי נמי רבי ימתאל ור"י אף כנרלה
דאל דכתיבה ואל אכתיבה דר' ימתאל
למרי דו וזו עולה ול' שמשן למר
זו וזו יתקלסו תנא דר' ימתאל
כרבי רבי שמעון זו וזו יתקלסו ויתקן
חכמינה גברא לעברי ומפרש רש"י
ר' שמעון קן יודי שפוח יודי מקן
אח לתמיד ר' ימתאל לגיח דברי
רנב והתא קשה הוא און וכן סימן
ולכרבה חד הא עכרס מתברין
ומתקן אל היודי ולר"י אל לתיקטי
ולמר ר' אסכא גברי לעברא אל' מק
סימן אח וסד דר' אל' כתיבה חכמי
אי יתסכא גברי לעברא אל' אל' לתיקטי
אל' דר' גרלח כש עכרס כון
זה הוה יסד דחוקס מיה ר' אן מקט
גברי לעברא פירש ר' קן יודי
שהחכר שני וסס אל'ו מקן לתמיד
רבי ימתאל שהחכר שני ולא
לבו למר כדבר ור"י נתי כנרס
כרלה חכמיס (נ"ט) וכן פי' כנרסן
במקן מקן חכמיס אל' גרסין
בתידיסו גברא לעברי כדכרס רש"י
דהאס גרלח דלא קשה מה שהקפתי
אל' לתיקטי ולהכר כס' ולמר
גברי לעברא דר"י חס יודי
קרי שמשן חלדי יום אחר
רבי ימתאל ותלמיד רבי ימתאל
נחמס ללמוד לפניו אל' פקידה
רנב ולתלמי דמלחא האל כל
התמיד אל' חכמיס לביס כן ססס
רכיס כן סכא יודי ל' ל' למר
כדכר מ' סכא נחמס אל':

אמר: רבי אליעזר אומר במקמי היה עומד
ומתעלל כלל הדינא קמא לא סביבא ליה אלא
מחורא ברשינן מעיקרא: וכן סבר הקפא
ביד ובר סבר הקפא ברנל (ואי בעימ אומא)
ואיבעימ אומא מיפלגי מן סבר סביב דמזבח
פנימ כסביב דמזבח הוציא ובר סבר כוליה
מזבח פנימ במקמס הוא קר דמזבח הוציא
קאי תניא אמר ר' שמעאל שני כתיב גרילם
שחורין במקדש (ראשון) זה אומר ביד
הקפתי זה אומר בתרין הקפתי וזה נחן
מעם לברוי זה נחן מעם לברוי זה נחן
מעם לברוי סביב דמזבח פנימ כסביב
דמזבח הוציא זה נחן מעם לברוי כסביב
מזבח פנימ במקמס דהא קר דמזבח הוציא

הנהגה
הנרא
א) ע"י ה"א
ב) ע"י ה"א
ג) ע"י ה"א
ד) ע"י ה"א
ה) ע"י ה"א
ו) ע"י ה"א
ז) ע"י ה"א
ח) ע"י ה"א

אמר ר' אליעזר אומר במקמי היה עומד
ומתעלל כלל הדינא קמא לא סביבא ליה אלא
מחורא ברשינן מעיקרא: וכן סבר הקפא
ביד ובר סבר הקפא ברנל (ואי בעימ אומא)
ואיבעימ אומא מיפלגי מן סבר סביב דמזבח
פנימ כסביב דמזבח הוציא ובר סבר כוליה
מזבח פנימ במקמס הוא קר דמזבח הוציא
קאי תניא אמר ר' שמעאל שני כתיב גרילם
שחורין במקדש (ראשון) זה אומר ביד
הקפתי זה אומר בתרין הקפתי וזה נחן
מעם לברוי זה נחן מעם לברוי זה נחן
מעם לברוי סביב דמזבח פנימ כסביב
דמזבח הוציא זה נחן מעם לברוי כסביב
מזבח פנימ במקמס דהא קר דמזבח הוציא

אמר: רבי אליעזר אומר במקמי היה עומד
ומתעלל כלל הדינא קמא לא סביבא ליה אלא
מחורא ברשינן מעיקרא: וכן סבר הקפא
ביד ובר סבר הקפא ברנל (ואי בעימ אומא)
ואיבעימ אומא מיפלגי מן סבר סביב דמזבח
פנימ כסביב דמזבח הוציא ובר סבר כוליה
מזבח פנימ במקמס הוא קר דמזבח הוציא
קאי תניא אמר ר' שמעאל שני כתיב גרילם
שחורין במקדש (ראשון) זה אומר ביד
הקפתי זה אומר בתרין הקפתי וזה נחן
מעם לברוי זה נחן מעם לברוי זה נחן
מעם לברוי סביב דמזבח פנימ כסביב
דמזבח הוציא זה נחן מעם לברוי כסביב
מזבח פנימ במקמס דהא קר דמזבח הוציא

הנהגה
הנרא
א) ע"י ה"א
ב) ע"י ה"א
ג) ע"י ה"א
ד) ע"י ה"א
ה) ע"י ה"א
ו) ע"י ה"א
ז) ע"י ה"א
ח) ע"י ה"א

הנהגה
הנרא
א) ע"י ה"א
ב) ע"י ה"א
ג) ע"י ה"א
ד) ע"י ה"א
ה) ע"י ה"א
ו) ע"י ה"א
ז) ע"י ה"א
ח) ע"י ה"א

הוציאו לו פרק חמישי יומא

פסוק
השם

[פסוק נכתב]
אם לא תאמר
בדברים הללו
אמר רב כהן
למי שיש

[פסוק נכתב]
אם לא תאמר
בדברים הללו
אמר רב כהן
למי שיש

[פסוק נכתב]
אם לא תאמר
בדברים הללו
אמר רב כהן
למי שיש

[פסוק נכתב]
אם לא תאמר
בדברים הללו
אמר רב כהן
למי שיש

[פסוק נכתב]
אם לא תאמר
בדברים הללו
אמר רב כהן
למי שיש

[פסוק נכתב]
אם לא תאמר
בדברים הללו
אמר רב כהן
למי שיש

[פסוק נכתב]
אם לא תאמר
בדברים הללו
אמר רב כהן
למי שיש

[פסוק נכתב]
אם לא תאמר
בדברים הללו
אמר רב כהן
למי שיש

[פסוק נכתב]
אם לא תאמר
בדברים הללו
אמר רב כהן
למי שיש

[פסוק נכתב]
אם לא תאמר
בדברים הללו
אמר רב כהן
למי שיש

[פסוק נכתב]
אם לא תאמר
בדברים הללו
אמר רב כהן
למי שיש

[פסוק נכתב]
אם לא תאמר
בדברים הללו
אמר רב כהן
למי שיש

[פסוק נכתב]
אם לא תאמר
בדברים הללו
אמר רב כהן
למי שיש

[פסוק נכתב]
אם לא תאמר
בדברים הללו
אמר רב כהן
למי שיש

[פסוק נכתב]
אם לא תאמר
בדברים הללו
אמר רב כהן
למי שיש

[פסוק נכתב]
אם לא תאמר
בדברים הללו
אמר רב כהן
למי שיש

עד כאן לא פליגי אלא מדרבנא אבל מדאורייתא אין מועילין. וזה מדאורייתא לא יצא מיד מעילה היך נמדרין לענין לזבל:

הוא לפני כפרה כלואה כפרה. הקשה רבינו חס דבמסכת מעילה פרק ולו הטחא (דף י"ב) אמר ר' זעירי המקור דס לבהאמ:

קדשים מועילין זו וליכא למימר דהיהא מעילה מדרבנא דהאין נפקין ולו הטחא (סג י"א) דס מאחילה אין מועילין זו יצא לנחל קרוין

מועילין זו ומעילה דיונא לנחל קרוין הייא דרבנא מכלל דמטיקרא אפילו מדרבנא ליכא מעילה ודחין דהא דלמירין כהא לפני כפרה

כלואה כפרה הייא לאר שפסיה. ודאיכא ביה כפרה אלא מדיין לא

והא דפריך ברש מסכת מעילה (דף י"ג) ומו חכא מעילה דרבנא ומטי

אין כדשולא דלמיר עולא קדשים

עמרו יצא מיד מעילה דבר טורה

הוא מלי לאחיי מדין לאר שפסיה

לנחל קרוין ומעילין זו מדרבנא אלא

מטוס דקדשי קדשים שפסיה כדכד

קאמר הוה מדרבנא דרבנא דמי

ולא הוה לריבין לעזור דלנחל הוה

דביי מינייה ומייתי מקדשים שפסיה

דמינה ליהדי והא דפריך בשפסיה

לברק בבית מועילין בה שפי מעילין

עולה וכלוא היי כדילי מיניה אחמי קטיט

ליכא מעילה מדאורייתא אלא כבשר דרביט

והוא פריך ליהא שפסיה וכו' ומתי פריך

לכאן וכו' ודקאמר מתי מעילה גבי אפר

מטוס מעילה גבי אפר פרה והאין ליכא למימר

קדשים קלים דליט כהא מעילה אלא

דקדשי מדרבנא דרבנא דמינה טורה

והוא פריך ליהא שפסיה וכו' ומתי פריך

לכאן וכו' ודקאמר מתי מעילה גבי אפר

מטוס מעילה גבי אפר פרה והאין ליכא למימר

קדשים קלים דליט כהא מעילה אלא

דקדשי מדרבנא דרבנא דמינה טורה

והוא פריך ליהא שפסיה וכו' ומתי פריך

לכאן וכו' ודקאמר מתי מעילה גבי אפר

מטוס מעילה גבי אפר פרה והאין ליכא למימר

מדין. והא דפריך רבינו זעירי המקור דס לבהאמ: אמר ר' זעירי המקור דס לבהאמ: אמר ר' זעירי המקור דס לבהאמ:

אמר ר' זעירי המקור דס לבהאמ: אמר ר' זעירי המקור דס לבהאמ: אמר ר' זעירי המקור דס לבהאמ:

אמר ר' זעירי המקור דס לבהאמ: אמר ר' זעירי המקור דס לבהאמ: אמר ר' זעירי המקור דס לבהאמ:

אמר ר' זעירי המקור דס לבהאמ: אמר ר' זעירי המקור דס לבהאמ: אמר ר' זעירי המקור דס לבהאמ:

אמר ר' זעירי המקור דס לבהאמ: אמר ר' זעירי המקור דס לבהאמ: אמר ר' זעירי המקור דס לבהאמ:

אמר ר' זעירי המקור דס לבהאמ: אמר ר' זעירי המקור דס לבהאמ: אמר ר' זעירי המקור דס לבהאמ:

אמר ר' זעירי המקור דס לבהאמ: אמר ר' זעירי המקור דס לבהאמ: אמר ר' זעירי המקור דס לבהאמ:

אמר ר' זעירי המקור דס לבהאמ: אמר ר' זעירי המקור דס לבהאמ: אמר ר' זעירי המקור דס לבהאמ:

אמר ר' זעירי המקור דס לבהאמ: אמר ר' זעירי המקור דס לבהאמ: אמר ר' זעירי המקור דס לבהאמ:

אמר ר' זעירי המקור דס לבהאמ: אמר ר' זעירי המקור דס לבהאמ: אמר ר' זעירי המקור דס לבהאמ:

אמר ר' זעירי המקור דס לבהאמ: אמר ר' זעירי המקור דס לבהאמ: אמר ר' זעירי המקור דס לבהאמ:

אמר ר' זעירי המקור דס לבהאמ: אמר ר' זעירי המקור דס לבהאמ: אמר ר' זעירי המקור דס לבהאמ:

אמר ר' זעירי המקור דס לבהאמ: אמר ר' זעירי המקור דס לבהאמ: אמר ר' זעירי המקור דס לבהאמ:

אמר ר' זעירי המקור דס לבהאמ: אמר ר' זעירי המקור דס לבהאמ: אמר ר' זעירי המקור דס לבהאמ:

שני שעירי פרק ששי יומא

ספרות השם

דמי מדינתו דמי... אלוהי אלהים... משה רבינו... וכו'...

ואם היה שני מוכתר ממש יבוא... נמי שמה לא שייך... כעבודה אכל בשעיר... אפילו אם היה שני מוכתר... יעמד חי ולא שחברו מת... יוחנן משום דכתיב... מלי למימד דטעמא... דלא ידע לברייתא... טעמא דדיה... קרבנות מודה לרבי... שוכר עליה... כעלי חיים נדחין... משיקרו או דיתוי... טוסייה דרבי יוחנן... דטעמא דרבי יוחנן... דכבידה ליה בעלי חיים... הנה סבר אין דיתוי... דליף מבטל מוס... קרבנות לבד מהאכל... ח: בריריתא טוסייה דרבי יוחנן... מתיקין דדייקא כרבי... מינה דלפטי דיתוי... כקרקע נטויה קמח... טקתהאכא וטומכר... שלמים ומתקין... חיים נדחין ושמע... דמי דהאס או דחיה... לטמו דהייט פסח... טעי שופסין 'אחוי... נקבה לפסחו ואלפי... כעמטין מלת מקום... יוחנן אלא יס לומר... חזיא לטולס לפסח... לומר פסח דרבי... דיקא טוסייה דרבי... מיתוקמא כלל עלייה... יוחנן אלא יס לומר... פלוגי משיקרא פלוג... קודם וידו או מה... עד מתי זקוק להיות... לתשומעין דכפרת... הדבר טלוי בידוי... דקלא ושר ומל מקום... אכל לזיחא דחמתי... לליטא קמח לרבי...

ואם היה השני מוכר מבני ביתו אמר רבא דיקא מלגיתין כותיה דרב ובייתא כותיה דר' יוחנן מלגיתין כותיה דרב דקתני אס של שם מה זה שעלה עליו הגורל לשם יתקיים חתניתו ואידך דיקא קאי ברייתא כותיה דר' יוחנן דקתני שני שבונו שני כשחזא אמר ר' יעקב ד' ולא שחברו מת... רבי יהודה נשפך דם בשלמה לרבי יוחנן דאמר בעלי חיים נדחין משום הכי 'מות המשתלח' אלא לרב דאמר בעלי חיים צנין נדחין אמאי 'מות המשתלח' אמר לך רב אליבא דרבי יהודה לא קא אמיתא ב' אמיתא אליבא דרבנן בשלמה לרבי יוחנן רבי יהודה רובנן אלא לר' יוחנן במאי פליגי אמר רבא הא אמרין דיקא מרתי כותיה דרב רבא... שאין הפאת צבור מותרת ה' יודך ב' הא' נוונא פתח בשלמה לרבי יוחנן כרדב' אבא אמר רב דאמר רבי אבא אמר רב הכל

יפקיים פספיו... טקת תמורה להפסל האו ולכא זה תחזיו... ואלא חמירין ידחה... עליו ידעה לזני יודע וכו'... שמה הכירו... פפד... ועכשיו הוא כח לחזור ולעמוד... ח' עמידה אחת ולא שתי עמידות... ימות פפסמלס... נדחין: ב' פפמר פליגא דרבנן... מדיקאמר ר' יהודה ועוד לגמטמיק דבעלי חיים נדחין... לרבנן דחמירי שני שבונו רחשון קרב דבעלי חיים אין נדחין ושני שבונו דבעלי חיים שאלן מחלה לבור קמה' וזחא לאפלטני עלייה בחרתי: דקא' חמירי אין קפחא לבור משה, ח' חמירי קמחי, ועוד לא כזה שאמרתא טלוי' וזלתי' ח' חמירי ימות ימות: הוא יקרב ושני שבונו רחשון' ימות: כגלפס לרב כפס פלוגי רבי יהודה ורבנן: כהא' ועוד דסיפא: פלפ' לרבי יוחנן... שבונו רחשון' חמירי ימות, במאי פלוגי ר' יהודה עלייה בקי סיפא דקתני ועוד: כגלפס לר' יוחנן... דקתני דמתיקין חמירי שבונו רחשון' ח' חמירי נדחין וזחא נדחין משום קפחא כשפרי בעליה: דברבי פלפ'... דלחמ' כמסכתא

מיהה פלח שמה מינה בעליה... חיים נדחין ושמע... דמי דהאס או דחיה... לטמו דהייט פסח... טעי שופסין 'אחוי... נקבה לפסחו ואלפי... כעמטין מלת מקום... יוחנן אלא יס לומר... חזיא לטולס לפסח... לומר פסח דרבי... דיקא טוסייה דרבי... מיתוקמא כלל עלייה... יוחנן אלא יס לומר... פלוגי משיקרא פלוג... קודם וידו או מה... עד מתי זקוק להיות... לתשומעין דכפרת... הדבר טלוי בידוי... דקלא ושר ומל מקום... אכל לזיחא דחמתי... לליטא קמח לרבי...

ואם היה שני מוכתר ממש יבוא... נמי שמה לא שייך... כעבודה אכל בשעיר... אפילו אם היה שני מוכתר... יעמד חי ולא שחברו מת... יוחנן משום דכתיב... מלי למימד דטעמא... דלא ידע לברייתא... טעמא דדיה... קרבנות מודה לרבי... שוכר עליה... כעלי חיים נדחין... משיקרו או דיתוי... טוסייה דרבי יוחנן... דטעמא דרבי יוחנן... דכבידה ליה בעלי חיים... הנה סבר אין דיתוי... דליף מבטל מוס... קרבנות לבד מהאכל... ח: בריריתא טוסייה דרבי יוחנן... מתיקין דדייקא כרבי... מינה דלפטי דיתוי... כקרקע נטויה קמח... טקתהאכא וטומכר... שלמים ומתקין... חיים נדחין ושמע... דמי דהאס או דחיה... לטמו דהייט פסח... טעי שופסין 'אחוי... נקבה לפסחו ואלפי... כעמטין מלת מקום... יוחנן אלא יס לומר... חזיא לטולס לפסח... לומר פסח דרבי... דיקא טוסייה דרבי... מיתוקמא כלל עלייה... יוחנן אלא יס לומר... פלוגי משיקרא פלוג... קודם וידו או מה... עד מתי זקוק להיות... לתשומעין דכפרת... הדבר טלוי בידוי... דקלא ושר ומל מקום... אכל לזיחא דחמתי... לליטא קמח לרבי...

מיהה פלח שמה מינה בעליה... חיים נדחין ושמע... דמי דהאס או דחיה... לטמו דהייט פסח... טעי שופסין 'אחוי... נקבה לפסחו ואלפי... כעמטין מלת מקום... יוחנן אלא יס לומר... חזיא לטולס לפסח... לומר פסח דרבי... דיקא טוסייה דרבי... מיתוקמא כלל עלייה... יוחנן אלא יס לומר... פלוגי משיקרא פלוג... קודם וידו או מה... עד מתי זקוק להיות... לתשומעין דכפרת... הדבר טלוי בידוי... דקלא ושר ומל מקום... אכל לזיחא דחמתי... לליטא קמח לרבי...

ואם היה שני מוכתר ממש יבוא... נמי שמה לא שייך... כעבודה אכל בשעיר... אפילו אם היה שני מוכתר... יעמד חי ולא שחברו מת... יוחנן משום דכתיב... מלי למימד דטעמא... דלא ידע לברייתא... טעמא דדיה... קרבנות מודה לרבי... שוכר עליה... כעלי חיים נדחין... משיקרו או דיתוי... טוסייה דרבי יוחנן... דטעמא דרבי יוחנן... דכבידה ליה בעלי חיים... הנה סבר אין דיתוי... דליף מבטל מוס... קרבנות לבד מהאכל... ח: בריריתא טוסייה דרבי יוחנן... מתיקין דדייקא כרבי... מינה דלפטי דיתוי... כקרקע נטויה קמח... טקתהאכא וטומכר... שלמים ומתקין... חיים נדחין ושמע... דמי דהאס או דחיה... לטמו דהייט פסח... טעי שופסין 'אחוי... נקבה לפסחו ואלפי... כעמטין מלת מקום... יוחנן אלא יס לומר... חזיא לטולס לפסח... לומר פסח דרבי... דיקא טוסייה דרבי... מיתוקמא כלל עלייה... יוחנן אלא יס לומר... פלוגי משיקרא פלוג... קודם וידו או מה... עד מתי זקוק להיות... לתשומעין דכפרת... הדבר טלוי בידוי... דקלא ושר ומל מקום... אכל לזיחא דחמתי... לליטא קמח לרבי...

ואם היה שני מוכתר ממש יבוא... נמי שמה לא שייך... כעבודה אכל בשעיר... אפילו אם היה שני מוכתר... יעמד חי ולא שחברו מת... יוחנן משום דכתיב... מלי למימד דטעמא... דלא ידע לברייתא... טעמא דדיה... קרבנות מודה לרבי... שוכר עליה... כעלי חיים נדחין... משיקרו או דיתוי... טוסייה דרבי יוחנן... דטעמא דרבי יוחנן... דכבידה ליה בעלי חיים... הנה סבר אין דיתוי... דליף מבטל מוס... קרבנות לבד מהאכל... ח: בריריתא טוסייה דרבי יוחנן... מתיקין דדייקא כרבי... מינה דלפטי דיתוי... כקרקע נטויה קמח... טקתהאכא וטומכר... שלמים ומתקין... חיים נדחין ושמע... דמי דהאס או דחיה... לטמו דהייט פסח... טעי שופסין 'אחוי... נקבה לפסחו ואלפי... כעמטין מלת מקום... יוחנן אלא יס לומר... חזיא לטולס לפסח... לומר פסח דרבי... דיקא טוסייה דרבי... מיתוקמא כלל עלייה... יוחנן אלא יס לומר... פלוגי משיקרא פלוג... קודם וידו או מה... עד מתי זקוק להיות... לתשומעין דכפרת... הדבר טלוי בידוי... דקלא ושר ומל מקום... אכל לזיחא דחמתי... לליטא קמח לרבי...

ואם היה שני מוכתר ממש יבוא... נמי שמה לא שייך... כעבודה אכל בשעיר... אפילו אם היה שני מוכתר... יעמד חי ולא שחברו מת... יוחנן משום דכתיב... מלי למימד דטעמא... דלא ידע לברייתא... טעמא דדיה... קרבנות מודה לרבי... שוכר עליה... כעלי חיים נדחין... משיקרו או דיתוי... טוסייה דרבי יוחנן... דטעמא דרבי יוחנן... דכבידה ליה בעלי חיים... הנה סבר אין דיתוי... דליף מבטל מוס... קרבנות לבד מהאכל... ח: בריריתא טוסייה דרבי יוחנן... מתיקין דדייקא כרבי... מינה דלפטי דיתוי... כקרקע נטויה קמח... טקתהאכא וטומכר... שלמים ומתקין... חיים נדחין ושמע... דמי דהאס או דחיה... לטמו דהייט פסח... טעי שופסין 'אחוי... נקבה לפסחו ואלפי... כעמטין מלת מקום... יוחנן אלא יס לומר... חזיא לטולס לפסח... לומר פסח דרבי... דיקא טוסייה דרבי... מיתוקמא כלל עלייה... יוחנן אלא יס לומר... פלוגי משיקרא פלוג... קודם וידו או מה... עד מתי זקוק להיות... לתשומעין דכפרת... הדבר טלוי בידוי... דקלא ושר ומל מקום... אכל לזיחא דחמתי... לליטא קמח לרבי...

מנהג... כ' וכו'... כ' כ' כ'...

אם היה שני מוכתר ממש יבוא... נמי שמה לא שייך... כעבודה אכל בשעיר... אפילו אם היה שני מוכתר... יעמד חי ולא שחברו מת... יוחנן משום דכתיב... מלי למימד דטעמא... דלא ידע לברייתא... טעמא דדיה... קרבנות מודה לרבי... שוכר עליה... כעלי חיים נדחין... משיקרו או דיתוי... טוסייה דרבי יוחנן... דטעמא דרבי יוחנן... דכבידה ליה בעלי חיים... הנה סבר אין דיתוי... דליף מבטל מוס... קרבנות לבד מהאכל... ח: בריריתא טוסייה דרבי יוחנן... מתיקין דדייקא כרבי... מינה דלפטי דיתוי... כקרקע נטויה קמח... טקתהאכא וטומכר... שלמים ומתקין... חיים נדחין ושמע... דמי דהאס או דחיה... לטמו דהייט פסח... טעי שופסין 'אחוי... נקבה לפסחו ואלפי... כעמטין מלת מקום... יוחנן אלא יס לומר... חזיא לטולס לפסח... לומר פסח דרבי... דיקא טוסייה דרבי... מיתוקמא כלל עלייה... יוחנן אלא יס לומר... פלוגי משיקרא פלוג... קודם וידו או מה... עד מתי זקוק להיות... לתשומעין דכפרת... הדבר טלוי בידוי... דקלא ושר ומל מקום... אכל לזיחא דחמתי... לליטא קמח לרבי...

שני שעירי פרק ששי יומא

כא מ'י' פ'ד' מ'ג'
ק'ל'ס' ל'כ'ס' י'פ'
כ'ב מ'י' פ'ק' י'פ'
מ'ל'כ'ט' מ'ג'ט'ס'
ל'כ'ס' ה':

ומשום גזירה יצאנו. זימנא דנבי' עני דמסכת קיס [מ"ג]
מק אחת לזו ומקום לזו שלט לזו ולרבע לזו ה' לזו'
לזו' לזו פירוש ו' נקיים לזו י' קן אחת סמומה שאלו פירש לזו
מחלף ולזו פולט ולזו שני קני ולזו שלט קני וכו' ופרח גזל אחד
מלזו קן יחיד לנטיה ולא טרע

קרבנות צבור קא אמרת שאני קרבנות צבור
כדרבי מבי אמר רבי יאשיהו *דאמר רבי מבי
אמר רבי יאשיהו אמר קרא *ואת עולת חרש
בחרש אמרה תורה יחדש והבא לי קרבן
מחרומוה דחשה, הא חנינא שעיר, פר מאי
איבא למירי, ועוד, הא דרבי מבי אמר רבי
יאשיהו גופה - מצוה היא, דאמר רב יהודה
אמר שמאל *קרבנות צבור הבאין באחד
בנימן מצוה להביא מן החדש ואם הביא מן
הישן יצא אלא שחבר מצוה אלא אמר רבי
זירא ל'פ' שאין הגזל קובע משנה לחברתה,
ונייתי ונגזיל גזירה שמיא ואמרו הגזל קובע
משנה לחברתה, הא חנינא שעיר, פר מאי איבא
למירי, גזירה פ' אמו שעיר, ומשום גזירה
ומתו: אמרת רבנן קמיה דרביי גזירה משום
הטאת שבתו בעיר, הא חנינא פ' שעיר מאי
איבא למירי, גזירה שעיר אמו פר, ומשום
גזירה ימותו: אמר רבי גזירה משום הטאת
שעברה שנתה, גזירה היא גופה הטאת
שעברה שנתה היא לא קשיא, רבי
דריבא דרביה ר' חייא בר ר' יוחנן ר' אבהו
והשיב ר' חייא בר ר' יוחנן ר' אבהו
והשיב ר' חייא בר ר' יוחנן ר' אבהו

ר' יו' פ' ע'
מ'ג'ט'ס' ל'כ'ס' י'פ'

ר' יו' פ' ע'
מ'ג'ט'ס' ל'כ'ס' י'פ'

ר' יו' פ' ע'
מ'ג'ט'ס' ל'כ'ס' י'פ'

ר' יו' פ' ע'
מ'ג'ט'ס' ל'כ'ס' י'פ'

ר' יו' פ' ע'
מ'ג'ט'ס' ל'כ'ס' י'פ'

ר' יו' פ' ע'
מ'ג'ט'ס' ל'כ'ס' י'פ'

ר' יו' פ' ע'
מ'ג'ט'ס' ל'כ'ס' י'פ'

ר' יו' פ' ע'
מ'ג'ט'ס' ל'כ'ס' י'פ'

ר' יו' פ' ע'
מ'ג'ט'ס' ל'כ'ס' י'פ'

ר' יו' פ' ע'
מ'ג'ט'ס' ל'כ'ס' י'פ'

ר' יו' פ' ע'
מ'ג'ט'ס' ל'כ'ס' י'פ'

ר' יו' פ' ע'
מ'ג'ט'ס' ל'כ'ס' י'פ'

ר' יו' פ' ע'
מ'ג'ט'ס' ל'כ'ס' י'פ'

ר' יו' פ' ע'
מ'ג'ט'ס' ל'כ'ס' י'פ'

קרבנות צבור קא אמרת שאני קרבנות צבור
כדרבי מבי אמר רבי יאשיהו *דאמר רבי מבי
אמר רבי יאשיהו אמר קרא *ואת עולת חרש
בחרש אמרה תורה יחדש והבא לי קרבן
מחרומוה דחשה, הא חנינא שעיר, פר מאי
איבא למירי, ועוד, הא דרבי מבי אמר רבי
יאשיהו גופה - מצוה היא, דאמר רב יהודה
אמר שמאל *קרבנות צבור הבאין באחד
בנימן מצוה להביא מן החדש ואם הביא מן
הישן יצא אלא שחבר מצוה אלא אמר רבי
זירא ל'פ' שאין הגזל קובע משנה לחברתה,
ונייתי ונגזיל גזירה שמיא ואמרו הגזל קובע
משנה לחברתה, הא חנינא שעיר, פר מאי איבא
למירי, גזירה פ' אמו שעיר, ומשום גזירה
ומתו: אמרת רבנן קמיה דרביי גזירה משום
הטאת שבתו בעיר, הא חנינא פ' שעיר מאי
איבא למירי, גזירה שעיר אמו פר, ומשום
גזירה ימותו: אמר רבי גזירה משום הטאת
שעברה שנתה, גזירה היא גופה הטאת
שעברה שנתה היא לא קשיא, רבי
דריבא דרביה ר' חייא בר ר' יוחנן ר' אבהו
והשיב ר' חייא בר ר' יוחנן ר' אבהו
והשיב ר' חייא בר ר' יוחנן ר' אבהו

הבאך זימנא כיון דפסל כן זוג הגזל ברמזיה
לרמזיה כפניה מרמזיה לנטיה חס כן ככחוד ופרח אחד מן
מקביעה לנטיה לחמישים לרביעיה לנטיה לרמזיה אמר
פסול כל שבקיה יקריב וממנה שני פיריון כי מד כפניה
ברמזיה מקיה לנטייה פסול גזל השרח ושסל כן זוג
הגזל בשקיה וזין כשר בשקיה אלא זוג אחד מחלף ועולה
זימנא דנבי' עני דמסכת קיס [מ"ג] ופרח גזל אחד
מלזו קן יחיד לנטיה ולא טרע
זימנא דנבי' עני דמסכת קיס [מ"ג] ופרח גזל אחד
מלזו קן יחיד לנטיה ולא טרע
זימנא דנבי' עני דמסכת קיס [מ"ג] ופרח גזל אחד
מלזו קן יחיד לנטיה ולא טרע

רבינו תנאל
דענה ו קריבת בענה
הבאן, אמר תני'
יחדה בר ושעיר של
ז'ח' שבמד' הורשי
אזיזים תתיתין טול
י' מ'ו'ו'ו' נישדתי
יקריבו לנטיה
ועתין שני קרבנות
צבור דביקושת'ייטו
סתרמה תרסה וכו'
מ'ב' ו'א'יצת דרבי
שעיר שתיא כ'א מסל
צבור תרץ סתרמה
תרסה תר' שתיא ל'א
סל' צבור ול'א * ק'ן
שעיר ל'ג' מ'ב'י
מ'ג'ט'ס' ל'כ'ס' י'פ'
גזירה פ' אמו שעיר,
למירי פר שריחתי
סתיח תר' קריבו
לנטיה כ'א מסל
והשיב ר' חייא בר ר' יוחנן ר' אבהו
והשיב ר' חייא בר ר' יוחנן ר' אבהו

תנו אהו חס כן ככחוד ופרח אחד מן
מקביעה לנטיה לחמישים לרביעיה לנטיה לרמזיה אמר
פסול כל שבקיה יקריב וממנה שני פיריון כי מד כפניה
ברמזיה מקיה לנטייה פסול גזל השרח ושסל כן זוג
הגזל בשקיה וזין כשר בשקיה אלא זוג אחד מחלף ועולה
זימנא דנבי' עני דמסכת קיס [מ"ג] ופרח גזל אחד
מלזו קן יחיד לנטיה ולא טרע
זימנא דנבי' עני דמסכת קיס [מ"ג] ופרח גזל אחד
מלזו קן יחיד לנטיה ולא טרע

רבינו תנאל
דענה ו קריבת בענה
הבאן, אמר תני'
יחדה בר ושעיר של
ז'ח' שבמד' הורשי
אזיזים תתיתין טול
י' מ'ו'ו'ו' נישדתי
יקריבו לנטיה
ועתין שני קרבנות
צבור דביקושת'ייטו
סתרמה תרסה וכו'
מ'ב' ו'א'יצת דרבי
שעיר שתיא כ'א מסל
צבור תרץ סתרמה
תרסה תר' שתיא ל'א
סל' צבור ול'א * ק'ן
שעיר ל'ג' מ'ב'י
מ'ג'ט'ס' ל'כ'ס' י'פ'
גזירה פ' אמו שעיר,
למירי פר שריחתי
סתיח תר' קריבו
לנטיה כ'א מסל
והשיב ר' חייא בר ר' יוחנן ר' אבהו
והשיב ר' חייא בר ר' יוחנן ר' אבהו

הבאך זימנא כיון דפסל כן זוג הגזל ברמזיה
לרמזיה כפניה מרמזיה לנטיה חס כן ככחוד ופרח אחד מן
מקביעה לנטיה לחמישים לרביעיה לנטיה לרמזיה אמר
פסול כל שבקיה יקריב וממנה שני פיריון כי מד כפניה
ברמזיה מקיה לנטייה פסול גזל השרח ושסל כן זוג
הגזל בשקיה וזין כשר בשקיה אלא זוג אחד מחלף ועולה
זימנא דנבי' עני דמסכת קיס [מ"ג] ופרח גזל אחד
מלזו קן יחיד לנטיה ולא טרע
זימנא דנבי' עני דמסכת קיס [מ"ג] ופרח גזל אחד
מלזו קן יחיד לנטיה ולא טרע

שני שעירי פרק ששי יומא

סדרה השם

לא מיהי פיס בלמס... ענתה ויסת' לוי יו; לא ב מייש' בלמס כ; לב נמי' עס בלמס כ; לר מיי' עס בלמס כ;

רבינו תנאל

עיר ווא' בוסתא... שפס נבמא נבמא לטורח... וסלחתי עיר ווא' בוסתא... שפס נבמא נבמא לטורח... וסלחתי עיר ווא' בוסתא...

מהו לגיל הכבשה מן הארץ

למחר בה שבע מיד דוד... מי סבירא לן דלמחר ר' יונתן במסכתא... כותבת (דף טו) כל הולא למלמחא...

אמר ליה ר' יוסי טעם דעסק

ואימ' כפי' עמי הלחם... ויח' כפי' עמי הלחם... ויח' כפי' עמי הלחם... ויח' כפי' עמי הלחם...

רב יהודה

וגו יתיב רבינא וקאמר... ויח' כפי' עמי הלחם... ויח' כפי' עמי הלחם... ויח' כפי' עמי הלחם...

אמר ר' יוסי

הנהגת רבך... ויח' כפי' עמי הלחם... ויח' כפי' עמי הלחם... ויח' כפי' עמי הלחם...

אמר רשר זה אמרת מירוח... רמזין נפקין... רמזין נפקין... רמזין נפקין...

שדא מוזבן עתי ואפילו בשבת עתי ואפילו

במוקדא איש להכשיר את הרהר פשיטא מדו... דמיא כפרה כתיבא ביה קמיל עתי ואפילו... למא הלכתא אמר רב ששת לומר...

מהו לגיל הכבשה מן הארץ

למחר בה שבע מיד דוד... מי סבירא לן דלמחר ר' יונתן במסכתא... כותבת (דף טו) כל הולא למלמחא...

אמר ליה ר' יוסי טעם דעסק

ואימ' כפי' עמי הלחם... ויח' כפי' עמי הלחם... ויח' כפי' עמי הלחם... ויח' כפי' עמי הלחם...

רב יהודה

וגו יתיב רבינא וקאמר... ויח' כפי' עמי הלחם... ויח' כפי' עמי הלחם... ויח' כפי' עמי הלחם...

אמר ר' יוסי

הנהגת רבך... ויח' כפי' עמי הלחם... ויח' כפי' עמי הלחם... ויח' כפי' עמי הלחם...

ענתה ויסת' לוי יו; לא ב מייש' בלמס כ; לב נמי' עס בלמס כ; לר מיי' עס בלמס כ;

שדא מוזבן עתי ואפילו בשבת עתי ואפילו

במוקדא איש להכשיר את הרהר פשיטא מדו... דמיא כפרה כתיבא ביה קמיל עתי ואפילו... למא הלכתא אמר רב ששת לומר...

מהו לגיל הכבשה מן הארץ

למחר בה שבע מיד דוד... מי סבירא לן דלמחר ר' יונתן במסכתא... כותבת (דף טו) כל הולא למלמחא...

אמר ליה ר' יוסי טעם דעסק

ואימ' כפי' עמי הלחם... ויח' כפי' עמי הלחם... ויח' כפי' עמי הלחם... ויח' כפי' עמי הלחם...

רב יהודה

וגו יתיב רבינא וקאמר... ויח' כפי' עמי הלחם... ויח' כפי' עמי הלחם... ויח' כפי' עמי הלחם...

אמר ר' יוסי

הנהגת רבך... ויח' כפי' עמי הלחם... ויח' כפי' עמי הלחם... ויח' כפי' עמי הלחם...

תקנים

הוא ר' כוריאטא... ויח' כפי' עמי הלחם... ויח' כפי' עמי הלחם... ויח' כפי' עמי הלחם...

עין משפט

עין משפט

עין משפט

עין משפט

בא לו כהן גדול פרק שביעי יומא

מסורה
השנים

לא א מיי קי מ'ל
 כלי המקדש סלס
 א:
 לב ב מיי טי טל :
 א ג מיי פ'ל מלכות
 שביעית עשור סלס
 ד סלס לאון סו ועש
 זכ טויע' לח פית
 תירא טעף ב :
 ב ד מיי טי טלס
 א סמו וועש' טי
 פית תירא טעף :
 ג ה מיי טי טלס
 זכ טמ' טויע' ט
 פית תירא טעף :
 ד ו ה מיי טי טל
 סלס א סמו לאון
 ט טויע' ט פית
 פיר טעף א טויע' ט
 ה מיי טי טלס ג :
 זכ מיי פ'ל מלכות
 טויע' סלס ט :

שאל כפרד . היה לו לשאל הידר שאלו הכפרות לוי לשיך בצינו על הראוי לשאל ראשון : ופס פונדק לשני . כגון שהיה הכפר כתיב וכן שהיה להמין כגון האדרוף האשיגו דלקל : גירם כניא פונדק . כגון על יונה בן חמישי : שנפטר בפסח . כדון שאיש חזר : שפירין אפ דכריס . מפכתי את דכריסן : פשליטן אפ דכריסן . כדאמרן אין גזירתן חזרה : לא פשליטן . שאמרנו עליהן כתיב ימים הראשונים עלו אליו, ופלו : פס שאל צימו . ארירס וקומיס לא פירשו להם כשני ימים הראשונים עלו והללו : פולפונ . פירשו תורה אור נלח את להלח : פולפונ . פירשו להם כי מתח אהנו ביד : כולפוס . האצויות כולפוס כגון עין משמען למי' מלוי ה' מיהודה לומר עלה זכ וכל אחת חנה זה ממקומה עלה כולפוס ממקומה והוא מלפני : ופס לא ספס זרי . ככל הכתובים וחס לריד לה כגון והלא תלין מהיכן כהא : פסיי שאל דקון : כשפיה דוד כורח שפיר שאל דקון : כשפיה דוד כורח זכ ופס על ספס פולפונ : ותיאר ככדור שולס ופולפונ כדאריס ותומיס וכל ענה לו וכסתקל מן הכהונה שאלמר ועל אהיכר מוקטני דבטי כן המנדב כרוח הקודש אלמל לא כולפוס ולא מלפנסות סיו , דלס כן למה לי רוח הקודש : פיוטי פוס פסיי . כן כהני ארירס ותומיס הלך אפ כהן כפר היה ורלוי לגרות שכניה עליו האצויות כולפוס מלפנסות על ידו כשקאלין בו וואס לאו לא כולפוס ולא מלפנסות : פולפונ . דהא ביהושע משהני קרא : וכל בני ישראל פולפונ . מי שכל בני ישראל אתו נלחה למלחמה אחריו :

שלא ככדור והחזירו לו ככדור וכיון שידע ששאל שלא ככדור חזר ושאל ככדור שנאמר דהוסיור בעלי קעילה אותי ואת אנשי ביד שאלו יאמר ה' יסגורו ואם הוצרך הדבר לשנים מחזירין לו שנים שנאמר וישאל דוד בה לאמר האדרוף אחרי הגדוד הזה האשיגו יאמר ה' לו רדוף כי השג תשיג והצל תציל ואת על פי שגירת נביא יצרת אורים ותומים אינה חזרת שנאמר במשלמי האורים ואתם שמשלמיו את נקרא שמן אורים ותומים אורים שמאורין את דבריהן , תומים שמשלמיו את דבריהן ואתם בגבעת בנימין מפני מה לא השלימו : הם שלא בידו אם לנצח , אם להנצח , ובאחדונה שביעיתו הכבישו שנאמר : פנחס בן אלעזר בן אהרן עומד לפניו בימים ההם לאמר האוסף עוד לצאת למלחמה עם בני בנימין אחי אם אחרל ויאמר ה' עלו כי מחר אהנו בידך כיצד נעשית : רבי יוחנן אומר "כולמות ריש לקיש אומר מצטרפות ולא לא כתיב בהו צדי" אמר רב שמואל בר יצחק אברהם יצחק ויעקב כתיב שם ולא לא כתיב מ"ת אמר רב אחא בר יעקב שבטי ישראל יצחק ויעקב שם מתיבין ידל כהן שאינו

דכדור כרוח הקודש ושכינה שורה עליו ואין שואליו בו * שהרי שאל צדוק ועלה לו אביתר ולא עלתה לו שנאמר ויעל אביתר עד חום כד יתעם וגו' * ולפי שהיה כהן גדול היה כהן גדול ויהי' אביתר רבי אביתר קרא * ולפי אלו אעזר הכהן יעמד ושאל במשפט האורים וגו' : ופס לא מלך , וכל בני ישראל אתו : זה משוח מלחמה וכל העדה' וו סנהדרין :

מסורה
השנים

הדרן עלך בא לו

רבינו חננאל
 גשאל כהן: כדור שאין
 השאל מפני כדור
 הנשנית והשאל כהן
 האדרוף אחרי הגדוד
 הזה האשיגו והשאל
 אומר לו כה אביתר
 עלה והצלה : ואין
 שואל כהן אלא כדור
 שכתוב בהנה רק
 שפניה נשת וקלה לא
 ישמע וכן שאלין על
 ב' דברים כהני : ואם
 שאל אין מחזירין לו
 אלא הראשון בלבד
 שנאמר ויאמר דוד ה'
 אחי ישראל : שבע
 עבר וגו' : ואביתר
 דוד שאל שלא ככדור
 וכו' והנדרש חזר ושאל
 ככדור שנאמר ויאמר
 דוד היסגור בעלי
 קעילה אותי ואת אנשי
 ביד : ואם הוצרך הדבר
 לשנים מחזירין לו שנים
 שנאמר וישאל דוד
 בה לאמר האדרוף אחרי
 הגדוד הזה האשיגו
 יאמר ה' לו רדוף כי השג
 תשיג והצל תציל : ואת
 על פי שגירת נביא
 יצרת אורים ותומים
 אינה חזרת שנאמר
 במשלמי האורים : ואתם
 שמשלמיו את נקרא
 שמן אורים ותומים
 אורים שמאורין את
 דבריהן : ואתם בגבעת
 בנימין מפני מה לא
 השלימו : הם שלא בידו
 אם לנצח , אם להנצח ,
 ובאחדונה שביעיתו
 הכבישו שנאמר : פנחס
 בן אלעזר בן אהרן עומד
 לפניו בימים ההם לא
 אחרל ויאמר ה' עלו כי
 מחר אהנו בידך כיצד
 נעשית : רבי יוחנן
 אומר "כולמות ריש
 לקיש אומר מצטרפות
 ולא לא כתיב בהו צדי"
 אמר רב שמואל בר יצחק
 אברהם יצחק ויעקב כתיב
 שם ולא לא כתיב מ"ת
 אמר רב אחא בר יעקב
 שבטי ישראל יצחק ויעקב
 שם מתיבין ידל כהן
 שאינו דכדור כרוח
 הקודש ושכינה שורה
 עליו ואין שואליו בו *
 שהרי שאל צדוק ועלה
 לו אביתר ולא עלתה לו
 שנאמר ויעל אביתר עד
 חום כד יתעם וגו' *
 ולפי שהיה כהן גדול
 היה כהן גדול ויהי' אביתר
 רבי אביתר קרא * ולפי
 אלו אעזר הכהן יעמד
 ושאל במשפט האורים
 וגו' : ופס לא מלך ,
 וכל בני ישראל אתו :
 זה משוח מלחמה
 וכל העדה' וו סנהדרין :

יהוה שמואל בר יצחק אברהם יצחק ויעקב כתיב שם ולא לא כתיב מ"ת אמר רב אחא בר יעקב שבטי ישראל יצחק ויעקב שם מתיבין ידל כהן שאינו דכדור כרוח הקודש ושכינה שורה עליו ואין שואליו בו * שהרי שאל צדוק ועלה לו אביתר ולא עלתה לו שנאמר ויעל אביתר עד חום כד יתעם וגו' * ולפי שהיה כהן גדול היה כהן גדול ויהי' אביתר רבי אביתר קרא * ולפי אלו אעזר הכהן יעמד ושאל במשפט האורים וגו' : ופס לא מלך , וכל בני ישראל אתו : זה משוח מלחמה וכל העדה' וו סנהדרין :

יהוה שמואל בר יצחק אברהם יצחק ויעקב כתיב שם ולא לא כתיב מ"ת אמר רב אחא בר יעקב שבטי ישראל יצחק ויעקב שם מתיבין ידל כהן שאינו דכדור כרוח הקודש ושכינה שורה עליו ואין שואליו בו * שהרי שאל צדוק ועלה לו אביתר ולא עלתה לו שנאמר ויעל אביתר עד חום כד יתעם וגו' * ולפי שהיה כהן גדול היה כהן גדול ויהי' אביתר רבי אביתר קרא * ולפי אלו אעזר הכהן יעמד ושאל במשפט האורים וגו' : ופס לא מלך , וכל בני ישראל אתו : זה משוח מלחמה וכל העדה' וו סנהדרין :

יהוה שמואל בר יצחק אברהם יצחק ויעקב כתיב שם ולא לא כתיב מ"ת אמר רב אחא בר יעקב שבטי ישראל יצחק ויעקב שם מתיבין ידל כהן שאינו דכדור כרוח הקודש ושכינה שורה עליו ואין שואליו בו * שהרי שאל צדוק ועלה לו אביתר ולא עלתה לו שנאמר ויעל אביתר עד חום כד יתעם וגו' * ולפי שהיה כהן גדול היה כהן גדול ויהי' אביתר רבי אביתר קרא * ולפי אלו אעזר הכהן יעמד ושאל במשפט האורים וגו' : ופס לא מלך , וכל בני ישראל אתו : זה משוח מלחמה וכל העדה' וו סנהדרין :

יהוה שמואל בר יצחק אברהם יצחק ויעקב כתיב שם ולא לא כתיב מ"ת אמר רב אחא בר יעקב שבטי ישראל יצחק ויעקב שם מתיבין ידל כהן שאינו דכדור כרוח הקודש ושכינה שורה עליו ואין שואליו בו * שהרי שאל צדוק ועלה לו אביתר ולא עלתה לו שנאמר ויעל אביתר עד חום כד יתעם וגו' * ולפי שהיה כהן גדול היה כהן גדול ויהי' אביתר רבי אביתר קרא * ולפי אלו אעזר הכהן יעמד ושאל במשפט האורים וגו' : ופס לא מלך , וכל בני ישראל אתו : זה משוח מלחמה וכל העדה' וו סנהדרין :

יהוה שמואל בר יצחק אברהם יצחק ויעקב כתיב שם ולא לא כתיב מ"ת אמר רב אחא בר יעקב שבטי ישראל יצחק ויעקב שם מתיבין ידל כהן שאינו דכדור כרוח הקודש ושכינה שורה עליו ואין שואליו בו * שהרי שאל צדוק ועלה לו אביתר ולא עלתה לו שנאמר ויעל אביתר עד חום כד יתעם וגו' * ולפי שהיה כהן גדול היה כהן גדול ויהי' אביתר רבי אביתר קרא * ולפי אלו אעזר הכהן יעמד ושאל במשפט האורים וגו' : ופס לא מלך , וכל בני ישראל אתו : זה משוח מלחמה וכל העדה' וו סנהדרין :

יהוה שמואל בר יצחק אברהם יצחק ויעקב כתיב שם ולא לא כתיב מ"ת אמר רב אחא בר יעקב שבטי ישראל יצחק ויעקב שם מתיבין ידל כהן שאינו דכדור כרוח הקודש ושכינה שורה עליו ואין שואליו בו * שהרי שאל צדוק ועלה לו אביתר ולא עלתה לו שנאמר ויעל אביתר עד חום כד יתעם וגו' * ולפי שהיה כהן גדול היה כהן גדול ויהי' אביתר רבי אביתר קרא * ולפי אלו אעזר הכהן יעמד ושאל במשפט האורים וגו' : ופס לא מלך , וכל בני ישראל אתו : זה משוח מלחמה וכל העדה' וו סנהדרין :

יהוה שמואל בר יצחק אברהם יצחק ויעקב כתיב שם ולא לא כתיב מ"ת אמר רב אחא בר יעקב שבטי ישראל יצחק ויעקב שם מתיבין ידל כהן שאינו דכדור כרוח הקודש ושכינה שורה עליו ואין שואליו בו * שהרי שאל צדוק ועלה לו אביתר ולא עלתה לו שנאמר ויעל אביתר עד חום כד יתעם וגו' * ולפי שהיה כהן גדול היה כהן גדול ויהי' אביתר רבי אביתר קרא * ולפי אלו אעזר הכהן יעמד ושאל במשפט האורים וגו' : ופס לא מלך , וכל בני ישראל אתו : זה משוח מלחמה וכל העדה' וו סנהדרין :

יהוה שמואל בר יצחק אברהם יצחק ויעקב כתיב שם ולא לא כתיב מ"ת אמר רב אחא בר יעקב שבטי ישראל יצחק ויעקב שם מתיבין ידל כהן שאינו דכדור כרוח הקודש ושכינה שורה עליו ואין שואליו בו * שהרי שאל צדוק ועלה לו אביתר ולא עלתה לו שנאמר ויעל אביתר עד חום כד יתעם וגו' * ולפי שהיה כהן גדול היה כהן גדול ויהי' אביתר רבי אביתר קרא * ולפי אלו אעזר הכהן יעמד ושאל במשפט האורים וגו' : ופס לא מלך , וכל בני ישראל אתו : זה משוח מלחמה וכל העדה' וו סנהדרין :

יהוה שמואל בר יצחק אברהם יצחק ויעקב כתיב שם ולא לא כתיב מ"ת אמר רב אחא בר יעקב שבטי ישראל יצחק ויעקב שם מתיבין ידל כהן שאינו דכדור כרוח הקודש ושכינה שורה עליו ואין שואליו בו * שהרי שאל צדוק ועלה לו אביתר ולא עלתה לו שנאמר ויעל אביתר עד חום כד יתעם וגו' * ולפי שהיה כהן גדול היה כהן גדול ויהי' אביתר רבי אביתר קרא * ולפי אלו אעזר הכהן יעמד ושאל במשפט האורים וגו' : ופס לא מלך , וכל בני ישראל אתו : זה משוח מלחמה וכל העדה' וו סנהדרין :

מסורה השנים

מסורה השנים

מסורה השנים

מסורה השנים

יום הכפורים פרק שמיני יומא

עדה רבינו חננאל

עיניו נבטו - אוהב סכרות: כל העולם דומה עליו כמשכור. ממוין
לאחרים יזמוה לו היקר: ישימנה לחמרים. שמו יסלחוה ענה:
(ו) דלגה: פחד שדולג על הפסד שום דבר פן יבוטאו: יוכר עמו
לחיו: בכל דבר שהוא יכול להקיטו ולהפסידו הוא יורד: עריות.
לחטאיו להס כבודר "הנה" לשון תורה אור

שגם הוא עגול: שכלבין עונותיהן. מתוך שקי דולגים שמו לא
ירד מן למחר היו משעבדים לבס למקום: (ז) אם בן משעבד ובי: לפי
שלאחר (שמות טו) וימורו בעומר בין שליקט הרבה בין שליקט מעט
מולא עומר לנגוללת ואם מולא יתר צבית הראשון בדיוע שקן

השמיש כמו וידגו לרוכ' (בראשית מח):
ומתכה פיה: מתקחת פיה של מטה
כמו כאשר ימתה הללחת (מנבים ב)
(כ) כמו שמקנה את הקערה: דלגה

תשעה לראשון הוא ואם צבית
האחרון בדיוע שקן, (א' קל"ח) הוא:
הוא סרס עלי: ומדעתו כחוכמה:
ירד המן עליו: הלוא בחור המתנה

מר: במוכרת סוסה בפיק קמא (ד'
יח): לא פרעי בכו: לא היו פרושים
בעריות במלרים: הקך דלסרין.
אופן שהיו נחטות לבני נח כגון
הקך דלמריין בנסהרין (ד' מ')
ערוה שביד של שראל ממייתין עליה
כן נח מוזהר עליה וכן צב על

יורד וכתב יזלח העם ולקטו יזלחה
מחון למתנה משמע וכתיב שקו משמע
למקום רחוק כמו משוט בזרן (חיוב
א): לתם: משמע אפיו: עגות.
משמע קודם לפיה: תקשטי נשים:
בשמים שקן דוכות במחמה

קרא והוא עגול כרע נגד וכן
כמרגלים: ענדח: גרעין של
אליעזרי: שדומה לרע פסח

עינו בכבו (א) עריות כולן דומות עליו כבישור
וחד אמר כל הנותן עינו בכבוו כל העולם
כולו דומה עליו כבישור *דלגה בלב איש
ישחנה רבי אמי רבי אסי חד אמר ישחנה
מרעתו וחד אמר *ישחנה לאחרים ונחש
עפר לחמו ר' אמי רבי אסי חד אמר אפילו
אוכל כל מערני עולם מועם ברום מעם עפר
וחד אמר אפילו אוכל כל מערני עולם אין
דעתו מיושבת עליו עד שיאכל עפר תניא
אמר רבי יוסי בוא וראה שלא כמדת הקביה
מדת בשר ודם - מדת בשר ודם מקניט את
חבירו יורד עמו לחייו אבל הקביה אינו כן
בלל את הנחש: עולה לנגמונותיו עמו יורד
למטה. מוונותיו עמו. בלל את כנען אוכל
מה שרבו אוכל ושותה מה שרבו שותה
בלל את האשה הכל רצין ארריה בלל את
הארמה הכל גוונין הימנה וכברנו את הדנה

תוספות ישנים
עולה לגו מוטותיו ממו.
ז' חזר בזכרונה רבה
שאינו אוכל עד שגניע
למקום של קרקע בחולה
לחלו: או היו בן ט'
לראשון בן ויעורו לא
גורו שריות למחון
שכח משמאסו כחנה
כי לא הורכו עדיין
שאנו נרק:

מטה וכו':
[פסדריין ק']
[פי' ביי
שבתו עליו
המחיים מיוק
עדי שט ו']

אמר רבי יוסי בוא וראה שלא כמדת הקביה
מדת בשר ודם - מדת בשר ודם מקניט את
חבירו יורד עמו לחייו אבל הקביה אינו כן
בלל את הנחש: עולה לנגמונותיו עמו יורד
למטה. מוונותיו עמו. בלל את כנען אוכל
מה שרבו אוכל ושותה מה שרבו שותה
בלל את האשה הכל רצין ארריה בלל את
הארמה הכל גוונין הימנה וכברנו את הדנה

הנהגות הבי"ח
(א) נבוא שית כבוט כל
ספרות כולן חזות:
(ב) שם חזן משה ד'ט'
לוקר משקט וכן לקח:
(ג) שם חזר לבי משה
דינו לוקר משקט ומזר
(ד) שם מולא סומרה וכו'
שאר סרס עליה חל"ק
וכי ס"א חס מולא
עומה כניה בעל ברית
שאר סרס עליה מולא
עומה כניה לניה בדיוע
שאר סרס עליה מני:
(ו) שם חזר סומרה מני:
ומרגלות טס כתיב שאמר
וכשיאליס סיכו: (ז) שם
קתס (ח) שם חזר חזר
ז' אכח אל חקלה לנד
אלה שד מה שד ז'
מתקין לכות גוניה ח"ק
במון מתקין לכות עמוס
ז' אכח דלמני לנד ז' דד
מח דד ז' חטק מועס
כה וכו' מולאין כו כסה
עמוסי וילחן משה כחה
כו' כלי ועל חנה לכה
גוונין ז' כ' נהא דמ"ל
לתמולא חל דמיק חס
סכר כסתסכת שדור"ל
שם מתסכטן ספרים
לחיים עמוס כוס
עמוס רוחו כו' (לא)
תלכין עליון לחדר
פי' חל חף חסדים שם
תקוס כרובים כמקוס
ז' נמי ק"י שס מתסכטין
לכס גוונין כו':
(א) רש"י ר"ה ז' חס ז'
(ב) ר"ה חס בן חס:
כו' ואם מולא סומר
כניה לראש כו' בדיוע
שן שנטע לחרון ס'א
הכ"ד וחס"ד שחנין:
וכו' למקוס כס"ד וחזר
כן כס"ד כול סרס
עלי וכוונתו כסתס
ס"ד וחז"ל כס"ד ס'א
סרס עלי וכו':

דאמר רבי יוסי רבי יוחנן רבי אבהו רבי אבהו רבי אבהו
רבי יוסי רבי יוחנן רבי אבהו רבי אבהו רבי אבהו
רבי יוסי רבי יוחנן רבי אבהו רבי אבהו רבי אבהו
רבי יוסי רבי יוחנן רבי אבהו רבי אבהו רבי אבהו
רבי יוסי רבי יוחנן רבי אבהו רבי אבהו רבי אבהו
רבי יוסי רבי יוחנן רבי אבהו רבי אבהו רבי אבהו

משה כו
מטה ז'
סר ספרים ז'
במדינה ז'
שנת ק'
גומדך ז'
שמות טו
ז' הרחא
ג'ל תנו רבנן
כ"א בע"מ
*תלפתת ס'
כסלה

משה כו
מטה ז'
סר ספרים ז'
במדינה ז'
שנת ק'
גומדך ז'
שמות טו
ז' הרחא
ג'ל תנו רבנן
כ"א בע"מ
*תלפתת ס'
כסלה

דאמר רבי יוסי רבי יוחנן רבי אבהו רבי אבהו רבי אבהו
רבי יוסי רבי יוחנן רבי אבהו רבי אבהו רבי אבהו
רבי יוסי רבי יוחנן רבי אבהו רבי אבהו רבי אבהו
רבי יוסי רבי יוחנן רבי אבהו רבי אבהו רבי אבהו
רבי יוסי רבי יוחנן רבי אבהו רבי אבהו רבי אבהו
רבי יוסי רבי יוחנן רבי אבהו רבי אבהו רבי אבהו

תשעה לראשון הוא ואם צבית
האחרון בדיוע שקן, (א' קל"ח) הוא:
הוא סרס עלי: ומדעתו כחוכמה:
ירד המן עליו: הלוא בחור המתנה
יורד וכתב יזלח העם ולקטו יזלחה
מחון למתנה משמע וכתיב שקו משמע
למקום רחוק כמו משוט בזרן (חיוב
א): לתם: משמע אפיו: עגות.
משמע קודם לפיה: תקשטי נשים:
בשמים שקן דוכות במחמה
לבעליהן: זיקי קרובים: חבלין
לחשיל ערס ומצוס: שידדו לבן
לחכים עונות. הציורו נדה מהה
שמולאין בבקר בבקר כשזולאין
ללקוט חס האון שלאחר וילקוט חסו
בבקר בבקר: נשיחים ממש: עגנים
היו: עד זה מיטק מולא כו כל
מיני עממים: שהסס חוללת:
חס

הנהגות הבי"ח
(א) נבוא שית כבוט כל
ספרות כולן חזות:
(ב) שם חזן משה ד'ט'
לוקר משקט וכן לקח:
(ג) שם חזר לבי משה
דינו לוקר משקט ומזר
(ד) שם מולא סומרה וכו'
שאר סרס עליה חל"ק
וכי ס"א חס מולא
עומה כניה בעל ברית
שאר סרס עליה מולא
עומה כניה לניה בדיוע
שאר סרס עליה מני:
(ו) שם חזר סומרה מני:
ומרגלות טס כתיב שאמר
וכשיאליס סיכו: (ז) שם
קתס (ח) שם חזר חזר
ז' אכח אל חקלה לנד
אלה שד מה שד ז'
מתקין לכות גוניה ח"ק
במון מתקין לכות עמוס
ז' אכח דלמני לנד ז' דד
מח דד ז' חטק מועס
כה וכו' מולאין כו כסה
עמוסי וילחן משה כחה
כו' כלי ועל חנה לכה
גוונין ז' כ' נהא דמ"ל
לתמולא חל דמיק חס
סכר כסתסכת שדור"ל
שם מתסכטן ספרים
לחיים עמוס כוס
עמוס רוחו כו' (לא)
תלכין עליון לחדר
פי' חל חף חסדים שם
תקוס כרובים כמקוס
ז' נמי ק"י שס מתסכטין
לכס גוונין כו':
(א) רש"י ר"ה ז' חס ז'
(ב) ר"ה חס בן חס:
כו' ואם מולא סומר
כניה לראש כו' בדיוע
שן שנטע לחרון ס'א
הכ"ד וחס"ד שחנין:
וכו' למקוס כס"ד וחזר
כן כס"ד כול סרס
עלי וכוונתו כסתס
ס"ד וחז"ל כס"ד ס'א
סרס עלי וכו':

משה כו
מטה ז'
סר ספרים ז'
במדינה ז'
שנת ק'
גומדך ז'
שמות טו
ז' הרחא
ג'ל תנו רבנן
כ"א בע"מ
*תלפתת ס'
כסלה

לחם

לחם

יא א מוי' פ'א מלכות
מחוקק ט' ד' וט'
ע קייד' סמון ט'

לחם ששאלו כהונן - שאף אפשר להיות בלא לחם: כיסוף לחם כהונן - בזבוקר שיש שהוא להכנין: בבשר שאלו עלו כהונן - מוקד כרס מלאה שהרי מקרה רב היה לחם: (א) שאלו כהונן - ירד לחם עם חשיכה שעה שאינה ראויה לתקן אותה עד שעה הסעודה: כענין ימחא - כואר החבוקה: וקבע ללם זמן סעודה - צדק ובערב: שער להם דבר שטעון שמיטה - ומלמד שהאלו דבר שטעון שמיטה היה: וזכרת כאשר לויסוף - ולא מליתו בחורה לוייו הזכירה הדרך מלאן אלה למד שמוסדו לו הלכות שמיטה על פה: משמיעין - האלו היה עשוי לפניך על הדרך משמיעין לטידודם כלענין לחם יפה לבחורים וזמן לוקנים ודבק לחטוטקות כחיוב שזמן קטעם נגד השמן ואין זה לשון שזמן אלא לשון שזמן לפיכך טעמו נקוד למעלה וזמ' שלו נקוד פתח קפן ולפי שהוא סוף פסוק הנספך הדין לינדק צמין גדול: בסופנים - קוליס כלשון ארמי: ומקובץ לה בסעודה - קד מנהגם (ס) (ללו) ספודיהם בתעור: ועמם - מרוב שזמן הוא נתפס וענשה עב:

(נעני עי')

לחם ששאלו כהונן ניתן להם כהונן מלאן למדה תורה דרך ארץ שלא יאכל אדם בשר אלא בלילה והאמר אביי *האי מאן דאית ליה מעודתה לא לאכלי אלא ביממא? כענין יממא קא אמרין אמר רב אחא בר יעקב בתראה הוי ישראל דזמין כתרנגולים שמנקרין באשפה עד שבא משה וקבע להם זמן סעודה. הברשך עודנו בין שיניהם" וכתיב "ועד חדש ימים" הא כיצד: בינונים לאחור מתו, רשעים מוצמערין והולכין עד חדש ימים וישמרו" אמר ריש לקיש אל תקרי וישמרו אלא וישמרו" מלמד שנתייבו שונאיהן של ישראל שחיהו. "שמרו" תנא משמיה דרבי יהושע בן קרחה אל תקרי שמרו אלא שמרו מלמד שירד להם לישמרו אף על המן דבר שמעון שחיהו אמר

המדרש נקראה עולה מן הארץ לקראת החמה כדרכו היה נראה על פני המדבר (א) דק מחספס למדתו שהיה העול מכהה את המן עד שעה שהעול עולה לקראת החמה וכתיב ירד עליו אלמא על מלמטה: וקפסא - אשקרין כלענין: נימם על פימם בוד - מהמדבר מחספס טרריקין: נבלע בתורהם - אינו יולג מן המעים: לאחור שפסמו - שנתלוצטו על כך שאלמנו כלחם הקטלול (נמדבר כח) על לפניהם ולא לזרעיהם - שאין יודעים לחיהו לז עניים הולכים: אלא לאחוריהם - יודעים הם שלא יחזרו לאחוריהן ואחזן שלפנים לריבין לאלה לטוף המחמה מאחור: זה

תפלים עם
זמין ימים
תולין כח טפ:
דברים י'
שמות ט'
א

קדושין לה
כ"ג טב

מחקוק ג
ב"ג הייני
דבארי איניש
רביא וכו'

ספלים עם

דברים פ

שם כב
נעני נכנס
(כח)

ממוכנ לג
פייזונין טב:
תמדרי יל

רב ובי מבאן אהה למד והלא כבר נאמר יימטר עליהם כעפר שאר וכחול (*הים) עוף כנף *ותניא ר' יריבי אמר *וכחת כאשר צויתין" מלמד שנצטוו משה על הושט ועל הקנה על רוב אחד בעוף ועל רוב שנים בבחמה אלא מה תלמוד למד שמרו מלמד שירד להם משמיעין משמיעין: כתיב "לחם" וכתיב "שמך וכתוב" דבש אמר רבי יוסי ברבי חנינא לנערים לחם לוקנים שמן לחטונקות דבש. כתוב שליו וקרינן שליו אמר רבי חנינא צדיקים אוכלין אותו בשלוח רשעים אוכלין אותו ודומה להן כסליון. א"ד חנן בר רבא ד' מיני שליו הן ואלו הן: ישיבילי וקיבלי *ופסינו ושילוי מעליא דכולהו - שכלי. גיעיא דכולהו - שליו והוי כציפורתא (ג) ומוחבינין לה בתנורא ותפח והיה מלי תנורא ומסקינן ליה אתליסר ריפי. ואחרונה אינה נאכלת אלא ע"י הערבות. רב יהודה משתבח ליה בי דני, רב חסדא משתבח ליה כי ציב, רבא מייתי ליה אריסיה כל יומא (ד) יוכא חד לא אייתי. אמר מאי האי? מליק לאינרא שמעיה לינוקא דקאמר *שמעתי וחרנו בנימי" אמר שמע מניה נח נפשיה דרב חסדא *וכנפיד רבה אביא תלמודא כתיב *וזה ער שכתב המל' וכתיב (ו) וברדת המל' אמר רבי יוסי ברבי חנינא מל מלמטה ומל מלמטה ודומה כמו שמונת בקופסא, דק מחוספס" אמר ר"ל ידר ש"מורה על פיסת הירד רבי יוחנן אמר דבר שנבלע במאחיים וארבעים ושמונה אברים, מתוספס *פובה היי: אמר רב נחמן בר יצחק *מחספס כתיב חנו רבנן *לחם אבירום אבל איש' לחם שמולאכי השרת אוכלין אותו דברי ר' יעקב וכשנאמר דברים לפני רבי ישמעאל אמר להם צאו ואמרו לו לעקיבא: עקיבא מעית וכי מלאכי השרת אוכלין לחם והלא כבר נאמר *לחם לא אוכלתי ומום לא שתיתי אלא מה אני מקיים אבירום? לחם שנבלע במאחיים וארבעים ושמונה אברים, אלא מה אני מקיים *ויהי תהיה לך על אוניך. (*ויצאת שמה חוץ) דברים שחגרי אומות העולם מוכרין אותן להם ר"א בן פרטא אומר אף דברים שחגרי אומות העולם מוכרין להן מן מפינן אלא מה אני מקיים *ויהי תהיה לך על אוניך" לאוד שטררו, אמר הקב"ה: איני אמרתי יהיו כמלאכי השרת עכשיו אני משחית אותם שלש פרסאות דכתיב *ויהיו על הירדן מבית הישימות עד אבל השימים" ואמר רבה בר בר חנה *לירידי חוי לי הווא אחרא והויא תלתא פריס' וחנא בשנפנין אין נפנין לא לפנייה ולא לצדדיהן אלא לאחוריהן" ועתה נפשנו יבשה אין כל אמרו עתיד מן זה (ג) שתיפח במעיהם, כלום יש יתוד אשה שמכנים ואינו מוציא (א) (כשנאמרו דברים לפני ר' ישמעאל אמר להם אל תקרי אבירום אלא אבירים) דבר שנבלע במאחיים וארבעים ושמונה אבירים אלא מה אני מקיים *ויהי תהיה לך על אוניך דברים שבאים להם ממדינת הים) דבר אחר לחם אבירום אבל איש' (ס) שמות פו (ס) ממוכנ יל (*כ) (נקלה הוא קודם ויחד ונעני' ונילקוט ליתא)

לחם ששאלו כהונן ניתן להם כהונן מלאן למדה תורה דרך ארץ שלא יאכל אדם בשר אלא בלילה והאמר אביי *האי מאן דאית ליה מעודתה לא לאכלי אלא ביממא? כענין יממא קא אמרין אמר רב אחא בר יעקב בתראה הוי ישראל דזמין כתרנגולים שמנקרין באשפה עד שבא משה וקבע להם זמן סעודה. הברשך עודנו בין שיניהם" וכתיב "ועד חדש ימים" הא כיצד: בינונים לאחור מתו, רשעים מוצמערין והולכין עד חדש ימים וישמרו" אמר ריש לקיש אל תקרי וישמרו אלא וישמרו" מלמד שנתייבו שונאיהן של ישראל שחיהו. "שמרו" תנא משמיה דרבי יהושע בן קרחה אל תקרי שמרו אלא שמרו מלמד שירד להם לישמרו אף על המן דבר שמעון שחיהו אמר

רב ובי מבאן אהה למד והלא כבר נאמר יימטר עליהם כעפר שאר וכחול (*הים) עוף כנף *ותניא ר' יריבי אמר *וכחת כאשר צויתין" מלמד שנצטוו משה על הושט ועל הקנה על רוב אחד בעוף ועל רוב שנים בבחמה אלא מה תלמוד למד שמרו מלמד שירד להם משמיעין משמיעין: כתיב "לחם" וכתיב "שמך וכתוב" דבש אמר רבי יוסי ברבי חנינא לנערים לחם לוקנים שמן לחטונקות דבש. כתוב שליו וקרינן שליו אמר רבי חנינא צדיקים אוכלין אותו בשלוח רשעים אוכלין אותו ודומה להן כסליון. א"ד חנן בר רבא ד' מיני שליו הן ואלו הן: ישיבילי וקיבלי *ופסינו ושילוי מעליא דכולהו - שכלי. גיעיא דכולהו - שליו והוי כציפורתא (ג) ומוחבינין לה בתנורא ותפח והיה מלי תנורא ומסקינן ליה אתליסר ריפי. ואחרונה אינה נאכלת אלא ע"י הערבות. רב יהודה משתבח ליה בי דני, רב חסדא משתבח ליה כי ציב, רבא מייתי ליה אריסיה כל יומא (ד) יוכא חד לא אייתי. אמר מאי האי? מליק לאינרא שמעיה לינוקא דקאמר *שמעתי וחרנו בנימי" אמר שמע מניה נח נפשיה דרב חסדא *וכנפיד רבה אביא תלמודא כתיב *וזה ער שכתב המל' וכתיב (ו) וברדת המל' אמר רבי יוסי ברבי חנינא מל מלמטה ומל מלמטה ודומה כמו שמונת בקופסא, דק מחוספס" אמר ר"ל ידר ש"מורה על פיסת הירד רבי יוחנן אמר דבר שנבלע במאחיים וארבעים ושמונה אברים, מתוספס *פובה היי: אמר רב נחמן בר יצחק *מחספס כתיב חנו רבנן *לחם אבירום אבל איש' לחם שמולאכי השרת אוכלין אותו דברי ר' יעקב וכשנאמר דברים לפני רבי ישמעאל אמר להם צאו ואמרו לו לעקיבא: עקיבא מעית וכי מלאכי השרת אוכלין לחם והלא כבר נאמר *לחם לא אוכלתי ומום לא שתיתי אלא מה אני מקיים אבירום? לחם שנבלע במאחיים וארבעים ושמונה אברים, אלא מה אני מקיים *ויהי תהיה לך על אוניך. (*ויצאת שמה חוץ) דברים שחגרי אומות העולם מוכרין אותן להם ר"א בן פרטא אומר אף דברים שחגרי אומות העולם מוכרין להן מן מפינן אלא מה אני מקיים *ויהי תהיה לך על אוניך" לאוד שטררו, אמר הקב"ה: איני אמרתי יהיו כמלאכי השרת עכשיו אני משחית אותם שלש פרסאות דכתיב *ויהיו על הירדן מבית הישימות עד אבל השימים" ואמר רבה בר בר חנה *לירידי חוי לי הווא אחרא והויא תלתא פריס' וחנא בשנפנין אין נפנין לא לפנייה ולא לצדדיהן אלא לאחוריהן" ועתה נפשנו יבשה אין כל אמרו עתיד מן זה (ג) שתיפח במעיהם, כלום יש יתוד אשה שמכנים ואינו מוציא (א) (כשנאמרו דברים לפני ר' ישמעאל אמר להם אל תקרי אבירום אלא אבירים) דבר שנבלע במאחיים וארבעים ושמונה אבירים אלא מה אני מקיים *ויהי תהיה לך על אוניך דברים שבאים להם ממדינת הים) דבר אחר לחם אבירום אבל איש' (ס) שמות פו (ס) ממוכנ יל (*כ) (נקלה הוא קודם ויחד ונעני' ונילקוט ליתא)

לחם ששאלו כהונן ניתן להם כהונן מלאן למדה תורה דרך ארץ שלא יאכל אדם בשר אלא בלילה והאמר אביי *האי מאן דאית ליה מעודתה לא לאכלי אלא ביממא? כענין יממא קא אמרין אמר רב אחא בר יעקב בתראה הוי ישראל דזמין כתרנגולים שמנקרין באשפה עד שבא משה וקבע להם זמן סעודה. הברשך עודנו בין שיניהם" וכתיב "ועד חדש ימים" הא כיצד: בינונים לאחור מתו, רשעים מוצמערין והולכין עד חדש ימים וישמרו" אמר ריש לקיש אל תקרי וישמרו אלא וישמרו" מלמד שנתייבו שונאיהן של ישראל שחיהו. "שמרו" תנא משמיה דרבי יהושע בן קרחה אל תקרי שמרו אלא שמרו מלמד שירד להם לישמרו אף על המן דבר שמעון שחיהו אמר

הנהרות הגב'ה
(א) נפרא (וכשנאמרו כ' עז מדריגת הים) תלמי:
(א) שם תלמי עמדי מן זה שפיטח במעיהם והיכנס כלום יש יתוד לחם: (ו) רש"י ד"ס כשר כו' היה להם הס' ורח"ל הס' יתן להם שלל סכונן: (ז) ד"ה ומוסבין ט' מנכנס לחם שפודיס: (ז) ד"ה כתיב בו' נראה על פני המדבר כהן דק: גליון הששים גב' מחספס כמיב - כעין זה נעיל לה פ"ב ונכנולו פו פ"ב שנת כח פ"ב סוכס פ' יממות פ"ב טריזין ד פ"א:

חוספות השנים
מליקא ותימן רבי וכו' קאמר בהם דכע' כדי למכור בלמנו ולעולם לא חיסבטו מידי מוחל ככיריתא אכל והוי מוכח מבכיתא לחתה שסוכר בני דיש שמיעט לעוף מן הסוכר ועוד תימן דשחל היה סוכר דלא קהיל כסן מליקס כמו תפלת סופך הנא על הספק דמסק סתם מקדח דלחיה נאכלת - מיר: אף דברים שחגרי אומות העולם מוכרין להן מן מפינן כו' - ולין ליה להאי מנא סא דלמתיק לעיל דרים מלינתין (דף ד) ויבכטו טעג שמי ימיס כדי למקח כלתא ושמיס בנדן מעין לשמו כלתא שדתי כי לא טי (א) זיל ומוחלל הסוקר לתי' דבדן וימן כו'.

הנהרות הגב'ה
(א) נפרא (וכשנאמרו כ' עז מדריגת הים) תלמי:
(א) שם תלמי עמדי מן זה שפיטח במעיהם והיכנס כלום יש יתוד לחם: (ו) רש"י ד"ס כשר כו' היה להם הס' ורח"ל הס' יתן להם שלל סכונן: (ז) ד"ה ומוסבין ט' מנכנס לחם שפודיס: (ז) ד"ה כתיב בו' נראה על פני המדבר כהן דק: גליון הששים גב' מחספס כמיב - כעין זה נעיל לה פ"ב ונכנולו פו פ"ב שנת כח פ"ב סוכס פ' יממות פ"ב טריזין ד פ"א:

זה יהושע. שגילה עם משה עד תחומי ההר שנאמר (שמות כד) ויפק משה ויהי אקט מעשרו ועל משה אל הר (1) כינו והמוקן לו יהאק עם כל מ' יום שנאמר וישמע יהושע את קול העם ברעה למדת שלח היה עממה ושם היה יורד לו מן כנגד כל ישראל: עד מתי אמה מנבב דברים ומביא עלינו. תורה אור

יום הכפורים פרק שמיני יומא

עין משפט נר מצוה

הני חמשה עטיין כנגד דה"ס דחמשה אוין ובסמך פריך סתמא דה"ס ואן שיחא חק וי"ל דהא דקדמא הלא הני ה' עטיין כנגד מי לוא סתמא דה"ס? חסדא הלא הכל ובי האו גוונא חיבא

זה יהושע שירד לו מן כנגד כל ישראל כחיבי
הבא איש וכתיב החם קח לך את יהושע בן נון איש אשר רוח בו ואימא משה דכתיב והאיש משה ענו מאד דנין איש מאיש ואין דנין איש בהאיש השאלו תלמודיו את רבי שמעון בן יוחנן מפייה מה לא ירד להם לישראל מן פעם אחת בשנה? אמר להם אמשול לכם משל למה הדבר דומה למלך בשר ודם שיש לו בן אחד פסק לו מוונותיו פעם אחת בשנה ולא היה מקביל פני אביו אלא פעם אחת בשנה עמד ופסק מוונותיו בכל יום והיה מקביל פני אביו כל יום, אף ישראל מי שיש לו ארבעה וחמשה בנים היה הוא ואומר שמא לא ירד מן למחר ונמצאו כולן מתים ברעב, נמצאו כולם מכוונים את לבם לאביהן שששמים, דבר אחד ששהו אוכלין אותו כשהוא רם דבר אחד מפני משאוי הדרך.

דריש פרק אלו מליאות (כ"ג דף ט"א.) [ע"ס] דמיבעיא ליה וכמה ח"י יחאק קב בלרכע אמות ובחר הכי פריך. ח"י דרך נפילה אפילו טובא כמי טו' וח"י מזי קמיבעיא ליה מעיקרא וכמה לימא דרך נפילה ואפילו טובא אלא רבי יחאק הוא דקאמר וכמה וכמה יש לפרש בפרק לא יחסור (כ"ג דף ט"א) גבי וכמה [ח"י יבוא] כמלא רחב חנון:

ובעשור לך בעשור שבת שבחון ושבת שבחון והיתה לכם? כן היא הגימטרא ברוז ספרים ודבר סימא היא מאד דלא מיימי להו כסדר שסס כדאיס בחרה אלא לגמרי מלמטה למעלה קא מיימי להו ובעשור בפרשת פינחס ויך בעשור שבת שבחון: בפרשת חמור אל הכהנים ושבת שבחון והיתה לכם בחתרי מות אלא שזיהא לכס כתיב ברישא וי'ל דלחי מיימי ובעשור ברישא משום דמיימי נפקא לן לעיל (דף ע"ד) פיורשו דעיוני כדאמר לעיל יכול יגב כחמה וכלנה וילטער ח"ל כל מלכה לא תעשו והיינו הוא קרא דבעשור דכתיב ביה ועמיסם את נפשוסיכס כל מלכה לא תעשו ויכין דכתיב לבסוף קא מיימי לכולא מלמטה למעלה ויש ספרים שגורסין שבת שבחון לך בעשור ובעשור והיתה לכם ועל אוקה ירסא אן ארס יכול ליקן טעם:

דני חמשה הו ואלן שיחא חק. חמשה לי דבקראי נמי כתיבי שיחא חק בחתרי מות ושלס בחמור אל הכהנים וחד בפנינאם וי'ל דני כל הגפס אשר לא חסונה לא קא חסיב דלא קחסיב אלא ליוויין העטו ועינינאם אבל האו דלא ליווי הוא לא קא חסיב:

עליתם מן האהל ורגו שקימו נתן לכן (1) ככות ארבות יש בולח? ארבע ארבעה הרי בא שבתה ונמצא מן שירד להם לישראל גבוה ששית אחת חתיא חסיב

חזין לך: חמש עשרה אמה מלמעלה. אל תאמר מלמעלה לארץ ואל פירש בהר או בזקנה וכי חמש עשרה בהר וכו': חציבה הני פניג. הירח עלתה לארצי הדרים אלא על כרתיך מלמעלה לקרא-מן? (השמיים) הוא הכי קאמר על ידי גמיסם גברו מ"ז אמה ומן ההאוס יאלו חתלה למלכות הקבוקה והשקלטה עד שהשו לארצי הדרים: מרובה. רבה על הכרתה, מדה טובה מרובה על הרעה חמש ממות בה שבתה טובה נאמר (שם ל') וילך חקד לארפיס ובמה שרעטת הוא אומר "על פקדים ועל רבעים" אף כאלן מדה טובה על ירידת המן רכבה על ירידה המבול: במדת שרעטת הוא אומר ולרובות השמים: לא ירד מבול אלא דרך שתי ארבות: ובמה טובה הוא אומר דלתי שמים פתח. ותנא כמה ארבות יש בלוקך דלת ארבע, הרי ל' דלמות ח' ארבות, ואחרי ששתי ארבות ארבעו בשמים גובה מ"ז אמה ח' ארבות ארבעו מן שמים אמות שהי אמר מדה טובה מרובה על כל שרעטת וכו"ש שתינה מחושבת הימנה: אף ל' דמתי. ארזי. אלוטור התודעתי קאי: פתיחה פתיחה נכח. מה פתיחה האמורה בלרבות המבול מ"ז ל' ארבות אף פתיחה האמורה בללותו קאן מ"ז אמה לל כל ב' ארבות: ובעשור. דחומש הפקודים ויך בעשור דעור או כגז שבת שבחון וגו' בכולה כתיב טעט וענינא: חניבון. מין מהלכ שטוסין צו יין וכמה מקומות שנינו בחוספ' בניגרון ואכסגרון שטוסין צו יין זמן מילא שפולקא. מים ששלקן בנה חרדין: דכולה שלקן. של שער מיי יקד: מיי דמשכר. ואין שכרות דך חכילה: קעילית. טס מקוס:

ג"ה סהריס
— 000 —
הגדוה
היח
(א) ב"ש ועור
(ב) יבנה כיסוי
(ג) שם ב"ש
(ד) שם ב"ש
(ה) שם ב"ש
(ו) שם ב"ש
(ז) שם ב"ש
(ח) שם ב"ש
(ט) שם ב"ש
(י) שם ב"ש
(יא) שם ב"ש
(יב) שם ב"ש
(יג) שם ב"ש
(יד) שם ב"ש
(טו) שם ב"ש
(טז) שם ב"ש
(יז) שם ב"ש
(יח) שם ב"ש
(יט) שם ב"ש
(כ) שם ב"ש
(כ"א) שם ב"ש
(כ"ב) שם ב"ש
(כ"ג) שם ב"ש
(כ"ד) שם ב"ש
(כ"ה) שם ב"ש
(כ"ו) שם ב"ש
(כ"ז) שם ב"ש
(כ"ח) שם ב"ש
(כ"ט) שם ב"ש
(ל) שם ב"ש

[ק"ש ק"ס כג

[מ"ט מ"ס חוספ

בן יהודה אומר מן שירד להם לישראל היה מתגבר ועולה עד שרואין אותו כל מלכי מורח ומערב שנאמר תעורר לפני שלח נגד צוררי [א"נ] בוס רות] אומר אביי שיש מלא דרור לעלמא דאתי מתחון ועלשין וחד

לוגא מחזיק שנא' כ"ס רות רותיה כ"ג ירויה כ"ג ירויה הכי הוא לא דמאי דהס כ"א ריעין יומין דהא חדא שעחא, החם לכו"ע הכא לישראל לחודיה ונפיש להו מפי (1) אלעזר המודעי פתיחה פתיחה גמראסור באבילה: הני במשה עטיין כנגד מי? אמר רב חסדא כנגד ה' עטיין שבתורה ובעשור ויך בעשור שבת שבחון ושבת שבחון שבתה

והיתה להם, הני חמש הוא ואנן שיחא חק? שתייה בכלל אבילה היא דאמר ריש לקיש מנין? לשתייה שהיא בכלל אבילה ענינא ואבילות לפני ה' אלהיו מעשר דנגך חסישך ויצחק חידוש חמרא הוא וקרי ליה ואבילות ממאי דריבא דאבילה על ידי אניגרון דאמר רבא בר שמאל? אניגרון מיא דסילקא אכסניגרון מיא דכולהו שלק אלא אמר רב אחא בר יעקב דתא אינתתה הכסף בכל אשר תאוה נפשך בבקר ובצאן בין דכשכר שכר (2) שתייה היא וקרייה רחמנא ואבילות ממאי דריבא דאבילה על ידי אניגרון? שכר כתב מ"ד דמשכר, וירבא דבילה קעילית *רתניא? אבל דבילה קעילית וחתה דבש וחלב ונכנס למקיש חייב

סנהדרין
[מ"ט מ"ס חוספ
[מ"ט מ"ס חוספ
[מ"ט מ"ס חוספ

מ"ז ד. [בנועות ע"ג

רבינו הנאל

על כל ארובה. את פתיחה דכא ו' אמת וסחצה על כל ארובה. תניא איסי בר יודיה אטרי מן שתייה יורד לישראל היה מתגבר ועולה עד שרואין אותו כל מלכי מורח ומערב. שנאמר תעורר לפני שלח נגד צוררי וכו' ויך אביי פתח דמיא רבא חסין היה מתגבר ועולה בחשבוני תעורר כתיב שיראו אותו וכל כמא דרור לעלמא דתי. שיראו בחשבוני ריה ר'א ל' ל' וירבא אסור באבילה ובשתייה ובחייבה ובסיכא ובגנילה חסרול ובתבשילי חסמא: א"נ קיימא אבילה ושתייה היא ד' חני ד' הא חסמא נבנג עטיין שבתורה ח' ח' בעשור וחד ובעשור ד' א"ך בעשור ד' שבת שבחון ד' שבת שבחון כל גפס כתיב עני חמשה כנגד חמשה ואיסיקא דשתייה בכלל אבילה היא שגאמר כל גפס כתיב לא תאכל דם. ותיב סוכיכוי ותרחה ותרחה בכל אשר תאוה נפשך בבקר ובצאן ובין כלל המתומרם מכל בנימלואת שנאלו כלן.

מ"ז ד. [בנועות ע"ג
סנהדרין: כתיבות מס']

ישנים

בשנת חמשה פניי שירד מכוונים לכס לארבות שששים בכל יום. שפי שתייה לו כמא בניי היה וירא פתח או לא ירד מן לשתייה אני וכו' חסרי ברע. ונמצא חסרי מכין לבו לשמים. ר'א פתח מיורי הירי. ובמכל כתיב וארבות השמים נפתחו. וכתיב חסד עשרה אמה ממלמט נבדח חסד גמרי ארבע ארבות שיעור הולת. דגמא כמה ארבות יש ברלת ארבע וכתיב כסין ורלתי שמים פתח ויספר ליתרן מן לאטל נמצא כ' ארבות מ' אמה על כל ארובה? אמה רתי. וכו' רלתי שמים ח' ארבות על כל ארובה? חצי. נמצא נורה של מן ששים אמה. ואיסיקא ר' אלעזר כ' ארבות רבת דהם כתיב וארבות השמים נפתחו והבא כתיב ורלתי שמים פתח. מה פתיחה דהם? ה' אמת וסחצה (1) כ' סייט קרא דחסיב לכס לחות טולס בעשור למודש דכתיב כ' אחרי מות ויביסא רבוי

חוספות
סנהדרין: כתיבות מס']

והא' ללא קהני גבי קב אזי נכנס בו לעורה אם לאו כדקדקני גבי סמיכות ית' לומר מילתא דפשיטא היא שאין נכנסין בו לעורה כיון
ללא לר' ליה כולי' הא' אזי נמי כיון דגובה מן הקרקע ואזי מלוכלך מילתא דפשיטא היא דנכנסים בו ולפרש"י ית' ר'ואה להתייר למי
שכוננו גידי שקוין לילך במקלות בשבת דהיינו המוסות שלו דכולי' עמלא ויאלוז בזה בשבת ואפי' לפי' הרב פור"ת ית' ר'ואה להקיד דמפרש
מוסות שלו שפתי רגליו על הסמוכות וזי אפשר לו לילך בלא מקלות ואפי' הכי לא חכר ליה ועוד ית' ר'ואה מסיפא דקדמי כסא ומוסות

שלו עמאין מדרג' וזיון וילוזין בזה
בשבת פירש"י מי שנטולו גידי שקוין
או גידי ירכותיו טתן ענבותיו בקב
ויושב בו וקושרי הקב בגופו ויש לו
שני ספסלים קטנים בשתי ידיו ונשטן
עליהם ודקוף בזה והספסלים לא
הוצרך התנא להזכיר שאזי אינו יכול
לילך בכסא בלא ספסלים ויולוזין בכל
אלו בשבת והא דקדמי און וילוזין
בזה בשבת היינו בסמוכות שלו
דהיינו סמוכות של עור אז של עץ
שעשה לרגליו התלוין באזיק וילוזין
עוגנין לארץ ופעמים נכמת עליהם
בדקדקע דגוה ולק' און וילוזין בזה
בשבת לפי שאין לך לו אזי נמי
זימנין דמשהלפי לפי שאין עוגנין
בארץ ואזי לארסוניהו אלא
דספסלים שבידיו מותר ללאת בזה
והא דרין למקלות וגם ר"ת התי'
לחדר שטעו גידי שקוין ללא
במקלות לרשות הרבים :

תוספות ישנים
ללא ראו לתון וי'
דכסא נקסא וכסא נדך
אין כסא דכסא יחידה
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי

ללא ראו לתון וי'
דכסא נקסא וכסא נדך
אין כסא דכסא יחידה
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי

ללא ראו לתון וי'
דכסא נקסא וכסא נדך
אין כסא דכסא יחידה
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי

בכותב' שאמרו בגרעינתה או בלא גרעינתה
בל' רב אשי *עצם כשעורה בקליפתה או
בל' קליפתה / בלחה או ביבשה, רב אשי
לא מבעיא ליה הא דר'ב פפא גסה'איתמר
כל כמה דגסה *רב פפא לא מבעיא ליה
הא דרב אשי לחה = שבורה מיקרי, שלא
בקליפתה *אשלא מיקרי, אמר (רבא) *
אמר (רב יהודה) כותבת הגסה' שאמרו
יתירה מביצה *ויקם ליה ר'בנן דר'בני
מיחבא דערויה, בבייר מרבי לא מיחבא
דערויה, מיחיבו *מעשה והביאו לרבן יוחנן
בן זכאי למעום את החבשיל ור'בן גמליאל
שתי כותבות ודלי של מים ואמרו העולם
לסוכה *תני עלה לא מפני שהלכה כך,
אלא שרצו לרחמיה על עצמו, *ויבשנתנו
לר' צדוק אובל פרות מביצה נפלו במפה ואכלו חוץ לסוכה ולא בירך אחרייו
הא

בגרעינתה או שלא בגרעינתה - והא
דקדמי ומתידין ובגרעינתה מיבעיא
ליה היכי קאמר כמיה ובגרעינתה
יחד או דלמא הכי קאמר כמיה (א)
בגרעינתה: ח'אטלא קרי לה - הלכך
יבישה בקליפתה הוא דמקרי' שעורה:
קום לאו לבקוסי' וזאט' דכל שיעור
אכילה איסור = בכיות הוא הגי מיע
הא דר'ב דכתיב' אכילה' אכל הא
"אשך לא טעונה" כתיב וכל כמה
דלא מיחבא דערויה עמי הוא: *על
במהם וחלכו וכו' - טלחה קולין נה
בו חתם *שלא טעל ידיו וזאט' חתם
כך דיו משום אכילת העלת אמתן
לסוכה אכלו ולא בירך אחרייו:
הא

ללא ראו לתון וי'
דכסא נקסא וכסא נדך
אין כסא דכסא יחידה
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי

ללא ראו לתון וי'
דכסא נקסא וכסא נדך
אין כסא דכסא יחידה
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי

ללא ראו לתון וי'
דכסא נקסא וכסא נדך
אין כסא דכסא יחידה
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי

ללא ראו לתון וי'
דכסא נקסא וכסא נדך
אין כסא דכסא יחידה
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי

ללא ראו לתון וי'
דכסא נקסא וכסא נדך
אין כסא דכסא יחידה
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי

ללא ראו לתון וי'
דכסא נקסא וכסא נדך
אין כסא דכסא יחידה
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי

ללא ראו לתון וי'
דכסא נקסא וכסא נדך
אין כסא דכסא יחידה
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי

ללא ראו לתון וי'
דכסא נקסא וכסא נדך
אין כסא דכסא יחידה
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי

ללא ראו לתון וי'
דכסא נקסא וכסא נדך
אין כסא דכסא יחידה
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי

ללא ראו לתון וי'
דכסא נקסא וכסא נדך
אין כסא דכסא יחידה
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי

ללא ראו לתון וי'
דכסא נקסא וכסא נדך
אין כסא דכסא יחידה
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי

ללא ראו לתון וי'
דכסא נקסא וכסא נדך
אין כסא דכסא יחידה
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי

ללא ראו לתון וי'
דכסא נקסא וכסא נדך
אין כסא דכסא יחידה
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי

ללא ראו לתון וי'
דכסא נקסא וכסא נדך
אין כסא דכסא יחידה
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי

ללא ראו לתון וי'
דכסא נקסא וכסא נדך
אין כסא דכסא יחידה
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי

ללא ראו לתון וי'
דכסא נקסא וכסא נדך
אין כסא דכסא יחידה
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי

ללא ראו לתון וי'
דכסא נקסא וכסא נדך
אין כסא דכסא יחידה
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי

ללא ראו לתון וי'
דכסא נקסא וכסא נדך
אין כסא דכסא יחידה
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי

ללא ראו לתון וי'
דכסא נקסא וכסא נדך
אין כסא דכסא יחידה
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי

ללא ראו לתון וי'
דכסא נקסא וכסא נדך
אין כסא דכסא יחידה
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי

ללא ראו לתון וי'
דכסא נקסא וכסא נדך
אין כסא דכסא יחידה
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי

ללא ראו לתון וי'
דכסא נקסא וכסא נדך
אין כסא דכסא יחידה
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי

ללא ראו לתון וי'
דכסא נקסא וכסא נדך
אין כסא דכסא יחידה
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי

ללא ראו לתון וי'
דכסא נקסא וכסא נדך
אין כסא דכסא יחידה
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי

ללא ראו לתון וי'
דכסא נקסא וכסא נדך
אין כסא דכסא יחידה
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי

ללא ראו לתון וי'
דכסא נקסא וכסא נדך
אין כסא דכסא יחידה
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי

ללא ראו לתון וי'
דכסא נקסא וכסא נדך
אין כסא דכסא יחידה
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי

ללא ראו לתון וי'
דכסא נקסא וכסא נדך
אין כסא דכסא יחידה
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי

ללא ראו לתון וי'
דכסא נקסא וכסא נדך
אין כסא דכסא יחידה
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי

ללא ראו לתון וי'
דכסא נקסא וכסא נדך
אין כסא דכסא יחידה
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי

ללא ראו לתון וי'
דכסא נקסא וכסא נדך
אין כסא דכסא יחידה
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי

ללא ראו לתון וי'
דכסא נקסא וכסא נדך
אין כסא דכסא יחידה
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי

ללא ראו לתון וי'
דכסא נקסא וכסא נדך
אין כסא דכסא יחידה
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי

ללא ראו לתון וי'
דכסא נקסא וכסא נדך
אין כסא דכסא יחידה
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי

ללא ראו לתון וי'
דכסא נקסא וכסא נדך
אין כסא דכסא יחידה
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי

ללא ראו לתון וי'
דכסא נקסא וכסא נדך
אין כסא דכסא יחידה
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי

ללא ראו לתון וי'
דכסא נקסא וכסא נדך
אין כסא דכסא יחידה
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי

ללא ראו לתון וי'
דכסא נקסא וכסא נדך
אין כסא דכסא יחידה
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי

ללא ראו לתון וי'
דכסא נקסא וכסא נדך
אין כסא דכסא יחידה
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי

ללא ראו לתון וי'
דכסא נקסא וכסא נדך
אין כסא דכסא יחידה
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי

ללא ראו לתון וי'
דכסא נקסא וכסא נדך
אין כסא דכסא יחידה
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי

ללא ראו לתון וי'
דכסא נקסא וכסא נדך
אין כסא דכסא יחידה
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי

ללא ראו לתון וי'
דכסא נקסא וכסא נדך
אין כסא דכסא יחידה
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי

ללא ראו לתון וי'
דכסא נקסא וכסא נדך
אין כסא דכסא יחידה
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי

ללא ראו לתון וי'
דכסא נקסא וכסא נדך
אין כסא דכסא יחידה
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי

ללא ראו לתון וי'
דכסא נקסא וכסא נדך
אין כסא דכסא יחידה
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי

ללא ראו לתון וי'
דכסא נקסא וכסא נדך
אין כסא דכסא יחידה
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי

ללא ראו לתון וי'
דכסא נקסא וכסא נדך
אין כסא דכסא יחידה
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי

ללא ראו לתון וי'
דכסא נקסא וכסא נדך
אין כסא דכסא יחידה
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי

ללא ראו לתון וי'
דכסא נקסא וכסא נדך
אין כסא דכסא יחידה
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי

ללא ראו לתון וי'
דכסא נקסא וכסא נדך
אין כסא דכסא יחידה
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי

ללא ראו לתון וי'
דכסא נקסא וכסא נדך
אין כסא דכסא יחידה
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי

ללא ראו לתון וי'
דכסא נקסא וכסא נדך
אין כסא דכסא יחידה
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי

[מכות מ'א]
[ג"י פירוין
וירושל']

קודם כו:
בו חתם *שלא טעל ידיו וזאט' חתם
כך דיו משום אכילת העלת אמתן
לסוכה אכלו ולא בירך אחרייו:
הא

[פ"ין חוספס
עמוד ג' ד'
לא חתם שגל'
מן וכו' עד
סוף פירוין
כמה שגל'
בגרעינתה
פירות הללו
ומי ענף]

הבירה
הבירה
(ח) רש"י דים
בגרעינתה כי
או דילמא כתיב
כמה או
בגרעינתה:
(ג) חוסי' דים
ככותב כו'
וגרעין בלא
כותב כו'
לימא דבישור
סמכות :

פחות מבכילה
מקבל סמוכה: (ר'א) כי רבי
שביעה דהיינו מבכילה ונראה לר'י
אזא חתי ר'ואה חת ר' יוחנן שאל כל
אחרים ידי חובתן עד שיאכל כותב
טעונה ברכה לפניו ולאחרים
ברכה אחת מה את מהתכלי בזה
למה לר'ואה ליה מפני שגרעינתו
רימון שהיא טעונה ברכה לפניו
ר'ואה רבי יוחנן שאל כל היה
דקלקלה לגרעינתה בל' ליה
והיה הירושלמי אומר דין
שולן לא היה ברה ללא היה
יירושלמי חת יתן מוכר ביוני
אחרים חת מוכר חת מוכר חת
מהו עובדא דרבי לזוק דלא
לפני המוילא חת מן הארץ
אחא בר יעקב לשאר מינין
פח לשאר מיני שאל כל ה'
קבע סעודתיה עליה ופת
ד' (ה) נפקא לן ברכה
מי שמתו (ש' ד' ק) בבל
מלאכה חלל בעל הבית
על ועל פרי הגפן חת' דגבי
מלכה חלל בעל הבית חת' דגבי
על ועל פרי הגפן חת' דגבי
בטובתו ולענין ברכה בכית
לזנוזי חת' דגבי חת' דגבי
לזנוזי חת' דגבי חת' דגבי
לזנוזי חת' דגבי חת' דגבי
לזנוזי חת' דגבי חת' דגבי

ללא ראו לתון וי'
דכסא נקסא וכסא נדך
אין כסא דכסא יחידה
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי

ללא ראו לתון וי'
דכסא נקסא וכסא נדך
אין כסא דכסא יחידה
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי

ללא ראו לתון וי'
דכסא נקסא וכסא נדך
אין כסא דכסא יחידה
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי

ללא ראו לתון וי'
דכסא נקסא וכסא נדך
אין כסא דכסא יחידה
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי

ללא ראו לתון וי'
דכסא נקסא וכסא נדך
אין כסא דכסא יחידה
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי
הא כי סיבי דמתידי

יום הכפורים פרק שמיני יומא

כי האי גוונא חזן לו ליהרג דלדבריה נומא חזי דלמא דידיה
 סומק טפי דילמא דמא דידי סומק טפי ועוד דהיקשא דקרא ברוחא
 שהרג בידים כהוי כחשי יקום אש על רעוה ורלמו נפש וגו' ורבה
 דפליג בפ' בן סורר ומורה (סנהדרין דף ע"ג) אשימיא דקרקע עולם ומשני
 הגאח עגמו שאני פירוש כשאוטקון
 את האדם לעבור בדבר שיש לו הגאח
 לעלמו ליכא חילול השם לא פליג אלא
 לענין פרהסיא דלא מהני קרקע עולם
 אבל לענין גילוי עריות מורה דמהני
 קרקע עולם אי נמי אפילו לענין
 פרהסיא לא פליג אלא מוסוף עוד
 טעם שני ויש מפרשים דלהכי לא
 פריך הסם והא אסתר גילוי עריות
 הואי משום דלא מיהאניא מעבירה
 שהטיל בה זיהמא כדמשני גבי יעל
 דפרק רביעי דזיר (דף ע"ג) ובפרק
 מלות חלינה (יעוה דף ק"ג) כי פריך
 והא קמחניא מעבירה ומפרש כך
 וכיון דמיהאניא היה לה ליהרג משום גילוי עריות ומשני טובתן
 נפשה לא מהני האי דלא מתחייב דבלאו הגאח נמי איכא חיבור ערוה אש"כ
 למחייב איח לא ימלט בלא הגאח נמי מייחייבא כגון שלא כדרכה אש"כ דמייקרי טעמי ועוד דלא
 נחכונה להטיל עממה במה הכתוב משכחה והלא לנורח עממה עשה ועוד פשיטא דלא היה הפך
 היה לרין שהמנינו שלא ימלאוהו הרודפים והיא שדלתה בדברים עד שבה עליה כדי להשיג כמו
 דקמייקרי לעיל מינה גדולה עבירה לשמה ממנוה שלא לשמה דכתיב משום בזהל חבור מוח יכנה
 פי' שהמנינו נחטו להבטח במעלין ופריך אמאי הכתוב משכחה עפי משום בזהל והא קא מיהאניא
 כולי האי לעברה היה גדול מהגאח ועובתן של רשעים רעה היא אלא לדיקים והף על כן דבפרק
 אף על פי שאין לשם גדולה עבירה לשמה כו' י"ל אהיה דזיר קא סמך וכמו שפירש רש"י דגם יתרג
 והקשה שהלכות מואה דלמא רבא ברבי פירק הבא על יבמות (ס"ג דף ע"ג) וכן קישוי אלא לדעת
 דבריה מי איכא דקמרי קא גילוי עריות יתרג ואל יעבור והא לאו אונס הוא אלא רגון כיון דלאו קישוי
 להסתפאות כי האי דכוף פירק בן סורר ומורה (סנהדרין דף ע"ג) בזהל אחד ענינו בזהל לבו טעמי
 ימות ואל יכובל בו לשמן יתרג לא משמע כפי' דהוא ליה למימר מני ועל יעבור ור"י פירש דהוא
 בערוה ואינו יכול לישמש מזה אלא אם כן יתגורו ועל זה קאמר דלן טעמי אונס לומר דלן עושה
 כמו קרקע עולם וכו' אמינא דיעבור ואל יתרג קמ"ל כיון שיעור בעלמו שאם ידביקוהו אי אפשר
 מעשה אש"כ דעל ידי אונס באלו לא יאצ"ג דאיכא למ"ד המשמש מה בעריות חייב ואפילו הכי
 אש"כ מה לי משמש באבר מה מה לי בקישוי י"ל רבא לעמיה דלמא דפרק שני דשבוטות (דף ע"ג)
 פירוש בבגדה מועטת ופרש בהגאח מרובה כדאמר גבי משמש עם הטוהרה ואמרה לו נעממתי
 חייב אפי' למאן דלמא המשמש מה חייב משום דהיה לו לפרוש בהגאח מועטת ופירש בהגאח מרובה
 אם נתקשה לנאשו דהיינו דביקוהו עמו אכל אם הדביקוהו ושוב נתקשה חייב והשתא למאי דפירש
 האמורא דהיינו כיון דעבדה מעשה שמתאכסן חוקה לבידא העוה עליה והא דפריך בכבוטות (דף ע"ג)
 שרי אש"כ דגילוי עריות יתרג ואל יעבור החס נמי קרקע עולם הוא ורביעיה חס היה מפרש
 ורמז סוכים ורמזם והוי כביאה בהמה בעלמא ומתוך כך היתיר לבת ישראל דכתיב אשר בשר
 לקיימה דאש"כ דלמא כשם שהאורה לבעל כך האורה לבעל הגי מילי בביאה ישראל אבל טעמי
 לבעלה בביאה עב"ס כדקאמר בכבוטות (ס"ג דף ע"ג) איכא פירוטו ט' וכן בפרק שני דכבוטות (דף ע"ג)
 האורה לבעלה וכן באסתר וכאשר אבדתי אלא גבי לאסרה על בעלה לא השיבא כביאה בהמה
 לפסול לכהונה פניה שבטלה לעב"ס אש"כ דבעלה לבהמה כשירה לכהונה כדאמר רבא
 ודוקא לענין חיים אמר בפ' טשאון (דף ע"ג) דדחמנא אפקריה לרעיה דעובד טבכ"ס וחזרה
 ופסול בתרומה ופריך פשיטא וכסתרה והא נגממיה אמר רחמנא אחד לבעל ואחד לתרומה
 נטמאה האי מילי איכא דבהך ביאה אסירא ליה קא משמע לן אלא דאש"כ גבי עב"ס שייך נעממיה
 איכא מהסא מדקאמר דס"ד אמינא כיון דבלאו האי ביאה אסירא ליה לא מיהאניא עליה
 יד אחיה ביאה ור"י גר מותר ט"י ביאה שבטלה ביהוהו עב"ס דאי אסור הוא מיהאניא
 לכשיביר דבלאו כך ביאה (לא) הוא מיהאניא עליה היינו ביהוהו עב"ס שהיה אסירא עליה
 למה לא גירש מרדכי את אסתר כשמה להלל כלל ישראל וי"ל היה יראן קן יודע הדבר למלך
 לא חימא הכי למה לא גירשה כדי שלא מחבר עליו ביחוסה ויחורבה אח"כ דמחזיר גרושהו
 מביא (דף ע"ג) שלא היה ממנה עמה מאחר שהתגרש וא"ת הא דקאמר במס' פ"י ר' י' שמעאל
 כגון שחנאסו ככרים משתחוה לבהמה דידיה ופריך עלה אונס רחמנא פטריה דכתיב ובערה
 עולם דוקא חייב אבל עושה מעשה חייב לחסור עמו ומשתחוה לע"ז עושה מעשה הוא
 עבד ריין זה משתחוה ואפילו גראה כמשתחוה כעין שחה ונטול מעוהו בפני ע"ז אש"כ
 הנכרים הופיעים קומתו הם האסורים בהמתו לע"ז אם הייתה נאסרת כגון וי"ל דהכי
 ממתה בית דין אש"כ דמייחייב למסור עמו לא תשיב נעבד ליאסר כך עבודה ופסיר יליף
 מעשה אש"כ דבערה לא עבדה מידי דהא חימוק בהאי קרא נערה כמאסרה לרולח
 הבעל או חסרה היא בעשיית מעשה ובהאי קאמר קרא ולנערה שבעשיית מעשה עבדה
 משתחוה לע"ז כדי שלא יתגורו איכא למילן מיניה לטעור ביעבד אפי' בעשיית מעשה
 מיהאניא עבד בזהל עבירה אש"כ שלא באונס מיתה היה חייב לאכ"ז אש"כ
 קבלת אלוהים אש"כ שאין פיו ולבו שון שבפיו מפרש שטובד לשם אלוהים ולכן
 אש"כ דפסור מיתה יעבור י"ל דמשמע ליה לענין בית דין כדכתיב ובערה לא תעשה
 דהוא קרקע עולם וכשפטר האם אונס מיתה בית דין כדכתיב ובערה לא תעשה

ורולח גופיה מלן. דיהרג ואל יעבור: מרי דורחי. שלטון של כפר
 שאני דר עס: ממי קוים דלמא דידך בועת טפי. כלומר מאי דעתיך
 למשני מילתא משום וחי בזה' ולא שיומם בזה עמו של דבר לפי
 שחייבה נפשו של ישראל לפני המקום יותר מן המלות אמר הקב"ה
 תורה אור תבטל המנוה ויחיה זה אבל עכשיו
 *ורוצח גופיה מנא ל' *סברא היא *דהרוח טיש כחן ישראל נהרג והמנוה
 דאתא לקמיה (*דרבא) אמר ליה אמר לי מרי דוראי קמליה לפלגיא ואי לא קמילנא לך?
 מרי דוראי קמליה ולא קמילנא לך?
 *אל נקמלך ולא תקמול מאי חזית דדמא דירך
 סומק טפי דילמא דמא דהרוח גברא סומק טפי
 *הבא עובד דארוחא אתא לקמיה דרבי אמר
 ליה וילן לחושו לת דיימא דביפרו דווא לחושו
 לה ואל לחושו קרי עליה *בשרם אצרה בבטן ימייהו
 דרעיהו וגו' נפק מינה רבי יוחנן *היא עובד
 דארוחא אתא לקמיה דרבי תניא אמר ליה לחושו לה ולא אלחישא קרי עליה
 וזרז

פסחים כ"ב
סנהדרין ע"ד

[פי' ע"ב]

גליון
השנים

רוב' ד"ס מס
 י"ל דמשמע ליה
 דלמנין מיתא
 כ"ד חזן מילת
 לא ויחייב לטבן
 דכתיב
 פקודים דמה
 כדלגזין מיתא
 חזן מילתו בא
 מ"ט מכת דלא
 סדן דמיתא
 וחסור ולא
 חסר
 עשה כתיב
 ונאסר כ"ד
 פשיטא דלית
 מיתה. וא"ת
 דיתר ואל
 יעבור ר"ל
 דלא עבר ח"י.
 ונחלמא ג'ג
 בידים אלו היה
 סדן דקאמר
 ואל סמור
 היס מייב
 מיתה חף דלא
 עבד מעשה
 חזן עמם פסור
 דיה כיון דק
 סדן דמיתא
 ואל סמור
 ונאסר כתיב.
 וי' יאיר ע"י:

יום הכפורים פרק שמיני יומא

מסורת
הש"ס

עד א מ"י פ"ד משלמה
שבת כלל ו ט"ע
א"ח פ"ג ש"ט ט"ז א :

רבינו הגאון

אפשר בחולין פשיטא . דמתקנין ליה : לא לריכא בשבת . שאפי' הוא שבת שאמר להפריש תרומה ומעשר יפרישה ולא יחלוטו כעליהם : בעלין שאיני נקוב . דטבל עלו מדרבנן ושבות והפרשת מעשרות בשבת דרבנן אטמועין שידחה השבות ולא יחלוטו טבל דרבנן דאחו למשרי נמי טבל דאורייתא כי האי גוהא : **לימא פנאי היא** . הך דרבה דאמר דאפשר בחולין מתקנין ליה **ותינן שבות** והפרשת תרומה בשבת **מקמי** חילתה טבל דעלין שאינו נקוב דרבנן : קורין לו רופא . בשבת וקורעין לו פרענות . לתם על המכה שזו היא רפואתו : ונחזין **לו פרישין** מן המחובר להאילו : **בשישין** . כתיב : **לימא** . הוה דרבה ל' אלעזר בר' שמעון הוא [דאמר מפרישין לו תרומה בשבת ולא יחלוטו טבל דרבנן כגון ויקח ולא רבי דלוי רבי האמר אין לרדין לעשר : **עד כהן לא קאמר רבי** . אלמא לעבין **מעשר יק דרבנן** . דלמא מתקין טבל דאורייתא אלמ דגן דאורייתא הוא **אפי' רבי משה** , דלחץ בעלין שאינו נקוב מעשר , דמתקין דאורייתא : **ללו על כו' מורו עיני** . דכיוסנן כתיב : הכי גר' מאי חין רחיה לדברי דהתם לאו טולמוס אחויה : **מנכר גריב** . ממשך את חכב תהאול רעבון : **ויאכל** . לחם והדר ויתנו לו

אפשר בחולין פשיטא (א) לא צריכא בשבת , בשבת נמי פשיטא , מלמול מדרבנן הוא , הכא במאי עסקינן בעצין שאינו נקוב דרבנן , מר סבר מבל תמור ומר סבר תרומה חמורה לימא תנא היא דתנאי מי שנשבו נדחש קורין לו רופא ממקום למקום ומקורין לו את התרנגולת , וגוזזין לו את הברישין ומאבילין אותו ואין צריך לעשר דברי רבי , ר' אלעזר בר' שמעון אומר לא יאכל עד שיעשר , וימא ר' אלעזר בר' שמעון היא , ולא רבי אפי' ה"מא רבי , עד כאן לא קאמר רבי דהם אלא לענין מעשר יק דרבנן . אבל במקשר דגן , דטבל דאורייתא הוא אפי' רבי מודה , דאי שרית ליה בעצין שאינו נקוב אתי למיביל בעצין שרוא נקוב ת"ר מי שאחזו בולמוס מאבילין אותו דבש וכל מיני מתיקה שהרביש וכל מיני מתיקה מאירין מאור עיניו של אדם ואעיפ שאין ראיה לדבר זכר לדבר ד"א נא כי אורו עיני כי מעמתי מעט דבש הוה וימא אעיפ שאין ראיה לדבר דהתם לאו בולמוס אחויה , אמר אביי ליש אלא לאתר אבילה

פלה דבילה : חליה . בשר טמן מאד : למורחה של חליה . שהשמש מכה שם מן הכקר עד חלות היום והשמש מתקת את הפרי : ומנכר לשון מדענים : קפחה . כפאו ונטל ככרו הימנו : אהדרוהו בלגי ועני . סבבוה בני העיר והקפיהו לגיין של דבש ומתיקה וקערות תורה אור .

בטל הכיה חס ללא חס בעור : **אלעזר ליה בישיבו** . ערב שבת היה והפקידו אללו כיסם : **דבי שמשי** . של ערבי שכחות : **ליו שבו** . ממש . מוכר שאדם במעוטה מהרר ודואה מלומות ומכאון היה לדבש . שלא יקר ויטלנו : **תו שלפתי חשפיה** . ראו ערבים על שמנו : **יבבו סימנה** לדביסה . בעליך חמר שחתי לנו כיסיו וזה לך סימן שאכלתם היום ערבים : **מיס ראשונים** האבילו שב חזר . פונקי ישראל היה מוכר ישראל דברים המותרים ומאכילם , ומוכר לנכרים בשר חזיר מבושל , כל ישראל לפונדק וראה שלא נטל ידיו כשהסב לאטלל ונקן לפניו בשר חזיר : **מיס אחרינים** הכנו את חפשי . זו היא אשמו של זה שאילו נטל מיס אחרינים דרך הטוללים ידים לקנח את שפתם בידיס מופפות ולא היו ערבים כראין : **ולאונו פרומס** . גדולות וכפולות לממן : **משמקום** . מראות זו כשפיהם לשמקו :

אבל קודם אכילה מנר גריר דכתיב **ויימצאו איש מצרי** בשדה ויקחו אותו אל דוד ויתנו לו לחם ויבילו וישקוהו מים ויתנו לו פלה דבילה ושני צמקים ויאכל ותשב רוחו אליו כי לא אכל לחם ולא שתה מים שלשה ימים ושלשה לילות אמר ר' אמי שמואל מי שאחזו בולמוס מאבילין אותו אלה בדבש רב הוהא בריה דרב יהושע אמר אף סולת נקה בדבש רב פלא אמר אפי' קמחי דשערי בדקישא אמר ר' יוחנן פעם אחת אחזני בולמוס ורצתי למורחה של תאנה וקיימתי בעצמי הרחמיה תודה בעליה דתני רב יוסף **הריצה למענות מעב תאנה פנה למורחה שמואל** **ממנר** **תבואת שמשו** יהודה ור' יוסי **הוה קא אולי** **באחיה** אחויה בולמוס ל' יהודה קפיהו לרועה אכילה לריפתא א"ל ר' יוסי קפחה את הרועה , כי ממו למתא אחויה בולמוס ל' יוסי אהדרוהו בלגי ועני א"ל ר' יהודה אני קפתי את הרועה ואתה קפחת את העיר כולה , ותו ר"מ ור' יהודה ור' יוסי **הוה קא אולי באחיה** ר' מאיר הוה דייק בשמא ר' יהודה ור' יוסי לא היו דייקו בשמא . כי ממו להוהא דוכתא בעו אושפיוא , יבבו לוו אמר ל' מה שמד? אמר ל'ו כידוד אמר ש"מ אדם רשע הוא שנאמר **כי דוב תפכות המת ר' יהודה ור' יוסי** אשלימו ליה כיסיהו ר"מ לא אשלים ליה כיסיה , אולי (א) . אותביה באוקיבריה ראבות , אחויו ליה בחלמיה תא שקיל ביסא דמנח ארישא דהוה גברא למרד אמר (ל'ו) הכי אחתני לי בחלמאי אמר ל'ו ליה חלמא דבי שמושי ליה ברו ממשא , אול ר"מ ונמרחה כולי יומא ואייתיה , למחר אמר ל'ו חב לן כיסין אמר ל'ו לא היו דברים מעולם , אמר ל'ו ר"מ אמאי לא דייקיתו בשמא אמר ל'ו ליה אמאי לא אמרת ל'ו מר , אמר ל'ו אימר דאמרי אנא חששא , אחוזקי מי אמרי , משכחו ועייליהו להנחא , (א) . תו שלפתי חשפיה אולי ויהבו סימנא לרביהו ושקלוהו לכיסיהו ואייתו , אול איהו קמליה לאיתתיה , היינו (ד'תנן) **ל'מים** **א** **ראשונים** **האבילו** **בשר חזיר** , מים אחרונים הרגו את הנפש ולכסוף הו דייקי בשמא כי ממו להוהא ביחא דשמיה בלה לא עיילו לגביה אמרי שמע מינה רשע הוא דכתיב **ויאמר לפלה נאפים** (כמו) אחרי בלותי היחה לי עדנה כלומר **וקנה בנאפים** : **מי שנשבו בלב שומה וכי** : **ת'רמושה** דברים נאמר בכלב שומה פיו פתוח וריחו נפתח **ואונו פרותו וחבו** (ז) **מנח** . על ידכותו ומולך בצידו דרכים וי"א אף גובח ואין קולו נשמע ממאי הוי ? **רב** אמר נשים כשפניות משחקות בו **ושמואל** אמר רוח רעה שורה עליו מאי בנייהו איכא בנייהו למקמליה

הנרות הבית (א) נ"ב חסר בחולין פשיטא . ר"מ פ"י . פה דקאמר כיכא דאסר בחולין דכ"ע לא פליגי . מדין ליה פה פשיטא ומי אהא לחשמועין : (ג) שם ר"מ לא חללים ליה כיסיה חיל ר"מ אחיה כחא וקביס כי קברי דלבוס דהוה גברא כריש . אחתו ליה בחלמיה כי ונמחר ט"ו אמר ליה כי כי (ג) אמר ליה תלמא כו' : (ג) שם חסכוו ועייליהו לנחמא חקיוס דהנחא חו קמלי חשמיס : (ד) שם ולאונו פרומס וחכו מונח לן כין יכסופי ומתקן :

הנרות מר"ב רנשבורג א' נ"ב חסר בחולין פשיטא . ר"מ פ"י . כ"כ עיין פשיטא ועיין דברי רבי פ"ד פ"ט ק"ז :

קמל ו דברים ג'
מ' חולין ק'
פ"ט ח"ט
תוספתא ית

א"ח פ"ג ש"ט ט"ז א :

יום הכפורים פרק שמיני יומא

פרד

עין משפט
גר מצוה

למקטליה בדבר המצא. למ"ד רוח שורה עליו לא יקרב אליו להרגו בידיים אלא זורק בו חץ או סכין והרגו: דמייק ביה. המחוקק בו: זככות ליה. שהכלב טעמו: נישלח למחנה. יפשיט בגדיו: משבץ דלפסא. הוא הכובע וזככותו פשוטו: דלפסא דברא.

הבי נמי מסתברא שלשה דברים כו'. ריב"ל ל"ג הכי נמי מסתברא אלא הכי גרים תא. שמת שלשה דברים מאוס דמאי אולמיה דהא מהא דלייתי כבר ונראה לי דשפיר מיייתי דברייתא קמייחא לא מייתי בה מקיז דם לסרוכני ולהכי הוי דוקא הא דמוקמינן למעוטי מקיז דם לסרוכני מה שלא הזכיר מה שלא הזכיר מייטי שפיר מתי לאו באלו אחרתי דסיפא דסליק מינה קאי ולמעוטי מקיז דם לסרוכני דקא חני רישא ותי (שמח) מאוס דככל דוכחא נשאר הכי נמי מסתברא בשביל זה אין למוחקו דכפרק קמח דקידושין (כו: גז) מעשה (ח) במדוני אחר: יש הכי נמי [*מסתברא] שזינו נשאר וכפרק הובס (גנא מיעוט דף ח: *) יש [ג"כ] הכי נמי מסתברא שזינו נשאר בשמעתא דמטבע אין נעשה חליפין לפירוש רש"י: *

ע"ה א"י מ"י פ"ב ס"ה
שם כלכ"ה ה' ס"ג
לאון ס"ה קו"ט א"ח
ס"ה שם ס"ה ג'
[ס"ה ד"ס ופ"י]
[ו"ט] ט"ס' זככות
ד"ס דיקא נמי

למקטליה בדבר הנזק תניא כוותיה דשמואל

כשהורגין אותו אין הורגין אותו אלא בדבר הנזק דהיינו ביה מסחכן, דנכח ליה מית, דהיינו ביה מסחכן מאי תקנתיה? נישלח מאניה (ה) ויגידהו שרבי הווא בריה דרב יהושע חף ביה חד מינייהו בשוקא שלחיהו למאניה, וירדהו אמר קיימתי בעצמי ה"חכמה תחיה בעליה דנכח ליה מית מאי תקנתיה? אמר אביי נתיי משבא דאפא דליברא וניכחוב עליה אנא פלניא בר פלניא אמשכא דאפא דיכרא כתיבנא ערך כנתי כנתי קלירוס ואמרי לה קנדי קנדי קלירוס יה יה ה' צבאות אמן, אמן, סלה' ונשלחיהו למאניה ולקבריהו בי קברי (ג) עד תריסר ירחי שהא, ונפקיהו ונקלינהו בתגורא ונבדרינהו לקטמיה אפרשת דרכים, והנך תריסר חוי כבואה דשידא וליסחכן, כי הוא *דאבא בר מרחא הוא אבא בר מניומי עברא ליה אימיה גובתא דדהבא (ג): ועוד אמר ר' מתיא: 'ר' יוחנן חש *בצפידנא אול גבה דהווא מטרונתא עברא ליה מלתא חמושא ומעלי שבתא אכר לה בשבת מאי אמרה ליה לא צריכת, אי מצפריכנא מאי אמרה ליה אישבתע לי, (י) דלא מגלית, אישבתע לי, לאהא ישראל לא מגלינא נפק דרשה בפירקא, והא אישבתע לה? לאהא דישאל לא מגלינא הא לעמך ישראל מגלינא, והא איכא חלול השם? דמגלי לה מעיקרא מאי עברא ליה? אמר רב אחא בריה דרב אמי מי שאור שמן זית ומלח רב ימר אמר שאור גופיה שמן זית ומלח רב אשי אמר משהא דגרמא דאזווא, אמר אביי אנא עבדי לכולהו ולא איתסאי עד דאמר לי ההוא מיעא אייתי קשייחא דזוחא דלא מלו תלחא וקלינהו בגורא אמרא חדתא ואדביק בכבד דריה עבדי, הכי ואיתסאי, ממאי הוה למחמי' חמי' דחמי' ומשורי כסא דדרסנא, ומאי סימנייהו ר' מדי בכבד ואתא דמא מבי דרי, רבי יוחנן כי חש בצפידנא עבד הכי בשבתא ואיתסאי, ורבי יוחנן היכי עבד הכי? אמר ר' ר' בר יצחק שאני צפידנא הואיל ומתחיל בפה וגומר בבני מעיים, אמר ליה רב הייא בר אבא לר' יוחנן כמאן בר' מתיא בן חרש דאמר דהושש בפיו משילין לו סם בשבתא? לאי שאתי אומר כו' ולא בארית, למאן מסית ליה? מי שאחוזו ירקון מאכילין אותו בשר המור, מי שנשבו כלב שושה מאכילין אותו מחצר כבד שלן והחושש בפיו משילין לו סם בשבת דבר ר' מתיא בן חרש וחביא באילו אין בהם משום רפואה באילו למעוטי מאי? (מא) לא למעוטי ססלא, למעוטי מקיזין דם לסרוכני, ה"ג מסתברא דתניא שלשה דברים א"ר ישמעאל בר' יוסי ששמע משום רבי מתיא בן חרש מקיזין דם לסרוכני בשבת ומי שנשבו כלב שושה מאכילין אותו מחצר כבד שלו והחושש בפיו משילין לו סם בשבת וחביא באילו אין בהם משום רפואה באילו למעוטי מאי? (י) מאי לאו אחרתי בחריתא ולמעוטי דרישא, לא אחרתי (ורישא) קמיתא ולמעוטי דסיפא

תורה אור
למקטליה בדבר הנזק תניא כוותיה דשמואל
כשהורגין אותו אין הורגין אותו אלא בדבר הנזק דהיינו ביה מסחכן, דנכח ליה מית, דהיינו ביה מסחכן מאי תקנתיה? נישלח מאניה (ה) ויגידהו שרבי הווא בריה דרב יהושע חף ביה חד מינייהו בשוקא שלחיהו למאניה, וירדהו אמר קיימתי בעצמי ה"חכמה תחיה בעליה דנכח ליה מית מאי תקנתיה? אמר אביי נתיי משבא דאפא דליברא וניכחוב עליה אנא פלניא בר פלניא אמשכא דאפא דיכרא כתיבנא ערך כנתי כנתי קלירוס ואמרי לה קנדי קנדי קלירוס יה יה ה' צבאות אמן, אמן, סלה' ונשלחיהו למאניה ולקבריהו בי קברי (ג) עד תריסר ירחי שהא, ונפקיהו ונקלינהו בתגורא ונבדרינהו לקטמיה אפרשת דרכים, והנך תריסר חוי כבואה דשידא וליסחכן, כי הוא *דאבא בר מרחא הוא אבא בר מניומי עברא ליה אימיה גובתא דדהבא (ג): ועוד אמר ר' מתיא: 'ר' יוחנן חש *בצפידנא אול גבה דהווא מטרונתא עברא ליה מלתא חמושא ומעלי שבתא אכר לה בשבת מאי אמרה ליה לא צריכת, אי מצפריכנא מאי אמרה ליה אישבתע לי, (י) דלא מגלית, אישבתע לי, לאהא ישראל לא מגלינא נפק דרשה בפירקא, והא אישבתע לה? לאהא דישאל לא מגלינא הא לעמך ישראל מגלינא, והא איכא חלול השם? דמגלי לה מעיקרא מאי עברא ליה? אמר רב אחא בריה דרב אמי מי שאור שמן זית ומלח רב ימר אמר שאור גופיה שמן זית ומלח רב אשי אמר משהא דגרמא דאזווא, אמר אביי אנא עבדי לכולהו ולא איתסאי עד דאמר לי ההוא מיעא אייתי קשייחא דזוחא דלא מלו תלחא וקלינהו בגורא אמרא חדתא ואדביק בכבד דריה עבדי, הכי ואיתסאי, ממאי הוה למחמי' חמי' דחמי' ומשורי כסא דדרסנא, ומאי סימנייהו ר' מדי בכבד ואתא דמא מבי דרי, רבי יוחנן כי חש בצפידנא עבד הכי בשבתא ואיתסאי, ורבי יוחנן היכי עבד הכי? אמר ר' ר' בר יצחק שאני צפידנא הואיל ומתחיל בפה וגומר בבני מעיים, אמר ליה רב הייא בר אבא לר' יוחנן כמאן בר' מתיא בן חרש דאמר דהושש בפיו משילין לו סם בשבתא? לאי שאתי אומר כו' ולא בארית, למאן מסית ליה? מי שאחוזו ירקון מאכילין אותו בשר המור, מי שנשבו כלב שושה מאכילין אותו מחצר כבד שלן והחושש בפיו משילין לו סם בשבת דבר ר' מתיא בן חרש וחביא באילו אין בהם משום רפואה באילו למעוטי מאי? (מא) לא למעוטי ססלא, למעוטי מקיזין דם לסרוכני, ה"ג מסתברא דתניא שלשה דברים א"ר ישמעאל בר' יוסי ששמע משום רבי מתיא בן חרש מקיזין דם לסרוכני בשבת ומי שנשבו כלב שושה מאכילין אותו מחצר כבד שלו והחושש בפיו משילין לו סם בשבת וחביא באילו אין בהם משום רפואה באילו למעוטי מאי? (י) מאי לאו אחרתי בחריתא ולמעוטי דרישא, לא אחרתי (ורישא) קמיתא ולמעוטי דסיפא

רבינו חננאל

והניא אלא ברבר הניק
והניא כוותיה דשמואל.
ועוד א"ר מתיא בן
הרש הירושש כפי
מטילין לו סם בשבת
כפי שושה סתק נפשות
וכל סתק נפשות דהוא
את השבת ר' יוחנן חש
בצפידנא מי' כב
השנייה עברא ליה הווא
מטרונתא סתא זית
חמישי וריש. א"ל בשבת
מאי אמרה ליה לא צריכת
א"ל אישבתע לי ולא
א"ל אישבתע לי ולא
מגלית לא מגלינא אהר
ישראל לא מגלינא והא
נקים בליביה בשבת
שבוטעו דעמו ישראל
מגלינא וברת דאדריקת
ליתי אדריקת דא לא
הות לך בשבתו אלא
דלא מגלינא. לאהא
ישאל אבי מגלינא
לעמו ישראל א"ל ר'
חייא בר אבא לר' יוחנן
כמאן בר' מתיא בן חרש
דשורי לחייל סם בפיו
בשבת? א"ל ר' יוחנן
החושש בפיו משילין
לו סם בשבת דבר ר'
חביא באילו אין בהם
משום רפואה באילו
למעוטי מאי? (י) מאי
לאו אחרתי בחריתא
ולמעוטי דרישא, לא
אחרתי (ורישא) קמיתא
ולמעוטי דסיפא

הנהח הב"ח

(ה) גמ' מתי
קמיתא נישלח
מתיא
וכתיב
קמי וזריח
ובי סא דרי
כוחה בריה
דרי' כו'
מתיא
למתיא ותי
קמי וזריח
ולקבריהו כי
שם
קברי כפרת
דריס דוד
הריס דוד
שחא לגמרי הכי
נקיטה
ונקטינה:
(ג) שם גובתא
והתיא
והי (ד) שם
מתיא וזריח
ליתי אדריקת
דא לא
הות לך בשבתו
אלא
דלא מגלינא.
לאהא
ישאל אבי מגלינא
לעמו ישראל א"ל ר'
חייא בר אבא לר' יוחנן
כמאן בר' מתיא בן חרש
דשורי לחייל סם בפיו
בשבת? א"ל ר' יוחנן
החושש בפיו משילין
לו סם בשבת דבר ר'
חביא באילו אין בהם
משום רפואה באילו
למעוטי מאי? (י) מאי
לאו אחרתי בחריתא
ולמעוטי דרישא, לא
אחרתי (ורישא) קמיתא
ולמעוטי דסיפא

הנהח הב"ח

למקטליה בדבר הנזק תניא כוותיה דשמואל
כשהורגין אותו אין הורגין אותו אלא בדבר הנזק דהיינו ביה מסחכן, דנכח ליה מית, דהיינו ביה מסחכן מאי תקנתיה? נישלח מאניה (ה) ויגידהו שרבי הווא בריה דרב יהושע חף ביה חד מינייהו בשוקא שלחיהו למאניה, וירדהו אמר קיימתי בעצמי ה"חכמה תחיה בעליה דנכח ליה מית מאי תקנתיה? אמר אביי נתיי משבא דאפא דליברא וניכחוב עליה אנא פלניא בר פלניא אמשכא דאפא דיכרא כתיבנא ערך כנתי כנתי קלירוס ואמרי לה קנדי קנדי קלירוס יה יה ה' צבאות אמן, אמן, סלה' ונשלחיהו למאניה ולקבריהו בי קברי (ג) עד תריסר ירחי שהא, ונפקיהו ונקלינהו בתגורא ונבדרינהו לקטמיה אפרשת דרכים, והנך תריסר חוי כבואה דשידא וליסחכן, כי הוא *דאבא בר מרחא הוא אבא בר מניומי עברא ליה אימיה גובתא דדהבא (ג): ועוד אמר ר' מתיא: 'ר' יוחנן חש *בצפידנא אול גבה דהווא מטרונתא עברא ליה מלתא חמושא ומעלי שבתא אכר לה בשבת מאי אמרה ליה לא צריכת, אי מצפריכנא מאי אמרה ליה אישבתע לי, (י) דלא מגלית, אישבתע לי, לאהא ישראל לא מגלינא נפק דרשה בפירקא, והא אישבתע לה? לאהא דישאל לא מגלינא הא לעמך ישראל מגלינא, והא איכא חלול השם? דמגלי לה מעיקרא מאי עברא ליה? אמר רב אחא בריה דרב אמי מי שאור שמן זית ומלח רב ימר אמר שאור גופיה שמן זית ומלח רב אשי אמר משהא דגרמא דאזווא, אמר אביי אנא עבדי לכולהו ולא איתסאי עד דאמר לי ההוא מיעא אייתי קשייחא דזוחא דלא מלו תלחא וקלינהו בגורא אמרא חדתא ואדביק בכבד דריה עבדי, הכי ואיתסאי, ממאי הוה למחמי' חמי' דחמי' ומשורי כסא דדרסנא, ומאי סימנייהו ר' מדי בכבד ואתא דמא מבי דרי, רבי יוחנן כי חש בצפידנא עבד הכי בשבתא ואיתסאי, ורבי יוחנן היכי עבד הכי? אמר ר' ר' בר יצחק שאני צפידנא הואיל ומתחיל בפה וגומר בבני מעיים, אמר ליה רב הייא בר אבא לר' יוחנן כמאן בר' מתיא בן חרש דאמר דהושש בפיו משילין לו סם בשבתא? לאי שאתי אומר כו' ולא בארית, למאן מסית ליה? מי שאחוזו ירקון מאכילין אותו בשר המור, מי שנשבו כלב שושה מאכילין אותו מחצר כבד שלן והחושש בפיו משילין לו סם בשבת דבר ר' מתיא בן חרש וחביא באילו אין בהם משום רפואה באילו למעוטי מאי? (מא) לא למעוטי ססלא, למעוטי מקיזין דם לסרוכני, ה"ג מסתברא דתניא שלשה דברים א"ר ישמעאל בר' יוסי ששמע משום רבי מתיא בן חרש מקיזין דם לסרוכני בשבת ומי שנשבו כלב שושה מאכילין אותו מחצר כבד שלו והחושש בפיו משילין לו סם בשבת וחביא באילו אין בהם משום רפואה באילו למעוטי מאי? (י) מאי לאו אחרתי בחריתא ולמעוטי דרישא, לא אחרתי (ורישא) קמיתא ולמעוטי דסיפא

[שם קחא]
יבמות קי'
גיטין לז'
מו"ק כ"ז
הנהח
הב"ח
(ה) גמ' מתי
קמיתא נישלח
מתיא
וכתיב
קמי וזריח
ובי סא דרי
כוחה בריה
דרי' כו'
מתיא
למתיא ותי
קמי וזריח
ולקבריהו כי
שם
קברי כפרת
דריס דוד
הריס דוד
שחא לגמרי הכי
נקיטה
ונקטינה:
(ג) שם גובתא
והתיא
והי (ד) שם
מתיא וזריח
ליתי אדריקת
דא לא
הות לך בשבתו
אלא
דלא מגלינא.
לאהא
ישאל אבי מגלינא
לעמו ישראל א"ל ר'
חייא בר אבא לר' יוחנן
כמאן בר' מתיא בן חרש
דשורי לחייל סם בפיו
בשבת? א"ל ר' יוחנן
החושש בפיו משילין
לו סם בשבת דבר ר'
חביא באילו אין בהם
משום רפואה באילו
למעוטי מאי? (י) מאי
לאו אחרתי בחריתא
ולמעוטי דרישא, לא
אחרתי (ורישא) קמיתא
ולמעוטי דסיפא

למקטליה בדבר הנזק תניא כוותיה דשמואל
כשהורגין אותו אין הורגין אותו אלא בדבר הנזק דהיינו ביה מסחכן, דנכח ליה מית, דהיינו ביה מסחכן מאי תקנתיה? נישלח מאניה (ה) ויגידהו שרבי הווא בריה דרב יהושע חף ביה חד מינייהו בשוקא שלחיהו למאניה, וירדהו אמר קיימתי בעצמי ה"חכמה תחיה בעליה דנכח ליה מית מאי תקנתיה? אמר אביי נתיי משבא דאפא דליברא וניכחוב עליה אנא פלניא בר פלניא אמשכא דאפא דיכרא כתיבנא ערך כנתי כנתי קלירוס ואמרי לה קנדי קנדי קלירוס יה יה ה' צבאות אמן, אמן, סלה' ונשלחיהו למאניה ולקבריהו בי קברי (ג) עד תריסר ירחי שהא, ונפקיהו ונקלינהו בתגורא ונבדרינהו לקטמיה אפרשת דרכים, והנך תריסר חוי כבואה דשידא וליסחכן, כי הוא *דאבא בר מרחא הוא אבא בר מניומי עברא ליה אימיה גובתא דדהבא (ג): ועוד אמר ר' מתיא: 'ר' יוחנן חש *בצפידנא אול גבה דהווא מטרונתא עברא ליה מלתא חמושא ומעלי שבתא אכר לה בשבת מאי אמרה ליה לא צריכת, אי מצפריכנא מאי אמרה ליה אישבתע לי, (י) דלא מגלית, אישבתע לי, לאהא ישראל לא מגלינא נפק דרשה בפירקא, והא אישבתע לה? לאהא דישאל לא מגלינא הא לעמך ישראל מגלינא, והא איכא חלול השם? דמגלי לה מעיקרא מאי עברא ליה? אמר רב אחא בריה דרב אמי מי שאור שמן זית ומלח רב ימר אמר שאור גופיה שמן זית ומלח רב אשי אמר משהא דגרמא דאזווא, אמר אביי אנא עבדי לכולהו ולא איתסאי עד דאמר לי ההוא מיעא אייתי קשייחא דזוחא דלא מלו תלחא וקלינהו בגורא אמרא חדתא ואדביק בכבד דריה עבדי, הכי ואיתסאי, ממאי הוה למחמי' חמי' דחמי' ומשורי כסא דדרסנא, ומאי סימנייהו ר' מדי בכבד ואתא דמא מבי דרי, רבי יוחנן כי חש בצפידנא עבד הכי בשבתא ואיתסאי, ורבי יוחנן היכי עבד הכי? אמר ר' ר' בר יצחק שאני צפידנא הואיל ומתחיל בפה וגומר בבני מעיים, אמר ליה רב הייא בר אבא לר' יוחנן כמאן בר' מתיא בן חרש דאמר דהושש בפיו משילין לו סם בשבתא? לאי שאתי אומר כו' ולא בארית, למאן מסית ליה? מי שאחוזו ירקון מאכילין אותו בשר המור, מי שנשבו כלב שושה מאכילין אותו מחצר כבד שלן והחושש בפיו משילין לו סם בשבת דבר ר' מתיא בן חרש וחביא באילו אין בהם משום רפואה באילו למעוטי מאי? (מא) לא למעוטי ססלא, למעוטי מקיזין דם לסרוכני, ה"ג מסתברא דתניא שלשה דברים א"ר ישמעאל בר' יוסי ששמע משום רבי מתיא בן חרש מקיזין דם לסרוכני בשבת ומי שנשבו כלב שושה מאכילין אותו מחצר כבד שלו והחושש בפיו משילין לו סם בשבת וחביא באילו אין בהם משום רפואה באילו למעוטי מאי? (י) מאי לאו אחרתי בחריתא ולמעוטי דרישא, לא אחרתי (ורישא) קמיתא ולמעוטי דסיפא

יום הכפורים פרק שמיני יומא

לא קעשה שבחיה - לא יוכל בעלה הראשון וגו' כי בשלם שבחיה
עובר יקרא כמחשול שהיא שגגה עליהם (מיו) [הוא] יחיה - על כל מה
שעשהו על העבירות: מתפיים המעט. מקבל הימנו פיוסים:
וקשלה פרים שפיעו. במקום פרים: גזבם. מקובלה גזרון יותר

ועוט מה יעשה שלא יחטא: הכי גרם בספרי משה חומר יתכן
כורחמי שנאמר יען לא האמנכם כי כלל מקום שנכנס מיתחו סם
נכבד כרחוקו. אלמא יחיה למחמדיה ומנין טובא: [שפי] נשים.
שלקות: חמס קלקלה. וזהו הכוונה בה ללקות דין דר המדבר מיהו
הורה אור במדבר שהקמיו למרגלים (תש"ה) מת

(ה) אמר ר' יוחנן **גדולה תשובה** שדוחה את
לא העשה שבתורה שנאמר **לאמר** הן ישלח
איש את אשתו והלכה מאתו והיתה לאיש
אחר הישוב אליה עוד הלא הנוף הקהן
הארץ היתה ואת ואת רעים רבים ויש
אלי נאם ה' יוחנן **גדולה תשובה**
(ש"ק) את האולה שנאמר **יבא**
לציון גואל ולשבי פשע ביעקב מה מעולם אבא
לציון גואל משום רשעי ביעקב. אמר
ריש לקיש **גדולה תשובה** שזודנות נעשות
לו בשנות שנאמר **שובה ישראל עוד ה'**
אלהיך כי בשלם בעונך הא עון-מויד הוא
וקא קרי ליה **מכשול** איני והאמר ריש לקיש
גדולה תשובה שזודנות נעשות לו כוכות
שנאמר **יבשוב רשע** מרשעו ועשה משפט
וצדקה עליהם (**היה**) יחיה לא קשיא כאן
מאהבה כאן מראה אמר ר' שמואל בר
נחמני אמר ר' יוחנן **גדולה תשובה** שבארת
(**ישנתי**) של אדם שנאמר **יבשוב רשעי**
מרשעו (**יהי**) יחיה אמר ר' יצחק אמרי
במערבא משמיה דרבה בר מרי בא וראה

הורה אור במדבר שהקמיו למרגלים (תש"ה) מת

במדבר על שפטו נה המורים אמר
יכבד כורחמי שלא יאמרו אף אני
קלקתי כמותם: פני שנישם. חלמים
שלא ביטלו כל לרין ורחמנא אמר
"היחיה שבת הארץ לנס לאכלה (ויקרא
כה) לאכלה ולא להפסד: מפרשמן
אלת המנען. סקן רשעים ומרין
שמיסעמזן כליקיים חס יס מכיר במשעיו
מנה לפרכמו מפני מיעול פשע שבני
חוס למרין משעיו שסבורין עליו
שלא לרין ופיר כשכח עליו פרשטת
בני חוס אמרים מה הופיע לו
יד וכו': שגחמך ובטבו לרין מלקין.
ספיה דקדלה ונתתי משכול לפניו אני
ממליח לידו חמא גנוג לגל שיכשל בו
וילעו אה מעשיו: פתולמין. רשעים
שעט רשעים סופה תקלה.

הורה אור במדבר שהקמיו למרגלים (תש"ה) מת

מיוך שלוסס הס יוחנן ומכריהו
בעבירות: והשפס. הרבנות:
שקבצם בעליה. סלחמך (שמות ה)
וימת יוסף חמילה ואח"כ כל חמיו:
(לוח) שפסא יחיה. ממנה בלא חמא
כבאה: נפיק לריגא. לאוהן דן דין:

הורה אור במדבר שהקמיו למרגלים (תש"ה) מת

שלא כמדת הקדוש ברוך הוא מדה בשר ודם: מדת בשר ודם מקניט את חבירו (דברים) ספק מחפיים
הימנו ספק אין מחפיים הימנו ספק מחפיים (דברים) ספק אין מחפיים בדברים אבל
הקב"ה אדם עובר עבירה בסתר, מחפיים ממנו בדברים שנאמר **קחו עמכם דברים ושובו אל ה' ולא**
עוד אלא שמחוקק לו טובה שנאמר וקח טוב ולא עוד אלא שמעלה עליו הכתוב כאילו הקריב פרים שנאמר
וישלמה פרים שפירנו שמה תאמר פרי רובה תיל **ארפא** משוכתם אוהבם **גובה תניא** דהיה ר"מ אומר **גדולה**
תשובה שבשכיל יחיד שעשה תשובה מחלין **סלכל העולם כולו שנא** ארפא משוכתם אוהבם גובה כי שב
אפי מבנו והם לא אמר אלא **מבנו** היכי דמי בעל תשובה יאמר רב יהודה כגון שבאת לידו דבר עבירה פעם
ראשונה וישנה (ו) וז"ל הימנה מתי רב יהודה באותה אשה ובאותו פרק ובאותו מקום אמר יהודה רבמי:
בתיב **אשרי נשוי פשע כסוי חמאה** ובתיב **מכסה פשעיו לא יצליח** לא קשיא **הא בהלמא** מפורסם.
הא בהלמא שאינו מפורסם רב זוטרא בר טוביה אמר רב נחמן **כאן בעבירות שבין אדם לחבירו כאן**
בעבירות שבין אדם למקום תניא ר' יוסי בר יהודה אומר אדם יעובר עבירה פעם ראשונה מחלין לו
שניה מחלין לו שלישית מחלין לו רביעית אין מחלין לו שנאמר **כה אמר ה' על שלשה פשעי ישראל ועל**
ארבעה לא אשיבנו (**יזאמר**) **הן כל אלה יפעל אל פעמים שלש עם גבר** מאי ואמר רובי חמא הני מילי
בציבור אבל ביחוד לא ת"ש הן כל אלה יפעל אל פעמים שלש עם גבר (**מכאן**) ואילך אין מחלין לו שנאמר
על שלשה פשעי ישראל ועל ארבעה לא אשיבנו ת"י **לעבירות שהתורה עליהן יחיה** זה לא תורה עליהן וים
הכפורים אדר ואם שנה בהן **ערה** לתורות ית"י אדר ואם לא שנה בתן ויהו התורה עליהן עליו הכתוב
אמר **ככלב שב על קיאו כסיל שונה בארלו** **רבי אליעזר בן יעקב** אומר יב"ש שהוא משובה שנאמר **כי**
פשעו אני ארע וחמאתי נגדי חמית אלא מה אני מקיים **ככלב שב על קיאו** וגו' כרדב הונא דאמר רב הונא
כיון שעבר אדם עבירה ושנה בה התורה לו הותרה לו סלקא דעתך אלא אימא נעשית לו כדורת
ערה לפרות את החמא שנאמר **אנא חמא העם הזה חמאה גדולה ויעשו להם אלהי וה' דבר ר'**
יורה בן בבא רבי עקיבא אומר **ה' אשרי נשוי פשע כסוי חמאה** אלא מהו שאמר משה **יעשו להם**
אלהי והב' כדר' ינאי דאמר ר' ינאי **אמר משה לפני הקדוש ברוך הוא רבשעו כסף וזהב שדרכה**
להם לישראל עוד שאמרו ר' גרם להם שיעשו אלהי והב' שני פרינסים טובים עמדו להם לישראל בבישת
ודד משה אמר יכתב סורחני שנאמר יען לא האמנכם כי להקדישני דוד אמר אל יכתב סורחני
שנאמר **אשרי נשוי פשע כסוי חמאה** משל דמשה ודוד למה הרבר דומה לשתי נשים שלקו בבית דין
אחת קלקלה ואחת אכלה פני שביעית אמרה להן אותה שאכלה פני שביעית בבקשה מבם הדיעו על
מה היא **לוקה** שלא יאמרו על מה שזו לוקה זו לוקה הביאו פני שביעית וחלו בצוארה והיו מבריון
לפניה ואמרו **על עסקי שביעית היא לוקה** היא התנפץ את התנפץ מפני חילול השם שנאמר **ובשוב**
צדיק מצדקי ועשה עול ונתתי מכשול לפניו **התשובה** המחלפין מעכבת הפרוענות ואע"פ שנתחם עליו
גזר דין של פרוענות שלות רשעים סופה תקלה ותי"ש מקברת את בעליה ערום נכנס לה וקרנים יצא מבנה
ולואי שחמה יצאת בריאת רב כי היה נפיק למיין דינא אמר הכי **בצבו נפשיה לקמלא נפיק וצבו ביהויה**
לית הוא עבד ריקן לבייתיה אויל ולואי שחמה ביהא (ה) ביציאה **אבא** כי היה נפיק לדינא אמר הכי
(ה) מקלה גו' וז"ל (ה) פתולמין (ה) פתולמין (ה) פתולמין (ה) פתולמין

הורה אור במדבר שהקמיו למרגלים (תש"ה) מת

מיוך שלוסס הס יוחנן ומכריהו
בעבירות: והשפס. הרבנות:
שקבצם בעליה. סלחמך (שמות ה)
וימת יוסף חמילה ואח"כ כל חמיו:
(לוח) שפסא יחיה. ממנה בלא חמא
כבאה: נפיק לריגא. לאוהן דן דין:

הורה אור במדבר שהקמיו למרגלים (תש"ה) מת

מיוך שלוסס הס יוחנן ומכריהו
בעבירות: והשפס. הרבנות:
שקבצם בעליה. סלחמך (שמות ה)
וימת יוסף חמילה ואח"כ כל חמיו:
(לוח) שפסא יחיה. ממנה בלא חמא
כבאה: נפיק לריגא. לאוהן דן דין:

הורה אור במדבר שהקמיו למרגלים (תש"ה) מת

מיוך שלוסס הס יוחנן ומכריהו
בעבירות: והשפס. הרבנות:
שקבצם בעליה. סלחמך (שמות ה)
וימת יוסף חמילה ואח"כ כל חמיו:
(לוח) שפסא יחיה. ממנה בלא חמא
כבאה: נפיק לריגא. לאוהן דן דין:

הורה אור במדבר שהקמיו למרגלים (תש"ה) מת

מיוך שלוסס הס יוחנן ומכריהו
בעבירות: והשפס. הרבנות:
שקבצם בעליה. סלחמך (שמות ה)
וימת יוסף חמילה ואח"כ כל חמיו:
(לוח) שפסא יחיה. ממנה בלא חמא
כבאה: נפיק לריגא. לאוהן דן דין:

הורה אור במדבר שהקמיו למרגלים (תש"ה) מת

מיוך שלוסס הס יוחנן ומכריהו
בעבירות: והשפס. הרבנות:
שקבצם בעליה. סלחמך (שמות ה)
וימת יוסף חמילה ואח"כ כל חמיו:
(לוח) שפסא יחיה. ממנה בלא חמא
כבאה: נפיק לריגא. לאוהן דן דין:

הורה אור במדבר שהקמיו למרגלים (תש"ה) מת

מיוך שלוסס הס יוחנן ומכריהו
בעבירות: והשפס. הרבנות:
שקבצם בעליה. סלחמך (שמות ה)
וימת יוסף חמילה ואח"כ כל חמיו:
(לוח) שפסא יחיה. ממנה בלא חמא
כבאה: נפיק לריגא. לאוהן דן דין:

הורה אור במדבר שהקמיו למרגלים (תש"ה) מת

מיוך שלוסס הס יוחנן ומכריהו
בעבירות: והשפס. הרבנות:
שקבצם בעליה. סלחמך (שמות ה)
וימת יוסף חמילה ואח"כ כל חמיו:
(לוח) שפסא יחיה. ממנה בלא חמא
כבאה: נפיק לריגא. לאוהן דן דין:

הורה אור במדבר שהקמיו למרגלים (תש"ה) מת

מיוך שלוסס הס יוחנן ומכריהו
בעבירות: והשפס. הרבנות:
שקבצם בעליה. סלחמך (שמות ה)
וימת יוסף חמילה ואח"כ כל חמיו:
(לוח) שפסא יחיה. ממנה בלא חמא
כבאה: נפיק לריגא. לאוהן דן דין:

הורה אור במדבר שהקמיו למרגלים (תש"ה) מת

מיוך שלוסס הס יוחנן ומכריהו
בעבירות: והשפס. הרבנות:
שקבצם בעליה. סלחמך (שמות ה)
וימת יוסף חמילה ואח"כ כל חמיו:
(לוח) שפסא יחיה. ממנה בלא חמא
כבאה: נפיק לריגא. לאוהן דן דין:

הורה אור במדבר שהקמיו למרגלים (תש"ה) מת

גליון הש"ס
גמי ידיו שפסא
מחולל לכל סגולה
מחיה חמא
מקור דין מ"ה
מב כח פירוש חמא
מכילתא דרשב"ה
מ"ה מ"ה מ"ה מ"ה
מ"ה מ"ה מ"ה מ"ה

מ"ה מ"ה מ"ה מ"ה
מ"ה מ"ה מ"ה מ"ה
מ"ה מ"ה מ"ה מ"ה
מ"ה מ"ה מ"ה מ"ה

מ"ה מ"ה מ"ה מ"ה
מ"ה מ"ה מ"ה מ"ה
מ"ה מ"ה מ"ה מ"ה
מ"ה מ"ה מ"ה מ"ה

מ"ה מ"ה מ"ה מ"ה
מ"ה מ"ה מ"ה מ"ה
מ"ה מ"ה מ"ה מ"ה
מ"ה מ"ה מ"ה מ"ה

מ"ה מ"ה מ"ה מ"ה
מ"ה מ"ה מ"ה מ"ה
מ"ה מ"ה מ"ה מ"ה
מ"ה מ"ה מ"ה מ"ה

מ"ה מ"ה מ"ה מ"ה
מ"ה מ"ה מ"ה מ"ה
מ"ה מ"ה מ"ה מ"ה
מ"ה מ"ה מ"ה מ"ה

מ"ה מ"ה מ"ה מ"ה
מ"ה מ"ה מ"ה מ"ה
מ"ה מ"ה מ"ה מ"ה
מ"ה מ"ה מ"ה מ"ה

מ"ה מ"ה מ"ה מ"ה
מ"ה מ"ה מ"ה מ"ה
מ"ה מ"ה מ"ה מ"ה
מ"ה מ"ה מ"ה מ"ה

מ"ה מ"ה מ"ה מ"ה
מ"ה מ"ה מ"ה מ"ה
מ"ה מ"ה מ"ה מ"ה
מ"ה מ"ה מ"ה מ"ה

מ"ה מ"ה מ"ה מ"ה
מ"ה מ"ה מ"ה מ"ה
מ"ה מ"ה מ"ה מ"ה
מ"ה מ"ה מ"ה מ"ה

מ"ה מ"ה מ"ה מ"ה
מ"ה מ"ה מ"ה מ"ה
מ"ה מ"ה מ"ה מ"ה
מ"ה מ"ה מ"ה מ"ה

מ"ה מ"ה מ"ה מ"ה
מ"ה מ"ה מ"ה מ"ה
מ"ה מ"ה מ"ה מ"ה
מ"ה מ"ה מ"ה מ"ה

מ"ה מ"ה מ"ה מ"ה
מ"ה מ"ה מ"ה מ"ה
מ"ה מ"ה מ"ה מ"ה
מ"ה מ"ה מ"ה מ"ה

אתר השלמת המסכת יאמר זה ויועיל לזכרון כמורס השם יצחק :

(6) הדרין עלך מסכת *א"א* והרדך עלן דעתן עלך מסכת *א"א* דעתך עלן לא נחגישי מינך מסכת *א"א* ולא תחגישי מינן לא בעלמא דרין ולא בעלמא דאתי : יאמר קן שלג פעמיס ואתר קן יאמר

ידוי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותינו שתהא תורתך או מענתו בעולם הזה ותהא עמעו לעולם הבא (3) תגינא בר פפא רמי בר פפא נחמן בר פפא אראי בר פפא אבא מרי בר פפא רפרם בר פפא רכיש בר פפא מורחב בר פפא אדא בר פפא דרו בר פפא :

הערב נא יי אלהינו את דברי תורתך בפנינו ובפיפיות עמך בית ישראל ונהיה כולנו אנהו וצאצאינו וצאצאי עמך בית ישראל כולנו יודעי שמך ולומדי תורתך : מאיבי תחבמי מצותיך כי לעולם היא לי : יהי לבי חמים בחקך למען לא אבוש : לעולם לא אשכח פקדיך כי גם חייני : ברוך אתה יי למדני חקך : אמן אמן אמן סלה ועד :

מודים אנתו לפניך יי אלהי ואלהי אבותינו ששמת חלקנו מיושבי בית המדרש ולא שמת חלקנו מיושבי קנות שאנו משכימים ודם משכימים אנו משכימים לדברי תורה ודם משכימים לדברים בטלים אנו עמלים ודם עמלים אנו עמלים ומקבלים שטר ודם עמלים ואינם מקבלים שטר אנו רצים ודם רצים אנו רצים לחיי העולם הבא ודם רצים לבאר שחת שנאמר ואתה אלהים תורידם לבאר שחת אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם ואני אבשה כך :

ידוי רצון מלפניך יי אלהי כשם שעזרתני לסיים מסכת *א"א* כן תעזרני להתחיל מסכתות וספריים אחרים ולסייםם ללמד וללמד לשומד ולעשות ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך באהבה וזכות כל התנאים ואמוראים ותלמידי חכמים יעמיד לי ולרעי שלא תמיש התורה מפי ומפי ורעי ורעי עד עולם . ויתקיים כי בהתהלך תענה אותך בשכבך תשמור עליך והקיצות היא תשיחך : כי בי ירבו ימך ויוסיפו לך שנות חיים : אורך ימים בימינה בשמאלה עושר וכבוד : ה' עוז לעמי יתן ה' יברך את עמי בשלום :

יתגדל ויתקדש שמיא רבא בעלמא דהוא עתיד לאתחדתא ולאחיא מחיא ולאסקא להדי עלמא ולמבני קרתא דירושלם . ולשכלל הכליה בגנה ולמעקף פולחנא נוכראה מארעא ולאחבא פולחנא דשמיא לאתריה וימליך קדשא ברוך הוא במלכותיה ויקייה ברויטן ובזמיטן ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן : יהא שמיא רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא : יתברך וישתבח ותפאח ויתחזק ויתגשא . ויתתיר ויתעלה ויתהלל שמיא דקדשא . ברוך הוא לעילא מן כל ברכתא ושירתא תושבתתא ונחמתא דאמרו בעלמא ואמרו אמן : על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא . די באתרא דרין די בכל אתר ואתר . יהא לזון ולמן שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי ודיי אריכי ומווני הוידי ופרקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן : יהא שלמא רבא מן שמיא ודיים מביים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן : עושה שלום במרומיו הוא יעשה ברחמי שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן :

(6) י"ג ב"ר על זה פתח נכר סתים שמירי מרי כגון פכ"ל פסול. נכר זכות ח"ל פ"ג . (3) כתיובתא וסוף המסכת כתיב : ל ון כסוף ישיב כתיב רמיס על הכותל שעת סללו.